

LÓRÁNTFFY 1955-1963

A és B OSZTÁLY

Válogatás a Honlapon: www.lorantffy.net
és a Prímlistán: (www.lista.prim.hu/lorantffy5563@primlista.hu
megjelent képekből és levelekből

Köszöntő

Szeretettel köszöntünk a Lorántffy Zenei Általános Iskola 1963-ban végzett diákjainak honlapján. Két osztályban összesen 56-an végeztünk ebben az évben. A Lorántffy zenei iskola első, úttörő generációja egy évvel előttünk végzett; mi voltunk a második generáció.

1955-ben két ének-zeneirányú osztály indult a Lorántffy Általános Iskola kebelében. Harmadikosak voltunk, amikor az ének-zenei iskola hivatalosan kivált a Lorántffyból, és önálló iskolává vált. A különválás előtt az ének-zenei tagozat a C és D osztály volt. A különválás után ebből A és B osztály lett. A két osztály között állandó mozgás volt az alsó tagozatban. Ötödiktől kezdve ezek az áthelyezések megritkultak, de minden évben jött és ment néhány diák a két osztály között. Így a mi évfolyamunkban nagyjából mindenki mindenkinek osztálytársa volt, legalább egy ideig. Az 1955-ben kezdő elsősök közül sokan elhagyták az iskolát, és sokan csatlakoztak az évfolyamhoz menet közben, ezért az évek során sokkal több osztálytársunk volt, mint a 63-ban végzett 56-fős csoport.

Az iskola 2004-ben ünnepelte az ötvenedik születésnapját, ez adta meg a lökést, hogy újra megkeressük egymást, és kicseréljük az emlékeinket. Az évfolyamunk ezerfelé szóródott a világban, de mindnyájunk életében meghatározó élmény volt a Lorántffyban töltött idő, mindnyájunk számára felejthetetlenek a lorántffys évek.

Ezen a weblapon gyűjtöttük össze a fiókokban lapuló fényképeket és emlékeket az évfolyamunkról. A képalárásokon megpróbálunk mindenkit azonosítani, bár ez nem mindig könnyű. Ugyanitt gyűjtjük az osztálytársak életrajzait, mai fényképeit, és a régi iskolai történeteket.

Ha bármi hibát észlelsz a honlapon, küldj egy emailt a honlap gazdájának. Ha vannak képeid vagy más emléktárgyaid az évfolyamról, amit meg szeretnél osztani velünk, a digitizált fényképeket küldd el (lehetőleg JPEG formátumban) a honlap gazdájának a következő címre: admin@lorantffy.net

Köszönet mindazoknak, akik közreműködtek a fényképek felkutatásában, digitizálásában, és a szereplők azonosításában: Keleti Péter, Forrai Jutka, Faragó Juli, Kósa Marci, Kolesár Andris, Tóth Zsuzsa, Belia Anna, Katona Rita, Bálint Kati, Zentai Zoli, – elnézést, ha kifelejtettem valakit. Jó szórakozást,

Fencsik Gábor
2005. február 10.
Berkeley, California

2004. november-december

Frank Andris

Draga volt osztálytársak, a-sok, b-sek egyarant!

Az ötvenéves zeneakadémiai jubileumi koncert életem egyik legmélyebb Elmenye volt: több mint 40 év után újra Csik Miklós vezényletével énekelni, Találkozni újra Rozsi nénivel, beszélgetni hajdani osztálytársakkal. Még utána Olyan jó volt ismét összejönni, kar hogy csak kevesen lehettünk ott. Mi megyünk Pechan Rudi koncertjére (családostul), olyan szívesen Találkozunk minél többetekkel. A novemberi találkozón vetődött fel, hogy tavasszal Vagy korán nyáron együtt el kéne mennünk a Lorantffyba, esetleg ott korbésztalnánk, és végül csinálnánk egy fényképet a hátsó részen kívül a lépcsőn, pont úgy állva, ahogy annak idején a nyolcadikás osztálykép készült (azt hiszem, ezen csak az a-sok voltak). Mit gondoltok erről? Sziasztok : Andris (Frank)

Faragó Juli

Sziasztok !

Nagyon örülök, hogy többen hírt adtatok magatokról. En a távolság ellenére részt vettem az 50 éves ünnepélyen (Franciaországban lakom 27 éve). Szépen elsírtam magam az összesített korus hallatán, felelevenedtek a régi emlékek. Szerettem volna énekelni, de az ünnepély napján nagyon be voltam rekedve. Egyébként az iskola elhagyása óta folyamatosan énekelek, otthon a KISZ Központi Korus Egyetemi énekkarában énekeltem és aztán különböző francia korusokban. Jelenleg a Cours Franco-Allemand-ban énekelek, amely egy nagyon jó nevű amatőr korus. Terjesztem szorgalmasan a magyar kultúrát és minden évben három-négy embert (barátokat) cipelek haza. Mindenkinek nagyon tetszik Magyarország és mindenki szeretne visszajönni látogatni. Két nagygyerekem van, fiam Kaliforniában él, lányom pedig nem messze tőlünk (Toulouse környékén). Két unokám van már és a harmadik útban van ! Ez nem éppen fiatalító számomra, de persze nagyon boldog nagymama vagyok. A zene szerves része életemnek, fitness tanár vagyok (torna) és oraim mind zenére történnek, a relaxációs klasszikus zenét alkalmazok. Férjem francia, de nyugdíjas korára szeretne Pestre jönni és ott tölteni az év egy részét. Ha ez megtörténik, akkor talán mindenkivel tudok majd személyesen is találkozni. Sajnos a koncerten nem sokan voltak! Ennyit dióhéjban. A karácsonyról most nem filozofálok mert ahhoz több idő kellene. Mindenkinek nagyon boldog karácsonyi ünnepeket kívánok. Faragó Juli

Tajthy Tamás

Szervusztok!

Nagyon örülök, hogy ennyi idő után ismét hallok rólatok! Jó volt találkozni novemberben Tót Zsuzsa szervezésében néhány olyan volt osztálytárssal, akiket utoljára talán 1963-ban láttam. Remélem, hogy a legközelebbi összejövetelen még többen leszünk!

Én 32 Malévnél, ezen belül pedig 12 külföldön töltött év után immár 3 éve saját vállalkozással foglalkozom, üzlettársaimmal egy BoConcept márkanevű dán bútorüzletet működtetünk franchise konstrukcióban Budán, a Zsigmond térenél. www.boconcept.hu alatt rátekinthettek, hogy miről van szó. Ha erre jártok, többnyire az azonos cím alatti Óbuda Gate irodaház V. emeletén lévő irodámban megtaláltok, mindenkit szívesen látok. A többit majd szóban..... remélem hamrosan! Mindenkinek nagyon boldog Karácsonyt kívánok, szeretettel: Tajthy Tamás

Bálint Kati

Kedves volt Osztály- ill. Évfolymtársaim! Bálint Kati vagyok, B osztályba jártam 1955-63 között. A Guyon Richárd u. 6-ban, a fszt-en laktam 1949 (május 30.) és 1977 között. 1977-ben költöztem 3 megállónyira innen, a Csalán u. 45/B-be.

Édesanyám most is a Guyon-ban lakik. 1920-ban született, fantasztikus ember, még mindig dolgozik; koncertre, operába jár. Édesapám sajnos elment közülünk 1984-ben (72 éves korában), s igen nagy űrt hagyott maga után. 1976-ban Tamás, 1979-ben Péter nevű fiam született (Tömpe Marci véletlenül majdnem ugyanazon a napon, ugyanabban a kórházban született). Fiaimat 1987-től (válásomtól: ha ismertek hozzám illő facér férfit, szóljatok) egyedül neveltem, igen büszke vagyok rájuk. Tamás ügyvéd lett (1983-ban nem vették föl a Kodályba, de 6 évig zongorázott, s szolfézásra járt; szereti a komolyzenét), Péter 2004-ben végzett közgazdász.. A Lorántffy Zs. úti Ének-Zenei Ált. Iskolába Bors Irma vett föl 1955-ben. Nagyon szerettem ide járni, énekelni és zongorázni is szerettem. Többek között azért jelent sokat számomra ez az iskola, mert megszerettette velem a komolyzenét (és persze szeretem a jó könnyűzenét is). 1955 óta vagyok rendszeres hangversenyre járó és koncertbérlet tulajdonos. 10 évig zongoráztam Oberlené Paulovits Erzsébetnél (az utolsó 3 évben a lakására jártam), akivel haláláig (2003) tartottam a kapcsolatot („leghűségesebb tanítványá”-nak nevezett). Lánya szintén zongoratanár Mátyásföldön, unokája pedig szintén zongoratanár (utód) a Kodályban: Miskei Lászlónak hívják. Később a Mórincz Zsigmond Gimnázium ének-zene tagozatú („E”) osztályába jártam, ahová utánunk jött énektanárunk, Csik Miki bácsi. Sok ének és karének óránk volt, rendszeresen szerepeltünk a kórossal. A következők jöttek a Lorántffy Zeneiből ebbe az osztályba: Fidy Krisztina, Fodor Magdi, Katona Rita, Lenz Erika, Marnitz Zsuzsa, Raffay Gábor, Somos Andrea (†), Szennai Kálmán, Tóth Zsuzsanna, Zempléni Mari. Énekből is érettségiztünk, Fasang Árpád volt az érettségi elnökünk. Jöttek még a Mórinczba (nem az ének-zenei osztályba): Bárd Zsuzsa, Faragó Juli, Forrai Jutka („B”), Tardy Jancsi („C”), Fekete Ági, Gál Évi, Kósa Marci, Tömpe Pufi, Zentai Zoltán („D”). Zempléni Mari operaénekes (hűséges rajongója vagyok, minden szerepében láttam), Tóth Zsuzsa hárfaművész (rendszeresen hallgatom nagyszerű játékát a Hotel Thermal-ban, ahol vasárnap és hétfő kivételével minden este 18-21.30h között játszik), Marnitz Zsuzsa gitártanár (I. ker. zeneiskolában), Salgó Tamás korrepetitor az Operában, Szennai Kálmán vasárnaponként orgonál (kántor Pestszentlőrincen a ref.templomban), fia, ifj. Szennai Kálmán tehetséges karmester (minden fellépését láttam) és korrepetitor az Operában. A gimnáziumban földrajztanárom, dr. Leél-Össy Sándor által szervezett szakkörben rendszeresen túráztunk és barlangásztunk. Az ő hatására jelentkeztem geológus szakra, az ELTE-re, valamint az ő hatására voltam barlangkutató a Vörös Meteor Egyesületben. Egyetem után hidrogeológusként dolgoztam a Fővárosi Vízműveknél és a Viziterv-nél. Később átképeztem magam külkereskedővé (angol, később német nyelvvizsga). A KBFI és a Technoimpex után a MOL Rt-nél helyezkedtem el, ahol import üzletkötő voltam 9 évig, mely időszak pályám legszebb korszaka volt. Rengeteget utaztam (hivatalosan: Anglia, Franciaország, Belgium, Hollandia, Németország, Ausztria, Olaszország, Kanada, USA; privát utazások-ronkon, ill. barátlátogatás: Kanada, USA, Ausztrália; Dél- Afrika) 1999 végén a MOL-nál történt nagyarányú leépítés folytán 2000-ben 10 hónapig főként álláskereséssel töltöttem az időmet. 2001-ben az OBO Bettermann Hungary Kft. német (épületvillamossági cikkeket gyártó) cégnél (Bugyi község közelében) helyezkedtem el, ahol értékesítéssel foglalkozom. A Lorántffy Zenei, illetve a Kodály 40 és az 50 éves jubileumi ünnepségén csodálatos volt ismét énekelni, s előtte próbákra járni! Az 50 éves jubileum alkalmából megjelent emlékkönyvet feltétlenül vegyétek meg, az iskolában (Marczibányi - téren) kapható (1800 Ft)!

Bálint Kati fiaival

Belia Anna

Szervusztok! Én is bővítettem a listát Duliskovich Kati-val, akivel mi a gimnáziumban is egy osztályba jártunk. Én szeretem a karácsonyt, még akkor is, ha vannak előtte rémes, zaklatott pillanatok, rohangálás, idegeskedés van. Legalább nagyobb a kontraszt az utána következő csönddel. A családnak nem nagy - nekem két felnőtt, végzős egyetemista, félig már dolgozó - lányom van, az öcsémnek egy lánya és egy fia, szintén egyetemisták. Az édesanyámnál szoktunk együtt lenni. Én a napokban váltam el huszonhat év házasság, bár hat év különélés után formálisan a férjemtől - a legnagyobb barátságban. Az évtizedek alatt ahelyett, hogy összenőttünk volna, szétnőttünk. Hogy az élet ne legyen olyan unalmas, fél éve egy Párizsban élő magyarral keveredtem szerelembe, úgyhogy most sokat koptatjuk a fapados járatok üléseit oda-vissza. A munkám most már tíz éve a Soros Alapítványhoz köt. Voltam már minden beosztásban, négy éve az igazgatója vagyok. De repesve várom, hogy nyugdíjba mehessek, mert annyi mindent szeretnék csinálni, amihez több szabadságra volna szükségem. Például finomakat sütni-főzni karácsonyra. Meg olvasni, sétálni, tornászni, úszni, világot látni. Minderre nagyon kevés időm jut. Koncertre azért gyakran járok, és próbálok Pechan Rudiékéra is elmenni. Nagyon nagy öröm, hogy hallok felőletek, mint ahogy kicsit meglegyintett a múlt szele az ötvenéves koncerten is, jó volt emlékezni a Lorántffy időkre. Szép ünnepeket kívánok mindnyájatoknak Belia Anna

Fekete Ági

Nagyon jó, hogy ilyen sokan beszélgetünk! Sziasztok! Itt a Fekete Ági Cagi!

Már majdnem mindenkinek külön is írtam, ennyi év után kb. ott folytatódnak a beszélgetéseink, ahol 40 éve abba hagytuk. Az igaz, hogy közben nagymamák és nagypapák lettünk de ez a szép a dologban. No én pont nem és fájdalom is rendesen. A két felnőtt gyerekem pedig már tehetett volna ezért valamit. Fiam 35, lányom 30 éves, marhára dolgoznak az egyik ingatlanozik a fiú a lány orvos, éppen szakvizsga előtt áll és kisebb gondjuk is nagyobb annál, hogy most családra gondoljanak. Én nyugdíjban vagyok akár csak a Marci, leszázalékoltak egy műtét után. Pénzügyi szakterületen dolgoztam harminc egynéhány éven át, utóbb nagy, országos hatáskörű kereskedelmi cég vezetőjeként, és nagyon sok és sűrű volt. Most ahogy az Anna mondta, sütök, főzök, utazok, foglalkozom a családdal, barátokkal, kerttel, kultúrával stb. A zene sajnos kimaradt az életemből gyakorló szinten, csak mint kulturális élmény van jelen a minden napjaimban. Szeretettel kívánok szép ünnepet mindenkinek Cagi

Gál Éva

Én a Gál Éva vagyok, és nagyon szeretnék találkozni mindenkivel akinek itt szerepel a neve. Rudi, a koncertedre is szívesen elmennék, ha egyszerű lenne a jegyet megszerezni. Cagi már bátorított, hogy menjünk, ő szervezi, de azóta nem hallottam felőle, és el is felejtettem. Juti, nagyon régen találkoztunk, jó volt olvasni a soraidat. Nagyon keveset tudok a régiékről, Pufival szoktam néha találkozni, nagyon jó lenne kicsit nosztalgiázni. Én most éppen egy holisztikus gyógyüdülőt vezetgetek Dobogókőn, remélem, hogy oda szervezzük a találkozót. Rudi, Te is így tudod? Sokminden voltam közben, de a magam, a környezetem és az embertársaim egészségével való törődés, azt hiszem ez lett az életfeladatam. Ezzel egyeseket az örületbe kergetek. Ha találkozunk, erről többet is mondhatok. Mostanában repült ki a harmadik gyermekem is a családi fészekből, és rendkívüli módon üressé vált a lakás, Julcsi 19 éves és Hollandiában kezdett tanulni. A két felnőtt fiam itt van Budapesten, és már felnőtt életüket élik. Egyébként elég sok dologgal foglalkozom, kineziológus vagyok, és erőszakmentes kommunikációt tanítok annak, akit ez érdekel, jógázom, úszom, és masszázsokat szervezek egy román csodamasször barátomnak. Élvezem az életet, ezen néha én is csodálkozom, de annyi új dologgal találkozom amióta a Holisztikával összeakadtam, hogy csak úgy tágul a horizont...A páromat is megfertőztem az egészséggel (ez jó képzavar nem?) és ő most az illetén öregeket igyekszik megfiatalítani, mint amilyenek mi mindannyian vagyunk. Saját magán és még néhány vállalkozó egyénen gyakorol, és elég sikeresen. Mindenesetre most sokkal egészségesebb, mint 5 évvel ezelőtt. Szóval mi így állunk, várom a további híreket felőletek, addig is szeretettel gondolok rátok: Éva

+

de jó, hogy hallok rólatok! Ilyenkor mégis örülök ennek a "high tech"-nek, mégiscsak jó ez valamire!!!!Köszönöm, Marci, hogy előhalasztál valahonnan. Elmondom neked, hogy a karácsonyt ebben a formában, amiben van, én sem nagyon szeretem. Rendkívüli módon frusztál ez a vásárlási örület, ami ilyenkor erőt vesz az embereken, és legtöbbször az eredeti cél, a szeretet kimutatása már közben elsikkad valahol. De azt nagyon szeretem hogy összejön a család apraja-nagyja, én főzhetek nekik finomat, ők szépen megeszik, és ha szerencsések vagyunk, akkor jó hangulatban ajándékozgatunk egymásnak. Az én ajándékom mindenkinek egy kis iromány, ami vagy a saját kútfőmből folyt ki, vagy valahol találtam valami lélekemelőt. Élvezem, amikor bontogatják, és olvasgatják, és tényleg ébrednek a gondolatok. Néha még hetek múlva is visszatérnek, hogy most kezdik érteni, vagy újraérteni, amit írtam. Amiket meg én kapok, abban is nagy élvezetet lelek, mert átsüt rajta az igyekezet (vagy a szeretet?), hogy valami nagyon szépet ajándékozzanak. Mit szólsz ehhez, Marci?

Kövendi Dénes

Magamról? Semmi különös, csupán öregedtem (külsőleg). Bár ez biztos látszik, de csöppet sem zavar. Lányaim kissé öregítenek, hiszen már erőteljesen felcseperedtek, azonban nagypapává még egyikük sem tett. Eszter jövőre már 30 éves és éppen most válik. Ő - több váltás után - most az Öltönyház vezetője a Récsei üzletházban. Zsófi (26) velem dolgozik a Marinában, már négy éve papás-mamást játszik a fiújával (barátjával? vőlegényével?), aki még legalább egy évig akarja őt "lízingelni", majd akkor kezd gondolkodni a házasságról. A férj-jelölt egyébként Németh Kristóf, aki ismert azok előtt, akik Barátok közt és hasonló baromságokat néznek a TV-ben. Nem sokkal jobb a helyzet a nejem gyermekeivel sem. Andris (27) szintén lízinget gyakorolja már csaknem öt éve, nem veszi észre, hogy jobbat úgy sem talál, de esküvőről hallani sem akar. Ő egyébként a családban a nagy kereső, a Nokia-nál dolgozik, mint informatikus. A leány, mint frissen végzett orvos most PhD-zik. Nóri (25) még zűrösebb. Finn és pszichológiai tanulmányai mellett egy mexikói fiúba van belezúgva, akivel napi egy-két órát csetel. December 2-án pedig megy Mexikóba, nem tudom, a vizsgáit hogy rakja le, bár elég szorgos és jó tanuló, így rábízhatom. Közös (fogadott) gyermekünk Fülü 10 éves, időnk jó részét az ő csiszolatásának szenteljük. Mivel második házasságomat már nagyobb körültekintéssel követtem el, így benősültem egy nagy tábor-hegyi villába, ahol elég kényelmesen vagyunk. Fülivel és nejemmel lakjuk az emeletet, a földszinten Andrisék. Nóri kapott egy panellakást a Dunaparton (ragyogó kilátással a Margitszigetre), de leginkább itt tanyázik nálunk. Zsófi Kristóffal vándorol egyik bérlakásból a másikba, talán most fognak találni végleges megoldást. Eszternek is vettem még korábban egy lakást, amit bevitt a közösbe, most arra vár, hogy az elkeljen, addig bérelt lakásban él. Hát ez a helyzet. Ja, és ha elfelejtetted volna, mi az a Marina, ez egy hajóalkatrész kereskedés (képviseleti cég, import, nagyker, kisker, mindenker), amit 16 éve csinálok. Mérnöki diplomámat szegre akasztottam abban az időben, amikor az építőipar igen erős mélyrepülésben volt. Zenével való kapcsolatom? Nem sok. A gimnáziumi (Rákóczi) időkben még nagy kórista voltam, Gáti Pista barátommal együtt, aki ebben a műfajban többre vitte. Én csupán annyira, hogy egy március 15-e alkalmával (ez 73-ban történt) a szükségesnél talán lelkesebben énekeltem a "Gábor Áron rézágyúja" meg a "Kossuth Lajos azt üzenté" c. nótákat, minek következtében megismerkedhettem a Kádár rendszer börtönviszonyaival. Hát, nem volt valami mulatságos. Túl ezen, kirúgtak a Műegyetemről, ahol aztán később mégis csak be tudtam fejezni a hátralévő 1 évet, de a szakmai előrehaladásomat erősen hátráltatta a "foltos" káderlapom. Így aztán az első lehetőséget megragadva 82-ben magáncéget alapítottam, otthagytam a hálátlan állami szektort. Eleinte mérnökösködtem, majd - ahogy említettem - 88-tól átnyergeltem a hajózásra, vitorlázásra. Talán emlékszel, hogy ez már iskolás korunkban is meghatározó volt számomra. Tulajdonképpen mérnök is azért lettem, mert itt reméltem összekötni a kellemesét a hasznossal, mindig vitorlás kikötőket (marinákat) szerettem volna tervezni, megvalósítani. Ebből persze nem sok lett, de legalább megpróbáltam. Ebből a reménytelen szeremből származik a cégem neve is (Marina). By the way, a diplomamunkám, mely természetesen a balatoni marinák fejlesztési lehetőségeivel foglalkozott - megbélyegzettségem ellenére - első díjas lett a METESZ diplomaterv pályázatán. Úgy látszik, a bíráló bizottsághoz nem jutottak el a politikai megbízhatatlanságomat igazoló iratok. Most ennyi. Remélem, látjuk egymást.

Pechán Rudi

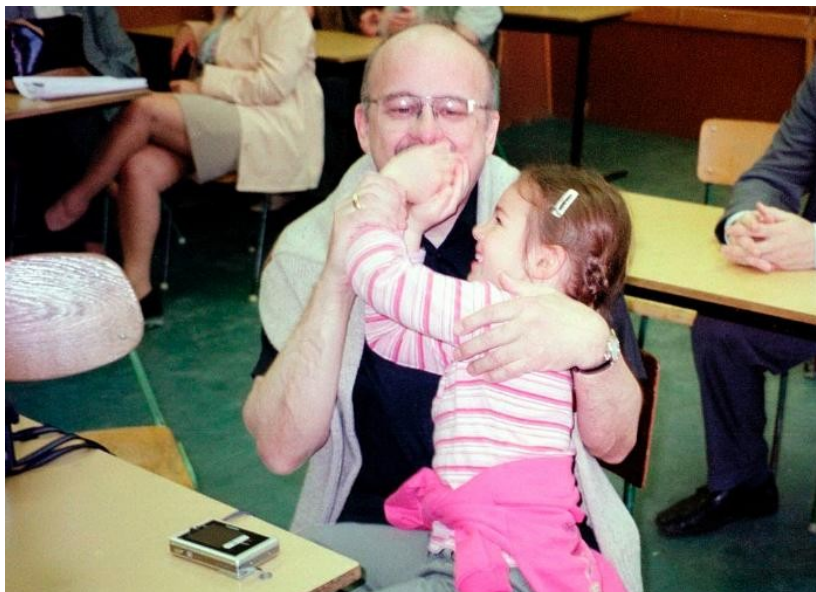
Sziasztok, volt Lórántffy-s évfolyamtársak! Én a Pechan Rudi volnék az A-ból, aki még emlékszik e névre. Amint rögtön kiderül, én a komolyzene közelében maradtam, műkedvelőként - de nagyon komolyan. Villamosmérnökként végeztem, szakmai pályámat a Filmgyár Hangosztályán kezdtem, azóta is ezen a területen dolgozom, most a jogutód Mafilm Audio Kft. egyik alvezéréként. Életemet azonban a család (4 gyermek, s immár 3 unoka!) mellett a zene tölti ki. Testvéreim, feleségem, gyermekeim zenészek (egy mérnök fiamat kivéve), illetve zenét tanul legkisebb gyermekem is, aki 12 éves. Magam a 108 éve működő Műegyetemi Szimfónikus Zenekart vezetem: több, mint 30 éve vagyok koncertmestere, művészeti vezetője, "igazgatója", szükség esetén másodkarmestere. Életem meghatározó élményei mind a családhoz és a zenéhez kapcsolódnak.

Koleszár András

Sziasztok! Koleszár András vagyok és egy kis kitérővel kell kezdem, ami a nevemmel kapcsolatos. Szóval amikor együtt jártunk iskolába, sőt még utána is 2 évig, "sz"-szel írtam a nevem, így, ahogy most a mondat elején írtam. 16 éves koromban a személyi igazolvány kérekor derült ki, hogy az én nevem hivatalosan s-sel íródik ("Kolesár"), bár "sz"-szel kell mondani. (A dolog mögött az áll, hogy az én Édesapám szlovák emberként a 30-as években települt át Magyarországra és szlovák helyesírás szerint így "s"-sel íródik ez a név). Na mindegy, a lényeg az, hogy ettől kezdve következetesen így "s"-sel kell írjam, ami nem okoz gondot, kivéve ilyen esetekben, amikor régi ismerősök-barátok nem tudják, hogy ki is ez a "Kolesár" :). Pechan Rudihoz és a többiekhez hasonlóan én is írnék magamról pár sort, hogy folytassuk ezt a kis virtuális osztálytalálkozót, ami nagyszerű élmény! Én három gyermekes apa és "három unokás" nagypapa vagyok. Legnagyobb fiam, Andris (30, mérnök - térinformatikus) örvendeztetett meg a három unokával, ahol végre lányok is vannak, kettő is. Középső fiam, Krisztián (29, művészeti menedzser a Fesztiválközpontnál) most nősült, náluk még nincs gyerek. Második házasságomból született Gergely fiam pedig (20) még (jogi) egyetemi tanulmányait folytatja, remélem egyhamar nem gondol nősülésre... Az én életem zömmel az informatika jegyében telt. Diplomám szerint közgazdász lennék, de egy rövid kitérőt leszámítva kizárólag informatikával illetve szervezésemélettel foglalkoztam. (A kitérő 4 év mikrobiológia! Nem is gondolnátok, mennyire hasonlít a szoftverfejlesztésre!!! :)) 13 éve működik saját cégem, az UniOffice Rendszerház, amely egy 20 munkatárssal működő szoftverfejlesztő cég. Lotus Notes/Domino alapon dokumentumkezelő rendszerekkel foglalkozunk az IBM partnereként. (Akit érdekel a www.unioffice.hu oldalon olvashat róla). Ennek a cégnek a megalapítása, fejlesztése igen sok időmet, energiámat kötötte le az elmúlt majd' másfél évtizedben, de szerencsésnek érzem magam, hogy megalkothattam azt, amire szakmai ambícióim miatt mindig is vágytam. Persze a mai piaci viszonyok között nagy kihívást jelent a fennmaradás/fejlődés biztosítása. Szerencsére elég jó (saját) szoftvertermékeink és elég nagy ügyfeleink vannak így eddig sikerült a "mutatvány", de persze nap-mint-nap kemény küzdelem bármely cég sikeres működtetése, így ezé a cégé is! :) Nagyon jó volt a közelmúltban a Margit-szigeten találkozni néhány osztálytárrsal, ha már az iskola 50 éves jubileumáról lemaradtam...:(és nagyon-nagyon jó újabb és újabb leveleket kapni osztálytársaktól! Most éppen költözünk, a régi lakást eladtuk, az újba pedig csak tavasszal költözünk be, ezért a céges adatokat adom meg, azokon mindig el lehet érni. Mindenkit szeretettel üdvözölök, remélem egyre bővül a kör az elektronikus levélben folytatott találkón. Minden osztály- és iskolatársnak békés, meghitt Karácsonyt és szerencsés, Boldog Újévetet kívánok!
Koleszár András

Kövendi

Ez már bennem is felöltött, hogy mennyi a hiányzó ebben a szépen fejlődő levelezési kampányban. Még azok sem szólaltak meg valamennyien, akik szerepelnek a listán. Én pld. kíváncsi lennék, mi van Fodor Magdival, Karsay Bimbivel, Zempléni Mariskával, stb. Bálint Kati pedig - feltételezem - tud még egy csomó címről. (pld. Tóth Krisztina, Zentai Zoci, stb.) Tegye közzé! Tóth Zsuzsával beszélgetve jöttem rá - de méginkább a feleségem a maga pedagógusi érzékenységével hívta fel arra a figyelmemet - hogy bennem még mindig lappang némi keserű szájíz az "elit" branccsal kapcsolatban. Itt azokról van szó, akik Rózsi néni (vagy más tanarak) kedvenceikként mindig nyüzsögtek, előtérben voltak. Nem örülnék annak, ha ez a "kasztosodás" most, negyven év múlva is folytatódna. Szóljanak meg tehát a többiek is! Lehet valakinek az életútja sikeres vagy kevésbé az, de mi valamennyien egy akolból jöttünk, így mindenki sorsa fontos és érdekes kell legyen számunkra.

Na, ezek a gondolatok már egy kissé a Karácsony jegyében születtek. Boldog Karácsonyt! Kövendi Dénes (Bence)

Pechán Rudi

Sziasztok!

Elbűvölve olvasom a leveleket, hozzászólásokat! Micsoda memóriátok van?! Marci A-s névsorához: én (legjobb tudásom szerint -sajnos édesanyámat már nem tudom megkérdezni: így volt e) 6. osztálytól jártam máshova - mert akkor még 2 műszakos volt a Lórántffy, és a Dózsa György úti meg csak délelőttös, és azt találták ki szüleim, azért vagyok olyan közepes(kedő) tanuló. A másik ok az volt, hogy onnan könnyebb volt a bejutás az I. István Gimnáziumba, ahova én - a már akkor híres - zenekara miatt igyekeztem. Sikerült is. A jelen társaságunk valóban hálófűgően szelektív, de van egy bővebb névsor címekkel, telefonszámokkal, arról indulva majd bővíthető az új évben. Bálint Katinál van ez a névsor, akit érdekel. Bocs, hogy szombaton is dolgoznom kell, de szólít a kötelesség. Sziasztok Rudi

Tóth Zsuzsa

Szoval onnan indul az öneletrajz, hogy 1966 ülünk a lovardában a korlatnal. nem nehéz itt megragadni a történet fonalat, mert a következő év elég nevezetes életünkben, Marnitz Zsuzsival 1967-ben erettsegiztünk, osztalytarsak voltunk, onnan a baratsag, ő vitt engem lovagolni, es ez a szerelem a LO irant nalam 30 evig tartott. ennek külön története van. 63-ban leptünk be először a Tattersal kapuján, es en 93-ban hagytam abba, amikor a debreceni zenekaromtól megváltam. ott volt az utolsó csodálatos lehetőség a lovaglásra, sportistaloban, jó lovakkal, allando terepjarasi lehetőséggel. 18 evig voltam a debreceni zenekar es színház harfása, alberletben. lovak nélkül ezt nem is bírtam volna ki. megszepitettek ezeket az éveket, mindenki mar csak úgy hívott Debrecenben, hogy a "LoZsuzsi". naponta korán keles , 7.20-as busszal ki, LO, terepjaras egyedül, mert a csödöröket szerettem, oda vonzodtam, azok jutottam nekem, es zavartam a sportolok felkészüleset, mondtak menjek ki, tünjek el, en boldogan mentem es jartam az erdöt. ez volt az en eletem erdőjaras egyedül, ennel elvezetesebb dolog nincsen is mint egy loval kettesben bolyongani, nap mint nap ugyanazzal, mar megismer engem. 9.20-as busszal be, probara, színház, zenekar, behangolas nélkül bezuhanas a probara, ott hamarosan alomba zuhanas, horkolas, melletem levő kürtösnek be voltak írva belepeseim, melle megjegyzeskent" harfast ebreszteni!" vallamra csapott időnként "Te jössz!". kb ilyenformán zajlott az a 18 ev, kommunizmus, penz sehol, külföldi turnekrol ne is abrandozzunk, maradt a penztelenség es az örömforras a LO.

88 rendszervaltas, paros labbal rugtuk ki partfunkcionarius igazgatonkat, munkasör zeneigazgatonkat, magunk közül valasztottunk igazgatot, tehetsages fiatal zeneigazgatot Pestről hivtunk. nem telt el hosszu idő beindultak a turnek. Ausztria, Nemet o. Svajc. napidijbol mindenki vasarolt Hifi tornyok TVk-től alig fertünk a turnezo buszokon, szorongtunk. en szerencsere a cipekedestől is irtozva nem gondoltam semmire, a penzem szepen gyült a bankban, es amikor 91-ben azt mondta a harfajavitonk, hogy tud egy elado harfat megvolt a penzem ra es meg is vasaroltam. nem telt el 3 honap mar Marokkóban jatszottam egy szallodaban . repülőre tettem uj hangszeremet. akkor meg helyettesitett engem egy harfas a zenekaromban. 93-ban vegleg megváltam a

zenekartól amikor a pesti Hyatt szállodába hívtak, étteremben játszani. 3 évig szünnap nélkül játszottam. (A LOvagas itt veget ért, azóta nem is láttam lovakat.) élvezettel, boldogan, itthon vege, saját lakasomban. aztán Hyattet atalakitottak, az étterem megszűnt, 3 kis konferencia terem lett belőle. nekem éppen jött egy koreai ajánlatom, boldogan elfogadtam a világtúra mindig vonzott, fele Koreaiban, ott is Hyatt szállodában. hazatérve már mindenki látta ez egy bolond hajlándó utazni értékes hangszerevel. egymás után jöttek az ajánlatok, Ausztriában voltam egy szezonális hotelben, Alpok tetején, soha el nem lehet felejtetni azt a csodát 4 hónapig. már ott kaptam faxon a szerződést Malaysiába, Borneo szigetere, alárva visszaküldtem, itthon alig volt időm a síruhakat kipakolni, kanikula holmikat be, repülőjegyet harfanak elintézni, csodálatos időszak volt. nagy elmeny. ott találkoztam új zelandi zenészekkel akik a barban játszottak és használtak ilyen alapzenet. meghallani és megszeretni egy pillanat műve, azt mondtam én is ezt akarom, már ott megvásároltam a Mini discemet. itthon kezdtem keresgélni, hogy hogyan, kitől jutok alapokhoz. bementem egy üzletbe ahol a vezető leültetett a számítógéphez és azt mondta 2 perc, megtanítom, tessék venni számítógépet, és maga meg tudja csinálni az alapjait. így történt. s azóta megy mint a karikacsapás. közben meg Nemetországba hívtak két hónapra., elvállaltam, bár az utazás(szállítási költség) miatt ilyen rövid idő nem nagyon éri meg, de más lehetőségem akkor pillanatnyilag nem volt. annyira megszerettek ott, hogy 12 hónapig maradtam. olyan kastélyban ami csak a mesékben van, egy alom. a barban minden hónapban más zongorista játszott, tőlük hoztam, másoltam öröletes anyagot, és tanultam miket lehet játszani meg. meg utoljára egy másik helyre is elmehettem Nemetországban. amikor hazatértem alig ültem itthon pár napot munka nélkül, hogy na most mi lesz ezután. telefonáltak a Thermalból, hogy nem jönnek-e be játszani. mikor erre rá kérdeztek, mondtam, hogy maris, aznap bevittük a harfat és azóta ott vagyok majdnem 4 éve már.

Rudi

Fantasztikus pálya, gratulálok. A LO a Hidász-utcában van (II. kerület), ha csak ráülni akarsz, de tudok budakörnyéki címeket is a tereplovagláshoz! Nagylányom (ki Amerikába ment férjhez), mindig megtalálta azt a helyet, ahol ingyen lovagolhat! Most persze kint nem lovagol, ott nagyon drága, másrészt épp 2. kicsinyét szoptatja, akit egyébként otthon-szüléssel hozott a világra, mi is kint voltunk "segédkezni" - fantasztikusan szép, meghitt, bensőséges esemény volt! Kisebbik lányomat ő oltotta be a LOimádattal, ő épp tegnap esett le a LOról (4 éve üzi egyébként, 11 évesen), de ez már csak így van azzal, aki egyszer belehabarodik.

Kolesár

Szia Zsuzsa!

Őszinte csodálatom a lovaglással kapcsolatban! Annak idején emlékszem, öszetalálkoztunk néhányszor a buszon, mesélted, hogy mész lovagolni, de el is felejtkeztem azóta erről. A lovaglással úgy voltam, hogy egész életemben vágytam arra, hogy lovagoljak, neki is kezdtem, de kisebb fellángolásokon túl nem sokra vittem LÓ ügyben. Sőt. Egyszer valahol Zalában voltunk a nejemmel, akivel akkor még csak együtt jártunk és én egy nagy stadionszerű helyen lovagoltam körbe körbe (futószár nélkül) büszkén. A vége az lett a dolognak, hogy a ló leszállított a pálya szélén ücsörgő Ágimhoz és ott az Ő orra előtt annak rendje-módja szerint ledobott: épp csak azt nem "mondta", hogy "na meghoztam neked ezt a pasast, csinálj vele azt, amit akarsz"... Legutóbb talán két, vagy három éve próbálkoztam (garantáltan utoljára!). Pomázon. Nagyon szeles idő volt, állítólag ettől idegesek a lovak, bár szerintem ehhez nem kell szél, ezek az aranyos, szeretetre méltó állatok úgy tudom mindentől idegesek tudnak lenni. Szóval a lényeg az, hogy kétszer dobott le a ló 5 percen belül. Az első után még visszaültem, a második után viszont azon gondolkoztam, hogy meg tudok-e még egyszer mozdulni az életben. Szerencsére szép lassan sikerült, nem lett különösebb bajom, de ezzel befejeződött a lovaglás számomra. Sosem értettem, hogy lehet elérni, hogy ne a lovas húzza a rövidebbet ebből a meglehetősen egyenlőtlen viszonyból. Épp ezért is csodálatom a bátor lovasokat, így Téged is! Talán korábban kellett volna megkérjelek, hogy megtaníts a lovaglás titkaira! :) Most már, ha nyugdíjba nem is megyek, a lovaglásnak alighanem búcsút kell intennem...:) Szia, sziasztok: András

Tömpe Pufi

Drága Osztyáltársaim!

Pufi vagyok, sajnos nem tudtam elmenni legutóbb, de ami késik nem múlik. Elolvastam leveleiteket, bennük a sok élettörténetet, örömet és búbánatot. Én is minden jót kívánok nektek, boldog karácsonyt és új évet. A mostani körlevelezési szokásnak megfelelően összefoglalom, mi történt velem.

Közgazdász lettem, kutattam, aztán külföldön dolgoztam, később mindenféle reformokban vettem részt, évekig dolgoztam egy japán banknál, aztán következett egy jelzálogbank és a vasút. A vasút körül folyik mostanság az életem. Van egy kis cégem, ezen keresztül dolgozom különféle projektekben, dehát úgy is tudjátok, hogy megy ez manapság. Igyekszem sokat utazni és sokat olvasni. Nyugdíjba nem készülök, legalábbis nem a hagyományos formában. Amire készülök az az, hogy a napi üzleti életem fokozatosan áttűnik emlékirásba és egyéb szellemi tevékenységbe, amire az embernek hatvan fele egyre nagyobb igénye van. Két felnőtt gyermekem van, Marci 25 éves jogász, Ági 23 éves, szállodásnak készül. Családi állapotom nő, habár ezt a gyakorlatot több versenyzővel együtt hajtottam végre. Belia Annához hasonlóan, én is járok koncertre, sőt! A sőt-fokozatnak oka az, hogy a baráti társaságomban van egy koncertszervező, úgyhogy a bérletek révén mi előre megfontolt szándékkal ülünk a Zeneakadémián és más helyeken is. Pechán Rudit láttam néhányszor, meg Koleszár Andrist és Gál Évát koronta, Cagival is összefutottam párszor, Kövendí Bencévek meg közel laktunk egymáshoz. Kósa Marcit évekkel ezelőtt hallottam és most olvasom, Forrai Jutkát is többször láttam, Karsay Gyuszi dettó, ha kevesebbszer is. Sokatokról csak hallottam, olvastam, mint Fencsik Gáborról, aki a világ másik feléről írt valami politikai ügyében egy újságba. Láttam Lantos Ivánt, látogattam Pátkai Pétert New Yorkban. Rózsai nénivel legutóbb édesanyám temetésén találkoztam. Tajthy Tamást nem láttam, mióta is?, ha bútor kell tőle veszek.

Gyakran gondolkodom a gyerekkorunkra, belső vissza-megerengéseimben biztosnak és boldognak érzem, remélem ti is. Most amúgy is sokat gondolkodom a régi évekre, mivel anyámék lakását rendbe kell tennem, úgyhogy az iratokat, fényképeket és mindenféle igazolványokat rakosgattam. Micsoda képek vannak rólunk (már elpakoltam, félév múlva tessék csak kérni)! Alsóban mindenkinek volt egy mackója, Pechán Rudinak volt egy uzsonna-tarisznyája, Zentainak meg egy vese alakú műanyag ételdoboz. Pátkaival, Lantossal együtt hátrafésült haját viseltünk, ez el sem hinnétek, ha ma látnátok bennünket. Füle Katinak és szerintem Katona Ritának is vastag copfja volt. Arról nem is beszélve, hogy hetedikben Pátkai Peti a maga imponáló twist-tudásával elhódította szívem akkori közepét, Kovács Katit. Csakhogy én is panaszkodjak. Mindannyiatoknak mégegyszer sok boldogságot kívánok, sok szeretettel Pufi

Zentai Zoli

Kedves a és b osztály, Zentai Zoltán ezennel bejelentkezik a levelezők közé. Ha személyhez címzett kérdést írok, ahhoz is hozzászólhattok, hiszen nyilvánvaló a közös olvasás! Elnézést, ha hosszabb leszek – ezzel ellensúlyozom, hogy a tanári (matek) foglalkozásom ellenére szívesebben fejezem ki magamat írásban, mint szóban. Jelentkezésem Bálint Kati és Totyi kitartó munkájának eredménye! Leírok sok olyan dolgot, amit tudatosan az általános iskolai neveltetésem eredményének tartok. Vajon Ti is éreztetek hasonlót? Pl. sosem zavart, ha vendégek jöttek az iskolába, akkor és ma sem félek a szerepléstől, bármikor bekapcsolhatnak magnót, kamerát, nem izgulok, nem tiltakozom. Nagy embereknél (Menuhin, Sosztakovics) akkor és ma is azt figyelem, hogy szívesen ereszkednek le kicsikhez. Minél nagyobb embert hívok meg órát tartan az iskolába, annál inkább készségesebb: „holnap jó lesz?” Fantasztikus évfolyam a miénk! Matematikusnak tekintett osztálytársaim (Kósa, Frank, Fencsik, Havas) számára írom, hogy ez tipikus megnyilvánulása a véletlennek. (A szokásos véletlen ui. nem szokásos, hanem rendkívüli kinézetű.) Következik néhány (ál-) személyes kérdés. (Fekete) Cagi! Ugye kezded érteni, hogy a gyagya gimnáziumi osztályunk (mi négyünket és Paját meg Aschert kivéve) találkái helyett miért hajtogattam mindig, hogy szervezz inkább ált. isk. találkozót? (Gál) Éva! Emlékszel rá, hogy hogyan keveredhettem oda, hogy a 100. magyar-órákon mindig szerepeltem az előadáson? (Amiket aztán megismételtünk a b osztályban, ahol ugyancsak Rózsi néni tanított.) Voltam lepedő-tógában valami görög, postamester a Revizorban és valami szolgálgó, amikor Te voltál szolgálgó lány vmi király mellett. (Tömpe) Pufi! Kevered az időszakokat – a vese alakú ételdoboz már a gimiben volt. Remélem, hogy az előző két megszólítottal ellentétben egyetértünk abban, hogy a d osztályban rettenetes volt az osztályfőnökünk! Kis híján nem is lettem tanár miatta. Ma is emlegetem sok matematikán belüli hülyeségét. (Kósa) Marci! Én teljesen gyakorlatlan (óvodás) vagyok kompjúteres ügyekben. Node nem lehetne kimódolni, hogy a mostani hosszú cím- lista helyett csak egy rövid jelzés szerepeljen (pl. cím-listára kattints ide-oda) és ne töltsön ki több karaktert, mint egy-egy levél? Én ugyanis szívesebben olvasom a leveleket kinyomtatva, mint a képernyőről böngészve. De az arány fura (kivéve ezt a leveletem): másfél oldal címlista és két-három sor levél. (Kövendi) Bence! Emlékszel, hogy ültünk is egymás mellett? Szerintem egészen szabad volt az ültetés. Én biztosan ültem Búza Mari (4.o.), Fencsik (karéneken mindvégig az első padban), Karsay, Zempléni és Lantos mellett. Futball-drukkerségben soha nem választottam csapatot, hiába volt minden rábeszélés, Fradi, MTK, Vasas és a többi. Jantsek Gábort nem is szólíthatom meg, hiszen nincs rajta a listán. Pedig egyenesen énmiattam jött át 5.-re a b-ből az a osztályba. Cagi most mesélte, hogy hosszasan beszélt vele telefonon. (Karsay) Bimbi sincs rajta a fő listán, pedig megkérdezném tőle, hogy emlékszik-e arra a gyerektáborra (Nógrádverőce), ahol én a nálam egy évvel idősebb „matematikussal” találkoztam. Az előző megjegyzésemről jut eszembe, hogy érzitek-e Mindannyian, hogy az előző évfolyamhoz képest – nekünk is, Miki bácsinak is – milyen zuhanás volt a miénk zenében, sikerességben, matematikában, a Móriczban való folytathatóságban stb.? Kedves (Forrai) Jutka! Lehet valami közös a gyerekkori arc-berendezésünkben, mert egy itt lévő negyedikes kórus képről a mai szemlélők fele-fele arányban tippelnek rá, hogy ki lehetek én; mármint sokszor a Te képedre mutatnak. Az nem derül ki, hogy én vagyok lányos, vagy te fiús. Kedves (Tóth Zsuzsa) Totyi! Ismétlem, hogy megérné az előadásokon néha abszolút szólót adnod a hárfán. Magad miatt is és a közönség miatt is! Szívesen megszólítanék még többeket, de inkább várok egy kis visszajelzést – no meg félek, hogy a hosszú szövegtől lefagy az egész világháló. Szeretettel Zentai Zoltán VIII.A osztály 1963-2004.

Cagi

Szia Zoli!

Jó volt olvasni a leveledet, hát valóban úgy gondolom, hogy beszélgetésben egy szuszra ennyi információt még nem hallottam Tőled! Ahogy mesélek a gondolatban őrzött emlékeket, úgy éledezik bennem is újra az akkori világ. Láthatóan mindenki néhány emléket őriz ami fontos volt akkor a számára s ezek most itt összeadódnak. Értelek én az értékrendedre vonatkozóan. Igazi matematikus gondolkodás a tiéd. S én aki a metekkel soha nem estem szerelembe viszont kicsit összetettebben nézem a világot. Tehát az az ember is hagy nyomot bennem akiről én is elismerem, hogy túl sokat nem hordoz magában, de ember és négy éven át része volt a mindennapjainknak, stb. A Zoli bácsival is ez volt a helyzet, én ma is szeretettel gondolok rá, szakmailag pedig nem volt képességem megítélni a saját gyengeségeim okán. De mint ember nagyon sokat tett sokakért ezt Te is belátod gondolom! A temetésén ott voltunk több százan a diákjai közül, mindenki azért volt ott! Tudod érdekes amit mondasz és az is nagyon érdekes volt amit a Szirányi Gabitól hallottam. Látod Ő pedig azt az időszakot érzi ma is élete rémálom időszakának, amit az általánosban velünk eltöltött. No majd lesz módunk talán beszélgetni, a téma fantasztikus! A tegnapi levelemet nem kaptad meg a visszajelzés szerint, tehát a terv az, hogy ma a Rudi koncertje után találkozunk a Liget Hotel-ben egy koccintás erejéig az ünnepek kapcsán, együtt megyünk oda, sem időben sem anyagilag nem megterhelő a dolog, remélem számíthatunk Rád! A Karsaynak továbbküldöm a leveled, Cagi

Gál Éva

Édes Zentán!

Pontosan nem emlékszem, de el tudom képzelni, hogy abba is én rángattalak bele. Sajnos nem emlékszem, hogy mit is játszottunk, de a hangulata nagyon visszajött most, hogy felemlítetted. Nekem a 100-ik magyaróráról az maradt meg, ahogy Rózsi nénit játszottam, felvettem egy túsarkú cipőt, felültem az első padra a középső padosorban, olyan csinosan bedöntöttem a bokámat, és állandóan a Fencsikkel foglalkoztam, aki minduntalam megszakított valamivel; vagy evett, vagy fecsegett, vagy csak izgett-mozgott. Meg amikor Tajthy a Kovács tanár urat imitálta, és fél méterről dőfte a hatalmas körzöt a táblába..... Igen. Én is azt gondolom, hogy minket nagyon megtanítottak szerepelni. Méghozzá hirtelen szerepelni. De jó, hogy ezt említetted, mert nem tudtam, hogy ezt mások is így élik meg. Azt azért nem gondoltam, hogy ennyire viszolyogtál a gimi osztálytól. És furcsáltam, hogy minden érettségi találkozót következetesen kihagysz. Pedig azért ott is voltak és vannak érdekes életrsorsok. Jó lenne, ha találkoznánk ma este a Pechán –koncerten Üdv: Éva

+

Sziasztok, Nagyon élveztem a tegnapi estét, Örültem minden új-régi arcnak, Tajthy Tamással egyszerre döbrentünk meg, hogy ő Ő és én meg Én vagyok. Imádtam, ahogy Frank Andris elérzékenyült látva minket, és ahogy nem tudott betelni a látványunktól. Nagyon élveztem Kósa Marci mellett ülni, és mélyreható beszélgetést folytatni az élet nagy kérdéseiről: betegségről, egészségről és egyebekről. Kicsit sajnáltam a hozzátartozókat, akik csak kapkodták a fejüket a sok idegen név és régi-régi élmények hatására. A legfelszabadítóbb röhögés Kolesár Andris történeténél volt, melyet a kicsit hiányos szexuális felvilágosultságáról adott elő, ami akkor merült fel, amikor Miki bácsi házasságot kötött és gyermekei születtek. Nagyon tetszett, hogy Juti ezt a kis csapatot igazi elit társaságnak nevezte, amiért a szülők rengeteg pénzt fizetnek, hogy gyermekeik ilyenbe tartozzanak, nekünk meg... tessék itt van készen.

Csodálom Bálint Kati, ahogy ápolod az emlékeket. Az jutott eszembe, hogy nálad már több tucat életrajz van felhalmozva az adatokból a fotókból és az emlékekből. És milyen természetesen csinálod!!! Nincs benne semmi erőlködés! Köszönöm. Rita! nagyon helyes a családod, és nagyon örültem, amit a léböjtölésről mondtál. Remélem, tavaszra össze tudunk hozni egy rendes csapatot Dobogókőn. Cagi, Bence! Nagyon alkotatok ezzel a szervezéssel. Köszönöm nektek. Belcsi irigyellek ezért az utaztatásodért, látszik rajtad, hogy jól vagy a bőröndben Ezek voltak a fontosabb élményeim, és még sok volt, remélem, hogy hagyományt teremtettünk tegnap este Nagyon boldog ünnepeket kívánok Nektek Szeretettel: Éva.

Forrai Judit

Sziasztok, eszembe jutott, hogy Holló Mikire emlékeztek-e? 56-ban Ausztráliába ment, nagyon aranyos kakasos nadrágja volt- aminek e felső részén egy kakas volt hímezve. A Holló prof- Kémiai Kutató Int. igazgatójának fia. Nagy barátnőm volt Losonczy Anna, de róla Belcsi tud, mert neki most barátságosnéja Párizsban. Emlékeztek szegény Borza Antira? hogy mit énekeltünk a temetésén? Irma néni tanított minket be a szövegre csak mozaikokban emlékszem: "csöpp ágyadon léssen..." Bálint Kati, nagyon szép cv-t írtál! lassan én is elkészítem. Sziasztok puszi Juti

+

Kedves Barátaim! Nagyon örülök, hogy lassan mindenkit elér a levél, és összejön a csapat!
A nyugdíj projektet gúnynak szántam! Ki nem látszok a dolgaimból, mert nemcsak a fogászati- kultúr szalont vezetem, a SOTE-n a Közegészségtani intézetben most majdem tanszékvezető lettem, de a Hámori József felesége hogy-hogynem mégis legyőzött. Egyébként orvostörténeti kutatásaim és oktatás mellett a szociális- egészségügy területén a megelőzés különböző szintjén, különösen a hátrányos helyzettel élők megsegítéséért fejtem ki tevékenységem (prostituáltak, intézeti fiatalok, romák és értelmi sérültek / sokszor ez együtt jelenik meg a valóságban, csak didaktikailag választja szét a "tudomány")a szexualitás területén. Tankönyveimből oktatnak iskolákban és egyetemeken egyaránt. Kb.50 évig kellene ilyen tempóban dolgoznom, mint most, akkor talán valami eredményt fel is tudnánk mutatni. Szóval, akinek már megoldódott a problémája és vett bútort, hajót, sofvert, egészséget, biodiétát, fogakat stb. és mindezek ellenére még mindig szexuális problémákkal küzd, nagyon szívesen elbeszélgetek vele, hogy megoldást találjunk. Gál Éva- szia, a névsort akkor állítsuk össze, de az egészet! Ajánlom, hogy mindenki írja be azt aki kimarad, illetve Bálint Katinak azt hiszem van egy névsora az iskolából. Pátkai Péter- egyik nagy szerelmemről- azt hallottam dublőr volt egy darabig, később biztosítók számára/ellen törte össze a kocsikat totál kárra, de hogy homless életet élne ez újdonság nekem! Salgó Tamás néhány utcára lakik tőlem - ő volt a Tömpe mellett a másik szerelmem (szóval több volt!) San Paulóban szokott félévekre operaházi karnagy lenni, itthon is az Operában él. Azt gondolom ma már teljesen mindegy ki volt A-s vagy B-s a lényeg, hogy újra együtt legyünk néha! Oxfordban, Eatonban vagyonokat fizetnek a szülők, hogy jó társaságba kerüljenek a gyerekek, és hogy egy életen át összetartozzanak. Minket az iskola szelleme, a zene szeretete, az együtténeklés, a gyerekkorunk és az érdek nélküli közösséghez tartozás köt össze! Későbbi kapcsolataink már kicsit mások, azt gondolom. Friss Gábort senki nem említette meg, pedig ő is sokat tett a zenei kultúránk fejlesztéséért, az újságban - mi is volt a címe? Ifjú zenebarátok köre?- való részvétel, íráskészség fejlesztése, mint kis riporterek mentünk a nagy Mohikánokhoz a morzsákat csipegetni. Belcsi te is írtál az újságba ugye? Tóth Zsuzsa, a küldött képed nagyon jó! Telitalálat számodra a hárfá! Igen, neked volt fennakadó szép, nagy szemed, néhány bizonytalan álmodozó mozdulatod. A hárfával összenőttél. Örülök, jó tudni, hogy boldog vagy vele. Mi van a Marnitz Zsuzsival? A Fidy Kriszti Svajcban kezdte életét. Ki hallott Küllös Iliről és Jánossy Rózsáról? Ő is nagy, vastag, szőke coffal járt. Köteles Ági néni él-e még? Szepesi Gábor, a rosszgyerek és Regéczy Imre- autójavító és szalon tulajdonos. Obál Laci menő fogtechnikus a Szilágyi fasorban. Virág Ági nagymama, egy osztrák nehézfém cégnek a hazai képviselője már 35-40 éve. Váhl Juli 3 gyermek mamája, az unokák számát nem tudom. Pufi, jó egy hangverseny szervező a baráti körben, de most történt meg először, hogy a tavaszi fesztiválra interneten rendeltem jegyeket és csodák csodája működik. Bár a jó jegyek már elfogytak persze, de még maradt nekem néhány.

Mégegyszer mindenkit sokszor üdvölök és kellemes ünnepeket kívánok Juti

2005. Január

Kolesár

Sziasztok!

Én élénken emlékszem Holló Mikire, aki valóban csak rövid ideig járt velünk, ám minden nap együtt mentünk az iskolába, lévén, hogy a Guyon Richard u-ban lakott és mi útba estünk neki. Édesapjával néha beszélgettem (évtizedekkel később), aki minden nap ott sétált el előttünk a Herman Ottó úton. Egy alkalommal készítettem is számára egy másolatot abból az elsős osztályfényképből, amelyen fia, Miki is szerepelt. Miki sorsáról annyit tudtam meg, hogy építész lett és Afrikában kutatta azon (alternatív) életmódokat, amelyek a mi civilizációnktól eltérően egy fenntartható fejlődést jelentenének. Ebben, úgy tudom, az építészeti, "városépítészeti" (vagy inkább a faluépítészeti) kérdéseket vizsgálta. Sajnos kapcsolatot nem sikerült felvennem vele, akkor még nem volt e-mail, azóta pedig ismét eltelt egy "kis" idő...Pedig de jó lenne...! Szegény Borza Antira azt hiszem mindenki emlékszik, bár érdekes, hogy a temetésre én nem emlékszem, arra annál inkább, ami az utolsó órán és utána történt. És ha jól emlékszem éppen Keleti Péter apukája emelte a karjába a padról... Gergely Annát nem hallottam említeni, lehet, hogy csak az én figyelmemet kerülte el: rá mint csellistára emlékszem. Gondolom profi lett ő is. Fencsiknek írtam, de nem válaszolt, lehet, hogy fennakadtam a spam-szűrőjén...:) Sziasztok András

Tóth Zsuzsa

sziasztok gyerekek,

el vagyok ajulva a sok level érkezésétől, a fenykepektől, melyeken szinte a főszereplő vagyok Rozsi neni csokolasaban. annyira emlekszem erre a jelenetre, ahogy Rozsi neni ramnezett, hogy éppen te Zsuzsa? nevetett. a mögöttünk hagyott negy ev viszontagsagait elfelejtettük akkor. ez ballagaskor lehetett, mert mindenki ünneplőben van, rajtam is az az ing van amiben ballagtam. remek a többi kep is az "elitről", Kövendi, Patkay, Tömpe. Patkayt legalabb latjuk, igazan keritsetek elő!! mindenki szivszerelme. Többek között az enyem is. Gergely Pannit említette András, en hallottam rola, hogy olomkatonakat gyart, es nem sokkal azutan lattam is őt a debreceni Viragkarnevalon, a piacon (20-25 eve annak is mar) olomkatonakat arult. mai napig sajnalom, hogy nem mentem oda, nem szolitottam meg.

Sziasztok, megyek megint ejjel van mar: Zsuzsa

Keleti Péter

Kedves iskolatársam !

Nem vagyok biztos, hogy sikeresen iratkoztam be a „primlistá” –ra. Mindenesetre meg vagyok találva (és ti is). Nem mindenre és mindenkire emlékszem, de egy képen, mintha Kövendi Dénest ismertem volna fel. Mit tudunk róla? Üdv Keleti Péter

Rudi

Szervusz Péter!

Örömmel üdvözlünk a listán, jelentkezésed sikeres volt, a listatagok már olvashatják jelentkezésedet és ezt a választ is. Az archívumban olvashatod az osztálytársak régebbi leveleit is. Az egyik képen valóban Kövendi Dénest láthatod a bal oldalon, egyedül. A többiek azonosításában mások segíthetnek, én sem ismerek föl szinte senkit, kivéve Frank és Kolesar Andrist. Dénes igen jól van, december 20-án volt egy koncert utáni találkozó, melyen az ő szervező és anyagi segítségével igen jól éreztük magunkat és sokat fiatalodtunk... Mindenkinek írom: ki tud segíteni a képeken szereplők beazonosításában? Főleg a kirándulós és a kőfal előtti képekre gondolok. Ja - és hol voltak ilyenkor a lányok?? Rudi

Fencsik Gábor

Az etikett szerint a bemutatkozaskor illik rövid életrajzot csatolni, Karinthy stílusában (lásd a Szinopszis c. kórköt, ahol egy mondatban összefoglalja a Lear királyt) – az én életrajzom díszes:

1967-ben hagytam el Magyarországot, Moszkva-Roma- Chicago-Berkeley útvonalon Kaliforniában kötöttem ki; matematikaszakra jártam, a Szilíciumvolgyben kutatók- fejleszték huszonegynehány éve; van egy 30 éves fiam, egy 26 éves lányom és egy haromszáz éves unokám; a fiam agykutató, a lányom autista gyerekeket gyógyít; pillanatnyilag az összes gyerek és unoka Bostonban él, a tulso parton, ezért csak néhány havonta találkozunk, sajnos.

Sajnálom, hogy lemaradtam a jubileumi koncertről -- átneveztem a lista archívumát, és szívemelengető volt újra találkozni régi neveimmel, noha a nevek mellett asszociált arcok már nem egészen ugyanazok az arcok, és talán még se ismernek egymást, ha szembetalálkoznak az utcán. Negyvenvalahány év távlatából, a nosztalgia ködfátyolban át idillinek tűnik ez a Lorantffy korszak -- hogy valójában idilli volt-e, az komplikált téma, de ebbe most nem fogunk bele ejnünk evadjan. A zene viszont mindenre a Lorantffy ajándék, ezt soha egy napig se felejtettem el -- zenélni ma is zenelek minden nap, persze csak amatőr szinten, barátokkal vagy egyedül, magamnak, mentálhigiéniai céllal. Sziasztok, mindenkit szeretettel üdvözölök, Fencsik Gábor

+

Juti írja:

> Fencsik Gábor? Benne nem vagyok biztos, de ?

> nagyon okos gyerek volt és nagyon rossz, olyan tanárbosszantó néha...

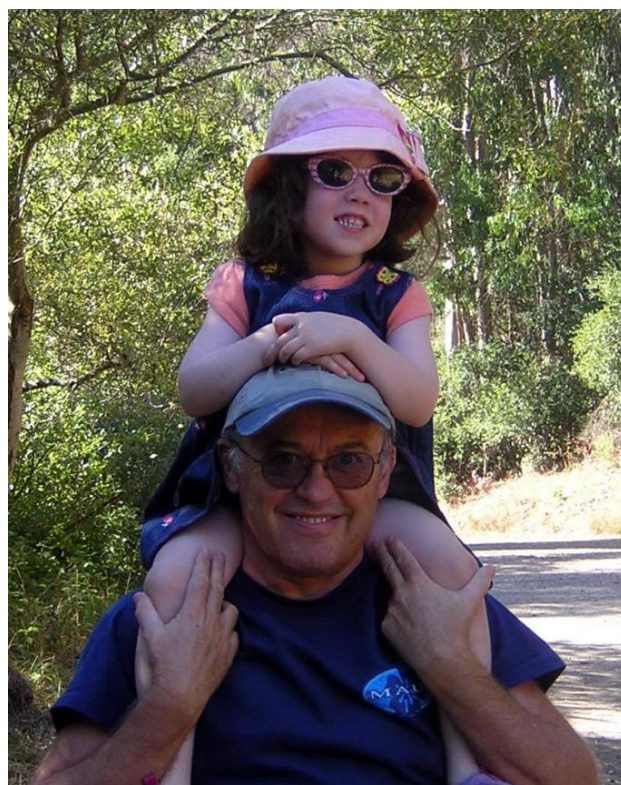
Osszekeversz Jantsek Gaborral: o all a kép jobbszelen tiroli nadrágban. Ez egy csopet serto, (nem azért, mintha barmi bajom lenne Jantsek Gaborral, o nagyon kedves, felenk fiu volt akkoriban, es kituno humora volt, csak elobb ki kellett csalogatni a csigahazabol) viszont soha eletemben nem jartam tirolinadrágban. Hogy tenyleg rossz lettem volna, azt nem tudom megítélni -- bar lehet benne valami, mert az ellenorzo konyvem minden evben

megtelt intokkal, neha többször is. Sőt egy ízben Friss Gabor "igazgatói dorgálásban részesített" az ellenőrzőkönyv tanúsága szerint. Hogy a "dorgálás" pontosan mit jelentett, arra nem emlékszem (se arra, hogy a hierarchiában a dorgálás az igazgatói megrovás alatt vagy felett állt; se arra, hogy mi bosszította fel Friss Gabort ennyire). Arra viszont emlékszem, hogy szoronyen unatkoztam az iskolában, mert folyton olyan dolgokat ismeteltek, amit már elmagyaráztak egyszer. A teljes kephez tartozik, hogy Amerikában meg soha senki nem hitte el nekem, hogy gyerekkorunkban hatratett kezzel kellett ulnunk az iskolapadban. A saját gyerekeim se hittek el, hiába gyzokodtem oket. Ugyan papa, már megint fantazialsz, mondtak a gyerekek, es egy ido utan már magam is ketelkedni kezdtem a dologban... Fencsik Gabor

+

Amikor a Lorántffyból kikerültünk 63 nyarán, minden jel arra mutatott, hogy a jóisten is filoszna teremtett, es valami történelési-irodalmári pálya vár rám. De anyám egy inspirált pillanatában elcipelt a Berzsényi Gimnáziumba, és betuszkolt a matematika tagozat felvételijére. Én akkoriban semmilyen késztetést nem éreztem a matézis irányában, de anyám mindenáron el akart terelni a filozsi pályáról - abból a meggondolásból, hogy ezek a pályák a Párt szigorú felügyelete alatt állnak, és nem űzhetők súlyos megalkuvások nélkül. Az operáció sikeres volt, a matézist szerettem, vonzó volt és szép, azóta is megmaradtam mellette valamilyen formában. A Lorántffy-Móricz milióból így kikerültem - a Berzsényi a világ végén volt a Huba utcában, a Visegrádi utcai villamos-végállomástól kellett naponta kizötyögni csikorgó villamosokon az Angyalföld irányába. A gimnáziumi élményeim hasonlítottak Zentai Zoli hidegzuhanyos emlékeire: a lékör autoriter és rideg volt a Lorántffyhoz képest. Éles volt a kontraszt a lorántffys, vattába csomagolt, melegházi palánta-múlt és a gimnáziumi kaloda-lét között - bár, mint később kiderült, több érdekes, civilizált tanár is működött a Berzsényiben, száműzött 56-os értelmiségiként. A zene számomra is gyerekbetegségnek tűnt. A csellómat eladtam és az árából vettem egy gitárt. De nem lett belőlem új Chuck Berry - a gitár csak egy vagy két évig tartott, aztán eladtam azt is; az árán 16 éves koromban elmentem autóstoppolni Jugoszláviába. A közös lorántffys gyerekkorunk véget ért, bár akkor én ezt - Zolival ellentétben - nem éltem meg traumaként. A matematika elfoglalt, és életemben először komolyan dolgozni kezdtem. Egy időben a matematikai olimpiai kerettségig vittem, bár az olimpiára nem jutottam ki - a keret matematikai szeánszain Lovász, Pelikán, Babai, és a Fazekas többi sztárjai vitték a prímet, (ugyanaz a tizenhét éves Lovász, aki később Frank Andris pályáját is döntően befolyásolta), őmellettük nemigen rúghattam labdába. Viszont az országos tanulmányi versenyen sikerült bejutnom az első tíz helyezett közé, így automatikusan fel voltam véve az ország összes egyetemére. Ennek az volt az egyik előnye, hogy a gimnázium utolsó évében békén hagytak, és tojtam az iskolára; a másik nagy előnye, hogy így a családi plecsniknek és a plecsnik után járó pontoknak semmilyen szerepe nem volt az egyetemi felvételemben. Ez akkor életbevágóan fontos volt a számomra. Aztán az utolsó pillanatban (Rényi Alfréd tanácsára) 1967-ben mégis inkább Moszkvába mentem ösztöndíjasnak az érettségi után. Itt néhány hétig együtt jártam orosz nyelvtanfolyamra Kósa Marcival, mielőtt elváltak útjaink: ő Leningrádba ment, én Moszkvába. Moszkvában két nagyszerű dolog volt: a matematika és a zenei élet. A professzoraim zseniálisak voltak, és a moszkvai konzervatórium nagytermében hetente háromszor játszott Gilelsz, Ojsztrah, a két Richter, vagy Tatjana Nyikolajeva. Minden más szürke volt és borzalmas: ezek a késő hatvanas évek a legsötétebb brezsnyevi korrupció és tespedés éveit voltak. Az oroszokat viszont nagyon megszerettem, sőt ma már egy csepp nosztalgiával gondolok erre a nyomorúságos két évre is. Aztán jött a prágai megszállás, és a felismerés, hogy K-Európában belátható időn belül semmi sem fog megváltozni. 69 nyarán betétlappal Jugoszláviába mentem, egy holdas éjjelen átúsztam az isztriai félszigetről Triesztbe, onnan autóstoppal jutottam még aznap Rómába. A holdraszállást már Rómában néztem, egy bolt kirakatába rakott tévén a Via Nazionale-n, az utcán hullámzó, sokezes olasz tömegben. Pár héttel később megérkezett Rómába a kedvesem, aki legális útlevelel jött ki ugyanazon a nyáron. Hat hónapig csatangoltunk a római utcákon egy fillér nélkül, amíg meg nem érkezett az amerikai vízumunk. Ez a hat hónap az életem legszebb időszaka volt: a moszkvai szürkeség után Olaszország édenkertnek tűnt - Olaszország számomra azóta is az ígérlet földje maradt. 21 évesen érkezünk Amerikába 1970 januárjában. Ez az útirend nem teljesen atipikus: a moszkvai osztálytársaim és kollégiumi szobatársaim többségükben szintén Amerikában landoltak néhány évvel később. A moszkvai professzoraim névsorának mágikus hatása volt az amerikai matematika-tanszékeken, hamar kaptam ösztöndíj-ajánlatokat, és az egyetemi tanulmányaimat néhány hónapos kiesés után folytattam előbb Chicagóban, aztán Berkeleyben. De mivel az amerikai hatvanas évekből kimaradtam, az első öt-tíz amerikai évem főként azzal telt, hogy behozzam ezt a lemaradást. Valódi amerikai hippie sose lett belőlem, de nomád életet élünk, egy piros Volkswagen-buszon szaladgáltunk keresztbe-kasul Amerikán át. A moszkvai bezártság és szürkeség után részegítő volt ez a szabadság, részegítőek voltak az amerikai tájak, nem tudtunk betelni velük. Kalifornia szépségeivel azóta se tudtam betelni, ma is minden nap hálás vagyok a sorsnak, hogy itt élhetek a langyos tengeri szellők között, napsütésben és örök virágzásban. 1976-ban, egy háromhónapos európai útról visszatérve

éreztem először, hogy itt vagyok itthon. Amerikában a hatvanas évek 1974-ben értek véget (Nixon lemondásával). A mi nomád korszakunk fokozatosan zárult le ezidőtájt, amikor megszülettek a gyerekeink: a fiam 74-ben, a lányom 77-ben. Ekkor kezdtünk apránként integrálódni az amerikai társadalomba, innentől lettek amerikai barátaink. A hetvenes évek végén kezdtem dolgozni a szilíciumvölgyi elektronikai iparban. Kutatók-fejlesztők, bár hogy pontosan mit csinálók, azt magyarul nem tudom leírni. Azok a nagysebességű adatátviteli berendezések, amiket építetek-terveztek, alkotják az Internet-infrastruktúra és a telefonhálózat gerincét: routerek, DSL multiplexerek, hatalmas, nagykapacitású aggregátor-központok, amik egy egész nagyváros adatforgalmát terelgetik-kapcsolják-pumpálják egyik üvegszárról a másikra. Most épp egy olyan szerkentyűt fejleszték, ami röptében transzformálja-kódolja az Internet és a mobiltelefon-hálózat között áramló video-forgalmat. Kódelmélet, digitális jelfeldolgozás, hálózati protokollok fejlesztése, lézerek elektronikus hangolása (ez muzikálisan hangzik) - többnyire ilyesmikkel bütykölök. Általában kis, újonnan alakult, 20-30 fős szilíciumvölgyi cégeknél szoktam működni, ahol nincs elmeszesedett bürokrácia, a légkör oldott és demokratikus, a munkatempó kemény, és siker esetén a részvényopciók nagy pénzeket érnek. A dolog néha beüt, néha nem; de inkább igen, mint nem. Egy barátságos, kedves egyetemi kisvárosban élek az erdő szélén, egy tavacska felett; körülöttem óriásfenyők és eukaliptuszok, a házam körül őzikek legelésznek és kolibrik surrognak. Reggelente gőzölgő kávéval a kézben nézem, ahogy felszáll a hajnali köd a völgyből, viruló zöld rétek és legelésző báránykák között megyek munkába, aztán dolgozgatok 12-14 órát. Délben leúszom a másfél mérföldemet, aztán megyek vissza dolgozni. Este zenélek és olvasok, alszom négy-öt órát, és megint előlről. Ez megy néhány hónapon át, amíg befejezek egy határidős munkát, aztán lógok néhány hétig. Ilyenkor el szoktam menni a fókákhoz az óceánjáró kajakomon, és megtárgyalom velük a világ folyását. A fiam 30 éves, a lányom 27. A fiam a Harvard egyik kutatókórházában dolgozik, a vizuális memória modellezése a témája, ebből doktorált két éve. A lányom autista gyerekek terápiájával foglalkozik, épp most ment vissza az egyetemre újabb fokozatért. Pillanatnyilag mindkét gyerek Bostonban él, a keleti parton, de azért találkozunk évente ötször-hatszor. Van egy három éves unokám, Maya, okos és gyönyörű kislány. A Lorántffy után végig intenzív koncertlátogató és zenei mindenevő voltam, de hangszerhez nem nyúltam húsz éven át. Amikor a fiam tíz éves korában elkezdett csellót tanulni, akkor hirtelen kitört rajtam is a zenélhetnék: vettem magamnak egy csellót, és húsz évi szünet után újrakezdttem. Azóta is szorgosan zenélek, bár persze csak amatőr szinten - néha Haydn-triókat játszunk barátokkal, de többnyire csak magamnak játszom a Bach csellószviteteket, esti relaxáció gyanánt, ezeket sose lehet megunni. Az idilli lorántffys évek öröksége tovább működik a mélyben - ez valószínűleg mindannyiunkra igaz, bármi is történt velünk azóta.

Rudi

Köszönöm a segítséget a képen lévők beazonosításához, és irigykedem a jó memóriátokért. Nekem még így is csak néhányan jönnek elő, de abból az időből szinte semmire nem tudok asszociálni. Bors Irma néni kopogós-dobogós-fejütögetős ritmusgyakorlataira jól emlékszem, a kórus debreceni versenyen elért győzelmére és ennek 2. helyezéssel való honorálására szintén (szinte sírtunk az igazságtalan politikai döntés miatt) A Havas Pistinél töltött délutánokra is emlékszem, de őmagára nem jön elő kép. Pátkai Petivel és Kövendi Bencével is sokat játszottam a Torockó utcában, mégis csak Bence képe maradt meg, Petié egyáltalán nem. Kolesar Andris persze más, ővele jó és szoros barátságban voltam végig, mai napig. Gyermekeim az övéivel jártak később egy osztályba. Na, irány a robot.Sziasztok.

Forrai

Marcikám, szerettem volna egy szép magánlevelet írni neked válaszul, de még nem jött össze, az ihlet sem, majd megírom miért. (nem felejtettem el!!!!) Én is éppen tegnap gondoltam Nyíró Józsira, valahol van egy képem róla. A többiekre nem emlékszem. Lányok emlékeztek arra, hogy elsőben és másodikban hajpántot (sötétkék ripsz szalag piros farkasfoggal két oldalán- kellett hordani? és a táncszoknyára a rózsaszín pöttyös szoknyában népitáncoltunk kákicsi dobogós táncot? Es a Mokuska orsre emlékeztek? A Lenz Erikaeknal a szellemjarason ki vett részt?

+

Kedves Fencsik Gabor!

Fantasztikus vagy, a humorod es a helyesirasod, nem beszelve a karrieredrol!!!!Super! Bocsanat, hogy eltevesztettelek a kepen. Gratulalok a csaladodhoz kicsikhez, nagyokhoz egyarant. A lanyodnak kuldenek egy konyvet, ugyan nem autistakrol, de a Peto Andrasrol es a konduktiv pedagogia kialakulasanak torteneterol, amelyet irtam az 1999-ben tartott frankfurti könyvvasarra, ahol Magyarország volt a fovendeg. Eszterhazy ragyogasa mellett szereny magam is kepviseltem a szakmatortenei tudomanyt. Peto által kidolgozott modszer ma mar 27 orszagban mukodik, van ahol mas neven, de az o talalmanya. Itthon persze evtizedekig elnyomtak, elleneztek, az orvostarsadalom - a maga konzervativizmusaval elutasította- de angliai meghonosítása után a modszer sikeres hatására a BBC egy filmet készített es ettől egycsapásra, persze Peto halála után világhíru lett. A welsi herceg es Daina többszor járt itt ezugyben a legujabb epulet alapkovenek letetelere is eljottek, nagyon sok tamogatassal.

Hihetetlen erdekes figura volt Peto, aki kezdetben ironak keszult a Pester Lloydnal irt es ok kuldtek ki Becsbe irodalmat tanulni az 1900-as evek elejen. De mivel Freud fenekestol borította fel tudomanyaval az akkori europai gondolkodast, szuggesztiv hatásaval Petot is elterítette az irodalmi tanulmanyoktól es így a medicinat hallgatta. Legjobb barátja Moreno volt, akivel koldus gyerekeken es prostitualtakon kezdtek kidolgozni es begyakoroltatni a szerepjatekokat az italiai commedia dell'arte után. Kesobb Moreno amerikaban megjelentette muveiben az uj modszer, mellyel forradalmasította az emberi lelek megismeresenek, feltarasanak lehetoseget. Peto pedig sokfelet probalt, mig 1944-ben beköltözött az II. ker. Orso utcai gyerekothonba - mert nem volt hajlando sarga csillagot viselni- es az ott elo mozgaskorlatozott zsidó gyerekekkel elkezdett foglalkozni nagyon hatekonyan - felhasználva a lelki gyógyítás elemeit is. Lassan így alakult ki az a komplex modszer, amelyet eloszor gyogyepedogianak, kesobb konduktiv pedagogianak neveztek el - hatalmi harcoktól fuggoen. Akit erdekel a tortenet szivesen kuldok konyvet, de csak angolul van meg. Talan egy ev mulva, ha talalok szponzort magyarul is megírom.

Mara ennyit nektek, kellemes hetveget mindenkinek. Sziasztok F.Juti

Cagi

Sziasztok mindenkinek!

Nagyörömet okozott Kolesár Andris által megtalált és megkapott két kép! Hihetetlen de ezek szerint igaz, hogy milyen sokan voltunk azok akik nem együtt kezdtük, és milyen sokan vannak azok is akik nem végeztek velünk. Andris! Akiket Te nem ismersz fel azokat én sem, így nem tudok segíteni, de mondtam már én csak IV-be jöttem. Még a tanító nénikre is csak halványan emlékszem! Tehát van még bőven olyan akiket keresnünk kell! Szerinted van esély az album megalkotására? Figyelj ide! A debreceni kórusfesztiválon én sem vehettem részt, nagy szívfájdalmam volt akkor, mintha a Miki bácsi válogatott volna ki, engem biztos, mert nem régen jöttem, nem v

oltam felkészült, ez igaz lehetett. Mégis nagyon el voltan keseredve! És ki emlékszik a Kodály tanár úr első feleségének a temetésén történt éneklésünkre? Marci a memóriád egyszerűen fantasztikus, persze csak semmit nem változtál, hiszen régen is nagy tisztelője voltunk a tudásodnak Jutka! Gratulálok a könyvedhez, szívesen vásárolnék belőle a lányom részére! A téma is szívmengető! Gondolom mennyit dolgoztál rajta. A kiadói költséghiány pedig szegény! Juli, várom leveledet és azt, hogy mihamarabb láthassalak itthon. Fencsik Gabi, Neked válaszoltam már külön is, az általad küldött képek külön élményt nyújtottak, hiszen ezeket még soha nem láttam. Üdvözlök mindenkit, Cagi

Fencsik

Kolesar Andris írja:

>A szuper rövidre fogott önéletrajzodból nem derült ki, hogy igaz-e az Adria átúszása című történet, amely rólad >keringett. Számomra ez volt az utolsó információ rólad évtizedekig.

Uszni usztam, bár az Adriát nem kellett átszúnom, csak a trieszti oblot. Uszni nagyon jól megtanítottak a Voros Meteor uszozakosztályban, ahova Tompe Pufival jártunk talán ötödikben vagy hatodikban. Hajnali hatkor, nyitaskor kinn kellett lennünk a Sportuszodában, a koromsötét éjszakában, telvíz idején: az edzés egy óraig tartott, aztán rohantunk az iskolába. Emlékszem, hogy a dugig telt uszodában külön sav volt lefoglalva Marosan et.-nak, aki komtosan rott a hosszakat minden reggel, miközben a parton két smasszer jarkalt zsebetett kezzel és szuros tekintettel, keszen arra az eshetoségre, hogy az imperialista diverzansok a víz alatt megtamadják Marosan et.-at. A Voros Meteoros évek már innen is könnyen datálhatók, mert Marosant 1962-ben rugtak ki az összes funkcióiból. Onnantól valószínűleg nem járt neki se smasszer, se külön sav, uszhatott a közös savban, mint az egyszerű halandók. Fencsik Gabor

Gál Éva

Édes Fencsik Gabi! de jó, hogy megvagy!!!!!!

Soha nem fogom neked elfelejteni, hogy minden nap hazakísértél, amikor a lábam gipszben volt és igazán csikorgós volt a tél. Reggel meg értem jöttél. Nélküled most hol lennék! Nem is tudom: Amikor a 100-dik magyarórán Rózsi néni utánóztam, felvettem egy tusarkú cipőt, fehér köpenyt, felültem az első pad tetejére a középső padosorban, olyan csinosan bebillenttem a bokámat ahogy Rózsi néni csinálta, és kb. 5 percenként rád szóltam valamiért. Úgyhogy tényleg lehet, hogy úgy amúgy "rossz" gyerek voltál. De bármilyen is voltál, nagyon szeretnék találkozni veled. Nem jársz erre felé mostanában? Jantsek Gáborra úgy emlékszem, hogy nagyon okos fiú volt, de nem mindig azt tudta, amire a tanárok kíváncsiak lettek volna. Például úgy emlékszem, hogy fejből tudta a háború előtti összes budapesti szikvízüzem címét, és talán a telefonszámát is (ebben az utóbbiban nem vagyok biztos) Kedves Marci! Nem tűntem el, nemsokára írok neked, most nagyon elfoglalt voltam, de már kicsit lazult a helyzet.

Forrai

Sziasztok! Azért volt C, D osztály, mert az elején még nem voltunk önállóak, hanem az általános iskola kinövésé voltunk. Vagyis a normál 2 osztályon túl indult a zenei. Csak talán negyedikbe, mikor a koleszbe költöztünk át, akkor jött az igazgató, és alakultunk önálló iskolává. A kepek aranyosak, mindenki olyan kicsit, kedves, néhányan riadtak, de a karakter már mindenkiben mevolt. Puszi Forrai J.

Kósa Marci

Juli, persze hogy emlékszem a négykezesünkre. Én az alsó szólamot játszottam. A zenekarban ültünk a zongora mellett. A szövegre is többé-kevésbé emlékszem:

Az ég oly kék, oly fénylő csodaszép, /Úgy zsong a lomb, csupa visszhang most a domb./ Évszakok legszebb tündérlánya, könnyűléptű május hó, /Üdvözöl most a májuszácska és az énekszó./Szép, szabad ország, drága anyánk, /

Te vigyázol most és mindig ránk, /De a hála az él, te semmit se félj, /Ha a lobogódat ifjúi kéz veszi át. /Kedved is éled, mint a rétek, /Nótád széllel versenyt száll, /Tábori élet, nincs ennél szebb, /Minden percért kár. /... tábortűznél úttörők,

Múltba merengő gyermekarcok sejtik a jövőt.

Ez a négykezes jól sikerült, nem úgy, mint egy másik: egy sokkal fiatalabb kislánnyal, Kolossa Katival együtt léptünk fel, és bizony mindketten elrontottuk. Szerencsére ez nem a Zeneakadémián történt. Ötödikben Oláh Zsuzsa nénihez jártam zongorára, és ő szorgalmazta a négykezesezést.. Hát arra emlékeztek B-sek, hogy hatodikban és nyolcadikban április elsején kilógtunk? Hatodikban csak a későbbi körszálló telkére mentünk le Hopponmaradt völegényt játszani, de nyolcadikban órákat töltöttünk a Városmajorban; osztályintő lett belőle. (Utána néztem a naptárban: hetedikben április elseje vasárnapra esett.) Emlékeztek, mikor Buba történelemből felelt: "Szent István szövetséget kötött Bölcs Jaroszláv szovjet nagyfejedelemmel". Ehhez már csak Pátkai Péter mondása hasonlítható, igaz, ez a Kandóban történt: "Johannát sok évszázados vita után szűzzé avatták". Most ennyit, aztán majd eszembe jut, hogy kinek felejtettem el válaszolni. Mindenkit üdvözlök: Marci

Keleti

Kedves Marci ! Azon kevesek közé tartozol, akire jól emlékszem. Nagy becsben álltal az iskolában. Minden gyerek, de még a tanárok is elismerték képességeidet már elsőben. Nem is győzték azokat hangsúlyozni, különösen, amikor megbántódtál valamiért. Mert, hát megbántódtál olykor. Neked sokkal komolyabb volt az otthoni hátterved, mint sokunknak. Zeneileg meg, ugye vér szerint is felettünk álltal. Rendkívül okos és érzékeny, nagyon kedves fiúként emlékszem rád. Írtál valami zanzás önéletrajzot az osztálynak? Szívesen tudnék rólad többet. Üdvözöl Keleti Péter

+

András ! Te látszol nagy összegzőnek és az egyik jó emlékezőnek. A másodikos osztályfényképet Kósa Marci jelesre felmondta. Fantasztikus. Az elsősön ott vagyok, de a másodikoson nem. Beteg lehettem, vagy nem mentem ünnepelőben a fényképezéshez és kipenderítettek? Már akkor, és onnan is? Kellene egy rendszerezett gyűjtemény:- az osztályfényképek alapján a nevek,immár komplettebben - a nevekhez egy kis önélet mese, - a találkozóra való feliratkozás listája Foszlányok: Bíró Tündével egy ideig együtt jártam - több szempontból is - a Szilágyi gimiben. Azt hiszem elnehezedett a sorsa. Sajnálom, hogy elvesztettem szem elől. Virág Ágiról semmit sem olvastam. A szívszerelmünkről. Közös érzelmeket tápláltunk iránta Szepesvári Ferivel. Ez volt barátságunk egyik alapja. Ágival egy időben össze-össze találkoztunk síeléskor, meg máskor a családjaink régi ismeretsége révén. Szepesvári Ferivel tavaly találkoztam is. Közös nevezőnk ekkor nem Ági, hanem a tenisz imádata volt. Kolesar Andrissal tartom a kapcsolatot. Pl. együtt is szilveszterezünk. Majd idén. Gergely Panniékhoz jártam tanulószobára. Ott irigykedtem a családi háttérére, hogy őt folyton dicsérik és neki mindent szabad. Igaz ő magától sosem tett volna olyanokat, amiktől engem tiltani kellett. Jó kislány volt. Én meg vásott rossz kölyök. Éreztem is a különbséget. Minden nap. Kövendi Dénessel a sorozáson találkoztam utoljára. Az kellemes volt, mert aznap mindketten kihúztuk a fejünket a hurokból. Két makkegészséges, de papírokkal jól felszerelt, szimuláns voltunk. Számos névre csak attól emlékszem, hogy most olvasom őket. Most persze napról napra több dolog jut eszembe. Én persze csak negyedik félévig húztam. A tanárokból nekem csak Lia néni maradt meg és Csik Miki. Bors Irma - mint életem sorsfordító karmikus szereplője - sem törlődött. Arra jól emlékszem, és talán képen is viszontláttam, amikor Yehudi Menuhin az osztályunkban járt. Kodály tanár úr kísérte. Szép volt - rég volt. Keleti Péter

Frank Andris

Ha már Buba szoba került, nekem is van egy emlékepem, de már nem emlékszem hanyadikból. A kollegiumi szarnyon volt az osztálytermünk, amely előtt erkély húzódott. Az egyik szünetben többen kopoversenyt rendeztünk, és, fájdalom, Buba az alant logo szent vörös zászlót talalta el. Valahogy ez kitudódott és óriási balhé lett belőle, szegény Erna néni (Buba anyukája) volt igazán kellemetlen helyzetben, de aztán a vezető szervek úgy ítélték meg, hogy szörnyű tett talán megsemmisíti fogja alapjaiban megrendíteni nepeink örök és megbonthatatlan barátságát és Buba megszerzte az iskolából való eltávolítást. De nem vagyok benne biztos, hogy nem ezen eset miatt tette'k át a párhuzamos osztályba. sziasztok : Andris (a Frank)

+

Fencsik Gabi levelevel kapcsolatban: szeretném megerősíteni Hilda néni kontyát. Vegül is az athallas a "kontya alá utott a goz" népdalról mindenkire vonatkozhatna, nemcsak Hilda nénié. Egyébiránt Hilda néni egész picit mintha santitott volna, vagy nem? Fencsik Gabi nagyon szerettem és én egyáltalán nem úgy emlékszem, hogy rossz lett volna (Feri öccséről viszont annál vadabb hírek érkeztek). Milyen borzongató-bizsergető, hogy az akkori kepe van előttem, arra a gyerekekre gondolok: ezt a levelet pedig már nagypapaként olvassa. Ugyanakkor megnyugvással látom Gabi harmas magatartását, 11 éves David fiacskamra gondolva, akinek múlt év végén az osztályból egyedülként sikerült magatartásból harmast kapnia (miután mindket szülejeinek mindvégig otosé). Pontosabban David magatartása "változó" volt. Láttatok, enyhül a kín: ugyanaz a harmas negyven év alatt kifogaszolhatóvá változva alakult. Az talán azért levonható, hogy egy ilyen magatartás jegy mennyire semmit nem mér és semmit nem befolyásol!!! Tudjátok-e, hogy néhány évvel ezelőtt, amikor a Lorantffy Zenei utódját, a Kodályt a kerületi önkormányzat meg akarta szüntetni mint zeneiskolát óriási mozgalom indult be az iskola megmentéséért. Meg egy közös tiltakozó hangverseny is volt, ahol az iskola egykori diákjai is felleptek, például Zempleni Mari énekelt. És ekkor Fencsik Gabi anyukája írt egy nagyon szép cikket az iskoláról a Nepszabadságba. Talán ennek is volt köszönhető, hogy az iskola nemcsak megmenekült, hanem megerősödve került ki a csatározásból (mert hogy befogadta a Radio Gyerekkórusát és az annak hatteret biztosító nyolc osztályt.) Meg egy apró adalek az élet "szép koreiról". Emlékeztek Platty Sarira? Felettünk járt egy évvel, nagyon szép lány volt. Most ő David énektanár nénije. És Csengery Zsolt? Ő is felettünk járt, és volt messzeföldön híres "rossz" gyerek. (Ebben nem vagyok biztos, de mintha az ő beceneve lett volna "Kajetan"). Hat ő a Platty Sari férje, immár boldog nagyszülő. A Radio Gyerekkórus karácsonyi hangversenyének egyik műsorvezetője pedig az ő fia volt. Andris (Frank)

p.s.

Ezúton is szeretném népszerűsíteni azt az ötletet, hogy valamikor a tavasszal együtt látogassuk meg a Lorantffy utcái épületét, és csináljunk olyan fényképet vagy fényképeket, amely(ke)n pontosan ugyanúgy állunk-ülünk, mint valamelyik osztályképen. Meg aztán milyen szívesen vásárolnék vagy járulnék anyagilag hozzá egy fényképes album elkészítéséhez. Az ötvenéves évforduló alkalmából az egész iskolára vonatkozóan készült egy szép kiadvány (én meg írtam is bele valamiféle visszaemlékezést). Nem volna csodálatos egy hasonló kötetet kezbevenni csak mirolunk? Lorantffy Zenei: 1955-1963. Az album esetleg nem csak fényképeket tartalmazna, hanem visszaemlékezéseket, történeteket, sztorikat.

**Bence, Pátkai, Frank
Andris, Havas Pisti,
Fencsik Feri, Fencsik
Gábor, Tömpe Pufi**

Pufi

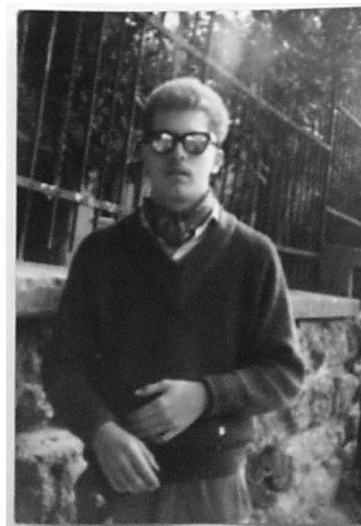
Én arra emlékszem, hogy a suliba már eleve a zenei osztályba vettek fel. A beiratkozásnál, az iskola kapuja előtt, a lépcső tetején állt Bors Irma, akinek énekelgetni kellett. Édesanyám egészen sokáig emlegette, hogy Irma néni szerint abszolút hallásom volt. Pufi

Forrai

Draga Mindenki! - részletesen: Katikam! Igen jövök a Totyihoz február 12-en. Nagyon jó az április 23-24, jövök. Virág Agi emailjet most fogom megkapni az öcssetől. Az Agi ferje a Bano Ili neninek a fia, immár 40 éve kb. Van egy fiuk és a lányuk Kriszti, teljesen olyan mint az Agi volt, kreol, szép, kedves, és fenekig ér a haja- ebben más. Gal Eva, holnap lesz nálad a tisztító kura összejevetel? Lehet, hogy el tudok jönni. Marcikam, az agyad fantasztikus. Emlkeztek arra, hogy IV. ben volt egy teli musorunk a kolesz szép termében. Magam kis hopehely voltam, a Farago Juli pedig krampusz. A világot rengető deszkan - nemtudom ki- a vegszót elmondta, amely így hangzott: Hányszor mondjam már hogy, dobbant, majd akkor a krampusz a színpadra lép. Lépett volna, mert Juli, hogy minden idők legszebb krampusza legyen meg feselkedett, piperezett - a haja egy sapka alatt volt, az arca pirosra mazolva- csak nem akart a színpadra lépni. Kb. 5 szőr hangzott el a vegszó, mint egy megakadt gramafon lemez, a végén valami átmeneti megoldás volt. Aztán valaki belökte. Szentes Tunde, a Lenin koruton. Ki emlékszik rá? Belcsi tudja igazán a történetet. Elváltak a szülei és ő az apjával eltávozott, a mamája pedig Svájcban. Kodály volt a keresztapja. Valami szívbetegsége volt Tundenek, ha jól emlékszem. Apja bigott katolikusnak nevelte. Erettségi után kiment a mamájához, aki zsidó lévén próbálta nevelgetni a maga elképzelései szerint. Szegény Tunde e kettőséget úgy oldotta meg, hogy most Jeruzsálemben él - a via dolorosa végén- ahol egy egyházat alapított és ott a rendfonokno: zsidó-keresztény noverek megbekelese néven. Így van Belcsikem? te olvastál róla valamelyik organumban. Fencsik Gábor te is fantasztikus vagy. Mikor látogatsz haza? konkrétan mi a munkád, mit kutatsz hogy elsz? A könyvet elküldtem. Elvezem a beszámolójaidat. Zsuzsa de Totyi nagyon jónak tartom az archivumot. Szívem szerint írnek egy könyvet, vagyis írjunk együtt, mindenki írja le az életútját (8-10 oldalban), határozzuk meg a főbb szempontokat- annak mentén és kepekkel együtt egy könyvben örökítsük meg magunkat, magunknak. (a szerkesztést vállalom). Ez nem újdonság, hiszen Nemenyi Mari - aki emlékszik rá, hűga a Nemenyi Vera a Szevasz Vera film főhőse 1960-as évek Kende János filmrendező felesége, annak nővére a Mari - az MTA Szociológiai Intézetben szociológus, és egy ilyen jellegű 40 éves osztálytalálkozón - a nővérem osztálytársa volt- írta meg a női sorsok, női életutak a középosztályban Budapesten- valami ilyen címmel. Érdekes tanulmány volt. Ők meg tiszta lányosztályban jártak. Hányolom a B-sek osztályfőnökeiket. Kinek van? Pufikam! a kirándulási képen bár csak felig látszol nagyon bájos, szelíd az arcod. Biztatlak, csak írd, mert minden érdekes. Pankotai Buba szegény színész szeretett volna lenni, de nem vettek fel, így elment a TV-be fogdmegnek. De egyszer felhívott, hogy szerepel egy krimi- filmben és nezzem meg a TV-ben. Az egész család nagy izgalommal ült le, hiszen Buba, az én osztálytársam fog szerepelni. Vegigszenvedtük a filmet és Buba sehol. Másnap felhívtam: Buba, kivágtak belőle?, mert nem láttalak. - Hogyhogy nem láttalak, hiszen én voltam a hulla, aki a szekrényből kiesett.-Micsoda esés volt! Tőle örök a Yma-Sumac 75 fodorlato lemezt, mert akkoriban lemezeket csereltünk, a Martirok útján láttak. Zárom soraimat nagyon sok tsok mindenkinek: F. Jutka

Pufi

Nemenyi Marira emlékszem! A Szevasz Vera című nagyszabásúban én is kaptam egy epizódszerepet, hogy aszonygya: Szevasz! Pufi

Belia Anna

Sziasztok! Itt vagyok, megjöttem Párizsból, és most - ma délután vizsgázom Ágh Attilánál, Vénségemre ugyanis újra tanulásra adtam a fejem. Lobbista leszek, ha nagy leszek - a Közgázon van ilyen posztgraduális képzés. Még egy félévem van hátra, és diplomázhatok (szakdolgozat, államvizsga) ősszel. Ezért csak rohanvást írok, hogy kifejezzem csodálatomat: micsoda memóriátok van! Ha lesz időm, én is elmesélem az emlékeimet, meg a Szentes Tündét, Losonczy Annát. Sőt, előkeresem a fényképeket is - van egy pár. Pöttyös báli is. A lányaim, költözéskor, mikor előkerültek, jókat mulattak rajtuk. Nekem is jó az április 16-17. Mindkét nap, vagy csak az egyik, ahogy alakul. Előre örülök, hogy újra látjuk egymást! Belia A.

Cagi

Andris! Az ötleted kiváló, de ezt már a személyes találkozáskor is mondtam! Legyen fénykép, legyen album, segítek megszervezni én is, meg egyébként is segítek amiben csak tudok. Ha az áprilisi találkozó összejön, akkor induló pontnak meghatározhatnánk egy iskolai közös randit, akár egy kis belső látogatással is, csak időben kell dönteni, hogy a beengedését a csapatnak meg lehessen szervezni, lévén hét végéről van szó. Ez csak egy ötlet! Lehet hozzászólni mindenkinek! Ott aztán fotózhatunk, és utána indulás Dobogókőre, ki egy ki két napra! De az iskolába persze az is eljöhethetne, ha Pesten van aki a további programokra nem tud jönni! A Hilda néni valóban kontyos volt, kövérkés és járáshibás. Az egyik lába rövidebb lehetett, mert talán Ti is emlékeztek, mindig magas szárú cipőben járt és az egyik cipőjének talpa vagy 10 cm magas volt. Viszont nagyon kedves volt, szerethetett minket, én akkor jöttem és semmi zavaró beilleszkedési élményem nem maradt. A Fencsik Gabit tényleg mindenki rossz fiúnak tudta! Marhára unatkozott az órákon, mindig mindent tudott előre, mi egyikünk, másikunk, hol felnézett rá ezért, hol meg rohadtul utálta, egy tény Ő unatkozott és rosszködött, és persze hátra tett kézzel sem igen szeretett üldögélni. Platty Sáriékkal is boldogan találkozunk! Órá tisztán emlékszem, rettenetesen felnéztem a zenei tudására akkor is már! Majdnem olyan érzés volt a felettünk járó osztály nekem, mintha a tanáraim lettek volna, ezt az érzést soha nem is tudtam megfejteni magamban. De lehet, hogy a falusi kislány effektus! /Csak emlékeztetőül én akkor egy vidéki azaz veszprémi iskolából kerültem ide./ Szóval gyűjtöm és keresem a képeket, bár szerintem a legfőbb támaszunk ebben e kérdésben a Bálint Kati, és küldöm a Kolesar Andrisnak. Cagi

Frank Andris

Bocsanat, de el kell meselnem kisgyerekkorom legnagyobb egeset. Szerintem elsosok lehetünk, es kint fociztunk mar tanitas utan az udvaron, szep tavaszi ido volt. Akkor jott valaki a hirrel, hogy aki akarja, hogy az evvegen felavassak kisdobossa, az menjen vele. Bar természetesen nagyon szerettem volna kisdobos lenni, de a focit meg jobban szerettem, így inkább ottmaradtam játszani. Otthon persze nem mertem a szüleimnek elmondani. El is jott a nevezetes nap, draga szuleim is eljottek, hogy akkor most a pici fiucskajukat kisdobossa avatjak, es soroltak is szepen egymas utan a neveket, de a Frank Andrise' valahogy kimaradt. Ha't ha valamikor egett a kepem a szuleim előtt, akkor ez a szep unnepeg bizonyosan idetartozott. Ennek megfeleloen sajnalattal kell megallapitanom, hogy az elsos osztalyfenykepen teljesseggel jogszerutlenül viselem a kisdobosok kek nyakkendojet. puszi mindenkinek : Andris

+

Fencsik Gabi levelenek kez-hatratevos reszen en is csak most dobbenek meg. Milyen természetes volt, hogy a "fegyelmezett" gyereknek az iskolában hatratett kezzel kellett ulnie (legalabbis nekem, mint nyuszi-gyereknek)! Es mennyire bizarrnak tunik ma! Ugyanakkor a legkisebb emleknymom sincs arrol, hogy anno a dolog olyan nagy lelki vagy fizikai torest okozott volna. Mindenesetre Gabinak van egy igen jo hirem, hogy a mai amerikai gyerekek előtt a regmult történeteinek meselese kozben a hitelesseget megörizhesse: Talaltam egy fényképet, amelyen Bors Irma vezényel, mi az osztályteremben lelkesen enekelünk, es ... es, a kezünk hátra van tevé. Megprobalom valamikor feltenni, de lehet, hogy csak februarban jutok hozza, mert most itt az ELTE-n nagyon suru az elet, meg el is utazom. Mindenesetre a februar talalkozora talan nem felejtém el elvinni, így legalabb akik ott lesznek elvezhetik. Kozben biztatom magam, hogy az 50 éves jubileumra kiadott kotetet se hagyjam majd otthon (ahogy azt Pechan Rudi multkori hangversenyen nagy izgalmamban tettem). sziasztok: Andris (Frank)

Fencsik

Cagi írja:

>A Hilda néni valóban kontyos volt, kövérkés és járashibás. Az egyik lába rövidebb lehetett, mert talán Ti is >emlékeztek, mindig magas szárú cipőben járt és az egyik cipőjének talpa vagy 10 cm magas volt. Most, hogy >mondod, emlekszem a magassza'ru fuzos cipőre, és arra is, hogy bicegett egy kicsit. A Fencsik Gabi tényleg >mindenki rossz fiúnak tudta! Marhára unatkozott az órákon, mindig mindent tudott előre, mi egyikünk, >másikunk, hol felnézett rá ezért, hol meg rohadtul utálta, egy tény Ő unatkozott és rosszködött, és persze >hátra tett kézzel sem igen szeretett üldögelni.

Biztosan így volt. Arrogans kisfiú voltam, de kinöttem. Remelhetőleg. A családi legenda szerint Bard Zsuzsa szülei panaszkodtak egy szülői értekezleten, hogy a lányuk azért kap rossz jegyeket, mert én kinevettem őt, amikor felel. Biztos tényleg kinevettem. Nagyon resteltem magam emiatt. El kellett volna nyomni a rohogást. Az ember gyerekkorában hajlamos a kegyetlenségre; az empatiát tanulni kell. Ezeket a dolgokat már nem lehet javatenni utólag. A Buddha szerint elképzelhető, hogy a következő életemet vak teknősbekaként kell leélnem emiatt. Viszont a hiperaktív sajtukucacsagot nem nottem ki, ma is csak fel-alá jarkalva tudok gondolkodni -- az egyhelyben ülés (hatratett kézzel) valószínűleg ma se menne jobban, mint akkor.

Juti írja:

> Szentés Tunde, a Lenin koruton. Ki emlékszik rá?

En csak arra emlekszem, hogy Szentés Tundét az apukája kezén fogva vitte az utcán, mint egy ovodást, és annyira feltett gyermek volt, hogy egyedül nem szállhatott fel meg a villamosra se (villanyosra, mondana Bors Irma).

Frank Andris írja:

>Tudjatok-e, hogy néhány évvel ezelőtt, amikor a Lorantffy Zenei utódját, a Kodályt a kerületi önkormányzat >meg akarta szüntetni mint zeneiskolát óriási mozgalom indult be az iskola megmentéseért. Meg egy közös >tiltakozó hangverseny is volt, ahol az iskola egykori diákjai is felleptek, például Zemlén Mari énekelt. És >akkor Fencsik Gabi anyukája írt egy nagyon szép cikket az iskoláról a Nepszabadságba. Talán ennek is volt >köszönhető, hogy az iskola nemcsak megmenekült, hanem megerősödve került ki a csatározásból...

Anyám 1956-ban írt először a Lorantffy zeneiről, a Magyar Nemzetben. Az a Magyar Nemzet csak nevében volt azonos a mai Magyar Nemzettel: Losonczy Géza volt a főszerkesztője (ez is egy Lorantffy-nexus). Anyám Losonczy révén kapott állást a Magyar Nemzetnél rögtön azután, hogy kipenderítettek a Szabad Néptől 1955-ben, egy nagyobb tisztogatás során; ugyanaznap rugtak ki a laptól Kende Pétert (a parizsit, nem az erszény-Kendét) és Kornai Jánost is, mint aktív vagy potenciális Nagy Imre-szimpatizánsokat. Anyám 56 szeptemberében készített riportot a Lorantffyban, és az iskola annyira megtetszett neki, hogy azonnal kivett engem a Sziget utcai általánosból -- az iskolaévi már javában tartott -- és elvitt felvételizni Bors Irmahoz. Bors Irma élenekeltette velem a "Hidlo végen, padló végen karikas tancot jarnak..." kezdetű népdalt, és fel voltam veve. Így kerültem a Lorantffyba a második év elején, néhány héttel az októberi sajnálatos események előtt. Anyám hajlamos volt az impulzív döntésekre. Huszonhat éves volt akkor, fiatalabb, mint a lányom ma. Fencsik Gábor

Pufi

Kedves Feno! Mamának sok mindent köszönhetek, mert, hogy csak a legreggeli dolgokra emlékeztessék, ő hívott meg bennünket a Bella Italia névű, akkor a Váci utcában működő vendéglőbe, milánói makaronira, amely rám (mint e levél is mutatja) egy életre szóló benyomást tett. Később, amikor már elszakadtunk, felfedeztem (bocs, de tényleg fel kellett fedeznem), hogy krimiket fordít, megpedig remekül. Azóta a cím és a szerző után a fordítót nézem. 1990 utáni írásait olvastam, nagy tisztelője vagyok. Pufi

+

Bors Irma néni sikerpedagógiát vitt. A hatratott kez ellenére, amit talán a fénykepezés indokolt, én leginkább azt orzom róla, hogy szép énekes plusz szinkopa= piros pont, 10 piros pont= csavart cukorrúd. Nyilván a sárga irigység esz benneteket, ha megtudjátok, hogy több cukorrudat is kaptam. Pufi

Keleti

Emlék foszlányok: A hátrahagyott kéz folyamatos elvárás volt. A "gyermek tartáshibájának megelőzése" céljából. Elsőben órán ettem. Nem tudtam, hogy nem lehet, sőt: főbenjáró bűn. Azonnal intőt kaptam. Csukóból. Nem Lia nénitől. Azóta órán nem eszem. Volt elsőből még egy intőm: "Szünetben babzsákkal játszott!" Sajnos apám nem csak aláírta, hanem ő is beírt: "Mikor kellett volna?" (Nem erősítette helyzetemet.) Tömpe Pufi több kegyben részesült valamiért. 56 után - előtte azután végképp - nem volt szabad meggondolatlanul pofáznom. Szegény Pufi, hogy félttem tőle! Sok évvel később a KSH-ban közimádatnak örvendett. Nem találkoztunk össze személyesen, de láttam és felismertem a hatodikon az étteremben.

Toty

Rudi, Marci! Mindenki! remelem Toth Kriszti címet ratettetek a cimlistara mert most telefonalt, hogy hamarosan bemegy a művelődési házba es megkerdezi jött-e levele? jaj de jot nevettem, mondom neki vigyen be egy CD-amire atveszi, mert ha igen akkor legalabb 100 level lesz ott fenykepekkel. otthon tudja nezegetni, szamitogepe van, csak internetje nincsen. csak ma 40 levelet kaptam Töletek, majd a szek ala estem, hatso felem is mar ki van szemem is, hogy vegigböngesztem mindet. Elvezettel persze a rengeteg erdekesseget. Altalanosban en meg türhető voltam, de gimiben sikerült az egyik evben 2-est elernem magatartasbol bizonyitvanyban . igen büszke vagyok erre, mutogatom is az unokahugaimnak, öccseimnek, na ki tud ilyet felmutatni? Kolesar Andrishoz en holnap, csütörtökön megyek a kepeket beszkenelni, hamarosan megkapjatok azokat is, s akinek meg van regi fenykepe kerjen tőle időpontot, s összeallitjuk az internetes albumunkat.. Kerdezem a febr. 12-t a szallodaban, es irok holnap mit tudtam meg. puszi: Zsuzsától

Juli

Szia Pufi és mindenki Cukorra nem emlékszem, mivel én gyerekkoromban nem szerettem ezt, csak arra, hogy egy és kétszillagos otosokot osztogatott, ami az otosnek a szuperlatívája lehetett. Jutalomként Lia néniéte? dicséretes jegyet, viragokkal díszített kártyát kaptunk Juli

Pufi

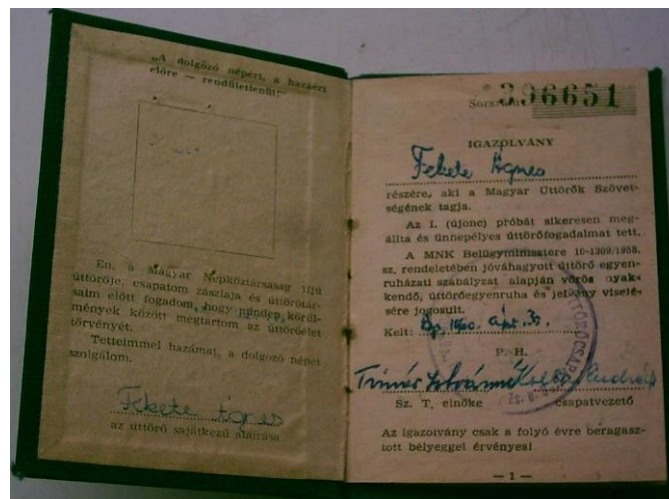
Így aztán lassan összeáll az én életem is. A KSH-t (Gazdaságtudományi Intézet) viszontimádtam. A kegyek, amelyben részesültem, előttem titokban maradtak, de biztos így volt, habár intőkönyv dolgában rosszul álltam. 56 utáni megdöbbenés: jaj, Péter! Másodikasok voltunk akkor. Ha van még seb, szólj. Szeretettel Pufi

Juti

Sziasztok! a Forrai! Igen Pufi emlékszem a csavart cukorra színes volt a két széle - pirosra emlékszem. De eredetileg a Szilágyi fasorban a közértben árulták az üveg vagy süveg cukrot és kisbaltával farigcsálták, néha gula, prizma, henger vagy szilánk alakban. Arra emlékeztek, amikor Benedek Marcell meglátogatott minket 2.-ban? A hátrattett kéz nagyon egészséges lenne még most is, nem lenne annyi gerincferdülés. Iskola kezdés előtt nővéremmel- aki szintén nagyon eleven gyerek volt- ugráltunk le az asztalról esernyővel, ez volt az ejtőernyőnk, de az enyém nem nyílt ki időben, így eltört a kulcsontom. persze nem forrt össze jól, ezért elaltattak - akkor még éter maszkkal a sport kórházban és újra eltörték. Hogy ne csússzon újra össze a törésvég egy gyűrűhíntának a két karikáját helyezték a két vállamra a karomon keresztül és hátul összekötötték. Kb. 1 hónapig jártam tök egyenes gerinccel, kihúzott derékkal. majdnem olyan volt, mintha 24 órát hátrattett kézzel lettem volna. Szepesvári Tádé pedig bevezette 6.-ban a husvétii locsolást: az akkor irtó modernnek számított citrom alakú műanyag tartóban eredetileg műcitrom- műanyag citromlét tartalmazó vitaminbomba tartóba vizet tett és a lányokat spriccelték le. A Kolesz folyosóján volt egy ping-pong asztal, amin állandóan a szünetekben forgóztunk. Nekünk nem volt otthon ilyen felszerelés, így a nokedli szagató deszkával gyakoroltam, hogy jól menjen veletek a játék. Hilda néniéről a mi osztályfőnökünkről pedig a Kosevoj megható története jut eszembe. van egy fia azt hiszem informatikus ő is és a Mártírok úti akkor épült Lottó házban lakott. Vajh mi lehet vele. Ki tud János bácsiról? meg volt egy remek biológia tanárnőnk is, csak a nevére nem emlékszem, a férje kopasz volt. Keleti Peti, jó fej a papád, szellemes. Belcsikém, gratulálok a merész vállalkozásodhoz, örök diák maradsz, illetve jó lobbysta. Várom a beszámolódat. Faragó Juli írd meg de előre, mikor jössz. puszi sziasztok Juti

Cagi

Hahó Mindenki! Ilyen a véletlen! Ma szedtem le a karácsonyfát, és rakosgattam el a díszeket. Ezen idő közben találok két dobozt! Kezemben sem volt sok éve. Mit gondoltok, mit találok benne? Fényképet néhányat. Meg ellenőrző könyveket. Az ellenőrzők mindegyike a gimis időszakból, de fénykép korábról. Az egyik évzáró koncert népi tánc bemutatója után készült. Román népviseletben vagyunk. Virág Ági, Bíró Mari, Somos Andi, Faragó Juli, Kecskés Kati / tényleg Ő miért nem került még mindig elő?/ Ács Jutka, Marnitz Zsuzsi, Gál Éva, Bíró Marika, Bárd Zsuzsa, Kovács Kati, Füle Kati meg én és három lány akinek nem jut eszembe a neve de ha látjátok majd segítetek. No meg az úttörő igazolványomat is megtaláltam. 1960. áprilisban állították ki! A Tímárné és a Rózsi néni aláírásával. Ti emlékeztek a 4024. sz. Bartók Béla úttörő csapat voltunk! És ki volt a csapatvezető? Az biztos, hogy mi a Mókuska örs voltunk! Érdekes, én abszolút semmi politikai, vagy más hovatartozási különbséget nem őrzök az emlékeimben, sérelmet meg végképp nem abból az időből. Mint Fencsik Gabi is mondja, egy tiszta gyermeki naiv világ nagyon meleg és kedves emlékei, ami valójában az eszmélés időszaka is volt, elkényeztetett vattába csomagolt, de azért mégis csak eszméltünk! Azs, hogy mennyire meghatározója volt az egész életünknek, azt bizonyítja az, hogy ma miként érzünk, és az is, hogy az akkor rögzült emlékek és képek, mennyire élesen élően kerülnek ma felszínre. Ez a Gondolat, csak Keleti Péter hozzászólására jutott eszembe, én őt nem is ismerem, én később jöttem, mint Ő elment egy másik suliba. Fencsik Gabi ! Te annyira rossz gyerek voltál a tanárok szerint, hogy mindig az ajtó felőli első sor első padjába ültettek, volt, hogy egyedül, ha végképp nem volt mit tenni, akkor ki tudjanak küldeni a folyosóra. És még az is előfordult! Sziasztok, majd folytatom.

Toty

Hello gyerekek! az örömhirt mindjárt írom, hogy sikerült beszélni egy esti főnökkel aki megerdeklötte a szállodában ,es febr. 12-en nem lesz semmi, csak a szokasos hazi vendegeink, azok se sokan. ugyhogy jöhettek batran. aki tud jöjjön, A- B együtt. családtagok, unokak, harfazni vagyok jöjjenek. majd holnap írom a reszletes tudnivalokat, aki mar jart ott fel van vilagositva. hogy semmit sem fogyasztani, otthon tele tömni a hasakat. csillagaszati ara van ott mindennek. egy üditő, egy kave, mondtam is a főnöknek ismerik mar a harfas vendegei így szoktak, az osztaly egy reszevel is talalkoztak mar. nem ciki egyáltalán, megfizethetetlen arak vannak ott. egy üditő egy kave, az is eppen elég . a kocsikartyakat hozzatok be, lepecsetelteszük. Balint Kati mar tudja, hogy a kavehoz meg egy szodavizet sem szabad inni, mert az asztal ala zuhan mikor hozzak a számlat. Talalkozni, beszélgetni, es elvezetetek a harfamuzsikát. aki nem tudja meg, csak öröközödeket játszom ,nehogy menetközben erje családodas a zenein felnött vajtfülüeket. sziasztok, majd holnap írok meg: Zsuzsa

Fencsik

Juli írja Bors Irma kapcsán:

>Cukorra nem emlékszem, mivel én gyerekkoromban nem szerettem ezt, csak arra, hogy egy és kétcsillagos >otosoket osztogatott, ami az otosnek a szuperlativaja lehetett.

Otosból volt ketcsillagos, háromcsillagos, sőt több. Ebben a sportágban a világrekordot Kosa Marci allította fel, aki tizenhet csillagos otost kapott egy szolfezs-bravurjaért. Egy dallamot kellett szolmizálni mindenféle hangnemekbe transzponálva, és minden hangnemert járt egy csillag. Marci az elméletileg lehetséges maximumot produkálta. (Miert tizenhet? Az alaphang tizenketfelekeppen választható, de a fekete zongorabillentyük duplán számítanak: disz dur és esz dur, például.) En, ha jól emlékszem, kifulladtam öt csillagnál, de Marci mind a tizenhet kombinációt elenekelte hibátlanul. Az eset talán harmadikban történt, mert később már külön osztályba jártunk. Marci talán meg arra is emlékszik, mi volt ez a dallam.

Juli írja:

>A hátrahagyott kéz engem sem viselt meg lelkiileg, nem is nagyon emlékeztem rá, de most, hogy beszéltetek róla, >visszajön a kép. Gabor, vak teknősbékanak lenni nem is olyan rossz, azok többszáz évét élnek! Viszont amikor >kibújnak a tojásból, el kell jutniuk a homokbuckák között a tengerig, miközben sok ezer ragadozó leselkedik >rájuk. Ha a száz pici teknősbekából eljut a vízig egy, aki aztán el háromszáz évét, akkor a teknősbekák >várható életkora átlagban három év.

En, ha választani lehet, tengeri vidra szeretnék lenni legközelebb. A tengeri vidra hanyattfekve ringatózik a hullamokon a kaliforniai part mellett. Ha megehezik, akkor egy kecses bukfencel lebukik a víz alá, felhoz két osztrigát, aztán hanyattfekve feltöri és elfogyasztja őket (azért kettősevel, mert egymáshoz kell csapkodni őket éves előtt), és tovább ringatózik. Az óceánjáró kajakomon szoktam kijárni látogatoba hozzájuk. En ilyen tengeri vidra szeretnék lenni, ehhez gyűjtöttem a karma-pontokat. Fencsik Gabor

Marci

Szóval "csak" tíz volt a csillag. De Irma néni nem követelt ennyit senkitől, éntőlem indult el az az ötlet, hogy nemcsak kézenfekvő, hanem " egzotikus" hangnemekben is lehet szolmizálni. A "fi", "di", "szí", "ri", "lí" még könnyen ment, a "ta" és a "ma" is, de a "la", "ra", "sza" használatát már igyekeztem elkerülni. Most már persze valóban tizenhétfelekeppen tudnám szolmizálni, magamban sokszor meg is teszem. A tízféle szolmizációért persze "csak" kilenc csillag járt volna, ezt néhányan szóvá is tették, mert "egy" szolmizáció kötelező volt. De akkor már be volt írva a tíz csillag. Úgy gondolom, hogy a tíz szolmizáció ésszerű kompromisszum volt aközött, hogy bizony nagyon szerettem brillírozni, meg aközött, hogy azért az egész énekóra ne csak rólam szóljon. Ezek után megkérdezhetné valaki, ilyen tehetséggel miért nem lettem zenész? Erre azt válaszolom, hogy ez nem igazi zenei tehetség, ez a zene matematikája. Marci

Zentai

Zentai Zoltán ír első sorban Fencsik Gábornak címezve. Persze mindenkire szóló szeretettel, némelyeket külön említve név szerint, de első sorban Tőled szeretnék visszajelzést a köv. soraimra. Kellemes pezsgést indított el a fényképekkel mellékelte jelentkezésed. Ezen kívül a következőkre szeretnék reagálni – és ezekre várok választ: a Primlista tagjainak valóban illik rövid életrajzot csatolni akkor is, ha néhányakkal napi kapcsolatban vagyunk. Ezt most én is megteszem, igyekszem röviden. (A rendszer-gazdák, Rudi v Marci létesíthetnének erre egy külön szótárt: ki kicsoda ma a két osztályból.) Aki még nem írt ilyesmit, pótolja! az iskolapadban hátrahagyott kézről és erről a mostani nosztalgiazásunkról (idilli volt-e a korszak) szeretnék egy kalap alatt írni, ha úgy tetszik, megbolygatni a kérdést. az előbbin belül külön részletezem, hogy milyen rosszságokat művelt F.G., főleg énekórán az első padban. Az emlegetett fényképek kapcsán Forrai Jutka olyan frappáns jellemzés-gyöngyszemeket írt, hogy – talán újabb fényképekkel inspirálva – megkérhetnénk mindenkinek a jellemzésére! Az én szemöldökömről és lelki beállítódásomról szóló leírását egyaránt elfogadom, mindkettő ma is megfelel a beazonosításomra. Apró tévedései elnézhetőek: Fencsik és Jantsek (akiket összetévesztett) egyaránt professzorosan néztek ki. Lantost Gábornak írja Iván helyett - sebjaj! (Egyébként a Szigethy gyerekekkel csak közeli házban, nem egy házban lakott Lantos I.) Itt jegyzem meg, hogy Bálint Kati egy korábbi írásában Tömpét szólítja fel, hogy adja meg Lantos címét - pedig szerintem ezt tőlem kérhetné... (Egészen varázslatos Lantos Iván zenei életműve - szeretném ezzel felcsigázni az érdeklődésedet!) Haladjunk tehát sorjában: 1. Z. Z. rövid újra-bemutatkozása 2. hátrahagyott kéz a Lórántffyban 3. F. G. rosszalkodásai 1. Z. Z. élet-vonala. (Ha találtok ennél egyszerűbbet és átláthatóbbat, szóljatok!) A 8. o. után nem éreztem elég erős késztetést arra, hogy a Móricz zenei osztályába menjek. Vonzott viszont a megszokott épület, nyugis környék. Szüleimet meggyőztem: jöhet egy átlagos osztály. A zenét 6-8 éven át, tehát kb. 22 éves koromig valami gyerekbetegségnek tartottam. Utána a

zongorázást, később zongora-tanítást teljesen magamra utalva, tehát tanár nélkül felújítottam. Mindez nem hivatalos, anyagiaktól független. Viszonylag gyakran kamarazenelek. Eddig 4-5 embert tanítottam meg zongorázni, egyre fiatalabbakat. Felnőttekkel kezdtem, mai tanítványomat már 7 éve tanítom, most 17 éves. Hivatalosan több, mint 30 éve matematikát tanítok a Konzervatóriumban. Ez az intézmény 1974 óta (akkor kezdtem) megy szépen lefelé. De szerencsére közel a nyugdíjas élet! Tanítványaim közül néhányan barátaim lettek. A lényeg a boldog házasság – ez megvan! Lányunk 29 éves geológia (és sok egyéb) végzettségű, másfél éve dolgozik, unoka még nincs. A (matematika) tanítást szórakozásból űzöm, így a nap 100 %-ában szabad vagyok. Anyagi gyarapodás persze nincs. De egy pillanatig nem irigyeltem pl. a hasonló „megbecsülésben” részesített orvosokat a hálapénz miatt, én legalább minden korrupciótól mentesen éltem le az életemet. A bemutatkozásnak vége. 2. Nagyon fontos kérdés, amit F. Gábor felvet az iskolai hátrattett kéz kapcsán. Éppen ennek kitárgyalása lehetne kis körünk összetartozásának fontos pontja. Tehát: Én Amerikában úgy adnám elő a gyerekkori iskolámat, hogy tudjátok, mifelénk Magyarországon, Ausztriában, stb. az úgynevezett poroszos nevelés, katonai módszerek, börtön-módszerek uralkodtak. (Pl. hátrattett kéz.) Én tanárként (most ez Z. Zoltán) ma is attól szenvedek, hogy naponta adminisztrálnom kell az osztályomban a két „hetest”. Nekik kellene ugye „jelenteniük”: Taváris ucsityelnyicá, já dakládivájú vám, sto szasztáv klásszá... - emlékeztek? Nálam maguk a gyerekek csodálkoznak, hogy én ma, 2005-ben miért nem kérek ilyen katonai jelentést! De térjünk vissza 1959-re! Nekünk Hilda néni (ör mesternő) után Rózsi néni jelentette a felmentést a katonai módszerek alól. Hetedik-nyolcadikra már nem kellett felállnunk (korábban kellett!), ha szóltunk valamit, sőt, jelentkezni sem kellett. Az beszélt, akinek tényleg volt mondandója. Ez a pedagógia nemcsak az előző évekhez képest volt felszabadulás, hanem demokratikusabb volt a mai bevett iskolai rendszerhez képest. Amikor beültem a Móricz gimnáziumba, úgy éreztem, hogy száz évet zuhantam. A tanár egy megemelt katedrán állt. Mi olyan padban ültünk, amiben a két szomszéd között egy elválasztó deszka volt. Tiszta kaloda. Ezt nem is folytatom. Tehát az iskolánk pedagógiailag kiemelkedett a (börtön-) korszakból. Legalábbis a felső tagozatban. Felnőttek tekintett minket Rózsi néni, Miki bácsi (róla ezt nem mind hiszitek el, de...), Huzella Éva néni (róla még szólok) és nekem külön szerencsémre (Kósa Marci tanúsíthatja) zongorából Finta Éva néni (Fráter Pálné). Mindez elsöprő erejű statisztika, amit mi szeretetből kaptunk. Ráadásul mindez összefüggött a politikával, amibe ugyancsak beavattak minket. (Felnőttként) Egy '56-os kompromisszum részesei voltunk. Pontosan tudtuk, hogy Bors Irma kidobott apáca, Csík Miklós nemrég tért vissza a kitelepítésből stb. Utánanézhettek Kodály Zoltán és Kádár János személyes levelezésében (publikus), ahol név szerint megemlíti ezeket a tanárokat. (Egy betét: volt még egy ilyen politikai pillanat – kb. csak két nap – amikor összejött egy ilyen népi egység: 1968 prágai augusztusában a balatoni Móricz-táborban ilyen-olyan tanárainkkal együtt hallgattuk a bécsi rádiót nagy egyetértésben.) Egy kirakat-iskolába jártunk, valahogy úgy, ahogy egy hajléktalan alszik egy bútor-üzlet kirakatában. Politikailag ellentétes gondolkodású tanáraink kompromisszumot kötve egységes tisztelettel (!) neveltek minket. Alig-alig volt megaláztatás! Úgy hírlík (nem is levelezik velünk), hogy Szirányi Gábor utálta legjobban az iskolánkat. Szívesen hallgatnám, de kacagnék rajta és a nézetét elenyésző kisebbségnek tekintem. (Talán egyéni lélektani okok motiválják.) Összefoglalva tehát ezt a pontot: minket (felső tagozatban) nem a hátrattett kéz uralma nyomott el, hanem éppen ellenkezőleg: ezalól szabadítottak fel minket az emlegetett tanárok. F. Gábor még valami unatkozást is említ. Én erre megsértődhetnék: talán én untattalak az énekórákon, hiszen egymás mellett ültünk a bal szélső első padban. Következik tehát a harmadik fejezet: Fencsik Gábor rosszaságai: 3. Tanári szemmel nézve tényleg valami kibíratatlan rosszaságról van szó: folyamatosan beszélgettünk! Volt, hogy kizavartak (óra közben, vagy a végén ezt már nem tudom) Friss Gáborhoz, hogy meséljük el az aktuális rosszaságunkat. Az iskola szellemének megfelelően úgy intéződött el az eset, hogy „ugyan már!” és elmaradt az intő. Emlékszel? (Mert én pontosan emlékszem a csellón előadott szerzeményedre, amelyben a sántikáló harangozó megy fel a nyikorgó ajtó kinyitása után a toronyba harangozni.) Még néhány szó Huzella Éva néniről. A 7-8 évvel ezelőtti első összevont osztály-találkozónkon kiderült, hogy nemcsak emlékszik ránk, hanem mindenkit felismer az öregedésünk ellenére. Én akkor mellé álltam és a segítségét kértem, hogy ki kicsoda. Nyugodtan kérhetitek a csecsemő-kori képek azonosítására azon is felismer mindenkit. Rajz órán egyszer a kert legalsó csücskében (majdnem a Trombitáson) őszi faleveleket rajzoltunk. Megkértem Éva néni, hogy rajzolja le nekem a háttérbe azt a követ, amire a leveleket tettem. Elképedtem az eredményen. Tudtátok, hogy ő „igazi” festő szakot végzett? Diplomázós koromban áttételesen üzent nekem Éva néni (akinek zeneszerző férje dolgozott a Konziban), hogy keresnek matematika tanárt. Én ugyan nem gondoltam tanárságra, de ez lett belőle. (Minden évkönyv hiányos. Emlékeztek pl. arra az átmenetileg nálunk tanító idős férfi rajz-tanárra, akinél kollektívan, gonoszul rosszak voltunk? Egyszer elsírta magát előttünk, hogy most halt meg híres festő barátja.) Szóval Éva néni is egyike volt a felmentőknek. Rózsi nénival együtt ma is mindenkit fel tudna idézni, akár le is rajzolná régi karikatúránkat. A tanításban kiegyensúlyozottan 50-50 %-ban tanított geometrikus térbeli szerkesztést és művészi rajzot. Helyből

úgy képzem (mindegy, hogy igaz v. nem), hogy máig megőrizte néhány otthon készített szorgalmi rajzomat mindkét típusból. Egyébként nincs ma kapcsolatom vele. Remélem, hogy kellőképpen ledöbbsentettelek Benneteket az írásom hosszúságával! Legközelebb képet is küldök a jelen kinézetemről – a mulattatásotokra. Gál É., Totyi és Frank Andris kivételével akit láttam mostanában, bizony vannak változások a kinézetünkben. Láthattok egy dobozt (korpusz) és bele kell képzelnetek, hogy ebben lakik a régi Zentai Zoltán. Fencsik Gábornál politikai nézeteit becsültem a legtöbbször. Mai szemünkkel nézve lehet, hogy nevelésesen hangzik ez a 14 éves korosztályban, de ragaszkodom az állításomhoz. Ebben a témában – politikában – szerintem ma is teljes lehet közöttünk az egyetértés. Marosán et. uszodai látványosságát ugyanúgy mesélem, mint F.G. (Egy jellemző érdekesség: ameddig követtem az eseményeket, Marosán lánya mat-fiz. tanár, fia fizikus lett, utóbbi jó humorú, demokratikus gondolkodású.) Még két (nekem) érdekes témát – amelyek egymással összefüggenek – bevetek, aztán befejezem. a/ Mi nyilvánvalóan árnyékban voltunk az egygyel felettünk levőkhöz képest. Ők indították (volna) a Móriczban a gimnáziumi folytatást. Magamat is dorgálom: miért nem mentem a zenei osztályba? Miért nem volt az előttünk végzetekkel szorosabb a kapcsolatunk? Nekem az egyetlen Szalai Júlia, aki kicsit anyáskodott felettünk. (Persze szociológus lett belőle...) Még egy példa: Horváth Ivánnal különböző ügyben kb. 4-szer mutatkoztunk be egymásnak, mindannyiszor kölcsönösen ismeretlenként. b/ Mi sem éreztük, hogy kisebbek is vannak a világon! Én pl. csak évekkel később ismerkedtem meg Székely Ivánnal, Kósa Gáborral, Bor Andrással – és még folytathatnám. Igaz, hogy akkor kicsik voltunk, mégis érzek valami lelkiismeret-furdalás félet az alattunk lévő korosztályokkal való kapcsolat mellőzése miatt. Ez volt egy szusz belőlem. Én egyébként is könnyebben fejezem ki magamat írásban, mint szóban. (Ez teljesen ellentmond a tanári foglalkozásomnak.) Szeretettel üdvözlök mindenkit – de azért nem fogok naponta írni. Zentai Zoltán írt.

Rudi

Nahát, ez jó. Akkor te édesapámat (Pechan Alfonz) követhetted a katedrán. Nyugdíjasként tanított pár évig a Konziban (tanára volt annak a hegedűs leánynak is, aki később - ettől teljesen függetlenül - feleségem lett) matekot. És próbálta fegyelmezni és a matek szeretetére oktatni a néha fékezhetetlen, lusta ám zenei zseniket. (Volt olyan kiváló muzsikus, akinek a fejére csavarta ki a táblatorló szivacsot...) De sok zenészt ismerek, akiket tanított és nagyon szerették. 91 éves korában hagyott itt bennünket. Rudi

Katona Rita

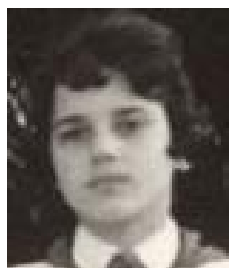
Katona Rita vagyok, aki 3. osztályosként csatlakozott Hozzátok és mindjárt az első félórában Bors Irma néni ki is állított a sarokba, mert Karsay Gyuszi szóval tartott és nekem válaszolnom kellett a kérdéseire! Azután pár évvel később Bors Irma néni ismételten megszégyenített, amikor a falra zöld dióval rajzolt szíveket az egész udvarról bevonuló gyermeksereg szeme láttára kellett lekaparnom a falról, még két társammal egyetemben! Ezen a két apró csínytevésen kívül, más rosszásra nem emlékszem és az iskolában eltöltött évekre mindig nagy örömmel gondolok vissza. Életem meghatározó élményét jelentették az ott eltöltött esztendő, ami a Móricz zenei osztályában folytatódott, annyira, hogy azóta szinte minden évben találkozót tartunk és figyelemmel kísérjük egymás életének alakulását. Az én életem a szerencse határozza meg, mert nagyon sok szép és jó történet velem mindaddig és remélem ez lesz a jövőben is! Persze voltak hullámvölgyek is, de azok azért vannak, hogy kijöjjünk belőle! Élelmiszeripari gépészként végeztem, majd egy élelmiszeripari gépekkel külkereskedő vállalatnál dolgoztam 7 évig. A Külker kiváló ifjú dolgozója címet az akkori minisztertől vettem át. A második végzettségem a külkereskedelmi áruforgalmi szak volt, de itt nem álltam meg, mert férjhezmenetelem után 1978-tól az Országos Széchenyi Könyvtár tudományos munkatársaként elkezdtem az ELTE Bölcsész szakán a könyvtári-informatika, immár harmadik diplomámra való tanulást. Itt is 7 évig dolgoztam, majd mikor a fiam már nagyobbacska lett, visszatértem a külkereskedelembé és az Industrialexportnál további 7 évet töltöttem el. A ranglétrát végigjártam a mérnök üzletkötőtől a cég kereskedelmi igazgatói posztjáig. Csodás élményekben volt részem a munkám kapcsán, bejártam szinte az egész világot! Imádom utazni, de most már inkább csak a családdal utazgatunk. A külkereskedelem összeomlása után magáncéget alapítottunk, megismertem az igazi farkastörvényeket, az önálló élet előnyét és hátrányát - minimálbér! Ez is 7 évig tartott, mint eddig minden változás a munkám körül! Jelenleg a VÁTI Kht. Dokumentációs Központját vezetem, a Web oldali információszolgáltatás, országos tervtárak, urbanisztikai szakkönyvtár, irattár tartozik hozzám. A cég egyébként a MeH háttérintézménye, területfejlesztés, területrendezés és most főképpen az EU Strukturális Alapok fogadása, a Regionális Operatív Programok, Interreg és már lefutó Phare pályázatok befogadó szerepét látja el a Társaság. Akit bővebben érdekel a téma, a www.vati.hu oldalon olvashat a cég tevékenységéről. A cégnél 4. éve dolgozom, remélem még tovább, mint 3 év, hacsak át nem alakítják a céget, mert ez is benne van a mai változó világunkban!

Rita

Tudjátok ez az év nekem is nagy fájdalmat hozott! Itt szeretnék köszönetet mondani azoknak, akik legjobb barátnőm, Somos Andrea elvesztésében együtt éreztek velem, Galkó Balázsnak, aki Andrea búcsúztatóján gyönyörű szavataival emelte az emlékezés pillanatait, Bálint Katinak, aki összeállította a Lórántffy és Móricz címlistáját, hogy a búcsúztatóra meghívjalak Benneteket. Erre azonban nem került sor, mert Andrea leánya - a keresztlányom - azt kérte, hogy csak a legszűkebb ismerősöket értesítsem. Elnézésetek kérem! Csatolom Andrea utolsó, a halála előtt egy hónappal készült fényképét, ölében tartja Noémit, 2 éves unokáját. Emlékezzetek és kívánom, hogy élvezzétek az élet minden percét, mert csak egy életünk van és arra nagyon kell vigyázni! Szeretettel: Rita

Somos Andrea

Andrea Lánya

Üdvözlöm önöket!

Én vagyok a Somos Andrea lánya, és szeretnék mindazoknak köszönetet mondani, akik Anyát jó emlékekben tartják meg. Nagyon nehéz nélküle élni, majdnem lehetetlen. Kislányom Noemi, férjem Philippe és Rita (Katona) nélkül tényleg teljesen kiláthatatlan lenne az életem. Nagyon jó érzés, hogy Anyát itt ezen a képen nevetve lehet látni, mert alig volt ilyen az utolsó időben. Gyűjtöttem ma neki gyertyát a temetőben, és biztos vagyok benne, hogy nagyon sajnálja, hogy nem vehet részt a mi életünkben. Szóval mégegyszer köszönet, főleg a Ritának, aki megadta nekem ezt az oldalcímet, nagyon jó ötlet volt Rituci! Viszontlátásra, C. Schmidiger

Rita

Marci! Csodálom az emlékező képességed, én a felére sem emlékszem annak, amit olvasok mindannyiunk leveleiből. Fantasztikus, ahogy elő-elő jönnek az emlékképek, mintha regressziós pszichózison vennék részt! Ami a zene matematikáját illeti, arra viszont jól emlékszem, amit Csiki Miki mondott, hogy a zene olyan, mint a matematika! No, ezt azért jegyeztem meg, mert a matekot nem szerettem, de a zenét igen és valahogy nem jöttem rá miért is van ez az ellentét bennem. Máig sem tudom, de talán valaki segít megfejténi!..Miután én később csatlakoztam Hozzátok és a zenei műveltségem nem érte el a Ti szinteteket, különórákat fizettek szüleim, hogy felzárkózhatok. Szinte minden délutánom le volt foglalva és késő este értem haza Budaligetire, mely helyiség abban az időben nem volt olyan kedvelt lakóhely, mint manapság. Az autóbuszra, villamosra reggel és este cipőkanállal fértünk fel, mert olyan ritkán jártak. Szerettem volna közelebb lakni, hogy ne kelljen annyit utazgatni és csak be kelljen sétálni a suliba. Gabi! Te tényleg olyan voltál, mint a sajtukucac és a hátra tett kézzel ülés valóban nagy megterhelés lehetett számodra, de mai fejemmel én is pozitívan gondolok erre a tanári elvárásra, mert a gerincferdüléstől sikeresen megmentettek bennünket! Ezen felül politikától mentes, bizonyos tartást is adott mindnyájunknak! Ma az iskolánkat az "elit" kategóriába sorolják. Szerintem az is volt, mert sikeresen megalapozta mindannyiunk jövőjét. Nem voltunk egyformák, ma sem vagyunk, de szerintem ritka csapat vagyunk! A gyermekü(ei)nk felé példát mutathatunk, hogy a mai rohanó, embert és lelket nem kímélő világban megtaláltuk egymást, közös emlékeinket felidézve színesítjük mindennapjainkat. Kérem az eddig csendben olvasgókat, hogy adjanak jelt magukról! Rita

Frank Andris

Zoli, olyan szép összefoglalót írtál az iskoláról és magadról is! Én valahogy már akkor is és azóta mindig olyan naív voltam: nem tudtam én semmiről, se apacaságról, se kompromisszumról. Egyetlen dologról tudtam csak, illetve arról se tudatosan, csak átéltem: jól éreztem magam az iskolában (persze nem akkor, amikor biológiából Eniko néniel egyest kaptam, mert fogalmam se volt az almafáról). Visszetekintva is úgy látom, hogy tanaraink döntő többsége szeretett minket és szeretetre méltó volt, persze kiemelkedik Miki bácsi és Rozsi néni. És ami nem kevésbé fontos az az, hogy a gyerekek az osztályban mennyire aranyosak voltak. Talán nem véletlen ez a mostani nagy egymásra találásunk. Nálunk soha nem volt, vagy csak nagyon kivételesen, verekedés, mindig csodálkozással hallgattam, hogy más iskolákban ez mennyire divatos foglalatosság. Személy szerint én egyetlen alkalommal vettem részt ilyenben, és a múltkori margitszigeti találkozón már megváltam életem nagy szegényét, amikor az iskola előtt a Lorantffy utca kelles közepén összeverekedtem Kolesár Andriszal valami miatt, amiben abszolút nem volt igazam. Jójón akkor egy kis oneletrajz: Az általános elvégzésekor nagyon örültem, hogy soha többé nem kell már enékkarra járnom, hogy aztán majd négy év múlva immár onként és dalolva legyek tagja az egyetemi korusnak (Na ez aranyos kis kepzavar lett). A Lorantffyban elvetett zenei magocska szépen kikelt és egész életem nélkülözhetetlen részévé vált a zene. Középsiskolába a vegyipari technikumba jártam, ami ugyan nagy butaságnak bizonyult, de nem végzetesnek. Mindenesetre egyetlen dolgot szerettem igazán és már öt éves koromtól, a matematikát. A technikum évek alatt el-elindultam országos versenyeken, de persze a heti három óra matek mellett igazán nem rughattam labdába, legfeljebb annyiban, hogy minden évben döntőbe jutottam, sőt másodikban meg dicseretet is kaptam, ami talán az első 15-be kerülésnek felel meg. Utána felvettek az ELTE TTK matematika szakára, ott 72-ben végeztem: nagyon fincsi volt. Végzet követően a Tavközles Kutató Intézetben kaptam állást. Ez csodálatos szerencsének bizonyult, mert egyrészt a tényleges munka az kevés volt, másrészt kötelező volt ott lenni reggel felnyolctól délután negyig. Ugyan az egész nap matematikán gondolkodtam, meg tanultam. Ebből már összejött annyi, hogy 1976-ban egyetemi doktori címet szereztem. Itt jött a következő nagy szerencse: A disszertációm bírálója Lovász László volt. Talán orla nem matematikus korokban is lehet hallani. Annak idején, aki emlékszik meg rá, megnyerte a TV ki miben tudós versenyt, negyedeves egyetemista korában már kandidatus volt, 28 éves korára a tudományok doktora, 31 éves korában akadémikus!!! Minden szobajóvo versenyt megnyert, rengeteg hazai és nemzetközi díjat kapott, például a Wolf díjat legutóbb, amire azt mondják, hogy a matematika Nobel díja. Szóval, ha valaki nagy ember, akkor ő az (mindez csodálatos emberi kvalitásokkal párosulva). Na szóval a dolgozatomat elolvastva Lovász megkerdezte, hogy nem volna-e kedvem hozzá három évre aspiránsnak menni. Így kerültem Szegedre, csodálatos 3 évre, amit Lovász figyelő szemével előtt végigmatekoztam, és 1980-ban megszereztem a kandidatusi fokozatot. Ekkor már nemzetközi folyóiratokban is megjelentek publikációim is és ennek hatására 1980 tavaszán a szakterület másik nagyagyja, Jack Edmonds négy hónapra meghívott Kanadába, Waterlooba. 1981-ben

vendégkutatóként a bonni egyetemen tolthettem el egy évet, majd 1984-ben átkerültem az ELTE TTK-ra Lovász tanszékére (aki időközben feljött Szegedről). 1984 és 86 között ismét Bonnban lehettem és matekozhattam teljes intenzitással, majd 1990-ben megszereztem a tudományok doktora címet. 1991-ben egyetemi tanárrá neveztek ki. Közben mind több konferenciára hívtak meghívott előadóként, ami igazán a kilencvenes években teljesedett ki. A legnagyobb elismerés az volt, amikor 1998-ban Berlinben a negyvenként sorrakerülő Matematikusok Világkonferenciáján (negyezer résztvevővel) a matematika 14 nagy területének egyikén meghívott plenáris előadást tarthattam. A kilencvenes évek elején több évet voltam újra Bonnban, majd 1993-ban hosszasan hezitálás után végleg hazatértünk. 1995 óta vezetem az Operációkutatási Tanszékot. Az elmúlt három évben meg tanszékcsoporthoz vezető voltam, de ez egy nagyon utalatos, főleg adminisztratív munkát igénylő hivatal, így óriási megkönnyebbülés volt, amikor tavaly letelt a három év. Ne haragudjatok, hogy itt így elbuszkelkedem, de hát kinek is tehetnem, ha nem Nektek: 1996-ban elnyertem az ELTE TTK természettudományos díjat, 2001-ben az Akadémia Bolyai Farkas Díjat, 2002-ben a Bolyai Társulat Szele Tibor Díjat. A tanszéken kívül van egy kis MTA-ELTE kutatócsoportom is. Mindez, messze túlmeleg az, amit valaha akarcsak almodhattam volna. És ráadásul úgy, hogy soha életemben, úgy érzem, semmilyen nagy döntést nem hoztam, mindig csak matekozgattam, az volt az egyetlen egy dolog, ami igazán érdekelt és örömet okozott (a családtól eltekintve), minden más meg csak úgy történt velem. Megkerdezték, nem akarok-e a TKI-ba menni, nem akarok-e aspiránsnak menni, nem akarok-e Kanadába látogatni, Bonnban eltölteni egy évet, nem akarok-e átmenni a Lovász tanszékre, előadást tartani Párizsban, Londonban, Berlinben, Pekingben, Tokióban, Jeruzsálemben (és majd ötven további helyen). Hát, miért is ne mondtam volna igent. És persze az se akarat vagy elhatározás kérdése, hogy sokat foglalkoztam matematikával. Egyszerűen szörnyen kíváncsi voltam és végére akartam járni a dolgoknak. Messzirel visszatekintve úgy látom, hogy a meleg és igényes otthoni legkor, és a Lorantffy 8 év az, amelyek kialakítottak bennem azokat az egyszerű elveket, amelyeket követve csak arra kellett figyelnem, hogy az elembe kerülő szerencséseket el ne mulasztom. Ilyen elv volt például, aminek nyomai már az első tagozatban megvoltak, és bár nagyon butuska, én sohasem bántam meg: egy szülői értekezleten vagy fogadó órán Miki bácsi enyhén panaszkodott a szüleimnek, hogy én sohasem jelentkezem, bár igaz, hogy ha felszólít, akkor tudom a választ. Szüleim persze odahaza biztattak, hogy ne legyek olyan maffa, de én elmagyaráztam nekik, hogy én ezt direkt csinálom, mert ha nem jelentkezem, akkor Miki bácsi azt hiszi, hogy nem tudom, és ha felszólít, akkor annál jobban meg lesz lepve, hogy megis. CSALAD: Először hazasságom 10 év után felbomlott, két gyerekkel, és hat hűen a korábbiakhoz, ez sem az én döntésem volt. Peti fiamat egyedül neveltem nyolc évig (ezt kivételesen én akartam, nagyon). Kettesben voltunk többször is Bonnban. És bármennyire is sok édes emlék kötődik ehhez, nem voltak könnyű évek. Peti tavaly lediplomázott és amennyire nem volt könnyű eset kisgyerekeknek, annyira helyes, okos, kedvemre való fiatalember vált belőle. A lányom, fájdalom, élesen epilepsziás és csak egy kisegítő általánost tudott elvégezni, tud írni olvasni, kicsit számolni, de onnantól életvitelre nemigen alkalmas. 1990-ben újránosultam. A házból, ahol gyerekkoromban laktunk, a földszinten lakó kislányra találtam rá, akinek meg a születésére is emlékszem. 93-ban született Davidka, egy igencsak eredeti fiúcska. Úgy nagyjából minden időnk és energiánk rá megy, de ez nagyon jó befektetésnek látszik. Ő az, aki most a Lorantffy utódjába jár, és Plattly Sari az enektanárnja. Három éve Nagykövetségben építettünk egy szép családi házat és azóta ott élünk. Anyagilag sincs okunk a panaszra. Szóval, édes volt osztálytársaim olyan jó visszagondolni a Lorantffys nyolc évről, az egészre együtt, és Ratok külön-külön is. A február 12-i viszontlátásig : Andris (Frank)

Rita

Andris, nagyon szépen, meghatóan írtál életutadról! Teljesen igazad van, hogy a tálcán élénk lehetőségeket meg kell ragadnunk. A szerencse van velünk akkor is, ha akadályokba ütközünk, de azt akkor nem tudjuk, csak utólag. Amit elértél azt önmagadnak, kitartásodnak, családi indíttatásodnak köszönheted és persze a Lórántffynak! Gratulálok az elért eredményeidhez és kívánom, hogy hasonlóképp legyen a folytatás is!

Cagi

Andris! Fantasztikus életút, fantasztikus választott álmvilág az életed, a sikereid. Ez a kicsengése a levelednek is. Itthon éppen 37 éve hallom a férjemtől, hogy a világ legcsodálatosabb dolga a matematika! Hát lehet! Nektek még hiszek is! De talán maradjunk annyiban, hogy az egyik csupán! Van még ezer mi csodálatos, és a magam részéről nem a matematikát sorolom az első helyre! Ugye ez így van jól? Egyébként amikor emlegettelek itthon a férjem mondta, hogy ti találkoztatok már az egyetemen, ő már ugyan nyugdíjas, de a közelmúltig műhold-

meteorológiát tanított nálatok. Ezért volt ismerős a neve is. Szívből gratulálok a munkádhoz, látlak 90-100 évesen is, hófehér hajjal, szemtelenül fiatal pofival, amint a katedrán állsz, és vidáman előadást tartasz nem csak a hallgatóság de a magad szórakoztatására is. Puszi Cagi

Juli

Jutikam és mindenki A nagyszalloba jövök, köszönöm, hogy megszerveztétek ezt. Áprilisban is megpróbálok jönni, még bizonytalan. A citromos locsolásra emlékszem én is, jokat vihorasztunk, mi lányok, de úgy emlékszem, hogy ez már felső tagozatban volt. A krampuszkodásomról van egy foto valahol. A nokkedli szaggatot én is alkalmaztam ping pong uto helyett. En nagyon muveletlen vagyok, mi az, hogy lobbysta. Nalunk biztos masképp hívják. Epp tegnap gondoltam a romantancra, még a lépésekre is emlékszm. A zene a következő volt/ szo fi szo la szo fa mi ré do ré mi, szo fi szo la szo fa mi ré do ti la. A találkozóra keresek én is képeket, de nekem nagyon kevés van ...Ugy látom, te is olyan vizimado vagy, mint én. En inkarnacio helyett inkább a jelenlegi életemet szeretném úgy leélni, hogy a végén ne legyek szomorú. Szüleim szép példája áll előttem, akik magas kort értek el 91 és 94 éves korukban haltak meg, nagyon szép életük volt, idosebb korukban is érdeklődtek minden iránt, anyam még 90 éves korában egyedül eljött hozzánk Franciaországba. Nem tudom, hogy emlékeztek e rá, o varrta az opera bluzokat és a pottyos szoknyákat. Juli

+

Rita! Nagyon szépen visszaadtad azt, amit én is az iskoláról és tarsainkról gondolok. En is utáltam a matematikát és imádtam a zenét. Apam gépészmérnök volt és nagyon jó matematikus. Minden matek leckét vele együtt csináltam, és mindig siras lett belőle, és elrohantam mondván, hogy nálunk az iskolában nem ezzel a módszerrel kell megoldani a feladatot. Nekem Gabi néni (Sziranyi) volt a zongoratanárom, sikerült neki annyira megutaltatnia velem ezt a szép hangszert, hogy évekig nem tudtam olyan koncertre menni, ahol zongora program volt.

Gál Éva

Sziasztok! itt a Gál Éva beszél. Tegnap felhívtam Rózsai néni, hogy meghívjam az áprilisi összejövetelre, és csodás élmény volt újra beszélgetni vele. A hangja, a hanglejtése, a megfontolt és mégis spontán szavai. ..Nagyon élveztem. Kicsit pletykáltam neki arról, hogy mi itt miről is folytatunk eszmecsere. Kíváncsi voltam, hogy ő hogy emlékszik arra, hogy Fencsik Gábor milyen jó gyerek volt, és azt mondta, hogy ő csak arra emlékszik, hogy nagyon jó feje volt, , és hogy mindig rajzolt. És amikor megkérdezte egyszer tőle hogy miért rajzol mindig, azt mondta, hogy azért mert a nagymamája is mindig rajzolt telefonálás közben. A kéz hátrátételéről pedig úgy emlékeznek, hogy ő csak akkor folyamodott ehhez, ha már nagyon nagynak találta a felfordulást. Egy napra mindenképpen eljön áprilisban, és ajánlottam, hogy hozza el Bandi bácsit is, és maradjanak mindkét napon, most ezt fontolgatja és megbeszéli Bandi bácsival. Nagyon élvezem olvasni az emlékezéseiteket, sok olyan van, ami még az alsó tagozatban született, akkor én még nem voltam veletek. Azt külön élvezem, hogy leírjátok az élettörténeteket, amikor arra gondolok, hogy mi lenne, ha én is megtenném, egész megrettenek, hogy mit is írhatnék, és attól félek, hogy elvesznék a részletekben. Azért majd megpróbálom összeszedni magam. Zseniális ötletnek tartom ezt az emlékkönyvet magunkról. Nekem az jutott eszembe, hogy nyolcadik végén letutajoztuk az ellenőrző könyveinket, hogy így megússzuk az (ellenőrző)könyvégetést. Emlékeztek? a tutajt égő gyertyákkal körberaktuk, és elengedtük a Dunán. Ha jól emlékszem pont valamelyik híd fölött bocsátottuk vízre, és lehet, hogy így nagyon hamar elnyelte valami örvény. Erről a Fencsik mama írt egy pár sort az újságba, és én úgy éreztem akkor, hogy mi akkor most világhíresek vagyunk. A román táncról nekem mindig az jut eszembe, hogy milyen kövérnek éreztem magam abban a buggyos ruhában, és hogy ti többiek meg milyen csinosak vagytok. Imádom visszagondolni a néptánc órákra, milyen jó volt táncolni tanítás alatt!!!!. Az volt még jó benne, hogy néha párba kerültem a Pátkay Petivel. Hivatalosan, mert a Bánó Lili néni úgy osztotta be. Szeretettel gondolok rátok, várom a további jelentkezéseket az áprilisi dobogókői találkára. Eddig 13-an jelezték részvételi szándékukat, elég sokan közülük csak az egyik napra. Jó lenne, ha legalább huszan összegyűlnénk két napra, és korlátlan számban jöhetne bárki egy napra.. Ha szeretnétek szervezek masszört is, és lehetne közben kicsit egészségesedni. A környéken kiváló sétautak vannak, 1-2 órással könnyű sétákat lehet tenni csodálatos természeti környezetben. A házban szauna van, és a közelben uszoda. Üdv: Gál Éva

Keleti Péter

Pufi ! Semmi sebem nincs. Mi másodikosok voltunk, de a szüleink minden nap aktívan félték. A gyerekek előtt palástolták, de szerintem mindent "tudtunk" mi is. Ezért kellett otthon arra dresszírozni - engem legalábbis - hogy tartsam a szám, mert ha a másik ártatlan otthon elmeséli, amit az iskolában hallott, akkor, abból nagy baj is lehet. Pl. A Tömpe, a Rádió elnöke. Nagy ember. Itt most nem rólad meg rólam van szó, hanem a korról - amelyben éltünk. Egyébként revideálok magam: tényleg nem kivételeztek veled. Csak bennem alakult ki, hogy ha nagy ember fia vagy, akkor, az biztos előnyt is jelent. Ahányszor hallok rólad, vagy látlak a TV-ben örülök neked. Innen tudom, hogy nincs, nem is volt sebem. Egyébként Bors Irmának - aki súlyosan vétett ellenem - megbocsátottam már. Nehéz volt. Nemrég értem a végére. Judit ! Nincs előttem az arcod, de a neved és népszerűséged élénken él bennem. Apám valóban igen szellemes ember, de sajnós csak, volt. Sokan ismerték színházi körökben, mert, az egy időben, igen népszerű irodalmi színpad mozgalmat (Ki-Mit-Tud kategória is volt!) gyakorlatilag ő és néhányan találták ki a Népművelési Intézetben. Mindig volt színjátszó csoportja, néha egyszerre több is, és zsűrizett szavalóversenyeken egész életében. Kitalálta, megalapította a Skénét a műegyetemen, sokáig vezette a Pinceszínházat, ami sok leendő színész gimnáziumi pódiuma volt. Felkérték - megpályáztatták vele - a gyerekszínház vezetését (Arany János Színház), amit két ciklusban vezetett, de azután a színházat tatarozták és elvették a gyerekektől. Ma Új Színház a Paulai Ede utcában. Magamról majd írok. Kósa Marcinak már küldtem, de kiegészítem kicsit. Ági! Téged legalább meg foglak ismerni február 12.-én. Akkor is ha régen találkoztunk. A többiekkel illetően Kolesár Andris lesz a kapaszkodóm, mert vele tartjuk a kapcsolatot. Pufit a TV-ben látni, úgyhogy őt is fel fogom ismerni. A jobb dolgok úgy tűnik, ahogy olvasgatom a leveleket, hogy felsőben történtek. Milyen kár, hogy Bors Irma addigra már kitette a szűrőmet. Biztos meg is érdemeltem. Nem voltam egy könnyű eset. Van nekem egy akkora Máté fiam, mint amikor veletek jártam. Kolesár Andris szerint nem tagadhatom le. Dobogókőre az egyik napra felmegyünk kirándulni és találkozni veletek. Viszem a kis alteregómat. Jó? Üdv a meg nem szólítottaknak is Keleti Péter

Kövendi

Itt a Kövendi Főleg Frank Andrisnak, de a többieknek is ... Csodállak benneteket, hogy ennyi időtök van, én elolvasni is alig győzöm, nem hogy bekapcsolódnai. De most itt a hét vége, és eszembe jutott, hogy tulajdonképpen életem egyik fő sikere maga a kb. 180 cm-es Frank András. Történt ugyanis, hogy gyakori vendégeskedéseim egyikén Andris mamája ott marasztalt náluk vacsorára. Én persze, habzsolva a nálunk soha az asztalra nem kerülő finomságokat jó ízűen falatozni kezdtem. Siri eleinte sanda pillantásokat vetve rám, végülis követte a példám és ő is jól belakmározott, ami csak számomra volt természetes. Az egész család ámulva nézte, hogy végre jól eszik ez a gyerek. Ő ugyanis fél fejjel maradt el az osztályátlagtól, amit szülei elsősorban az étvágytalansága számlájára írtak. Így lettem hát „előevő” Frankéknál a Szilágyi Erzsébet (akkor tán még Malinovszkij) fasori házban. Egy jó darabig rendszeresen jártam fel hozzájuk sulis után ebédelni, hogy az én társaságomban a vézna fiacskák hozzászokjon a „nagy zabáláshoz”. Ebben persze egy kicsit az is benne volt, hogy Frankék tudták jól, hogy nálunk abban az időben zsíroskenyéren kívül más nemigen volt. A befolyásos ügyvéd Frank papa pedig hiába buzgólkodott azon, hogy ötvenhat után börtöntöltelékévé vált anyámat kiszabadítsa, így ezen a módon is megpróbáltak segíteni rajtunk. A siker pedig az, hogy Siri barátom időközben szép nagyra nőtt, most ő vert rám fél fejhosszt. Hát, ha valami sikerült életemben, ez az „előevés” mindenképpen azok között lesz nyilvántartva. Apropos, segítség. Mint tudjuk, iskolánk vagy főleg osztályunk csupa „vonalas” szülő gyerekeiből állt. Hogy mégis az ötvenhat utáni időkben mennyi segítséget, szeretetet kaptam, kaptunk, arra máig hálás szívvel gondolok vissza. Pátkaiéknál például, ahol a papa menő szülész-nőgyógyász volt, mindennapos vendég volt a Boy-szolgálat, akik hozták a betegek hálapénzét helyettesítő akkoriban divatos Csemege kosarat. Ebben volt minden földi jó, amiből Pátkai bácsi kivette a maga Lánchíd brandyjét vagy Mecseki itókáját, majd átirányította hozzánk a maradékkal a boy-futárt. Így éltünk néha fejedelmien a nagy nyomorúságban. De még a Tömpe szülők részéről is érzékelhető volt némi bűjtött együttérzés, minden normális várakozás ellenére szaporodtak a meghívások mindenféle kakaós-kalácsos gyerekzsúrokra, sőt Tömpe papa rendszeresen megengedte, hogy amíg ő sétál, addig a kincstári Chevrolet-val furikáztassuk magunkat az iskolába. Tömpe mama, aki egy rendkívül bájos, csinos asszony volt, rettentően kedves volt hozzám. Lehet, hogy ők már akkor sejtették, hogy a kommunista hatalom nem tart örökké? Az pedig az iskola és különösen Rózsi néni érdeme, hogy anyámat, rovott múltjának ismerete ellenére, megválasztatta SZMK elnöknek, mikor ő nem kaphatott gyógyszerész munkát és semmittevésre kárhóztatva otthon várta a rehabilitálását. Ennek az SZMK

pozíciónak egyszer gonoszul kihasználtam az előnyét. Ha jól emlékszem, a Mókus őrs nyerte el ötödikben a nem tudom mit, de jutalmuk valamelyik MHSZ-es apuka által összehozott repülőút volt. A Mókus őrsnek ugyan nem voltam tagja, de igen nagyon irigyeltem azokat, akik repülni fognak. Valamiért anyám is hivatalból ott volt a repülésen, így tudtam a helyszínről és az időpontról. Senkinek sem szólva előzetesen, én is kilopakodtam a budaörsi reptérre, és addig erősködtem, amíg fel nem engedtek a repülőgépre. De emlékszem arra is, hogy mi segítettünk. Híre jött valamikor, hogy Pechánék, ahol már isten tudja, tán 4-5 gyerek volt, télvíz idején nem jutott mindenkinek cipő, hogy iskolába menjenek. Erre elkezdtünk cipőt-ruhát gyűjteni. Mi, Kövendiék is hozzájárultunk a gyűjtéshez egy-két ócska cipővel, mire kihúztam magam, hogy tulajdonképpen mi gazdagok vagyunk, ha van nálunk is szegényebb. Fencsik Gábort mindig is kedveltem, de érdekes módon a mamája még emlékezetesebb maradt számomra, talán azért is, mert nagynéném jó barátnője volt. Még tán az is rémlik, hogy bátorítására összetegeződünk. Egy igen jó fej csajként maradt meg emlékeimben. Egyszer kezembe akadt egy kiváló könyv, ami tulajdonképpen krimi volt, de egy angol vagy ír hajóépítőről és vitorlásversenyzésről szólt. Már a címére nem emlékszem, de arra igen, hogy ez volt az első hajós témájú könyv, ami profi módon volt lefordítva. Nem voltak benne azok a zagyvaságok, idéetlen magyarítások, melyek akár a szakkönyvekre jellemzőek a mai napig is. Természetesen Fencsik Flóra volt a fordító, aki nyilván nem volt szakember, de vette a fáradságot, hogy a lektorral (azt hiszem Tusnai Tamás) alaposan átnézesse a szakmai részeket. Hát ez azóta is felülmúlhatatlan teljesítmény az én szememben. Na, majd legközelebb írok szerelmi ügyeimről is, az egy külön fejezet. De előbb találjátok meg Váhl Julit. Most ennyi. Sziasztok Dénes

Fencsik

Zoli levelere próbálok válaszolni, de Zoli leveleiben annyi mindenről esik szó, hogy a válasz valószínűleg nem fog menni egy szuszra. Zoli más dolgokra emlékszik, mint én; általában mindenki mindenre maskepp emlékszik, de ezek a verziók megse mondanak ellent egymásnak, inkább kiegészítik egymást. Zoli írja:

>De térjünk vissza 1959-re! Nekünk Hilda néni (ör mesternő) után Rózsi néni jelentette a felmentést a katonai >módszerek alól. Hetedik-nyolcadikra már nem kellett felállnunk (korábban kellett!), ha szoltunk valamit, sőt, >jelentkeznünk sem kellett. Az beszélt, akinek tényleg volt mondandója. Ez a pedagógia nemcsak az előző >évekhez képest volt felszabadulás, hanem demokratikusabb volt a mai bevett iskolai rendszerhez képest.

Ez mind igaz, de kiegészítenem néhány szeljegyzettel. A poroszos nevelés a gyerekek megfélemlítésére és kordában tartására irányul, de a poroszos nevelés fő lelektani indítéka a felnőttek felelme a gyerekektől. A gyerekekben megél a spontaneitás és anarchia szelleme, és ez elrejtíti az alá- és fölerendeltségi viszonyokhoz szokott, diktatúrában szocializált-identitott felnőtteket. A poroszos nevelési módszer tehát nem az erő jele, hanem a gyengesége'. Amikor Buba lekopja a szaszlót, akkor a megrettent felnőtt nem a gáztól miatt szörnyülködik -- inkább az aggasztja, hogy ha nem torolja meg a fűgelmserést kellettel, és ezt megtudják a felettesek, akkor mifele balhé lesz ebből. A felettes pedig azon izgul, hogy ha ő nem torolja meg a beosztott lazasságot, és ezt megtudják a felettes felettesei... és így tovább, indukcióval, egészen a piramis csúcsáig. Ugyanígy, indukcióval belátható, hogy egy diktatúrában minél magasabb polcra jut valaki, annál jobban fel. 1959-ben Magyarországon mindenki felt, de Kádár János felt a legjobban, -- mint ez világosan kiolvasható az utolsó beszédből, amit már teljesen leepült állapotban mondott el 89-ben (és amit Kornis Mityu olyan szépen megzenesített). Mi ennek ellenére egyfajta szigeten eltuk világunkat, az akkori kör viszonyaihoz mérten szabadon, vagy legalábbis szabadabban, mint mások. Vattaba csomagolva, ahogy Cagi írja. Hogyan volt ez lehetséges? Az egyik magyarázat, hogy az iskola kirakat-intezmény volt. Amikor a Magyarországra látogató Nagy Ember megerkezett az iskolába, akkor vele jött a kerületi oktatásügyi mufti, a miniszteriumi fomufti és a partközponti fo-fomufti a sleppjével együtt. Ha mi leegünk, akkor leeg a tanári kar a kerületi mufti előtt, a kerületi mufti a miniszteriumi fomufti előtt, a miniszteriumi fomufti a partközponti fo-fomufti előtt. Itt tehát a fenti induktív mechanizmus rukvercben kezdett mukodni, és az erőviszonyok kiegyenlítődtek. A mi javunkra. Bizonyos mertekig fuggtek tőlünk: ez biztosított nekünk valamennyi védettséget, ezért vettek minket egyre inkább emberszámba. Ez idővel egy onmagat újratermelő, circulus virtuosus-t hozott létre: ha egyszer valakit emberszámba vesznek, azt nem könnyű visszacsinalni. Rózsi néni specialis eset: Rózsi néni nagyszerű, csupaszív ember, akiből tökéletesen hiányzott az uralmi-militaris attitűd. És edes gyerekeiként szeretett minket. Eleg egy pillantást vetni az arcára a puszkódós ballagási fenykepeken. De az Iskola, mint intézmény, megis elsősorban azért vett emberszámba bennünket, mert fuggtek tőlünk. A Nagy Feher Ember látogatása előtti hetekben az iskola megbolydult mehkashoz hasonlított. A felnőttek uveges szemmel, a kimerülés szelen, az idegességtől reszkette rohangáltak fel és alá; az arcukra volt írva a rimankodás, hogy csak le ne egezzük őket (a

keruleti muftival es a miniszteriumi fomuftival együtt). Ez az egzisztencialis fugges egyfajta ved- es dacszovetseget hozott létre koztunk es a tanari kar kozott. A ved- es dacszovetseg pedig csak kolcsonosegi alapon mukodik. Zoli felsorolja azokat a tanarokat, akik emberszamba vettek bennunket. A listához hozzatennem Friss Gabort, aki a duhrohamok es igazgatoi dorgalások ellenere velem felnottkent beszelt. Egyszer a teli szunet idejen bejott valami napközi szobába, ahol csendben olvasgattam, leult mellem, es komoly, hosszu beszélgetesbe elegyedett velem filozofiai temakrol. A beszélgetes arrol szolt, hogy egy cselekedet etikai erteket a cselekedet kovetkezmenyei hatarozzak meg, vagy a cselekvő szandekai. Hogyan jott elo ez a tema? Es miért akart pont errol beszélgetni egy tizenegy éves gyerekekkel? Ez is erdekes kérdés. Engem az egész teljesen varatlanul ért, es oszinten meg hatodtam. Arra nem emlékszem, hogy ketto kozul Friss G. melyik allaspont mellett ertelt, -- en persze reflexszeruen ellentmondtam neki. Maig kellemes emlék ez a delutan a csendes, kihalt iskolában, ahogy beszélgettünk halkán, felhomályban, miközben lassan beesteledett. De persze kimondatlanul is világos volt, hogy az effele privat beszélgetes koztunk marad, es Friss G. (de facto) igazgatóként továbbra is teljes erellyel fogja képviselni a hivatalos elvarásokat. Kesobb Friss Gabor egyszer, az egyik igazgatoi dorgalas kozben kifakadt: miért keseritem en az anyukamat, ezt a nagyszeru asszonyt. Ez persze kínaiul volt nekem -- az anyukám ugye nem nagyszeru asszony, az anyukám az anyukám, aki felette áll minden dicseretnek es kritikanak. Anyám akkor, 56 után, belso szamuzetesben elt egy 2x2 meteres cseledszobában, es szemuvegtokokat festett egy kocerájban. Es bebortonzott 56-osok családját istapolta. Friss Gabor valamikeppen tudott errol, es lathatolag respektalta anyámat ezért. Es valoszinuleg kicsit bele is volt habarodva anyukamba tavolrol, platoilag. Akkor legalabbis így gondoltam. A szindromát jól ismertem, erre nekem nagyon jó orrom volt akkoriban. Anyám a fenýkorát elte, a szemuvegtokok es a 2x2 meteres cseledszoba ellenere. Az utolsó emlékem Friss Gaborról a nyolcadikos év vegekor szarmazik: megkerdezte, melyik gimnáziumba fogok járni, mire én azt mondtam, Berzsényi Daniel Gimnázium, matematika- tagozat, mire ő azt mondta: "Szegény Dani!" -- de ezt kedvesen mondta, kicsit melankolikusan. Csik Mikiről hasonló a veleményünk Zolival, bár volt egy epizód, ami maradando sebet hagyott bennem. Egy szép nap mukodesbe leptek a hormonok, mutálni kezdtem, es az egyik enekkari probán megcsuklott a hangom. Csik Mikinek rendkívül eles hallása volt: azonnal tudta, mi történt, es ki volt a bunos. Lekopogta a korust, a beállt csendben rám mutatott, es intett a kezevel: ki innen. Ez nagyon fáj: a nyilvános megalaztatással egybekötött kiuzetes az edenkertből, ennyi év után. A korust nagyon szerettem, ez volt számomra a lorantffys évék fenýpontja. A szocialista nevelési elvek kozossegi embert akartak faragni belőlünk, de én irtóztam minden kollektivitástól -- kiveve a korust. Es zeneileg is ez volt a fenýpont. Ma is teljesen elerzekenyulok, ha a korusra gondolok. "Mit kerülöd-fordulöd az én hazám táját?" ... "Gyujtik a csordákat, csingilingi- la'nga" ... "Karaheja heja, kilenc pipenk hija!". Vagy: "Hej, a leány drága, száz forint az ára!". Micsoda nagyszeru dolog volt belevagni ezekben a korusokba -- meg ma is libaboros leszek, ha erre gondolok. Vagy a Ciposutes vege, a halk decrescendo: "eszi" - "szedi" - "eszi" - "szedi", es a vegso, forte: "eszi!" - "szedi!" Vagy a gyonyoru disszonanciák a Bolyongásban ("Vad erdőben járok ejszaka..."). Ezek zsenialis dolgok voltak. Persze sok tárgy, "előre pájtás"-jellegu klapanciát is enekeltettek velünk, de a Bartok-korusok mindenert karpotoltak. Amikor Csik Miki kirugott, akkor persze kozonyt mimeltem -- legalabb focihatok enekkari proba helyett -- de nagyon fáj, hogy vege lett, es ilyen csúnyan lett vege. Fencsik Gabor

+

Marci írja:

>A tízcillagos ötös története a következő: A Zúgnak a gépek az öntödében-t tanultuk, és Bors Irma azt mondta, >aki többféleképpen is elszolmizálja, csillagos ötöst kap. Én tízféléképpen szolmizáltam, tízcillagos ötöst kaptam.

Ugy van. "Zugnak a gepek az ontodeben". Magamtól sose jöttem volna rá, melyik dallamról volt szó. Koztunk szolva ez nem volt *annyira* nehéz, mert a Zugnak a gepek egyszeru pentaton dallam, viszonylag könnyu transzponálni. A Weores-szöveg zsenialis, Weores meg az ilyen, megrendelésre koltott szocreal bugyutasagokból is remek verseket tudott kihozni. A dallam, amit Kodaly komponált kore, nincs egészen ugyanabban a sulycsoportban. Altalában ez a pentaton-kultusz egy fura aspektusa volt a Kodaly-modszernek. Zenepedagogiaiilag jó gondolat pentaton- dallamokkal kezdeni, es fokozatosan haladni a komplikaltabb skalák fele, de a pentaton-kultusz több volt ennél: a pentaton nepi dallamok kronologiaiag a legreggiebbiek, ergo automatikusan a legertekesebbek es legautentikusabbak. Legalabbis ez volt a levegoben. Ami elég labilis gondolatmenet; innen logikailag egyenes vonal vezet a rovasirashoz es a taltoskultuszhoz. De persze lehet, hogy felreertem Kodaly intencióit, es szandekos ironiával komponált egy ilyen együgyu dallamot a szocreal szöveg alá, "nesze nektek" alapon. Moszkvában a tatar matematikus barátainak egyszer elenekeltem egy pentaton magyar nepsdalt ("Megismerni a kánaszt, csak a jársarol...") de ok ragaszkodtak hozzá, hogy ez egy tatar nepsdal, mindjárt el is enekeltek nekem tatarul. Fencsik Gabor

Forrai

Aranyos Mindenki! csak két napot hagyok ki és már lemaradok minderről veletek kapcsolatban. ezért nem sorrendben, hanem ahogy eszembe jut, válaszolok nektek: Bence, semmilyen családi részletet nem tudtam rólad, csak mindig jó fejnek tartottalak, megfontoltnak, egy kicsit visszahúzódónak. Hogy Pátkaiék és a Pufiék jobban éltek az ritkaság volt, mi és a többiek nagy része ugyanúgy éltünk azt hiszem. heti 3 x grízes teszta, (iszonyú volt) vajjas vagy zsíros deszka, édesség pedig tejszínben gríz, vagy grízes puding. Placsinta, mákos tészta, krumplis nudli. ha ritkán csirke volt, mivel én voltam a legkisebb a családban a szárnya jutott. Ma is azt szeretem a legjobban a csirkéből. A nagyok a jobb részeket kapták. Ruháinkat a mamám varrta és mivel az egyforma ruhák testvéri divatja dívott, így módomban volt minden fazont 4 évig hordani kettő a a sajátom, kivőzés után a nővéremét. Új göncre nem is emlékszem, hogy valaha is kaptam. Cipőből viszont csak egy volt elsőben az is csak drapp, de Pufi leöntötte téntával, a mamám pedig vett az akkor csak egyféle kapható bordó cipőfestéket. Így bordó cipőt hordtam az enyhén sötétedő tintafolttal együtt. Juli, igen tudom a mamád reszortja volt a pöttyös szoknya, az enyéme a hajpánt varrása. Nagyon jól emlékszem a mamára, mindig uriaszony maradt, csendes, szerény, de mindig aktív és lelkes. Papád egy régivágású, tip-top uriember. Zoli igazad van a zene szeretete egy életre belénk itatódott. Szinte naponta hallgatok zenét. Örtülök, hogy a szerelem és házasság olyan jól sikerült neked, bizony ahhoz minimum két ember kell, és úgy tűnik ti egymásnak az a két ember vagytok. Huzella Éva nénit nagyon szerettem, jókat beszélgettem vele sokszor és a sulis után is. Én tudom, hogy ő igazi műszvész volt. Egyszer biztatott, hogy kerületi rajzversenyre fessek valamit. Második helyezett lettem. Most találtam meg a világhírű festményemet. Egy hónapig volt kiállítva a Keleti Károly utcában az összes kerületi nyert rajz. Marci mindig csodáltam a tiszta éles, metsző gondolkodásod, precíz, sajátos képi megfogalmazásaidat, és főleg zeneelméleti tudásod, de akkor azt gondoltam, ez így természetes, mert egy nagy zeneszerzőnek ilyen tudású gyerekének kell lenni. Egyszer valaki megfürdetett hóban és utána beteg lettél, én meg úgy néztem rád, mint a saját Nemecekünkre és nagyon sajnálalak, de szégyelltem magam azok miatt, akik ezt tették veled. Andriskám, nagyon szép és sikeres, de főleg kiegyensúlyozott és termékeny az életed. gratulálok és örülök, hogy megtaláltad, megtalálod a magad és boldogságod a kutatásban. Fantasztikus karrier és maradtál szerény, mint voltál. Bence jó munkát végeztél, mint udvari előevő!!!! Gábor! Friss Gábor nekem is az első felnőttjeim egyike volt, aki komolyan vett, felnőtt módra beszélt. Szerettem, hogy mindig ápolt volt, jó illata volt, ápolt keze- a papám volt ilyen - ma ha a tranzakciós modell szerinti szintet nézzük, partneri szintre tette a kommunikációt velünk. Én arra a nagy balhéra gondolok, amikor talán május elsején, vagy ballagás körül- erre nem emlékszem pontosan- elhagytuk az iskolát és a Majorba mentünk le. Igazgatói intő lett a vége és a KISZ-be nem vettek fel, vagy az úttörőktől rugtak ki. De nem ez a büntetés volt a lényeg, hanem a felelősségről beszélt nekünk az igazgatóiban hosszasan. Ez az intő megvan, és találtam rengeteg dokumentumot. Kolesar Andris mikor mehetek hozzád scannelésre? Írd meg még egyszer a telefonodat légyszív! Köszí. Én is emlékszem minden dalra, nótára, madrigálra, a Didergő királyra, a zeneakadémiai szereplésekre, népitáncre, menüetterre, mert az is volt a végén. Csik Miki esküvőjére nászajándékokat gyűjtöttünk az Erna nénivel, fedő, fakanál, egyéb konyhai fontosságok. Emlékeztek, amikor a padlástér még igazi padlás volt, milyen félelmetesnek tűnt. Csak később váltak zenetermekké. Addig a zeneórák, legalábbis a hegedű a Pechán Rudiéknál volt a Hermann Ottón. Dullien Klári néni, aki járt a Zsámbokiékhoz- Grillus gyerekek nagypapája, aki a perényi Miklóst fedezte fel. Rózsi néni nagyon szuggesztív jelenség volt, remek tanár. Ebben nagy szerencsém volt, mert a gimiben is Lam Vera néni tanított, így megvolt a kontinuitása a kiváló irodalomismeretnek. Éva örülök, hogy Bandi bácsit is elhívtad, én őt nem ismerem, de mint nagytiszteletű Rózsinefő volt emlékeim között. Keleti Péter, már szeretnék látni, mert én sem emlékszem arca rád. Váhl Juli még mindig szép, 3 gyereke van, és gyönyörű cigánylány jelmezben volt azon a jelemzbálon, ahol a Pufi újságos ember volt én meg kis kínai- mert egy olyan pizsamám volt és a nagyanyámnak egy legyezőjével, papírsapkával arattuk a sikert. Jánossy Rózsa hópehely volt pattogatott kukoricákkal. Na sziasztok, puszi

Tömpe Pufi újságos embernek álcázva, Forrai Juti kínai jelmezben; a pattogatott kukoricával díszített hópehely Jánosi Rózsa, a cigánylány Váhl Juli

Cagi

Sziasztok mindenki! Hosszú ideig böngésztem élvezettel a képeket. Rudi a lépcsős képek is ismeretlenek előtted? Azokon mindenki pont ugyan olyan mint ma. Szerintem ezeket a képeket őrizzük a legtöbbben! Frank Andris is ezért gondolja azt, hogy ismét egy ilyen készítsünk és pont ott a lépcsőn! A kórus felvételekkel már több gondom volt! Marci az hiszem megint Te leszel az aki az összes arcot felismered és le is írod nekünk! Persze, Menuhin előtt Téged hátulról is fel lehet ismerni! Kolesar Andris köszönöm a küldeményt, gyűjtögess tovább, egyszer csak tényleg lesz egy albumra való. 12-ére én is körülnézek még egyszer a házam táján, s ha találok újat, akkor viszem Neked. A többieknek is ajánlom ezt a megoldást. Sziasztok, puszi Cagi

Kósa Marci

Juti írja:

>Egyszer valaki megfürdetett hóban és utána beteg lettél, én meg úgy néztem rád, mint a saját Nemecekünkre >és nagyon sajnáltalak, de szégyeltem magam azok miatt, akik ezt tették veled.

Erre én így emlékszem: a Toldi egész első éneke fel volt adva memoriterként, Korek Ili néni nagy vérengzést rendezett. Senki nem volt eléggé felkészült, én sem. Obál Laci hármásra felelt, utána következett Regéczi Imre, ha lehet még gyengébben. Ili néni az osztályra nézett, és megkérdezte, hogy ez szerintünk hányas? Hosszú szünet után felálltam - ezt nem kellett volna - és azt mondtam, ha Obál felelete hármas volt, akkor ez kettes. Ili néni, vesztetre, ugyanúgy értékelte Imre feleletét, mint én. Ezen Imre feldühödött - máshonnan tudom, hogy mellel a Toldi kedvenc verse volt -, tanítás után megvárta az alsó kapunál, és nekem esett. Az egész osztály ott

állt, mint közönség. Nem bizonyultam valami jó gladiátornak, mert rögtön leguggoltam, és hagytam, hogy Imre verjen, ha már nincs jobb dolga. Hamar el is unta, mert nem élvezetes dolog olyat verni, aki nem is védekezik. Utána vagy két napig nem mentem iskolába, de aztán helyreállt a béke, annál is inkább, mert Ili néni kijelentette, kikéri magának a gyanúsítást, hogy mi, gyerekek mondjuk meg neki, hogy ő kinek hányast adjon. Ez az eset nagyszerűen példázta azt, hogy a természetben van valami nagyfokú őszinteség és igazsághoz való ragaszkodás, ami néha egészen a hülyeségig terjed. Egy másik emlékem Völgyi Mária nénihez fűződik. Negyedikben ő tanította a B osztályt. Hosszabb ideig betegeskedett, ezalatt bizonyos Gizi néni helyettesítette, aki arról volt nevezetes, hogy egy nagyméretű vekkerórát tett minden órán a tanári asztalra, arról nézte, hogy mennyi idő van még csengetésig. Ha jól emlékszem, Gizi néni íratott velünk egy dolgozatot a november hetedikéi ünnepélyről. Én az ünnepélyen nem voltam jelen (beteg lehettem), de a dolgozatot meg kellett írnom. A többiek elbeszéléséből meg az előkészületekből tudtam egyet-mást, de a fogalmazás végén csak megírtam, hogy nem voltam ott, "de ha ott lettem volna, elfáradtam volna a sok állásban". Mária néni meggyógyult, visszajött, és elolvasta a dolgozatokat. Az enyémben az idézett mondatra felfigyelt, kihívott, megmutatta nekem, majd kitépte a lapot, és kidobta. Mondta, hogy ilyet máskor ne írjak, mindenki tudja, hogy mit gondolunk, de leírni nem szabad. Itt bizony az őszinteségemből még neki is baja lehetett volna, tekintettel a november 7. fontosságára. Mária néninél az volt a szokás, hogy a tanítási nap végén felálltak azok, akik úgy gondolták, hogy egész nap nem kellett rájuk szólni. Akire valóban nem kellett, az kapott egy piros pontot. Év elején ilyenkor rendszeresen felálltam, de a dolgozattal kapcsolatos eset után nem jelentkeztem többet a piros pontért.

Rita

Juli! Én még arra sem emlékszem ki volt a zongora tanárnőm! Viszont engem külön matekra is jártattak a külön zenei képzésen kívül, sőt még a nyári szünetben is oktatott Csiki Miki édesapja Pécssett, ahol abban az időben az édesapám építésvezetőként dolgozott. A szüleim mindent megtettek, erejükön felül is, hogy felzárkózhassak. Olvastam a visszaemlékezéseket, ami előhozta az 56 utáni éveket, amikor az én anyukám és nagymamám bedolgozóként pulóvereket állítottak össze és hímeztek éjszakánként, hogy biztosítani tudják tanítgatásom. Bence! Az én anyukám is SZMK tag volt. Amikor mesélek az emlékezésekről, Őt is lázba tudom hozni. Sokunk szüleire emlékszik Ő is.

Frank Andris

Fencsik Gabi! pompasan adtad vissza a Bartok korusok által kiváltott hangulatot. En annak idejen kicsit csalenak, groteszknek ezertem ezeket a muveket (ami talan celjuk is volt), de tavaly tavasszal a Zenakademian a Radiokorus (benne David fiammal) enekelt nehanyat , es majd hanyatt dobtam magam a gyonyorusegtol. MAS. Nem lattam me'g a szepen terebelyesedo beszelgeteseinkben leirva, igy megteszem magam a nevezetes eszrevetelt: iden lesz otven eve, hogy elkezdtuk az iskolat!!! Nagyon nagy butasag volna-e a kovetkezo idea? Amenyiben a Kodaly (a Lorantffy jogutodja a Marczibanyi teren) is beleegyezik, resztvennenk az idei tanevnyitok, sot ott meg valami egyszerut enekelnenk is: Platthy Saci biztosan vallalna a betanitast, netan meg Csik Miki is. Persze tudom, hogy ez esetleg csak annak lehet szivmelengeto, aki rogtan a Lorantffyiban kezdett, meg az is kicsit hangulatrombolo, hogy most az iskola mar nem a Lorantffy utcaban van, dehat azert a Marczira is jartunk fogorvoshoz, nemde? Valaki kerdezte, nincs a kapcsolat az otveneves jubileumi kotet szerkesztojevel. DE VAN. Szekula Luca tanitono az illeto, jól ismerem.
puszi mindenkinek Andris (Frank)

Juli

Juti Te csalsz, mert ezen a képen egy "szép" fehér szandalod van. Egyébként évekig csak fekete, fehér és barna cipókat arultak. A többi színű festék úgy latszik többé került, vagy kapitalista luxuscikknek számított. Egyébként köszönet mindenkinek a csodalatos képekért. Juli

Cagi

Andris! A kimondott ötven év kicsit szíven ütött bár már gondoltam rá, csak kimondani nem volt erőm! Fél évszázad! Ebből a távlatból beszélgetünk itt és most gyerekként. Jópofa dolog! S micsoda élmények. Az iskola évnyitóján nem biztos, hogy nekünk kellene énekelni, bár ott lenni valamilyen címen az jó lenne. A mostani diákoknak is és nekünk is. A gyökerek megjelenése a gyerekeknek szerintem is jó és érdekes lenne. Szóljatok hozzá, s ki fog alakulni a legbölcsebb megoldás. A kórus fellépések izgalmát soha nem lehet elfelejteni, ma is szinte átélem az euforikus élményt! Miki bácsi szigorára és haragjára, - ha " felcsúsztam" egy kicsit - szintén nem lehet nem emlékezni. Puszi mindenkinek, Cagi

Juli

Azt hiszem a foszereplokot mindenki felismerte ok szimbolizaljak a buszke KISZ ifjakat (azt hiszem ekkor mar KISZ esek voltunk) mar aki, mert engem nem vettek fel, nem tudom miért nem feleltem meg, ugy latszik nalunk ez családi orokség volt, mert apamat meg nem vették fel a partba. A Mokus csapatban kapcsolatban Bencének, ugy emlékszem én is ide tartoztam, de repülésrol nem is hallottam, pedig erre biztos emlékeznék. Ugy latszik engem a szuleim eltiltottak ettol.

Forrai

Sziasztok itt a Forrai Julikám azt irtad csalog, mert szandal van rajtam. Nos nem csalog, az a nyari cipő volt, amiről irtam az a cugos-cipőm, vagyis a téli cipőm volt. Most csak ennyi puszi sziasztok J.

Cagi

Juli! Ahogy a Bence mondja valami úttörő elsőséggel nyertük meg a Budapest feletti sétarepülést. A Mókuska örs csinált valami nagyszerűt. Nem voltunk sokan ott, a budaörsi repülőtérrre vittek ki bennünket és ott várt egy

nekünk baromi nagyinak tűnő kicsi gép amibe betuszkoltak minket. Belül abszolút fapados volt, szó szerint hosszanti vas vagy fa lócák voltak és ott ültünk, mint a verebek. Budapest felett keringtünk egy kicsit, tátva volt a száánk a csodálkozástól és a félelemtől. Nekem nagy kaland volt, annál is inkább, mert például én ezt követően repülőre 1986-ban szálltam legközelebb. Más volt az élmény mondhatom. Azóta gyakorlom és tényleg más!
Puszi Cagi

Fencsik

Bence levele nagyon tetszett. A "vonalas" és nem-vonalas szülők gyerekeiről szóló rész különösen elgondolkasztó volt, erre reflektálnék röviden. En, mint elvált szülők gyereke, egyszerre estem mindkét kategóriába: anyam fekete barany volt, atyam pedig bukott ember ugyan, de bukott emberként is a sancokon belül. Semmi hatalma nem volt: szerkesztő volt a Kossuth Konyvkiadónál. A Kossuth egy kadertemető volt, itt alkalmazták azokat a bukott kadereket, akiket a multbeli érdemeik miatt nem akartak az utcára tenni. Hogy "vonalas" volt-e, azt akkor nem tudtam, mert soha nem beszelt ilyesmivel. Ma már többet tudok erről, mert atyam nyolcvan éves korára roppant beszédessé lett, és egy csomó minden kibuggyan belőle, amiről akkor milyen hallgató voltam. De most arról van szó, mit tudtunk akkor. En tudtam Bence börtönbezárt anyukájáról, és feltételezem, hogy más is tudott erről. De az iskolában nem beszeltünk ilyen dolgokról. Nekünk, gyerekeknek megvolt a magunk autonóm társadalmunk, ahol a dolgok és emberek értéke független volt a felnőttek társadalmától. Például teged, Bence, az év végén hamarabb elengedtek az iskolából, mint bennünket, mert kezdődött a vitorlasszezon, és neked lenni kellett lenned a Balatonon. Hogy ezt hogyan sikerült elerni, azt nem tudom; de hidd el, a számomra akkor ez sokkal nagyobb és jelentősebb privilegiumnak tűnt, mint a fekete állami Chevy Pufiéknál. Nem állítom, hogy tényleg nagyobb privilegium volt; csak megpróbálok visszaidezni, hogyan gondolkodtunk ezekről a dolgokról 10-12 éves fejjel. Amikor Pufiéknál egy fiók melyeről előástunk egy rakas eldugott Playboy-t, ez is sokkal jobban imponált nekem, mint a fekete Chevy. (Azt csak később tudtam meg, hogy Amerikában a Chevrolet egy proli-auto -- talán a Kádár-rendszer ebben is szolidarizálni akart a pauperizált amerikai proletariattal...) Masfelől mai szemmel mindenki szegény volt akkor, vonalások és kevesbé vonalások egyaránt. Senki se utazhatott, mindenki ocska goncokban járt, senkinek se volt pénz, senki se evett igazán jól -- ezért volt később, a hatvanas évek elején akkora szenzáció a Bella Italia a Váci utcában, hogy Pufi meg negyven év múlva is emlékszik a makaronira, amit ott ettünk. Apropos, pénz. Eletem első pénzt, amit magam kerestem, a Lorantffynak köszönhetem. Egy tv-műsorban leptünk fel zenei betét gyanánt, valamikor a magyar televízió indulása idején. Egy nőnek szóló műsorban, talán Lányok, asszonyok volt a címe. Egy hattagú mini-kórus tagja voltam; színes gimnasztikában leptünk fel -- minden gimnasztika más színű volt, bár ezt a fekete-fehér televízióban nem lehetett látni. A "gyorsan szaguló hu-us patak partján..." kezdetű orosz népdalt énekeltük. En, mint alt, buzogon terceltem; ahogy befejeztük, a pénztárhoz irányítottak, és kifizettek nekünk a gázsit: fejenként száz forintot. Alá kellett írni egy elismervény, és a kezembe nyomtak egy vadonatúj, ropogós százforintost. Soha életemben nem éreztem olyan gazdagnak magam. A második televíziós fellepesünkert meg magasabb gázsit kaptunk. Talán a hangszeres játékosok tarifája magasabb volt. Itt nem volt gimnasztika: egy Handel-ariat adtunk elő, én játszottam a csello-szólammal. Az énekes talán Csengery Adrienne volt, bár ebben nem vagyok biztos. A Handel-darab címe Beke-aria volt: ez egy hatalmas, lassú barokk aria tele trillákkal és appoggiaturákkal, talán csak két-három olyan lány volt az iskolában, aki egy ilyen komplikált szót el tudott énekelni. En tavalról sem voltam sztár-csellista, de ez egy egyszerű continuo szólam volt, erre jó voltam én is. Itt már gyakoroltam masiroztam a pénztár fele, ahol újabb ropogós százforintok utottak a markámra. Ez a Beke-aria aztán évtizedekig furdalta az oldalamat. A dallama a fülemben volt (a Lorantffy nagyon megedzette a zenei memóriámat) de keptelen voltam megtalálni. Handel ugyanis semmilyen művet nem írt ezzel a címmel. Vegül egyszer, valamikor a kilencvenes években elkaptam egy radioállomáson -- mint kiderült, az aria eredeti címe: Oda Anna királynő születésnapjára. Ehelyett a politikailag inkorrekt, royalista cím helyett valaki kitalálta, hogy Beke-aria, ebből biztos nem lehet baj. Az egész gyerekkorunk tele volt ilyen átverésekkel. Fencsik

Gál Éva

Gál Éva jelentkezik: Isteni ez a kép Gábor! Magamat nem ismerem fel, mert nem is tudom, hogy éppen hegedültem-e vagy énekeltem, mindkettővel állandóan gondot okoztam a karmestereknek. Friss Gábor bácsinak is és Miki bácsinak is. Rólam neveztek el a híres Gál-féle szűkített kvintet, és miattam kellett sokszor egyenként

elénekelni az egész szöveget, hogy kiderüljön, hogy ki a hamis. És a hegedűmmel is elég sok zúrt kavartam magam körül, mert nagyon utáltam gyakorolni. De a zenekarban játszani és a kórusban énekelni, az egy csoda volt számomra is. Egy kicsit persze jobban szerettem volna, ha szólót énekelhettem volna, mint a Zempléni Mari, meg a Vadász Ági (?) (nem emlékszem biztosan a nevére, fölöttünk járt, és gyönyörű alt hangja volt) de rajtam kívül mindenki azt gondolta, hogy nincs elég szép hangom ehhez. Most újra énekelni tanulok a lányom énektanárnőjétől és nagyon élvezem. Kodályról az az élményem, hogy rettentően készültünk a látogatására, és tornateremben összegyűltünk, énekelünk neki, és mielőtt a koronát tettük volna fel a műsorra a Lengyel Lászlóval, amit nagyon szerettünk, Kodály felugrott, hogy ő most elmegy, mert már eleget énekelünk, majd berekedünk, ha ennyit használjuk a hangunkat. És alig tudtuk visszatartani, hogy csak még ezt az egyet hallgassa meg. (Én annyira dühös voltam rá, hogy nem is emlékszem, hogy végül meghallgatta-e, vagy kiviharzott, és csak magunknak énekeljük-e el) Meg kell mondjam, nem lopta magát a szívembe ez a hús-vér Kodály.

Forrai

Most jutott eszembe, egyszer Kodály jött hozzánk és engem küldtek elé egyedül, kísérjem be és vigyázzak rá, mert nagyon rozoga volt már. Aggódva az állapotán, megpróbáltam a legrövidebb úton bevinni az iskolába a koleszba. Ezért az alsó bejáraton vittem, ahol lent a konyha volt, bűzös, mosogatólé szagú, kis csigalépcsőn vezettem fel, szegény bátortalanul megkérdezte: jófelé megyünk, biztos? Én rávágtam: Ne tessék aggódni, ez a legjobb út. Szerencsésen hamar felértünk, de az Irma nénié volt egy-két keresetkén szava hozzám. Vasárnap este a Petőfi rádióban 21-22 óráig volt egy műsor a Lórántffyról. Nostalgia műsor, főleg a Grillusék, a Kaláka, de megszólalt Éva néni is (Huzelláné) Mikó Pista, Galkó Balázs és szinte ugyanazokat mondták el, amit mi emlegetünk: az iskola melegét, a kreativitás elősegítését, a szabad szellemet, és mindenek felett a zene szeretetét, annak egy életre meghatározó hatását. Készül egy nagy meglepetés nektek mindannyiótoknak jövő hétre. Puszi Jutka

Cagi

Sziasztok! A Fencsik Gabi által küldött képeket én miért nem kapom meg? Egyetlen egy zenekari képem sincsen és sajnos nem is volt. Ezért vágyom rá, hogy lássam azokat, amit a Gábor elküldött. A múlt alkalommal a kirándulós képeket is a Totyitól kaptam meg másodkézből. Kodályt én úgy őröm, hogy messziről, hidegen szerettük, Ő is minket. Büszkén vártuk, de tartottunk tőle! Igen ennyire volt kancsal! Emlékeztek, mindig hozott valamit a gyerekeknek, olyan igazi ruháskosárban hozták be a suliba a kekszét és cukorkát, amikor jött látogatóba, és elég hamar el is viharzott. De a 80-dik születésnapját az Erkel Színházban ünnepeltük, csak arra emlékszem, hogy Kodály már az új asszonnyal volt ott. A jobb oldali első páholyban voltak végig megvilágítva. Nem csak mi ünnepeltük, más kórusok is felléptek, felnőttek is. A zárókép pedig az volt, hogy a színpad tele volt az összesített felnőtt kórusokkal, mi gyerekek pedig a nézőtér soraiban a székek előtt álltunk az ott ülők előtt. Arra már nem emlékszem, hogy mit énekeltünk. Csak arra emlékszem, hogy a Csenki Imre bácsi vezényelt az akkor Állami Népi Együttes kórusának vezetője. Ezt az emléket Ő maga is sokáig emlegette, lévén jó barátja volt az édesapámnak. Sajnos már egyikőjük sincs itt velem. Egyenlőre ennyi, puszi mindenkinek,,,, Cagi

Juli

Sziasztok ! En a korusban nem lattam magam, A Kodallyal kapcsolatban: talan azért viharzott el mindig olyan hamar mert zavarban volt. Neki sosem volt gyereke, valoszinuleg nem tudta hogyan kell veluk banni. Arra emlékeztek-e amikor a lakasara mentunk énekelni, akkor csak egy paran voltunk, a Korondon, akkor még a Mimi nénivel élt. Egy másik emlékről írnék, amiről eddig senki sem "beszél". Emlékeztek a dunaujvarosi koncertre, egy muvelodési haz vagy ilyesminek a szinhazaban léptunk fel, nekem hatalmasnak tunt a szinhaz, de lehet, hogy csak gyerekszemmel nézve, egyébként a Miki bacsit is oriasnak tudtam annak idején, ugy tunt hogy magasabb mint az atlagos férfiak! Visszatérve Dunaujvarosra, irtozatos hoség volt és mi a gyapju operabluzunkban szenvedtunk végig az egész napot, mert proba volt elotte és talan tancoltunk is, vagy talan masok, tobb oras musor volt. Mindenki kapott egy uveg szodavizet, ami (azt hiszem) egy kozeli szikviz gyarbol jott. Ez nagyon jól esett akkor. Juli

+

Most már késő van, de azért ezt még megírom: En semmirol sohasem tudtam annak idején, ugyanugy mint Andris, mert valószínűleg a szüleink minket annyira féltettek, hogy semmiféle hír sem szivargott el hozzánk. Egyébként is úgy gondoltam, hogy mindenki egyformán él, akikkel együttjartam az iskolába. Fel sem merült bennem, hogy valakinek a napi élelem is probléma lehet. En joba voltam a Kata nevu kasanfuto bacsu lanyaval, akit Martanak hivtak. Ott laktak a kollégium alagsoraban, sokszor mentem hozzajuk és vittem mindig valamit, ruhat, ajandékot, stb. titkon, hogy a szuleim meg ne tudjak. O vele szivtam el életem elso cigarettajat az iskolaudvar egyik diofaja tetején, és kaptam életem elso hatalmas pofonjat, amikor kiderult a dolog, 12 éves voltam. Ezt azért írom, mert ezt a csaladot (Kata) mas kategoriaba soroltam be, és náluk természetesnek vettem, hogy masképp mennek a dolgok, mint odahaza. Egyébként jobb lehetett zsirus kenyeret enni a masodik keruletben, mint Csepelen, vagy Kobanyan. Jo éjszakat mindenkinek Juli

Tóth Zsuzsa

Sziasztok gyerekek, hogy emlegettetek az alattunk jarokat, ma összefutottam Marschalko Brigivel, egygyel alattunk jart, itt lakik a közelemben. Sziranyi Gabi nenivel nagyon jo baratsagban volt, gyakran talalkoztak. most meselte, hogy december elejen elhunyt szegeny, juliusban lett volna 90 éves. a papa egy évvel azelőtt halt meg, Brigi nagyon joban volt a csaladdal. Brigi is ideadja az e mail cimét, elcsodalkozott mikor megtudta, hogy mi micsoda örületes levelezesben vagyunk. kepeket atküldök neki majd, de meg eddig egy kepen sem ismertem fel őt. Fencsik Gabi ne haragudj, hogy csak a szopran szerepel a koruskepeken, de en a szopranban enekeltem azt az oldalt vettem meg. nem lehetett akkor csak ugy a 4 forintos arakon rengeteget vasarolni. borzasztoan elveztem Fencsik Gabi zenekaros korusos kepet az alt szolammal. en nem ismerem fel magam, valószínű a zenekarból hamar kipenderitettek, a korusban meg a szopranban allok. ennyi csellista az osztalyban, en ezt sosem tudtam, hogy az "elit" az mind csellozott. Pufi micsoda örömmel huzza. !! Patkay a közös szerelmünk csellista volt?? ti ezt tudtatok?? Caginak továbbítottam kepet remelem megkapta. a közben érkezett eletrajzokat rettentően elveztem allam leesett, szohoz jutni nem tudtam, a csaladnak olvasok fel reszleteket. Karsay Gyulat vettem a batorsagot es felhivtam, hogy mi ez a nagy hallgatas?? azt mondja a leveleinket olvassa de ideje nincsen valaszolni, sokat utazik es febr.12 is uton lesz. nem tud jönni, az aprilist már meg se mertem kerdezni. meg tudnek mondani egy ket nevet Jutinak a kepeken, de gondolom Kosa Marci ugyis legyöz ebben. Regeczi is itt lakik egy sarokkal lejjebb, ott van a kipufogo javito műhelye, de nem merek neki szolni, mert ő is annyira el van foglalva örökösen. a 40 éves talalkozo előtt szoltam, de akkor sem ert ra. sziasztok jo éjszakát, most latom ejjel 1 ora pontosan. Puszi: Zsuzsa

Rudi

Rudi jelentkezik: Igen, a (ma már Kodály) Köröndön én is ott voltam (végre valami, ami azt mutatja számomra, hogy én is veletek jártam, mert hogy a fotókon sem látom magam). Tán nyolcan-tizen lehattünk? Azt hiszem Irma nénivel mentünk és Mimi néninek volt szülinapja. Arra emlékszem, hogy nagyon sötét volt az egész lakás, sűrű függöny, nagy süppedős fotelben ült a széles asszonyosság, Mimi néni, Kodály magas szikár természetével ott téblábolt körüleűötte. Arra nem emlékszem, mit énekeltünk. Utána talán még egy kis kakaót és kalácsot is kaptunk? Azért az is érdekes, szinte minden halvány iskolai emlékem a zenével kapcsolatos... Rudi

Pufi

Sziasztok, a csellista túltermelés valószínűleg véletlen lehet, se Pátkai Petiből, se belőlem nem lett csellista. Petinek megengedték, hogy abbahagyja a gyakorlást (8. félévben?), nekem azonban egy begipszelt csukló kellett, hogy a zenei pályát elhagyjam, és csatlakozzak a zenehallgatók táborába. A csellót emlékem szerint úgy választották ki a számomra, hogy zongoránk nem volt, viszont a kezem-lábam elég nagy volt, továbbá nem ragaszkodtam a hegedűhöz. Kaszás Géza bácsi tanított csellózni, ő a Rádiózenekarban játszott. Tanulság: az elitnek nagy végtagjai voltak. Üdv, Pufi

Tajthy

Sziasztok! az "elit" az mind csellozott - megjegyzés kapcsán már én is érintve érzem magam. Hát zenekarba ugyan soha fel nem verekedtem magam, de néhány évig kínlódtam ezzel az amúgy zeneszeretőként nagyon kedvelt hangszerrel. Hogy ki milyen szempontok szerint soroltatott be az elit kategóriába, azt nem tudom, - akkoriban sem foglalkoztam vele, két öcsémmel nagyon szép, kiegyensúlyozott gyermekkorunk volt, hála nagyon szorgalmas, szerény, polgári értelmiségi életet élő szüleinknek. Az én szememben senki nem tartozott az osztályból elitek csapatába. Persze dühített, ha Bimbi jobban focizott, mint én, a két ballábas és annak se örültem, ha valamelyik titkos szerelmem látszólag szívesebben fogadta Pufi, vagy Péter mosolyát. De ettől még mindenki nagyon jó haver volt. A két ballábasról jut eszembe: én is nagyon szerettem a népi táncot mind addig, amíg egy szép napon táncóra közben Lili néni a teljes plénum előtt mélységes megvetéssel végignézett rajtam és azt mondta: Tajthy fiam, te úgy mozogsz, mint egy tejbé esett légy! Azóta a táncot is csak nézőként művelem. Szeretek azonban teniszezni....

Mindenkit ölelek, a csellósok közül: Tajthy Tamás

Kolesár

Sziasztok! Tamás leveléről jut eszembe, hogy rajtam - úgy látszik - a néptánc mégis csak hagyott bizonyos nyomokat... Ennek egyik nem túl hízelgő megnyilvánulása volt az, amikor a párom, (akit egyébként annak idején éppen tánc közben ismertem meg egy házibulin) kifejtette, hogy "András, te úgy táncolsz, mintha népi táncot járnál"...(nem dicséretnek szánta!). Amúgy a néptánc mellett sok bál is volt, (pl. pöttyös bál) amikor alkalmunk volt arra, hogy a társas tánc szépségeit is élvezhessük, viszonylag alacsony életkorban. Én emlékszem, hogy még olyan bálon is voltunk, amit előre nyomtatott "táncrendet" osztottak ki. (Ez kb. olyan archaikus dolog, mint a hátratett kezekkel ülés). Igaz, hogy használni szerintem senki nem használta, de kis korunkban ilyenekkel is találkoztunk. Emlékszik erre még valaki, vagy csak az én emlékképeim között maradt meg ez? (Ha jól emlékszem egy tiszti akadémián volt a bál, nagyon elegáns körülmények között). Holnap jön Rita, újabb képeket szkennelem! Sziasztok: András

Juli

Andris, ez nagyon jól hangzik, úgy látszik erről is lemaradtam, és csak a kiválasztottak vettek részt a tiszti akadémián. Pedig én jó táncos voltam és vagyok mai napig is, Lili néninek köszönhetően, akirol nem nagyon emlékeztetek meg, de nekem kedvenc tanáraim között szerepelt. Az ének mellett az egyetlen tantárgy amiből mindig otosom volt, ugyanis erre nem kellett készülni. Varom az újabb képeket, előre is köszöni Juli

+

En se tudtam, hogy ilyen sok nagyszerű csellistával jártam együtt, az egyedüli, akire emlékszem, az a Gergely Panni volt. Más téma: Most, hogy ilyen jól összejött az egész banda a következő gondoltam: mi lenne ha részt vennénk a Balaton atuszásában? Ez azt hiszem minden évben augusztus elején szervezik. En már évek óta készülök erre, csapatostul jó buli lenne! Juli

+

Rudi, örülök, hogy te is ott voltál. Tényleg nagyon sötét volt az a lakás, és muzeumként is ugyanaz az atmoszféra kering benne mint annak idején. Jössz a februári találkozóra? Juli

Cagi

Juli! Úszni is a suliban tanultál? Én azt hittem, hogy csak a zenét és a néptáncot csináltuk nagy elánnal! De mint mondod, hogy ússzuk át a Balatont hát lehet, hogy Te úszni is ott tanultál. Fencsik Gabi is ott lehetett, mert az Ő életében is komoly szerephez jutott az úszás. Sajnos én akkor nem voltam veletek. Három éves koromban éppen hogy megúsztam a fulladásos halált egy balatoni kirándulás kapcsán, anyám pedig a szívinfarktust, mert, hogy mellőle estem a vízbe mialatt javában pletyzett a barátnőjével. Ezt követően, annak is nagyon örültem úgy 13 éves korban, hogy sikerült a vízzel annyi barátságot kötnöm, hogy az usziban egy hosszút pánik nélkül kibírjak. Szóval én biztosan nem úszom át Veled a Balatont, de boldogan szurkolok bármelyik parton érted és a többiekért ha van még vállalkozó.

Puszi Cagi

Frank Andris

Egy lényeges hozzászólás Fencsik Gabi leveléhez: Pufieknál a Playboyok nem egy fiók melyeről kerültek elő, hanem a ruhásszekrényből, talán Tompe bácsi ingei alól. Egyáltalán nem volt számomra világos, mi a fenét érdekes ez, és különösen, hogy tekintélyes felnőtt emberek miért tartanak ilyen újságokat. Regéczy Imre muhelyebben már többször is jártam (mindig a legnagyobb megelepedésemre), évekkor ezelőtt találkoztam is vele, most ősszel csak az anyukájával: aranyos idős néni. Erdemes lenne újra megpróbálni Imret bekapcsolni. Galko Balázs és Zempleni Mari sem tunt meg fel a nosztalgia klubunkban, pedig velük hebe-hoba összefutok. Emlékszik valaki Mora Gaborra? Mintha ő is velünk járt volna, de meg nem láttam a nevet. Egyszer volt náluk egy születésnapi muri (persze még nem buli). Valahol Budán a hegyoldalban laktak. Egy másik születésnapi

mulatság is felsejlik: Szentés Tundeeknél a Lenin koruton. Emlékszem a papája nagyon kitett magáért, mindenféle játékot készített meg versenyeket rendezett: immár papaként, a barikád tuloldalán már nagyon tudom értékelni az ilyesmit. Meg betanított egy negyszólamú izet, ahol minden szólam valami allathangot adott ki, és együtt mulatságosan szolt. Kis találos kérdés: hogy hívták a Lorantffy portását az also tagozatban? (A keresztneve nem emlékszem, de a vezetéke neve megmaradt). Az akkori szegénységről: nálunk odahaza mindig azt sugallták, hogy minekünk egész jól megy, és Bence levele ezt megerősíteni látszik, mindenesetre én mindig elégedett voltam. Az is igaz persze, hogy a szüleim a munka után odahaza minden nap keso estig puffoltak az írógépet, hogy fordítással, masolással kis kiegészítéshez jussanak. Bosszantott is az allando zaj, de sosem mertem szólni (aminek immár nem győzök elege orolni). Egyetlen nagy fájdalom volt, de ez meg ovodásként, hogy nem kaphattam háromkereku biciklit, pedig nagyon igyekeztem jó kisfiú lenni. Emlékszem továbbá, hogy a kilukadt gumilabdaimat a papám mindig elvitte valami mesteremberhez megragasztatni, a suszternel is gyakori vendégek voltunk. Kezembe került 1954-ből a papámnak egy levele, amelyben a vidéken lévő mamának írja bu"szken, hogy kétszer egymás után is zsiros kenyér helyett vajás kiflit tudott adni nekünk úszonnara az iskolába. Az ötvenes évek végétől pedig már tényleg jó helyzetben voltunk: lett televízió, ötödikben biciklit kaptam, nyolcadikban magnot. Lantos Ivánnal masoltunk egymástól Beatlest. Alaj (ha jól emlékszem meg a becenevedre), szeretnek veled is találkozni! Meg Karsay Gyúszival is! Fencsik Gabi mikor jössz Budapestre?? Nyolcadik óta nem látalak benneteket! Multkor írtam, hogy idén ötven éve kezdtük az iskolát. Emlékeztek Bors Irmára? Az én emlékeimben nagyon idős néni volt. Most a mellszobrára ki van allítva a Kodályban és az arra ráirt évszámokból kiszámítható, hogy fiatalabb volt mint mi most! Nem lehetne valahogy Lia néni is becserkeszni? Az oszi jubileumi koncerten úgy volt hogy ott lesz, meg nagy virágcsokrot is készítettek a köszöntésére, de sajnos nem tudott eljönni, így csak a köszöntés maradt, aminek szép része volt, hogy Pláthy Sari megkérdezte a színpadon álló óregdiak korústól, hogy kik tanultak írni Lia nénitől, és rengetegen emeltük fel a kezünket (a kicsit ügyetlen szervezés miatt a mi évfolyamunkból sajnos viszonylag kevesen voltunk). No, elég a sok fecsegésből: a Feketeerdőben egy konferencián csúcsulok, és az estek kiválóan alkalmasak ilyen levelek írására. A februári vizontlatásig: Andris (Frank)

Hozzátok minél több képet, masolatot vagy bármi más emléket, hadd orvendezzünk együtt.

Fencsik

Kaszás Géza bácsi tanított engem is csellózni. A csontvázszerűen sovány aszkéta-arcára emlékszem, meg a kezére; pontosabban az ujjaira, amik sargak voltak a nikotintól, és cipotalp keménysegűek a sok radiozenekari csellózástól. Anyám írt róla nekrológot, amikor meghalt; innen tudtam meg, hogy nagyon aktív volt abban a protestáns egyházban, ahova tartozott, a templomban orgonált és talán presbíter is volt. Valahol a fenykepe is megvan a családi archivumban, ami ladákban áll itt a pinceben és a padláson. Probáltam keresgélni, de nem találok. Viszont turkálás közben előkerült egy füzetem a II.d-ből, ebből beszkennelek egy lapot -- hatta valaki nem emlékszik, hogyan írtunk másodikban, és milyen szép sormintákat kellett rajzolni a házi feladat alá. Ezek, úgy látszik, tollbamondott szövegek, de dadaista versnek se rosszak. Fencsik Gábor

+

Frank Andris írja:

>Pufiekkel a Playboyok nem egy fiók melyéről kerültek elő, hanem a ruhásszekrényből, talán Tompe bácsi ingei
>alól Egyáltalán nem volt számomra világos, mi a fenétől érdekes ez, és különösebben, hogy tekintélyes felnőtt
>emberek miért is tartanak ilyen újságokat

.Számomra maradandó és tanulságos elemény volt a találkozás a Playboy-okkal: néhány figurára meg ma is tisztán emlékszem. A Playboy kulturmissziója tagabb volt ennél: ezek az ötvenes évek Playboy-évfolyamai voltak, amikor a Playboy rendszeresen publikált Hemingway és Saul Bellow-novellákat. De mi akkor nem ezekre koncentráltunk.

>Emlékeztek Bors Irmára? Az én emlékeimben nagyon idős néni volt. Most a mellszobrára ki van allítva a
>Kodályban és az arra ráirt évszámokból kiszámítható, hogy fiatalabb volt mint mi most!

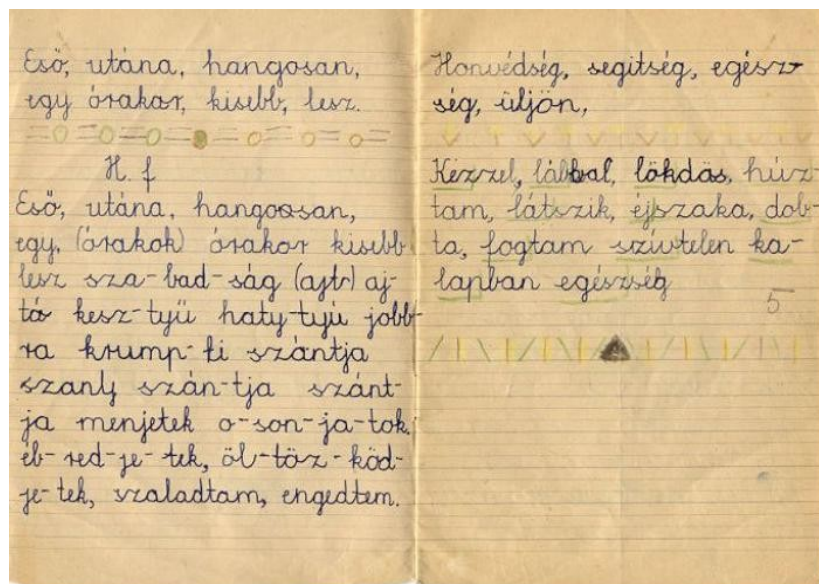
Csik Miki is nagyon fiatal volt. Általában a legtöbb tanárunk fiatal volt: Eniko "néni", aki biológiát tanított nekünk, talán 25 éves lehetett. Ahányszor a porzókrol, bibekrol és hasonló sikámos témákról volt szó, Eniko néni elpirult. Mi persze észrevettük, hogy elpirult, ő pedig észrevette, hogy észrevettük, és meg jobban elpirult. Ebből aztán sportot úztunk: hogyan lehet egyes kérdésekkel olyan irányba terelni a dolgokat, hogy Eniko néni piruljon nekünk egy kicsit.

+

Juli írja:

>Egyébként is úgy gondoltam, hogy mindenki egyformán él, akikkel együttjartam az iskolába. Fel sem merült bennem, hogy valakinek a napi élelem is probléma lehet. En joba voltam a Kata nevu kszanfuto bacsilanyaval, akit Martanak hivtak. Ott laktak a kollégium alagsoraban, sokszor mentem hozzajuk és vittem mindig valamit, ruhat, ajándékot, stb. titkon, hogy a szüleim meg ne tudjak. O vele szivtam el életem első cigarettáját az iskolaudvar egyik díofaja tetején, és kaptam életem első hatalmas pofonját, amikor kiderült a dolog, 12 éves voltam. Ezt azért írom, mert ezt a családot (Kata) más kategóriába soroltam be, és náluk természetesnek vettem, hogy másképp mennek a dolgok, mint odahaza. Egyébként jobb lehetett zsiros kenyeret enni a második kerületben, mint Csepelen, vagy Kobanyan.

Nem volt mindenki rozsadombi gyerek. En a város erdes (vagy legalábbis erdeesebb) részén laktam, az Angyalföld és Lipótváros határvidéken, onnan villamosoztam az iskolába. De ezzel együtt: mindnyájan uveghazi palánták voltunk a Lorantffyban, csak neha szürodott át a falakon, hogy van másmilyen élet is odakinn. A Lorantffy egyszer szervezett egy közös taborozást a Beke nevelóothonnal, itt különösen szembetuno volt a kultúrsokk. Nem tudom, kinek az ötlete volt ez a közös taborozás; a nevelóothon diákjai a ma használatos eufemizmussal "többszorososan hátrányos helyzetű" gyerekek voltak, mindenféle lelki sérüléssel és komoly devianciakkal. A vadság és nyílt szadizmus, ami ezek között a gyerekek között divott, emlékezetes sokk volt a számomra, ilyesmivel a Lorantffyban sose találkoztunk. (Talan ez volt az a vertesi taborozás, ahol Rozsi néni Pufit a terdére fektette, és babapuderrel kezelte a kiütéseit különféle erzekény pontokon? A kiütéseket a Vertesben tenyészö bolhától kaptuk, amit ott vadkosznak beveztek. Vagy az egy másik uttorotabor volt?) Bennünket a Lorantffy megóvott a Beke nevelóothon-szerű elmenyektől, bár azért nem volt mindenki uveghazi palánta. Emlékszem például, hogy egyszer összefutottam Patkai Petivel a Fay utcai focipályán (ahova apám cipelt -- a foci volt az egyetlen téma, amiről akkoriban beszélni tudtam vele). PP tüzet kért vagy tüzet adott valakinek; rutinnal, otthonosan mozgott ebben az angyalföldi milióban, és a legnagyobb természetességgel beszélt az angyalföldi szakik nyelven. Réttenítő imponált nekem ez is, mint általában minden, amit Patkai Peti csinált vagy nem csinált, kora gyerekkorunktól kezdve. Kis kiterő: hét éves koromban jártam először Patkaiek lakásán, az iskolából hazajövet, de ma is emlékszem erre az első látogatásra. A lakás úresen állt, senki nem volt otthon. Peti a saját lakaskulcsával kinyitotta az ajtót, begyújtotta a gázt, megmelegítette az ebédjét, és általában imponálóan felnött módon viselkedett. Hét éves koromban én nem nyúlhattam gyufához, lakaskulcsom meg végképp nem volt, még évekkkel később sem. Bevitt az apja nőorvosi rendelőjébe, ami tele volt rejtélyes műszerekkel és uvegszekrényekkel, ez is imponált. Már akkor lenyugozott a szabadság és függetlenség levegője, ami Patkai Peti körülvette: ő volt a mindenkori kapitány, aki focizásnál csapatot választott, aki mindenkinek imponált, aki vezér-figura volt anélkül, hogy ambicionálta volna a vezér-szerepet. Hogy tízenegyes budai úrigyerek letere magateleertető természetességgel mozog az angyalföldi szakik világában, ez teljesen beleillett abba a képbe, ami héteves koromban megrogzult bennem. Az uveghazi palánta-let utóhatásait előbb-utóbb mindenki kinötte valahogyan. Nálam ez a folyamat gyorsított felvetelben ment végbe husz éves koromban. Az emigráns életforma gyors deklasszáladással jár; az ember társadalmi háttér és kapcsolatok nélkül, korlátozott nyelvtudással és metanyelv-tudással belecsoppen egy új társadalmi közegbe, ahol a magával hozott tudás ervenytelen, mindent előlrol kell megtanulni. Ez a kezdeti, dezorientált fázis hamar kiverte belőlem a kivetelezettseg-tudatot és az elit-iskolából hozott sznobériát, ami többe-kevesbe mindannyiunkban megvolt (talan Patkai Peti kiveve). Fencsik Gábor

Pátkai Péter

Kövendi

Sirikém, Rövid a memóriád. Egyrészt Móra Gábor nem a hegyoldalban lakott, hanem kb. abban a Sz.E. fasori házban, amelyikben Lili néni. Másrészt a találós kérdésed nyitott kapukat dönget, mert valaki már korábban (talán Faragó Juli) szívhez szóló történetet mesélt Kata bácsiról és családjáról, a Lórántffy pedellusáról. Álljon itt egy másik, kevésbé szívet melengető történet Kata bácsiról: Bevallom, Kata bácsival sok afférom volt, különösen utálta, ha a focilabda az ablakánál landolt, ezért Peti barátommal kieszeltünk egy gonosz tréfát ellene. Történt egyszer (talán harmadikban), hogy egy késői cselló óra után belopakodtunk a földszinten az udvar felőli napközis osztályterembe, majd felkuperodva a teremben álló vaskályha tetejére, szép egymás után belekakáltunk a kályhába annak felső, levehető nyílásán keresztül. Másnap reggel jött Kata bácsi hamuzni, hát lett is belőle nagy ribillió. Irma néni próbálta kideríteni a bűnöst, mi persze nem vallottunk. Ettől függetlenül - jó érzékkel - a kettőnk pajeszát ragadta meg és vonszolt ki annál fogva az igazgatói irodába, ahol beírták a megfelelő intelmet: fia illetlenül viselkedett. Hát nem voltunk angyalok...

Más: A szegénységben nem is a zsíroskenyér volt a rossz, hiszen ma is összefut a nyál a számban egy jó nagy szelet friss zsíros kenyér felidézésekor (pirospaprikával, hagymával), amit sajnos ma már nem ehetek. (nem trendy, és Gál Éva, mint egészségcsősz kitérne a hitiből, ha ilyet hallana) De arra emlékszem, hogy a nagy iskolai eseményekről kínált 4 Ft-os fotókat soha nem tudtuk megvenni, szóba sem hoztam otthon. Ma már persze sajnálom, de annál jobban örülök, ha ezek most 50 év után közkinccsé lesznek. Az esti gépirásból nekem is bőven kijutott. Túl azon, hogy zavart, még pisszennünk sem volt szabad. Apámhoz - aki bár maga is kiválóan gépírt - éveken át minden nap járt a géppuskakezü gépírónő, Madarász Kati néni, akinek rendíthetetlenül diktálta a nagy szovjet pedagógia magyarítását (Krupszkaja, Makarenko), amit szerintem senki el nem olvasott, de ebből éltünk valamennyire. Kövendi Dénes

Rita

Igazad van András, az Erzsébet híd lábánál voltunk, ma az MKB épülete. Nagyon szép első és eddig utolsó bál ruhámat akkor kaptam, no meg a "köröm cipőmet"! A pöttyös bálokról van néhány képem, amit majd láhattok.
Rita

Pufi

Kedves Bence és Gábor! Apró, de fontos részletek az életünkből: nem Playboy volt, hanem amerikai fotólap-gyűjtemény, cicis néniket mutattak, ami valószínűleg akkor az elképzelhető csúcs volt. A helye az egyik nagy könyvespolc alsó részének hátsó sora volt, apám inge -ld. Bence kerek történetét- nem tudom, hol volt, de nagyon kényes volt a ruháira, aligha tarthatott ott bármi egyebet. Ez csak kiegészítés, nem javaslat arra, hogy a történetet módosítsátok, úgy is jó. Pótlólagos bizonyíték: most, hogy Mami meghalt, végképp rendet csináltam, és az ismert, már említett helyről ez is előkerült, és sok minden más felesleges dologgal együtt kidobtam. A gyerekkorban izgalmas címlapoktól ma -az amúgy gyorsan felizgulós- Bence nem jönne izgalomba. Később, ha írok, elmondom a kor divatos káderautóit, ezt Gábornak és Bencének a Chevyről szóló történet miatt, de most sajnos nincs időm. Pufi

+

Kedves Frank Andris! Miert érdekes a Playboy/Tompe bacsi/inge alatt történet a Bencének? Mert ez a gyerekkor, apam ilyenén visszaidezése és hirbe hozása pedig segít kifejezni az a gyűlöletet, amelyet Bence e korszak prominenseivel szemben manapság érezhet. Tehát az ugynek profilaktikus hatása is van. Pufi

Frank Andris

Draga Pufi, én csak annak örültem meg, hogy Fencsik Gabi levele nyomán van újra egy emlék felperdult bennem, hirtelen annyira e'lesen előttem volt a kép, ahogy ott voltunk a Julia utcai lakásokban. A ruhasszekrennyel meg csak azt szerettem volna picit ironikusan erzekeltetni, hogy az ember memoriaja rettentően lukas, ugyanakkor neha tokeletesen mellekes részletek elesen bevillannak. A papadhoz az egésznek semmi köze nincsen, vele egyszer-ketszer talalkoztam, szigorú embernek látszott, de hozzánk nagyon kedves volt. A hirbehozásról: már felottebb korban melyikünknek nem volt ilyen-olyan magazinja, amit nem igazán akart mutogatni a gyerekeinek? Nekem mindenesetre volt-van, ne mondjátok el senkinek. Szerintem a mostani edes egymásra találásunknak az lehet a nagy titka, hogy az eltelt 40 majdnem hermetikusan szeparál bennünket az akkori onmagunktól, ugyanakkor megiscsak mi vagyunk mi. Ezért lehet olyan nyíltan beszélni, arról hogy ki kibe volt szerelmes, én például Biro Tundebe, mindenki Cagiba, a lányok többsége Patkai Petibe. Persze hogy volt olyan az osztályban, aki akkor nem volt nekem túl szimpatikus, de most ha találkozom vele, tiszta szívből és őszintén nagyon örülök neki. Bencének nyilván sok szempontból nehezebb volt, mint nekünk és megertennem ha maradt benne keserűség, de nagyon csodálkozunk, ha most 2005-ben, az akkori prominensekkel szemben gyűlöletet érezne. Reg volt, elmúlt, sokan meghaltak, és az akkori 14 éves enünk is visszavonhatatlanul megszűnt: nem lehet, hogy amikor most újra találkozunk, a feltámaszkodásunknak örülünk? Ilyenkor kit érdekelnek már a korabeli barátok, szerelmek! Pufikam, milyen jókat pingpongoztunk! Patkai Petinél (akivel már óvodába is együtt jártam) a gombfoci meg sakkcsata, a vasárnap délelőtti kiserdei focizások Bencevel és a többiekkel. Edes emlékek: mi számít más? Andris (Frank)

Kövendi

Kedves Pufi, Erre nem tudok nem reagálni, bár nekem is sok az egyéb tennivalóm. Egyfelől a Playboy história - bár Bence történetei alatt fut - nem tőlem származik. A korszak prominensei iránt érzett gyűlölködéssel kapcsolatban pedig az időközben elolvasott Frank Andris féle reagáláshoz csatlakozom teljes mellszélességgel. Lassan arról is teljesen leszokom, hogy a politika mai prominensei iránt érezek bármit is, nemhogy az ötven évvel ezelőttivel foglalkozzam. Honnan a francból jutsz ilyen feltételezésekre, azt nem értem. Baráti öleléssel, Kövendi Dénes

Juli

Andris levele nagyon sok újabb élményt elevenített fel bennem. A mi osztályunkban a Lentz Erika hozott be porno fotokat (szintén apukája fiokjából) és nagyon sokat tanultunk belőlük. Azt hiszem a Zsamboki Mari kopte be az ügyet és így Gábor bacsi elé került a bunyú. Az uszásra nem válaszoltal, vagy te nem szeretsz uszni? Még volt egy-két gondolatom, de előbb elolvasom a többi irást. Mora Gábor nagyon aranyos szolid kisfiú volt, de azt hiszem nem sokaig járt velünk. A múltkor kérdeztétek, hogy mi van a Debreczi Ildivel. Par éve talalkoztam a mamájával és szomorúan mesélte nekem, hogy Ildi férje nagyon beteg és egy lakokocsiban laknak valahol a keleti parton Amerikában. Az irogép nálunk is zakatolt, de inkább délután, mivel Anyam otthon dolgozott, este pedig apam

készített különbozo terveket, ez nem jart zajjal, de nagyon szerettem, hogy iroasztali kislampajanak fénye atderengett az én szobamba az uvegajton keresztül. Nekem csak ígértek biciglit az első osztályban, ha kituno lesz a bizonyítványom, így is lett, de a bicigli elmaradt, második osztályban ugyanígy. Ettől fogva romlott el a tanulmányi eredményem.(jó kifogas) Cagi! Uszni nem a suliban tanultam, hanem külön és azóta is uszom ezt a sportagat, nem tudok víz nélkül nyaralni legyen az to, patak, folyo vagy tenger. Rajtad kívül senki sem reagált felhivasomra, talan majd a találkozon beszélünk rola. Juli

Cagi

Mindenkit köszöntök! Valószínű, hogy én voltam a legelkényeztetettebb közöttetek? Egészen biztos, hogy nem. Nálunk is volt nélkülözés, én is mindig több és szebb ruhát, cipőt szerettem volna annál amint adódott, de az is lehet, hogy "Csak a szépre emlékezem...!", mert tényleg, semmi rossz vagy kellemetlen élmény nem maradt az emlékeimben. Sem sóvárgó, sem irigykedő vagy akár elégedetlenkedő sem. Kivéve a hegedű tanulmányaimat. Ezt már leírtam nektek. Nagyon jók voltak a sutyorgások a lányokkal, a véget nem érő bulik sorozata. Emlékeztek Ács Jutkáékhoz is milyen sokat jártunk? És arra ki emlékszik, hogy én egy hónapon át a torna szertár helyiségben laktam egyedül, tanári felügyelettel. A Hilda néni nézett rám naponta, a koleszban kaptam kaját. Anyám akkor még Veszprémben lakott apám ugyan Pesten, de albérletben ahova gyereket nem engedtek. Ez 58 novemberében volt. A baj akkor történt, amikor beteg letten ebben az időben, magas lázam volt stb. s a kutya sem nézett rám. Végtelenül el voltam keseredve a magányosságtól. Ezt megelőzően Bárd Zsuzsiéknál is laktam egy hónapig, meg a Horváth Ivánéknál is. Csak karácsonykor költöztünk be abba a házba, ahol a Rózsi néni ma is lakik. No csak azért írtam ez le, mert az Andris felvetésével értek egyet, nevezetesen, legyen az bármilyen emlék ami mostanság a gyermekkorunkról felötlük, nagyon szívmengető. Puszi Cagi

Fencsik

Pufi írja:

>Kedves Frank Andris! Miert erdekes a Playboy/Tompe bacsi/inge alatt történet a Bencenek? Mert ez a >gyerekkor apam ilyen visszaidezése es hirbe hozasa pedig segít kifejezni az a gyuloletet, amelyet Bence e >korszak prominenseivel szemben manapsag erezhet. Tehat az ugynek profilaktikus hatasa is van.

Pardon. A girlie magazinokat en hoztam fel, nem Bence. Szabadasszociacios alapon, minden banto szandek nelkul.

A '>' kacsacsorrel elkulonitott resz idezet; ami alatta all kacsacsor nelkul, azt en teszem hozza. Mint fent. Ez egy internetes konvencio, ami tobb, mint 25 éves multra tekint vissza, es be van epitve a legtobb email-programba.

De ugy latszik, a szabadasszociacios módszernek megvannak a maga kockazatai. Meg az idezesnek is. Legkozelebb jobban fogok vigyazni. Meg egyszer, senkit sem akartam megbantani; elnezest toled es Bencetol, akit artatlanul gyanuba kevertem. Fencsik Gabor

Zentai Zoli

Zentai Zoltán Lantos Ivánról

Ne gondoljátok, hogy csak azok kötődnek ilyen erős érzelmi szálakkal az évfolyamunkhoz, akik már be is kapcsolódtak ebbe a párbeszédbe! Mindjárt a közepébe vágva: Lantos Iván legújabb (ez kb. a negyedik) lemezén, ami egyben összefoglaló (best of...) Iván eddigi munkásságáról – nos, az ismertető füzet egy eldugott pontján olvasható egy kis megjegyzés, amiből kiderül, hogy hogyan viszonyul távol élő osztálytársunk a Lórántffyhoz. Idézem: „Köszönet minden kollégának, aki itt zenél, és akik nem zenélnek...Csík Miklós, Rózsi néni (osztályfőnököm)...” Mindez úgy szerepel, mintha a saját noteszába írta volna fel. Csak néhányan vagyunk, akik értő megatódottsággal olvashatjuk. Pl. ki gondolná, hogy általános iskolai osztályfőnökéről van szó. Ez egy magyar kiadású lemez. Vegyétek meg! Megtálalhatósága: order@etnofon.hu. A lemez címe Lantos Iván: Holnapig. Egyébként elindítottam L.I. szervezését, ezt Bálint Katinak külön részleteztem. Ha évtizedekre osztom az elmúlt időt, akkor valahogy így alakult a történetünk. Gimnazista-egyetemista koromban napi kapcsolatban voltam Lantos Ivánnal. Akkor úgy képzeltem, hogy ő improvizatív irányzatú dzsessz-zenész lesz. Furulyázgatott, bőgőzött (már tanítottam a Konziban, amikor ő még bejegyzett nagybőgő szakos volt ott), dobolgatott. Még tanúja volt annak, amikor én újrakezdttem zenélni. Eljött a kerületi zeneiskolai fagott (!) szerepléseimre. Egy húron pendültünk. Magnóra vette gimnazista barátommal, Ascher Tamással közösen írt és énekelt dalainkat. Neki köszönhetem, hogy ugyanebben az időszakban Székely Iván közelében lehettem. (1 évvel járt alattunk, hetedikes korában még hallottuk az évfolyamunkon zongorázni.) Székely Iván beszélni is jól tud a zenéről, előadásokat tartott, Lantossal dzsessz-improvizációkat adtak hamutartón, zongorán, asztal lábán és egyéb hangszereken. Mellesleg elvégezte a zeneszerző szakot – majd hátat fordított ennek a szakmának. A következő évtizedben én elkanyarodtam ettől a körtől. Pedig ez Lantos Kollinda-korszaka, amikor népszerű és híres lett. A gyerekeink is hallgatják a Kollindát, úgyhogy azt gondolom, hogy ti is ismeritek ezt a világot. A folytatásról is csak onnan tudok, hogy Lantos két éve megkeresett, adott egyet a Palestrina lemezéből, ami nagy kuriózum és ábszélgettünk egy délutánt. A mesét megszakítva egy pár szó arról, hogy hogyan vettem a bátorságot, hogy írjak Lantosról. 1.: legtöbbször még kevesebbet tudok róla. 2.: ha majd felkerül a listára – amiben bízhatunk - , akkor sem lesz bőbeszédű. Rövid postai kapcsolatunk megállt a képeslap-szinten: „Ilyen itt a környék Dél-Franciaországban.” 3.: Főleg olyasmit írok, ami a lemezborítókön is olvasható, tehát publikus. 4.: egyébként szép sorozatot kaphatnánk, ha az ön-bemutatók sorozata mellé egy más által történő bemutatást mellékelnénk, pl. Cagi mesélné el Gál Éva életútját. Szóval Lantos egyre önállóbb akart lenni. Saját zene, saját szöveg, minél több hangszeren játszani és saját stúdióban felvételt készíteni. Palestrina lemezén olyan bolgár népi énekesnők szerepelnek (röviden szólva éles, vinnyogó hangon), akiket népzene-gyűjtő körútján (mint Kodály száz éve) szervezett be. Elképesztő hangzás. Tisztelet és tiszteletlenség, ironia és szeretet, handabandázás és szerzetesi ének keveréke. Elvileg kotta-hűen Palestrina egyik miséje, a szöveg is latin, mégsem tudjuk, hogy hol járunk. Talán BALI SZIGETÉN. Az említett magyar összefoglaló lemezen csak részletek szerepelnek a francia kiadású lemezről. És jön az újabb korszak: Lantos nagy bártan szóló zongora darabok írásába kezdett. Mintha a Mikrokozmosz egyszerűbb darabjai nyomdokán haladna. (Ebből csak egy szerepel az új lemezen.) Emellett Bertalotti feldolgozások, abszurd szövegű ál-úttörő darabok és teljesen halandzsza szövegű beazonosíthatatlan nemzetiségű darabok szerepelnek. Ehhez a leíráshoz képest teljesen egységes a stílus. Mintha ma csak ez lehetne a kor zenéje. Lantos magánélete helyett írok pár mondatot anyukájáról. Egyszobás lakásban éltek a Lórántffy lépcső 4. címen. Iván 20 éves életkora táján választották ketté a szobát két fürdőre. Anyukája korábban is szeretett az ablakpárkányra könyökölve kinézni az utcára, de Iván kirepülése után ez napi hat-nyolc órát jelentett. Kített egy párnát az ablakba és szemlélődött. (várta –szarvassá változott- fiát hazatérni.) Én ahányszor a Fogasnál elhúztam buszon vagy villamoson, mindig látható volt a feje a nyitott ablakban. A Budapest Szálló nyomasztó tömbje sem zavarta –legalább nem sütött szemébe a nap. Végül Iván kivitte anyukáját Franciaországba –ott is halt meg 3-4 évvel ezelőtt. Várhatunk tehát Lantos jelentkezésére. „Levezetésül” néhány megjegyzés az elmúlt napok leveleire. Forrai Jutka beszámolója a Petőfi Rádió műsoráról („Lórántffysok”) elképesztett. Hogy vetted észre? Véletlenül szólt a konyhában? Én mindig kipreparálom a rádióműsort, de megelégszem a Bartók rádióval. Fencsik felidézi Enikő néni, aki a többséggel együtt fiatal és elpirulós volt. Egy adalék: én Gáborral valahogy Enikő néni óráin is együtt ültem. (Pedig emlékeim szerint ez csak ének órán volt így.) Bejött E. néni. Talán május lehetett. A (mezt-) lábán magas sarkú papucs, parafa kitöltésű. Egyikünk azt mondta (a sorrendre már nem emlékszem) :”jó nő”, mire a másikunk: „jó bőr”. Ezen (saját magunkon) legalább 10 percig vihogtunk. Csak ennyi. Galkó Balázs velünk-léte nyilvánvaló, szerintem könnyedén bekapcsolódik a párbeszédbe. (Neki ugye kenyere a megszólalás). És végül tudnivalók a mellékelt illusztrációról, ami egy festmény, amin Zentai Zoltán és felesége Zentai Sára szerepel. A festő (mert ez egy

olajfestmény) egy tanítványom, aki 33 éves korában határozta el, hogy elkezd művelni ezt a szakmát. Már írtam korábban, hogy én nagyot változtam –pl. 10 éves koromban nem volt szakállam-, de a képen kívül közlöm azok nevét is, akik a következő találkozón biztosan felismernek. (Tehát tőlük kérdezhetitek, hogy „melyik is a Zentai?”) Elsősorban Gál Éva a folyamatos kapcsolat alapján, Bálint Kati a sok-sok hangverseny folyosói találkozása után, ugyanúgy Kósa Marci. Felismer még Galkó Balázs és Lantos Iván, de a többiekben nem lehetek biztos. Vajon hogyan lesz Forrai Jutka a jó szemével 40 év után? Megismeresz ezen a festményen? És megfordítva: én alig valakit ismerek fel –a hangokat inkább megismerem. Visszatérve Lantos Iván lemezére: 6 szólam közül is egyértelműen azonosítom a hangját a Palestrina – számokban. Ha következőnek megszólalok, szóba hozom, hogy hogy álltam én a politikai hovatartozás ügyében. Kedvenc témám, így most túl hosszú lenne. Zentai Zoltán

Fencsik

Frank Andris írja:

>Bencenek nyilván sok szempontból nehezebb volt, mint nekünk és megertennem ha maradt benne keserűség,
>de nagyon csodálkozunk, ha most 2005-ben, az akkori prominensekkel szemben gyűlöletet érezne. Reg
>volt, elmúlt, sokan meghaltak, és az akkori 14 éves enunk is visszavonhatatlanul megszűnt: nem lehet, hogy
>amikor most újra találkozunk, a feltámaszkodásunknak örülünk? Ilyenkor kit érdekelnek már a korabeli barátok,
>serelmek!

Andris levelevel száz százaléig egyetérték. Kiveve egy apró, de lényeges pontot: az akkori 14 éves enunk nem szűnt meg. Ebben a levelezésben az a nagyszerű, az a gigászi, hogy mindenki felismerhető, a negyven éves és hatezer mérföldnyi távolság ellenére. A hang, ami átszűrődik a klaviatúrán és a képernyőn: a te hangod, Zentai Zoli hangja, Gál Évi hangja ma ugyanaz, mint akkor. Negyven év alatt minden megváltozott, minden sejtünkben minden molekula kicserélődött, de az a kis homunculus legbelül, az ember legbenső személyisége és hangja ma is felismerhető. Nekem olyan ez, mint amikor gyerekkoromban beléptem a spajzba a nagymamám lakásán, és nyalakodtam a finom régi befőttökben és lekvárosüvegekben.. Fencsik Gabor

Költözések

1. (Anyai felmenőim) Két igazolható keresztlevelű nagyszülőm Versecről származik. Amikor 1920-ban megalakult a Szerb - Horvát - Szlovén Királyság (a Jugoszlávia név későbbi eredetű), a Bánságot (Bánátot) közte és Románia között osztották fel: az északi rész, így Temesvár is, "román" lett, míg Versec "szerb". Az idézőjelek azt jelzik, hogy mindkét város, ahogy az egész Bánát is, soknemzetiségű volt, és még ma is az. Jellemző a következő párbeszéd, mely nagyapám holléte iránt érdeklődő személy és gyermekkorú édesanyám között zajlott: - Ist ti Apátot in der Schule? - Ti Apátot ist na Piac. (Nagyapám ugyanis zenetanár volt, ezért munkája az iskolához kötötte, de sokszor a bevásárlás is rá hárult. A bánáti sváb dialektus nem mindig ügyel a helyes névelőhasználatra. A mondatok németek, ezért a főneveket nagy kezdőbetűvel jegyzem, de magyar és szerb szavak is előjönnek a legnagyobb természetességgel. A párbeszéd a gyermekies kiejtést is tükrözi: "apátok" helyett "apátot".) Az uralomváltás azt igényelte nagyapámtól, mint értelmiségitől, hogy tegyen esküt az új államra. Ő azonban úgy vélekedett, hogy egy államra már felesküdt, amely esküt visszavonni nem lehet. Ezért az egész család az ingóságokkal, bútorokkal együtt vonatra ült, és Budapestre utazott. Budapesten azonban akkor sem állás, sem lakás nem várta a sok menekült. Nagyapám családjának felnőttkorú tagjai (dédanyámmal együtt hárman) másfél évig vagonban laktak. Édesanyám pedig Belgiumba került egy sokgyermekes családhoz, és ott kezdte az iskolát flamand nyelven. Később akadt lakás a Pongrác telepen, de nagyapám munkát nem talált. Feltehetőleg akkor is munkát keresett, amikor egy kánikulai napon pihenésképpen és erőt merítendő betért egy hűvös templomba. A rátörő szívroham rövid úton végzett vele.

2. (Édesapám első családja) Amikor 1944-ben a német hadsereg megszállta Magyarországot, felgyorsult a zsidó lakások elkobzása. Édesapám, első felesége: Mária, valamint 21 éves Jutka nővérem egy órát kaptak, hogy kiürítsék otthonukat. Úgy döntöttek, hogy hármuk szellemi termékeit próbálják menteni: apám zeneműveit, Mária szobrait, és nővérem fényképeit. Jutka sikeresen megbeszélte a frissen kinevezett német házparancsnokkal, hogy ezek mások számára nem jelentenek eladható értéket, ezért barátokhoz menekíthették, amit lehetett. Sajnos a családot szétszakították: apám munkaszolgálatra került, felesége és leánya pedig kényszerlakhelyre. Mikor a háborúnak vége lett, apám magára maradt: a család nőtagjait a nyilasok kivégezték. (... már gyermekkoromban sokat gondolkodtam azon, hogy ha ez nem így történik, én meg sem szülehettem volna ...) Édesapám új életet kezdett. Édesanyám a tanítványa volt a Zeneakadémián. Több ideiglenes megoldás után a Tárogató úton telepedett le a család, nagyanyámmal és dédanyámmal együtt. Az új élethez a mentett szellemi értékek visszaszerzése is hozzátartozott. Gyermekkoromban, aminthogy most is, otthonom szerves tartozékát képezik Mária szobrai.

3. (Gyermekkorom) Édesanyám gyógyíthatatlan betegségben harminckilenc éves korában meghalt. Én akkor hat-, Gábor öcsém közel öt éves volt. Édesapánk súlyos gyomorműtéten esett át, de szerencsésen felépült. Amíg a betegségek zajlottak, nagyanyám tehermentesítésére - és a mi gyermeki létünk kímélése érdekében - gyermekotthonba kerültünk. Ez azonban semmiképpen sem bizonyult jó megoldásnak, így csak rövid ideig tartott. Édesanyánk életében nem járhattunk állami óvodába, de amikor meghalt, jogosultak lettünk. Az óvoda nekem már csak néhány hónapig tartott. A következő sorsfordulat - és költözés - számomra Balatonalmádit jelentette, ahol egy évig egy ötgyermekes családban hatodik - legkisebb - gyermekként nevelkedtem. Ott kezdtem az általános iskolát. Az 1956-os forradalom azonban már ismét Budapesten talált. Édesapám megint új életet kezdett. Amikor elvette a nevelőanyámat, tízéves koromban "született" egy tizenöt éves bátyám. Ők ketten a Krecsányi utcából költöztek a Tárogató útra. Hamarosan azonban a Tárogató útról a Maros utcába költöztünk, ahol édesapám emlékét ma tábla őrzi. (... az eddigiekből kiderül, hogy voltam már egyke, aztán legidősebb, aztán legfiatalabb, végül középső, nem beszélve azokról a közösségekről, ahol a korviszonyok kölcsönös tisztázására a nagy létszám miatt nem is került sor ...) Befejezván az általános iskolát, tanulmányaimat középfokú technikumban folytattam híradásipari szakon. A korai szakmaválasztás azonban nem bizonyult sikeresnek. A harmadik év közepétől gimnáziumban tanultam. (... az iskolaváltás is költözés ...) Az érettségi vizsga után - amelyen, mivel az egyetemre már fel voltam véve, éppen csak át kellett vinnem a lécet - Leningrádban, matematikus szakon tanultam tovább. Megelőzőleg azonban a többi, intézményesen kiküldött hallgatóval együtt néhányhetes orosz nyelvtanfolyamon vettünk részt Kijevben. (... bár azt a várost ma Szentpétervárnak hívják, ez nem befolyásolja azt a tényt, hogy én egykor a leningrádi egyetemen tanultam..

4. (Felnőttkorom) A leningrádi tanulmányok kezdetben sikeresek voltak, később azonban az elfáradás jelei mutatkoztak rajtam. A sok költözés utóhatása belső bizonytalanságként jelentkezett. Az egyetemi tanulmányokat egészségi okból abbahagytam, és az akkor Magyarországon még legnagyobb részt gyermekcipőben járó számítástechnika területén kezdtem dolgozni. (... akkor még nem létezett a ma lépten-nyomon használt

"informatika" szó ...) Erre az időszakra esik házasságkötésem, amely a Logodi utcába való költözésemet vonta maga után. Itt már három évtizede lakom, feleségem még régebben. Nem is tervezünk innen továbbköltözni. (... elég, ha a munkahely meg a testvérek költöznek ...) Feltétlenül említést érdemel az első munkahelyi költözésem. Minden közelebbi kollégámnak más dolga volt, ezért a költözés lebonyolítása rám hárult. A nagyfontosságú lyukkártyacsomagok szállítására adtak egy kosarat, amely a megszólalásig hasonlított egy szemétkosárra. Én azonban a kártyákat jóhiszeműen a kosárban hagytam. Reggel még nem voltam jelen, amikor a kosár tartalmára a kollégák hamar rámondták, hogy igen, ez bizony szemét. Így kerültek a programok a kazánházba, ahonnan csak a töredéküket lehetett megmenteni. (... akkor még nem volt szokásban a forrásprogramok mágneses adathordozón való tárolása, bár a technikai lehetőség adott volt, de nem éltünk vele ...) Az első munkahelyem elküldött egy szakmai tanfolyamra Bükre, ahol megismerkedtem a későbbi főnökömmel. Az ismeretséget hamarosan együttműködés követte, amely kisebb megszakításokkal a közelmúltig tartott. Közben az egyetem befejezése is felmerült, majd Szegeden, levelező tagozaton meg is valósult. Így lettem programtervező matematikus. (... akkor ez nagyon korszerűnek számított, de ma már az informatikus végzettségű kollégák szemében őskövületszámba megy ...) Szegedi kalandjaim közül említést érdemel az az eset, amikor az előre megrendelt és kifizetett szállásomat elfoglalva találtam. Ez nem költözés ugyan, mégis helyváltoztatással kapcsolatos, tehát itt a helye. Úgy is fogalmazhatnék, hogy a szállásra való beköltözés bizonyult lehetetlennek, így hát egy éjszaka erejéig a szegedi pályaudvar várótermébe költöztem.

5. (Munkahelyi költözéseim sűrítve) A második munkahelyemen kilenc évig és egy napig dolgoztam. Ezalatt sok költözés történt. Elég legyen itt a helyszínek pusztá felsorolása: Lehel utca, Beniczky utca (ma: Szigony utca), Madách Imre út, Markó utca (házon belüli költözéssel), Fő utca (ma: Nagy Imre tér). Harmadik munkahelyem csak kevés költözéssel boldogított: az Akadémia utcából a Donáti utcai székházba költöztünk, majd még egyszer immár házon belül a földszintről a harmadik emeletre. Ez a cég azóta ebből az elegáns irodaházból kiköltözött, és a helyére az Alkotmánybíróság került. Negyedik munkahelyem a harmadikról vált le. Költözések: Donáti utca, Iskola utca, Teleki Blanka utca, Csata utca. Ez a munkahely elküldött, mert valamely általam nem ismert koncepció nagyarányú leépítést és sorozatos átszervezéseket tett szükségessé. Most gyakorlatilag nem csinálok semmit, és azzal vigasztalom magam, hogy ez sem tarthat örökké.

6. (Gábor öcsém költözései) Tárogató út, Nagy Lajos király útja, Békásmegyér (be sem költöztek, hanem röptében elcserélték), Kuruclesi út, Labanc út, Völgy utca, Ámor utca, Törökbálint Temető köz.

7. (Péter bátyám költözései) Maros utca, Hadriánusz utca, Nefelejcs utca, Andrassy út, Üllői út, Csabdi Vasztélyi út (tanya).

8. (Epilógus) Jövőbeni költözéseimet illetően nem kívánok találgatásokba bocsátkozni. Csak egy látszik bizonyosnak: az itteni, úgynevezett árnyékvilágból való kiköltözés. Gyermekeim nincs, ezért a költözések alaphelyzetben véget érnek, és egy idő után emlékezni sem fog rájuk senki. De ahogy most elképzelem a túlvilágot, ott is állandók lesznek az átszervezések, helycserék és egyéb költözések. Ezekről talán majd egy másik írásomban fogok megemlékezni.

Tóth Zsuzsi

Zolinak, Zolikam nagyon köszönjük a leirast Lantos Ivanrol, megismertük életet, munkáját. nagyon erdekes ahogy leirod, ennyire ismered őt. 94-ben kb mikor a kazettamat felvettem Nyerges Andras studiojaban. ő is Lorantffys volt, felettünk jart. a studioja annyit jelent, hogy a garazst összenyitotta a pincejével kigyulladt a piros lampa es remek minőségű felveteleket csinált. egészen első osztalyu. (ugye így van akinek mar adtam kazettat, a felvétel minösege kivalo - a tartalma az mar mas kerdes) szoval mikor befejeztem a felveteleket az utanam következő delikvens Lantos Ivan volt. par szot váltottunk csak, ő egy pianino mellett ült. akkor ez lehet az a felvétel ahol egy szal zongorával dolgozik a Palestrina lemez. nem igen hiszem persze, hogy az a pianino megfelelt a felvételnek, lehet ez csak probafelvétel volt. Többieknek irom, tegnap bedobtam a Regeczinek egy cedulat, Rudi es Marci cimeivel, kivancsi vagyok fog-e jelentkezni. felő, hogy Marci esete miatt nem fog, kellett volna tájekoztassam, hogy mar mindent tudunk a legaprobbs reszletekig. es fatylat boritunk a multra. Minden levelet rettentően elvezek, külön külön kellene valaszolni mindegyikre. azokat sajnalom akik lemaradnak erről a nagy levelezesről, örülök, hogy mi reszesei lehetünk. Julikam, a Balaton atuszasanal ram se számithatsz, en a part menten le es fel uszkalok szaz metereket, de hogy nekivagjak!! a második mentőcsonak mar ki kellene huzzon. Marnitz Zsuzsi ket vagy három evvel ezelőtt atuszta a Balatont, rendkívül büszke volt erre, ez volt elete nagy vagyja, hogy meg ezt teljesitse. es sikerült, engem nem hajt ilyen ambicio.

Gál Éva

Zentán! Úgy örvendezek, hogy előkerültél. Amikor mindig mondogattad érettségi találkozó szervezéseknél, hogy ne a gimn osztályt, hanem az általánost hozzuk már össze neked, akkor én nem is értettem, mit beszélsz. De most kezdem kapisgálni. Neked a Lórántffy volt az igazi! Innen maradtak igazi mély kapcsolataid. Lantos Ivánt nagyon szerettem. Volt egy korszak, amikor mellette ültem, lehet, hogy célzatosan ültettek mellé, hogy valahogy aktivizáljam, mert nagyon ritkán nyilvánult meg. Emlékszem is, hogy rövid úton rájöttem, hogy majdnem minden kérdésre tud felelni, csak nem akar, és akkor én emelgettem a kezét, hogy jelentkezzen már. Nem tudom, hogy ez milyen lehetett neki, én egy-egy ilyen felelte után úgy éreztem magam, mint egy győztes csatahajó. A karácsonyi kirakodóvásáron a Vörösmarty téren próbáltam megvenni a CD-jét, de csak üres tok volt kirakva. Most majd keresem lemezboltban. Amit fantasztikusnak találok, ahogy mennyi mindent tudsz Ivánról. Ez nekem, olyan igazi odafordulást mutat. Ha belegondolok, én nemhogy Cagiról, de még talán a saját gyerekeimről sem tudnék ilyen szép és kerek beszámolót írni, mint te Ivánról. Azon is elgondolkodtam, hogy a saját életpályámról mit is tudnék nektek írni. és nem tudok még hozzáfogni, mert mindig mást érzek fontosnak, és vagy túl hosszúra szabnám, és elmerülnék a részletekben, vagy csupa adatot írnék, ami pedig érdektelen. Nagyon jó a festmény rólatok, így már biztosan mindenki felismer majd! Galkó Balázssal éppen a napokban találkoztam a Margit szigeten, de nem volt annyi lélekjelenlétem, hogy leszólítsam és meghívjam a listánkra. Enikő néni az én számomra nagyon vonzó volt, ő volt a második nő az életemben, akinek a nyomdokain akartam volna elindulni. Szóval vagy magyart vagy kémiát akartam tanítani. De leginkább olyan nőci szerettem volna lenni, mint vagy Rózsi néni, vagy Enikő néni. Szia, várom a további szólásaidat. Éva

+

Sziasztok! A mai viszonyaimhoz képest mi is szegények voltunk. És én ezt soha nem éreztem. Imádtam a zsíros kenyeret akkor is, ha pirospaprika volt rászórva, és amikor kristálycukorral ettük. Anyám, apám állandóan dolgozni járt, mi egyedül tettünk-vettünk a bátyámmal. Igaz, hogy a molettségemet valószínűleg ennek is köszönhettem, mert az anyám a bátyámnak minden reggel két karéj kenyeret készített az ágya mellé, mielőtt 6-ra dolgozóba indult, és azt mondta neki, hogy ha nem eszi meg mindet, akkor holnap nem kap. Én meg magamnak készítettem minden nap két tojásból rántottát vagy tükörtojást, és miután ezt befaltam, a bátyám még megkért, hogy legyen szíves egyem meg a lekváros kenyerét is. Szívességből megtettem. És hamar volt saját lakáskulcsunk, és tudtuk kezelni a gázt, és főztünk is magunknak. Akkor ez természetesnek tűnt. Most, amikor foglalkozom önismerettel, próbálok rájönni a cselekedeteim mozgatórugóira és találkozom a sok félresiklott élethelyzettel, amit a pacienseim nem nagyon tudnak kezelni, arra gondolok, hogy lehet, hogy nem ez a természetes életmódja az embernek. És az iskolában is sok olyan dolog történt velünk, ami aztán végigkísért az életemen tudattalanul, és önkényesen mozgatótt minket más szituációkban úgy ahogyan nem szerettük volna. Sok ilyen tapasztalatom van, és sok gyógyulást láttam már, amikor ezeket a felszínre hozva meg tudta változtatni a rutinját valaki. Emlékszem például egy súlyos esetre, mikor valamelyik lánynak az osztályban pisiszaga volt, és ezt a többi lány valahogy meg akarta mondani neki. Csak az előkészületek hangulatára emlékszem, és arra, hogy ez milyen rémes lehetett annak, aki ezt kapta. Egy bizsergető emlékem is van, amikor nyolcadik év végén

elmentünk valahova együtt, ahol volt egy medence is, és a medence környékén napoztunk, és a Pátkay Petinek nem volt törülközője és az enyémet fogadta el, hogy ráüljön, és nem a "sok gyönyörű osztálytársamét". Aztán ebből lett is valami nagy felfordulás, de ennek is csak a hangulata maradt meg bennem. Meg Rózsai néni békítő szerepe, amikor aztán végképp belopta magát a szívembe. Itt tudtam meg tőle azt is, amit ma már mindenki tud, hogy a napégéstől maradandó szeplők lesznek az embereken. Na, ilyen és ehhez hasonló lényeges élményekből áll össze az élettörténetem, jó lenne tudni, hogy ez érdekel-e benneteket.. Szóljatok, ha igen! Szeretettel: Éva

Forrai

Zolikám felismerlek! A felelséged szép, a festő naiv, és engem a francia káposztákra emlékeztet, tudod, szerintük ott születik a gyerek ellentétben a magyar golyamesével. Úgy tűnik nekem, hogy ezen a fotehű képen egy új valami születése is meg van örökítve. gyönyörűek a hasonlataid az Iván anyjával, szomorú magányával és a várás reményével. Megható, hogy Iván a borítón állított emléket a biztos gyermekkoráról, felnőttjeiről. Azt hiszem mindenkinek kell, hogy legyen serdülő korában egy-két felnőttje, akik nem a szülők, hanem un. idegenek, akik komolyan veszik, nem nézik hülyének, felnőttképp beszélnek vele, ilyen volt nekem is Friss Gábor. Iván

visszafogott volt, egyik évfolyamban előttem ült és neki már golyós tolla is volt- mi még mártogattuk ténába. Gyakran mosolygott. Zolikám a gimis táborban készült furulyahangverseny képet is megtaláltam Ascherrel furulyáztok egy kis faházikó verondáján. Szóval Kataék. Kata bácsi azon túl, hogy fűtő volt, remek asztalos volt. Anyám mint szülői munkaközösség egyik lelkes tagja, jól ismerte őket és valóban mi is gyakran segítettük őket. Egyrészt rendelt náluk a mamám egy gyerek asztalkát és két zsámlit, amit akár hiszitek akár nem még ma is használunk. Az asztal az enyészete lett. Katáné nagy kövér asszony volt, mindig sötét köpenyben, fekete egyenes hajjal hátul konytban és valamelyik foga hiányzott. Nálunk az volt a rend, hogy egy hónapba egyszer volt nagymosás, az ágyneműk, asztalterítők stb. Anyám kis apró asszony volt és a ház mosókonyhájában már hajnalban tüzet raktak és nagy öt vagy tízlitere üstbe vizet forraltak, hogy abban főzzék ki a fehér dolgokat. Hatalmas lekvárfőző fakanállal kevergettét az elhasznált szappannal - reszelve- elegyített forró vizet benne a fehérített ruhával. De előtte már egy nappal a fateknyőben voltak beáztatva a ruhák és valami eszméletlen gusztustalan, büdös sötétbarna kenyőszappannal mostak, amit a teknő oldalára csaptak oda. Nagy sűrűlőkefével sikálták az ingek nyakát és mandzsettáját - ami gyakran tönkre ment, így foltozni kellett és az ing "ülepi részéből" készítettek újabb gallérokat, a többi toldás volt./életképek és háztartástörténet/. A kimosott, fehérített ruhát - amit kellett kékítettek, hogy szép kékes-fehér legyen, csavarták, szárították, később vasalták. Ebben a procedúrában havonta egyszer jött Katáné hozzánk segíteni és gyakran nemcsak pénzt kapott, hanem tárgyi megbecsülést is. Bicigli! sosem volt nekem ma sem tudok igazán, de a mellettünk lévő házban Grilluséknak volt, így mindig elkértem. De a mamája nagyon undok volt gyakran, ha engem látott a fia cangáján és megkérdezte: már megint te méz rajta? ez annyira bántott és főleg megalázott, hogy leálltam erről a kölcsönkérésről. Később Ács Jutkáéknál -számtalan gyerek lévén- módomban volt gyakorolni, csakhogy nekik férfi biciglijük volt. Én meg kicsi voltam a pedálok hosszához, a Hankóczy utca pedig gödrös, így egyszer úgy beleestem egy gödörbe és fennakadtam a férfivázon, hogy komoly sérülésem volt, tulajdonképpen így vesztettem el a szüzességem. De semmi élvezet nem volt benne, gyerek ugyan nem lett belőle, de utána sokáig nem gondoltam pasikra elképzelhetitek. Gábor/ Fencsik! A füzetedről jut eszembe az olvasás gyakorlás a K betű szótagos olvasásával agyon gyötört anyám és még ma is emlékszem, hogy ehhez a betűhöz a következő szöveg tartozott: Ezek Kálmán katonái, mennek, menetelnek, mit énekelnek? éneket énekelnek. Ezt kellett skandálva hangosan olvasni. De a betűket először összetépett újságpapíron gyakorultuk. Na most ennyit. Sziasztok Forrai J.

Cagi

Zoli! Kapcsolódom Judit leveléhez, ja meg amit a Gál Évi mondott! Kezdem érteni, hogy mi a különbség! Az a különbség amelyre mindig figyelmeztettél. Igazad volt! Ha ez a csapat már évekkkel ezelőtt találkozott volna, ma már kiadott könyveink lehetnének az emlékeinkből. S ráadásul milyen szépen emlékezünk! A kép jó, a nejedet sajnos még nem ismerjük, de Te Te vagy, felismerhetően. Mindketten távoli megfigyelőként vagytok érzékelhetőek. Szerintem az albumba is jó helye lenne, ha engedélyt adsz rá. Bicaj téma! Még Veszprémben 57 karácsonyán kaptam egy felnőtt férfi csepel kerékpárt. Nem baj, hogy nagy, majd belenő a gyerek, gondolták praktikus szüleim. Azon kezdtem tanulni is. Akkorákat estem vele, mint egy ház, mert csak állva ért le a lábam a pedálhoz. De megtanultam, sőt nagyon szerettem. Aztán itt Pestre jóval később került csak fel ez a gyönyörű darab. Nem tudom ki emlékszik rá, hogy a Nagyrét melletti hepe-hupára jártunk bicajozni. Ez egy hullámvasút szerű, az útról az erdőbe vezető ösvény, majd onnan körbe-körbe és újra az útra visszakanyarodó valami volt. Órákig keringtünk rajta. Hazafelé csak gurultunk, nem is volt erőnk többre. A Júlia utcában néha megálltunk Pufiéknál, ha az anyukája otthon volt, mert Ő nagyon szerette a bandát. Ma már ott erdő sincs. Néhány éve felújították úgy, hogy szinte tarra vágják. Most figyelgetem, hogy a magoncok hajtanak e. De az úttörő vasút azért még most is arra jár. Majd folytatom, Cagi

Frank Andris

Cagi, de jo hogy mondod! Igen, igen, a hepe-hupa!!! Fenseges volt. Aztan teptunk hazafele ezerrel lefele a Voroshadsereg utjan. Auto nemigen volt csak a buszokra kellett vigyazni. Azok voltak az igazan szep idok, akarhogy is alakult utana! Andris (Frank)

p.s. Mar alig varom a februar 12-t, csak addig meg egy csomot kell repulnom, es rettegek tole: szurkoljatok.

Keleti

Kedves András ! Hallottam már olyan matematikusról, aki rettegett a repüléstől, de megoldódott a problémája: Kianalizálták, hogy attól fél, hogy olyan gépre száll, ahová egy másik utas bombával száll fel. Ő ki tudta számítani, hogy ennek valószínűsége az ő tűréshatárán belül van. Ezért rettegett. A megoldás az lett, hogy vitt magával mindig egy bombát. Tudta, hogy annak valószínűsége, hogy egy gépre ketten szállnak fel bombával, oly csekély, hogy az már vállalható. Szakállas történet, de ide nagyon ül. Élvezettel olvasok mindent. Most ismerem meg az elmaradt múltamat.

Kovács Kati

Sziasztok! Kapcsolódom én is a listához, egyelőre mindenkinek sok puszi. Kovács Kati

Kósa Marci

Enikő néni - dr. Szalai-Marzsó Lászlóné nagy tiszteletnek örvendett természetvédő körökben. Elég fiatalon halt meg.

Almásfüzitő - 1962 őszén énekeltünk a timföldgyárban. Az úttörő- nyakkendőm belerogott a paradicsomlevesbe, és foltos lett az ingem. De nem volt annyi lélekjelenlétem, hogy egy kis vízzel lemossam, ezért foltos ingben énekeltem a kórusban. Kórusfényképek - ezeken még én sem ismerem fel minden arcot. Egyelőre tanulmányozom. Offenzívát indítottam a lista bővítésére. Most már Virág Ági is megkapja az üzeneteinket. Üdvözlettel: Kósa Márton

Frank Andris

Draga Cagi! Valahol irod, hogy ha ez a csapat evekkel ezelott talalkozott volna, akkor... Dehat talalkozott!!! 96-ban Budakalaszon volt egy nagyon jo kis osszejovetelunk, de utana nem tortent semmi. Nem lehet hogy most jutottunk abba a korba (leirni is keptelenség: kozelebb a hatvanhoz, mint az otvenhez), amikor az ember mar nem akar az eleteben forradalmi ujdonsagokat, mar nincsenek nagyraszolo tervei, inkabb csak nyugalmat szeretne, megorizni a megorzendoket, visszapillantani es szamot vetni? En magamban mindenesetre ezeket fedezem fel es ezt erzem az osztaly es iskola irant fellangolo vagyakozasom mogott. Emiatt orultem annyira nehanyotok kedves valaszanak ropke kis eletrajzomra. Andris (Frank)

Rita

Andriskám! Nyolc év telt el azóta! Milyen sok minden történt, azt szinte fel sem lehetne sorolni! Sajnos az én esetemben inkább sorsfordító események! Valóban az lehet, hogy bölcsőbbek lettünk, mert az élet rávilágított néhány fontos dologra, amit eddig nem éreztünk olyan fontosnak. A baráti kapcsolataink változtak, ahogy a munkahelyünk, lakóhelyünk, stb. De ezek a barátságok idovel, a nagy átlagban, megszuntak, elsekélyesedtek. Az igaziak mind az ifjúkori, gimnáziumi, egyetemi, évekből származnak. Legalábbis nekem ez a tapasztalatom. Számomra azért lettetek most nagyon fontosak, mert azzal, hogy Andrea elment úgy éreztem, hogy a fiatal éveink is feledésbe merültek, nem tudok kivel röhögcsélni a hülyeségeinken, felidézni az együtt töltött, ahogy Cagi mondta a "vattába burkolt" életünk eseményeit. Jó olvasni az emlékezéseket és jó érzés megint barátok között lenni. Köszönöm Nektek! Puszi mindenkinek: Rita

Frank Andris

Epp tegnap, nezegettem a kepeket es fedeztem fel ujra, hogy Andrea milyen szep volt. es nem csak szep, hanem az arca mar elsos koraban olyan belso nyugalmat arasztott. Pont o" ? Kodosen emlekszem, volt egyszer naluk egy szulesnapis zsur, valahol ott a Pasareti ut környeken lakhattak. Mar inkabb hetedikesek lehetunk, ment a tancika (szerintem meg keringo is volt). en mindenesetre nem tudtam tancolni, kicsit szegyeltem is magam, de azert nagyon jo volt. Micsoda keptelenség: tancolni azota sem tanultam meg. Mas: multkor kerdeztem a portas (vagy talan kapus) bacsi nevet , de mast irtatok, mint amire en emlekszem. Rigo bacsi! ez a nev senkinek nem ismeros? Andris (Frank)

Keleti Péter

Nem tudom hol volt a kapus? (Én a koleszról most értesültem a levelekből.) A zenei nekem csak a nagy iskola szeparált része: a hátsó épület két szintje. Megtűrt, de büszke diákok voltunk a nagy sul mellett. Bejárat a jobboldali alsó kertből. Ott kicsit szuterénes volt?! Itt nem volt porta. Ez a Rigó bácsi mégis ismerős. Talán máshonnan. Nekem a főbájarati (Lórántffy u.)leválasztott portarész ugrik be. Elég tágas volt. Egynél több ember is volt benne sokszor délutánonként. Ki ugrált át - rajtam kívül - a felső oldalkertben a lapos tetőre, hogy benézzen a tornaterembe felülről? Szigorúan tilos volt, úgyhogy én naponta. Télen a sötétből benézni a világos terembe, titokban! Bizsergető érzés, még most is. És akkor a kétesélyes visszaugrás, meg hogy elkapnak-e, még hátra volt. Szerettem az adrenalint. Ma sem vetem meg. Keleti Péter

Bálint Kati

Szia Andris! Szerintem is Rigó bácsi volt a portás, Kata bácsi pedig a futo. Csak osszel tudok bérletet venni Rudi-bérletre. Tudtok jönni osszel is? Csak akkor megyek, ha más is jön. Mai Népszabadságban van,hogy sajnos elment örökre Juti Mamája. Jan.30-án 11-kor lesz a Kozma u.temetoben a temetés. Jönne valaki oda? Én mennék. Jutikám! Fogadd oszinte részvétünket. O nagyon aranyos, kedves volt, nagyon szerette a barátokat, emlékszem Rá a régi idokból is. Szeretnénk, ha ot nem is pótolva, de megmaradna a régi évfolyamtársakkal ez a felújított kapcsolat továbbra is. Szeretettel Bálint Kati

Rita

A Pasaréti út 151.alatt lakott Andrea és az a 10. születésnap buli volt. Talán Fencsik Gabi, Bence volt még ott a fiúk közül. A lányok közül Faragó Juli biztosan ott volt. A Rigó bácsi neve nekem is ismerosen hangzik, jobban, mint a Kata család. Emlékeztek arra, hogy a Bárd Zsuzsiéknál néztük meg a Gagarin világtűrbeli utazását? Ki tud Bárd Zsuzsiról valamit? Rita

Gál Éva

Juti! Én is nagyon veled érzek, igyekszem kimenni a temetésre. Nem nagyon ismertem anyukádat, de én már túl vagyok ezen az eseményen, és nagyon nehéz volt. Kívánok sok erőt. Éva

Frank Adris

Forrai Jutkanak: milyen fájdalmas leírni, hogy talán az a szerencsés, aki reggel van ezen és mostanra már csak az édes-szomorú emlék maradt. De akkor, 15 éve, csak a merhetetlen mély, sötét úr volt, mint Neked most. Nezegettem Jutka a régi képeidet: szép, elénk szemű, cefős-cserfes kislány. Milyen érdekes, hogy azokba a fényképekbe mennyire bele van már kódolva mai leveleid finom humora, rövid visszaemlékezéseid telitalalata. Anyukádnak sok öröme lehetett benned, és ez talán lehet csopponyi vigasz ott, ahol nincs vigasz. Adris (Frank)

Fencsik

Rita írja:

>A Pasaréti út 151.alatt lakott Andrea és az a 10. születésnap buli volt. Talán Fencsik Gabi, Bence volt még ott a >fiúk közül. A lányok közül Faragó Juli biztosan ott volt.

En nagyon jól emlékszem erre az estére. Nem a konkrétumokra persze, én folyton csak pillanatképekre és hangulatokra emlékszem, mint Buck Mulligan. A pillanatképen, ami megrogzult a fejemben, egy ablaknál vagy erkélyajtónál allok Andreaék lakásán, egyszerre kinn és benn; kinn már sötét van, bent a kivilágított szobában zsvaj, tánc, és forgolódó, nevető, titokzatosan puszogó lányok, mind gyönyörűek, izgalmasak és rejtélyesek. Számomra ez volt a pillanat, amikor a gyerekkor végét ért – vagy inkább a pillanat, amikor kezdett derengeni, hogy itt valami egészen más kezdődik, új izgalommal és misztériumokkal. Arra is emlékszem, hogy tánciskolába jártunk ezekben az időkben, de nem tudom, hol volt ez a tánciskola és ki tanított bennünket. Ezeknek a tánciskolai botladozásoknak a hangulatát később Gothar filmje hozta vissza, ahol Havas Fanny vezényletelével botladoznak a kiskamaszok egy tornateremben. Így csetledeztünk-botladoztunk mi is. A későbbi bulikon már Chubby Checker szolt a magnóból, de akkor ez meg a jó zeneje volt. Miféle zenére táncoltunk akkor, Andrea 10-ik szülinapján? Fogalmam sincs. Ezek a szülinapi bulik persze szelíd dolgok voltak: habos kakaót és malnászorpot ittunk diszkret szülői felügyelet mellett. De egy kicsit mégis szubverzív jellegűek voltak, mert Chubby Checker nem egészen illett bele a Lorantffy zenei programjába. Ez a szubverzív jelleg persze meg érdekesebbé tette a dolgot. Később megszaporodtak ezek a bulik, amik az én fejemben egyetlen vegelathatatlan bulivá folynak össze, otodiktól nyolcadikig. Remlik, hogy az egyik ilyen bulin Tompe Pufi felkerte anyamát táncolni. Adris jól emlékszik: Andrea gyönyörű, hattyunyakú, szelíd mosolyú lány volt. Jó dolgunk volt náluk, Andrea szülei szerettek minket, és nem zavarta őket a csatazaj, ami egy ilyen bulival járt. Fencsik Gábor

Gál Éva

Gábor írja:

"Arra is emlékszem, hogy tánciskolába jártunk ezekben az időkben, de nem tudom, hol volt ez a tánciskola és ki tanított bennünket."

Ha jól tudom a Kapás utcába jártunk tánciskolára, de én nem emlékszem egyetlen fiúra se, mert a tánctanárról teljesen elbűvölt engem. Ez egy görög férfi volt, csodás magas, fekete férfi, és a táncparketten mindenkit elvarázsolt. Már mint a lányokat. Már mint engem biztosan. A legfontosabb hangulati elem, amire visszaemlékszem az a vágyakozás volt, hogy velem mutassa be a lépéseket a többieknek. Persze azon nem csodálkozom, hogy Gábor, te nem nagyon emlékszel rá, mert a fiúkkal nem bánt valami kíméletesen. Nagyon letorkollta a fiúügyetlenkedést. Ezek a házibulik kiestek a fejből. Egyre emlékszem a Cagiék padlásán, de ott is csak a

készülődés maradt meg, ahogy Cagi haját csavartuk, meg a fésülködés, meg az izgalom. Kineziológiai pályafutásom azt tanítja, hogy azt felejtsük el, amit, ha megőriznénk, nem tudnánk túlélni. Vajon miért felejtettem el ezeket az élményeket? Képbbe tudna valaki helyezni engem? Ott voltam egyáltalán ezeken, és ha igen, mit csináltam? Arra emlékszem, hogy nyilvános helyre (talán ez később volt már?) csak baráttal mertem menni, aki felkért táncolni, és a táncparketről már felkértek mások is. Ha ilyen partnerem nem volt, akkor képes voltam óráig "petrezselymet árulni". Sziasztok: Éva

Forrai

Drága Mindenki! Eddigi levelezésünkben nem akartalak elkésérsíteni Titeket, elrontani az örömet az egymásra találásban, de sajnos valoban felnőtte váltam (többen átélteék már ezt a szornyu erzést), a Mamam orokre elaludt. Rovid betegseget probaltam kezben tartani ameddig csak lehetett a saját otthonaba, amit szeretett, de az utolso 4 napot a korhazba toltotte morfinnal. Szepe, de kuzdelmes elete volt, sok orommel, orok jokedvvel es deruvel. Nekem nemcsak a Mamam, de tarsam volt mindenben, o korigalta az angolomat (rámfért), lektoralt, fogalmazott, 5 eve 80 éves koraban tanítottam meg a computer hasznalatarara es ment neki. Mindig együtt mentünk nyaralni, gyerekeim es a noverem gyerekei (4 fo) nagyon szerettek. Meg 6 éve Kretan felperdult a fiam által vezetett motorra, úgy közlekedtünk. Igaz 40 éves korától az elmúlt 2 hónapig naponta yogazott. Meg a Yesudian indiai mestertől tanulta a yogat, aki a Lorantffy utcában lakott az 50-es évek elején. Matol en is rendszeresen teszem ezt, mint anyai örökség (eddig csak hebe-hoba yogaztam). Nagy élvezettel hallgatta beszámolómat Rolatok hiszen mindekit ismert közületek, a felbukkano ismert nevek hallatan orult, hogy vagytok es annak, hogy en boldog vagyok veletek. Bevallom, hogy mivel mindet tudtam előre, mikor mi es hogyan fog történni, egyetlen oromom az volt, hogy olvastam a leveleiteket. Mindenki - aki ismerte- nagyon szerette Ot, ahogy Kati irta jo humoru volt. Koszonom, hogy ilyen szepe emlékszel ra. Katikam, és ti is, ha nem tudsz kijonni a temetesre ne érezd kellmetlenül- megértem, de ha szeretnel vagy szeretnetek személyesen egy kicsit együtt lenni velem, temetes utan (vasarnap 30-an 14 óra körül az Anyukam lakasaban, ahol születtem es eltem 28 évet, es most a rendelom van gyertek el, szeretettel varlak benneteket. A család, a barátok megemlékeznek Róla együtt. Öllelek Benneteket: Juti

*

Éva, köszönöm, hogy velem érzel, nagyon jólesik, hogy tudom, nem vagyok egyedül, velem vagy és vagytok. Juti

*

Andriskám! A mamám nagyon büszke volt ránk és főleg rám, mert én voltam a családban az, aki a tudomány és elmélyedés irányába tettem sok, fáradtságos lépést és látta, hogy élvezem mindezt, velem együtt lépdesett, mert mindvégig nyitott és fogékony volt mindenre. Bár az orvostudomány nem állt közel hozzá (az elején), de harmadik és negyedik diplomám (ez nem dicsekvés, csak tény) megszerzését (történelem és múzeológia) aktívan töltötte velem. Hol a gyerekeimet nevelte, de volt, hogy irodalmat adtam neki, hogy olvassa el, és számoljon be róla, a lényegét kiszedve így segítsen nekem, mivel nappal dolgoztam a főmunkahelyemen, hetente kétszer rendeltem a késő éjszakába, két gyereket neveltem és komoly háztartást vezettem a tanulás mellett. Támaszom volt mindenben, nemzetközi konferenciát szervezett nekem-velem, bonyolította az egészet, az előadásokból utána könyvet adtam ki a segítségével. Nem mindennapi ember. Nagyobbik fiam, aki most fogorvostan hallgató azzal vígasztal, mert ő egy materiális-reális ember: anyú, hát minden sejtéd a Nagyié, mindig veled van! Ez igaz- válaszoltam, de hiába mondok neki bármit már nem válaszol. Keresek minden megnyugtatót, (a kora, a teljes, szép élete stb.), de akkor is, ő az én mamám, de hát ezt Te pontosan tudod és érzed. Nem is tudjátok, milyen vígasztaló töletek meleg együttérző sorokat olvasni, a vígasztalhatatlanságban. Juti

Juli

Jutikam! Nagyon együttérzek veled, ez a pillanat egy újabb fejezet az ember életében, mikor ott vagy egyedül, arvan, hiába van még egy novéred (mint nekem), most igazan felnőtté váltunk mindorokké... En is nagyon szerettem anyukadat, akinek nagyon aktív élete volt, nagyon csinos volt, így maradt meg emlékeimben. Sok erőt kívánok neked, a temetés számomra egy kegyetlen barbar szokás. Ha otthon lennék biztosan eljöttem volna hozzád. Ölellek Juli

Toty

Draga Juditom, olyan csodálatosan írsz anyukádról, hogy meghatottan szinte könnyezve olvasom. Nem ismertem őt, hiszen Teged is alig ismertelek te B-s voltál én A-s, a gimnáziumban lattalak, hogy te is oda jártál, egy emlékepem van Roland, a menzánál állunk sorba az alagsorban, rettenetes tömeg, az ajtó meg ki sem nyitottak, egyszer csak megjelenik a nővéred aki felettünk járt és odakiállt neked: "Csak nem állsz itt sorba, hazamegyünk és csinálunk egy sültkrumplit!" és te kiálltál a sorból és elmentetek nagy vidáman, ez úgy megmaradt bennem egy életen át, hogy ha ebéd közeledtevel éppen nincsen semmi amit be lehetne kapni csak azt mondom "csinálunk egy sültkrumplit!" és titeket látalak magam előtt ahogy vidáman tavoztok a sötét felhomályos alagsori folyosóról. olyan szépen írsz anyukádról, hogy sajnálom nagyon mostmár, hogy nem ismerhetem már meg ezt a csodálatos asszonyt, olyan szépen írod le az egész szerető családot, gyerekeidet, nővéred gyerekeit, hogy igazán megható olvasni, hogy meg vannak ilyen szép egymást szerető családtagok. összetartó, szép család. és az érdeklődés, hogy élete vegeig milyen nyitott és érdeklődő volt minden iránt, és nagytudású, anya és segítő munkatárs is egyben. Szegény anyukám 16 évvel ezelőtt ment el varratlanul, hirtelen, az ő szeretete, emléke tartja össze a mi nagy családot szeretetben, bekeségben.

Szeretettel, együttérzéssel gondolok rád: Zsuzsa

Rudi

Kedves Juti! Drága Édesanyám elvesztését én így éltem meg: Hosszú évekig ágyhoz kötve, nagy-nagy türelemmel, szófogadóan tűrte fiait és menyéit, fogadott szakápolója, gyógytornászok szigorát, "kegyetlenkedéseit" (muszály enni, muszály inni, muszály pár lépést sétálni, lábat-kezet mozgatni), mellyel kifejeztük, hogy még így is, szellemi és fizikai visszafejlődésével, ajándék minden nap, amikor vele lehetünk. Hogy érezze: nem-nem-és-nem felesleges az élete itt közöttünk. Hogy ápolhatjuk, szeretetünket adhatjuk, simogathatjuk - még akkor is, ha ezt látszólag nem is érzékeli. Hiszem, hogy igenis érzékeli, csak sokszor nincs visszajelzés. Utolsó kórházi napjain is, tudtuk, hogy itthagyt bennünket, de szívünkben nem hittük el. ÉS NEM IS HAGYOTT ITT bennünket. Ma is fogja kezünket, irányítja lépéseinket, egész lényünket, ránk örökített csendes szeretete általunk sugárzik tovább gyermekeinkbe, unokáinkba. És ez a tudat enyhíti fájdalmunkat, hiszen fizikailag ugyan nincs köztünk, de egész lénye - akarva-akaratlan - itt tündökölt előttünk emlékezetünkben. És vigasztalást ad, hogy tudjuk: nem kell tovább szenvednie. És ebben a folyamatban Ő a lényeg, a mi fájdalmunk - másodlagos. Adjon ez erőt neked is. Rudi

Forrai

Rudikám, teljesen igazad van és most már tudom, milyen nehéz ez. Sokan közülünk már csak a tudat szintjén érzékeljük jelenlétüket. Ma különösen pocsék napom van, mert ez az első születésnapom, amit nélküle kell eltöltenem. Még decemberben gondoskodott nekem egy kis ajándékkal, amit a fiaimnak megmutatott hova teszi és a szívem facsarodik most a távoli gondoskodásától. Nagyon szépen őrized a Mamád emlékét, nekem még hihetetlen, még minden ugyanúgy, mozdulatlanul áll. Ahányszor elmentünk otthonról, illetve a Mamaán lakásából Ő mindig az ablaknál áll és integet. Ez családi szokássá vált és már eltelt néhány nap, szörnyű így elmennem onnan. (Tudod nála van a rendelőm, így hetente rendszeresen otthon vagyok.) Köszönöm, hogy Te is erőt adsz, így sokkal könnyebb, ha lehet ez esetben könnyűségről beszélni. Szeretettel ölellek: Juti

Cagi

Drága Juti! Szomorú szívvel olvastam a hírt a Mama távozásáról, nagyon de nagyon együtt érzek Veled. Ma kora délután érkeztem haza Amsterdamból, az ötyéssel voltunk egy pár napot város nézni. Most olvasom csak az elmúlt hét leveleit, így a Tiéd is. Nagyon nehéz a felnőtté válás, különösen annak, aki az anyukájával ennyire egy életet él mit Te is, és én is így éltem. Úgy írod le az életedet a Mama segítségével amint én is beszélhetnék az anyukámról. Sajnos most volt éppen 4 éve 23-án, hogy Ő elment. Nem volt az életemben olyan esemény aminek a részese ne lett volna, ahol ne kaptam volna tőle segítséget. Az iskoláim, a gyerekeim nevelése és minden. Életének utolsó 14 évét újra egy fedél alatt töltöttük amit én javasoltam, és mondhatom mindannyian élveztük a kényeztetését. Mivel nekem testvérem nincsen azért határoztam úgy, hogy költözzünk össze a szüleimmel, hogy itt legyünk velük és a segítségükre legyünk, ha kell. Ezt az én családom is elfogadta. Hát tudod, a szüleim utolsó pillanatukig voltak az én és gyerekeim segítségükre. Leszámítva azt az utolsó 4 napot amit az anyukám kórházban töltött. No ezért is ütött szíven a leveled. Ma négy évvel a távozta után is hiányzik, minden ünnepet az ő emlékével élünk meg, s végérvényesen érzem azt, hogy megszűntem gyerekek lenni. De igaza van a fiadnak, és vigasztaljon is az a tudat, hogy a Mama minden sejtünkben bennünk él. Egy kicsit könnyebb így a lelkünk. Sokszor puszi! Cagi

Forrai

Ágikám! Olyan szépen írsz a szüleidről és a Mamádról. Azt hiszem ez a természetes, hogy velük vagyunk a végsőig, hiszen ők a kezdettől ugyanúgy velünk voltak. Most tanulok tőletek, hogyis kell ezt csinálni, de még nem nagyon megy. Csak szeretnék olyan lenni, mint Ő volt, úgy hívtam: Közanyú, mert nagyon sok barátom pótmamája volt, s egyben az utolsó volt, a már elmentek közül. Cagikám, köszönöm leveled és remélem nagyon jól érezted magad a banyákkal Amszterdamban. Várom, hogy találkozzunk. Sokszeretettel öllelek: Juti

Juli

Szasztk Szerintem is Rigo bacsi, a Kata bacsi az inkább futo és barkacso volt. En is ugy talalom, hogy Anrea nyugodt és boldog gyerek volt. Talan a szerelem változtatta meg ot? En a bulin biztos nem voltam, mert Andreaval inkább alsotagozatban tartottam a kapcsolatot. Juli

+

Az atugralasi sportot én is vittem. A kukucskalásból csak egy emlékem van, amikor a tornateremben valami bulit rendeztek az "altalános" részére. En nem csak a tetore ugraltam, de a kerítésen is atmasztam majdnem mindennap, mivel kozos kerítésünk volt az iskolával. Utana volt még egy kerítés a nagy udvar és a kolesz kozott. Kb. masodikba jarhattunk, amikor, mint szokas szerint itt atmasztam, de szerencsétlenségemre épp akkor olajoztak ujra ezt a kerítést és nekem uj zold kabatom volt..... Sikerult atfesteni, anyukam nagyon boldog volt. Juli

+

Marcikam Almasfuzitorol irsz, erre nem emlékszem, de én csak a dunaujvarosi szereplésre emlékszem. Ezen nem voltal ott? Juli

Toty

Somieknal en felsotagozatban voltam sokszor a Pasareti ut 151-ben. Bulikra nem emlekszem, tanciskolara sem. ket iskolai bulizasra emlekszem, nagy előkészületekre, Rozsi neni engem akart megbizni, hogy a bomba kavefőzővel kavet csinaljak a felnötteknek, remülten mondtam, hogy nem tudom, hogy kell. mire ő jól leszidott, hogy nem szoktal otthon a szüleidnek csinalni? (sose kaveztak). ha most 50 ev utan osszetalalkozom Rozsi nenivel alig varom, hogy megmondjam neki, hogy fogalmam sincs rola meg ma se, hogyan kell kavet csinalni bomba kavefőzővel

Cagi

Hahó Mindenki! Az almásfüzitői kiránduláson én is ott voltam, tényleg énekeltünk nektek, valami rendezvényre hívtak minket oda. Az volt a jutalom, hogy megnézhattuk a timföldgyárat működő állapotába. Most is látom a nagyon nagy darálókat, fényes gépeket, szállító szalagokat, magas anyag áteresztő garatokat. Érdekes volt. De, azt hogy kinek énekeltünk arra nem emlékszem. Dunaújvárosban nem voltam. Puszi nektek,, Cagi

Bálint Kati

Kedveseim! --Kinek vannak meg az alábbi osztályfényképeii: I.C II.B III.B IV.B V.B VII.B VIII.B ? --Ki tudja, hanyadikosok voltunk a Kodály, a Menuhin és a "zenekar" képeken? Jelentkeztetek már Totyiné I(02.12) illetve Gál Évinél (04.16-17) a találkozókra? Szeretettel B.Kati

Fencsik

B. Kati kéri:

> Ki tudja, hanyadikosok voltunk a Kodály, a Menuhin és a "zenekar" képeken?

A nevetos Kodaly-keprol Juti is kuldott egy masolatot, ami talan ujsagkivagat lehet, mert kevesbe eles, mint az eredeti peldany, amit Kolesar Andris kuldott. Viszont Juti peldanyara ra van gepelve a datum: 1959 tavasza. Ezek szerint negyedikesek voltunk. A Menuhin-latogatas datuma becserkeszhető az iskola weblapjan, ahol van egy kronologia: eszerint Menuhin 1958 szeptembereben jart az iskolaban. Vagyis a negyedikes evunk kezdeten. A kronologia említi Benjamin Britten latogatasat is a felesége kisereteben (rajuk nem emlekszem), tovabba Casals es Sosztakovics latogatasat (rajuk emlekszem -- kulonosen Sosztakovics emlekezetes a felszegsegevel es ijedt nyuszi- tekintetevel, nekem o volt a legrokonszenvesebb az osszes latogato kozul.) A kronologia lelohelye:

<http://www.kodaly-bp.sulinet.hu/50/kronolog.htm> Fencsik Gabor

Cagi

Hahó Mindenki" A Tánciskoláról! A Kapás utcába járunk táncolni és néha öt órai teára is. Ez már csak nyolcadikos korunkban volt. A tánctanárnkat Szererba Imrének hívták és a tánc tanárnőnket pedig Verebes Klári néninek aki a Verebes István színművész édesanyja volt. Sajnos néhány éve meghalt. A fiúk Fencsik G. Havas P. Tajthy T. a többiekre nem emlékeszem alacsonyok voltak még / a lányok akkorra már nőcisek lettek/ ezért az Imre bácsi bajban volt a beosztásukkal és mindig molesztálta őket a rossz lépésekért. Egyébként tényleg egy gyönyörű görögös megjelenésű pasi volt. Később én ott tanultam versenytáncot remek kalandjaink voltak. Cagi

Kósa Marci

Juli, helyesbíték: Almásfüzitő 1961-ben volt, nyolcadikban már nem énekeltem a kórusban. Dunaújvárosban - akkor még Sztálinvárosban - is ott voltam, 1958 tavaszán. Szerintem mindkét városban politikai ünnepen énekelünk, Almásfüzitőn november 7., Sztálinvárosban talán április 4. vagy május 1. alkalmából. Azt hiszem, Tímárnének voltak jó kapcsolatai ezekkel a szocialista nagyüzemekkel, és fontos volt, hogy egy elit iskolát elit gyárak patronáljanak. 1962. nyarán a siófoki úttörőtáborhoz szerintem Almásfüzitő adott sátrakat. Azt gondolom, a hadsereggel való jó kapcsolat is Tímárnének köszönhető: az évvégi hangverseny egyszer a Tiszti Házban volt, egyszer pedig a - most - Hűvösvölgyi úti katonai akadémia dísztermében. Gábor, a B osztályban valóban túltengtek a lányok: nyolcadikban 21 lány járt, és 7 fiú. Minden egyes fiúra három lány jutott. B-sek, hát arra emlékeztek-e, mikor kémia órán Enikő néni elejtette a sárga foszfort, és az meggyulladt? Nagy füst támadt, mind kirohantunk az osztályból, és azt írtam a naplómbe: "Még sok ilyen kémia órát!" A kodály 2 fényképen Kodály mellett balról Bors Irma, jobbról Fischer Sándor látható, karján Eszter lányával. A többi szereplőt ezen a képen nem sikerült felismernem. Most moderáltam Pátkai Péter levelét, két fényképet küldött magáról. Folyt. köv. Marci

2005 február

Tóth Zsuzsa

Marcinak kezdtem el írni, de aztan mindenkinek cimeztem, kell egy kis tájékoztató a febr. 12-ről :
Marcikam, en a Margit szigeten a Thermal hotel Platan ettermeben játszom estenkent, es mar egyszer megszerveztük az osztalytarsakkal novemberben , hogy eljöttek, aznap este nem voltak sokan az etteremben szerencsere, összetoltak szamukra ket asztalt, es egy kave, üdítő mellett elbeszelgettek, 9-en jöttek el akkor, fenykepeket nezegettek, regi kepeket az iskolabol. ez akkor nagyon jól sikerült, erre mindenki azt mondta, hogy hívjuk el a többieket is, es az időpontot kitűztek febr. 12-re. szerencsere en mar erdeklödtem előre, hogy aznap megint eleg nyugis haz lesz. így remeljük, hogy ez megint ugyanilyen bekesen, nyugalomban lezajlik majd, sokan jeleztek mar , hogy eljönnek, Forrai Judit, Tömpe Pufi, Frank Andris, Farago Juli itthon lesz , ő is jön, Pechan Rudi, Balint Kati, Fekete Agi, Belia, Kövendi , ő kesőbb ott volt egyszer a feleségevel nalam, Zentai biztosra mondta, Koleszar is igerte, Ritát megkerdezem, multkor ott volt, Toth Kriszti is biztosan eljön felhivom, multkor is volt. így 14-15 ember biztosan összejön, ket asztal megint eleg lesz. Balint Kati ír, telefonál mindenkinek, ugyhogy lehet meg jönnek többen. En febr. 5 utan merek biztosan mindenkinek telefonálni es biztatni, hogy hazastarsakat gyerekeket, unokakat is hozhatnak, akkor teszik ki a következő hetet, es jo lenne a saját szememmel latni, hogy valoban keves vendeg lesz aznap este. azért halgattam idaig neman . az elmúlt két hetben olyan zsufoltság volt ott, hogy mi is a vendegeinkkel kiszorultunk egy kisebb terembe. hetvegen most volt a svab bal amikor meg a harfamat sem tudtam sehoh ejszakara hagyni, a masik hazban helyeztem el a Grand hotelben, ahol a vacsoranal játszanom kellett az öregjeim oda szorultak at. a harfával könnyű egyik hotelből a másikba atmenni, föld alatti folyoso van, kicsempezett, meleg, lifttel le az egyik helyen másikban fel es kesz el van intezve. jo kis kerekos kocsim van a harfához csinaltattam, es ezzel szaguldozok ide oda könnyeden, segitseg sem kell. egy ilyen zsufolt hetvegen nem hivhatok meg 20 embert kavera, de mostmar eppen elcsitultak a dolgok, s jo lesz az időzites. a Thermal szallo gyogyszallo, így a vendegeim többsege 70-en felül van, 90 évesek is sokan jönnek. most utazott haza az aranyos 91 éves neni Londonba. aranyosak, kedvesek, imadjak zenemet. napközben kezelesekre jarnak, koran kelnek, ezért vacsorara 6 orakor betodulnak nyitaskor, es 9-ig szep lassan elfogynak, felmennek. ezért mondom mindenkinek, hogy nyitásra jöjjetek, mert aztan nem ülhetünk ott amikor mar elfogytak a vendegek, a pincerek is szeretnenek hazamenni. fel 10-ig van nyitva hivatalosan az etterem, tizig elviselnek mindenkit ha

van más vendég is. kedvesek az én kedvemért, de nem szokás ez általában, hogy nagy csoport jön és csak egy kávé, üdítő mellett elüldögél, de értem ennyit megtesznek, szeretnek ott engem a dolgozók is. és igazgatói engedélyem van rá, hogy barkinek megmutathatom a harfas műsoromat, máshol ezt nem tudom. ezzel a műsorommal meghódítok mindenkit. azért mondtam mindenkinek, hogy otthon vacsorázzon meg, mert ott csillagászati ára van mindennek. nyugati pénztárcákhoz vannak szabva az árak. legtöbb vendégem disszidált magyar aki most 50 év után visszajön Amerikából, Kanadából, Braziliából, Venezuelából, Németországból, Svájcban, Izraelből, Spanyolországból, meg Ausztráliából is eljön minden évben egy 88 éves házaspár, itt hozatják helyre magukat. imádják zenémet, sokan azt mondják nem a kezeles kell nekik hanem az én zenem attól jönnek helyre. eldobják botjaikat és táncra perdülnek. Patkai Peti is ide kellene beutalni. 3 hetre jönnek általában. négy este vagyok itt és sokan már ötödik, hatodik alkalommal jönnek mióta itt vagyok, és ismerősként üdvözlnek, szorongatják a kezemet, ölelnek, csokolnak. könnyek között bucsúznak, és igerik mikor jönnek legközelebb. Rengetegen írnak mikor házaérkeznek, levelben, e-mailben, fenykepeket küldenek, csomagokat, ajándékokat karácsonyra pl mennyi mindent küldtek! Szóval gyertek, febr. 5 után nagyobb biztatóst fogok írni. aki busszal jön 26-al a Nyugattól, vagy a Margit hid bejaratától a szállodák megalloig, és ott a Thermalba a kocka alakú, nem a régi szép Grand Hotelbe. Balra a Thermalba. ott a Platan étterembe, kabattal bejöttök, ott van akasztó. a kocsikartyákat hozzatok be, lepecseteltetjük, ez meg külön izgalom ki lesz a recepcionál, amikor 20 kartyával odamegyek. febr. 5-6 meg erről írok, és mindenkinek telefonálok is, XXL csomagom van hetvegen ingyenes. ki kell használni, Szennait is hívom igerem, hogy jön. Mobilokat nem igerem, hogy hívom. sms legfeljebb. Szalonzenét játszom és meg alatta egy számítógépes alap, ez a bukeja az egésznek. Zentaikam ne kívánd, hogy leallítsam ami a siker titka. a későbbi jelentkezésig mindenkinek puszi: Zsuzsa

Frank Andris

Draga Jutka! Január 30-án repültem Hiroshimába (ahonnan csak most tudok írni) és 11-kor mely szomorúsággal a szívemben rád gondoltam és, ismeretlenül, Edesanyadra. Igen, mi más vigaszunk maradhat: igyekeztünk mindig, és talán neha sikerült, hogy ne okozunk neki csalódást. Nem sok jóval biztatlak: meg ma is, 15 évvel mamam elmenetele után elsirom magam, ha érosen rád gondolok. 1990-ben Bonnban dolgoztam, augusztus volt. Delelőtt telefonált a batyam, hogy azonnal menjek haza a mamam rosszul lett. Rohantam a repterre, keso delutan már a korhási agya mellett voltam. Nem volt eszmeletenel (a veseje mondta fel a szolgálatot). A doktorok mondták, hogy nincs segítség. De meg akkor este egy pillanatra felígeltél a tudata, ramnezett, felismert és meg annyit tudott mondani: Andriskam. Ez volt életének utolsó szava. Többé már nem tért magához és két nap múlva beteljesült az orvosok jóslata. Mindannyiunk Anyukájára és Apukájára gondolva, akik már elmentek, egy könnycseppet kitorlok a szememből. A mihamarabbi viszontlátásig: Andris (Frank)

p.s. Gal Evi jótanácsát megfogadva szorgosan szivogattam és fujogattam a levegőt, meg tartottam vissza ameddig lehet, a rettenetes hosszú repülő út alatt. Talán segített is, mert egész jól átvészeltam a 11 órát, és csak nagyon ritkán kellett érosen fogynom az ülések karfáját, hogy le ne pottyanjunk.

Fencsik

Marci írja:

>A képek küldözgetését szerintem ügyesebben kellene megoldani. Nekem például már kétszer betelt a >postafiókom. Én azt javasolnám, hogy akinek fényképei vannak, látogassa meg Kolesár Andrist, ő szkennelje >be, és tegye be egy képtárba.

Marcinak igaza van. Egyetértésem jeleül kineveztem magam webmesternek, és lefoglaltam a lorantffy.net domain-t.

Korülbelül 48 óráig tart, amíg ez a cím átszivarog a DNS-hierarchian, onnantól elérhető lesz ezen a címen: <http://www.lorantffy.net> -- addigra igyekszem feltenni az eddigi gyűjteményt (35 kép) a kepalairásokkal egyetemben. Nekem van még néhány képem, amit nem küldtem be a listára, felteszem ezeket is. A tárhely egyelőre 2GB, ha ez megtelik, akkor kibővítjük. Marci, legszívesebben küldd el nekem a VII/B-s osztálykép nevsorát. Akinek van digitizált képe, amit meg kíván osztani a nagyérdeművel, az ne habozzon, küldje el nekem a gabor@well.com címre. Ugyanide keretük küldeni a kepalairások korrekcióját, valamint az építő jellegű javaslatokat és kritikát a weblapra. További lehetséges ötletek a weblapra felrakandó anyagokra: eletrajzok (pl. Frank Andris, Balint Kati levelei), fenykepek a mostani magunkról (pl. Patkai Peti képe). Ezeket természetesen csak a szereplők engedélyével tennem fel. Mivel napközben dolgoznom kell, a weblap valószínűleg nem lesz látható hetvege előtt, de ha kész lesz, szolok.

Frank Andris

Fencsik Gabi levelere reflektalva mar most jelzem, hogy valamennyi megnyikkanasom nyilvános es így szabadon feltehető lórántffy helyekre. Igertem egy Irma neni képet, ahol vezényel bennünket, talán jóvo heten fel tudom tenni. sziasztok Andris (Frank) (Hiroshimabol)

Zentai Zoli

Zentai Zoltán jelentkezik elsősorban a mellékletként küldött kóruskép ürügyén. Ez legalább hatodikos (1961) korunkból való, már Kovács Kati is látható. Hármát találhattok, hogy melyik fiún van még mindig rövidnadrág! Jelentkezhetek a névsorral! (Remélem, hogy sikerül megnyitni a képet!) Szívesen írnék most is hosszabban egy témáról, egy emberről (Karsairól, Jantsekről vagy Gál Éváról), mint ahogy eddig tettem de most csak jelzem, hogy mik lennének ezek a dolgok. Én is későn jövő voltam, mint pl. Cagi - de én egy titokzatos helyről jöttem: volt Kodálynak Budapesten egy külvárosi kontroll-iskolája, ugyancsak ének-zenei, maga Kodály is gyakran látogatta, szóval én ott végeztem az első három osztályt. Megérdemelne egy kis visszaemlékezést. Totyi jól látja (jelzi), hogy én is megyek 12-én. Lehet, hogy csak később érkezem, de biztosan várható vagyok. Addig is mondom Julinak, hogy Lantos Iván Toulouse-tól 140 km-re északra lakik- a térképen belőhető. Biztosan megjelenik majd ezen a hálózaton, csak ki kell várni a jelentkezését. Leghosszabban arról írnék - még megtehetem -, hogy hogyan próbáltak engem - sikertelenül- becserkészni a fiúk, hogy melyik a legjobb futballcsapat, kinek kell drukkolnom. MTK, Fradi, Honvéd vagy Vasas vagy más. Az előbbi megközelítő hosszúságban mesélnék még a Lórántffy épületéről, a sok-sok bejáratról, amelyek mai szemmel nézve őrizetlenül mind nyitva voltak. A nagy tornaterem tetejére való átjárási lehetőség és élmény nálam is alapvető. A gimnazista korunk (Móricz) idején én már akkor átéltem egy kis nosztalgizást, ami hasonló a mostani visszaemlékezéseinkhez. Mindenkit szeretettel üdvözöl Zentai Zoltán

Cagi

Andris!

Fantasztikus ember vagy! Köszönöm a nekem s mindenkihez írt szavaidat, amit a szüleinkről írtál. Jó hogy vagy nekünk! Puszi Cagi

Gál Éva

Szia Zentán! Hú, én nagyon szeretném, ha írnál rólam, igazán kíváncsi vagyok, hogy mit láttál te belőlem ott az általánosban és biztos belekeveredik a gimis is. De arra is nagyon kíváncsi vagyok, amit másokról írnál, úgyhogy nagyon bíztatlak, hogy tedd meg. Ha jól értelmezem, ez a leveled egy vázlata annak, hogy mi az, amiről szívesen írnál hosszabban. Így van? Lenyűgöz ez a strukturáltság, hogy ilyen összeszedetten tudod, hogy mit szeretnél!!!! Nekem, most felmerült egy emlékem a Mókus örs sétarepülésével kapcsolatban, hogy előttünk is repült valamilyen kiváló örs ugyanazon a gépen, és amikor leszállt, a pilóta panaszkodott, hogy sokan rosszul lettek a gépen, hánytak stb..Akkor Rózsi néni elővett egy nagy papírzacskó savanyú cukorkát, és mindenkit körbekínált, és így tudtam meg egy életre, hogy buszon, repülön, és nagy, hullámzó kocsiban cukrot szopogatva nem lesz hányingerem. A mi csapatunkban senki sem lett rosszul. Egy másik emlékem (szintén hányós) egy bükki buszkirándulásról van, ahova eljött valaki a minisztériumból, valami osztályvezető. Nagyon meg voltunk tisztelve. Előttem ültek Rózsi néniel a buszon, és én a kanyaroktól és fékezésektől rosszul lettem, de nem mertem szólni, és már amúgyis késő lett volna, mert az osztályvezető nyakába hánytam. Hát mondhatom, elég kellemetlen volt. Szégyelltem magam, és igazából Rózsi nénit sajnáltam, arra emlékszem. Megállt a busz, és kulacsból mosdatta a minisztériumi osztályvezetőt. Továbbra is nagyon élvezem olvasni a soraitokat, sokszor megihlet, és felidéz jó és rossz emlékeket, sajnos nem mindig érek rá azonnal reagálni, aztán meg elsodor az élet. Így is azt gondolom, hogy igazi pszichoterápia amit csinálunk. Sziasztok! Jó veletek: Éva

Forrai

Andriskám, most kaptam meg nagyon szép és lelket megmelegítő szavaidat, nagyon köszönöm. A napok múlnak, és egyre rosszabb az egész, a tehetelenség, a nagy üresség, a pótolhatatlanság. Ahogy így egymásra találtunk és megírjuk az életünket, mindenki olyan más és mégis egyformán megható visszaemlékezést írt a mamájáról, szüleiről. Ezek is mi vagyunk, és ezek a gondolatok, érzések is nagyon szorosan hozzánk tartoznak. Adjunk lehetőséget - aki akarja- megörökíteni magunkból mindannyiunk Anyukáját és Apukáját, akik lehetőséget teremtettek arra, hogy emberek legyünk, a Lórántffyba járjunk és hogy most örüljünk egymásnak. Andris külön köszönöm a könnycseppet. Juti

Frank Andris

Gal Evi, igen az egri buszkirandulás, meg a hanyas, de szép is volt! Meg hozzáfuznem, hogy Rozsi neni az en kulacsomat kerte el, tisztogatás celjabol, es en, nehogy azt higgyek irigy vagyok, nem mertem szolni, hogy limonade van benne, jo ragados. Lett is nagy tisztasag utana. Andris (Frank)

Tóth Zsuzsi

Jutikam, megerkezett egy kuldemeny de abbol csak az első es utolsó kep jött ki, a közepső X-el jelölve. így mar sokmindenről lemaradtunk, varjuk nagyon, hogy az egész kepgyűjtemenyedet CD-n megkapjuk es nezegethessük itthon nyugalmasan. Több CD-t készits, mindekinek jusson, nehogy elvigye valaki es nem latom sosem. ezt 5-ös számmal jelölted, akkor volt közben 4-es is? latod sokmindenről lemaradtam. a strandi kepen ott van Nixi is, sajnalom, hogy ő nem akar résztvenni ezen a közös kapcsolaton. Marnitz Zsuzsi. Bevallom most itt a nagy nyilvánosság előtt vallomast teszek, egy kicsit hibásnak, (Sőt főbűnösnek), ezem magam ebben. nagy barátnőm volt első gimis ota. a legjobb barátnőm. ez pontosan negyven év. ő vitt engem lovagolni első gimiben itt kezdődött a nagy barátság attól kezdve elvalaszthatatlanok voltunk. ő vitt tovább a zenei pályára is, ő mar bent

volt a tanarkepzőben mikor latta a kiirast, hogy enek tanszak indul. paran felveteliztünk csak mindenkit felvettek. diploma utan en tovabb folytattam harfa tanszakon. abbol is lediplomaztam. Zsuzsinak a ferje 13 evig volt az I. kerületi zeneiskola igazgatoja, s mikor odakerült mar ott volt egy kis kezdődő harfa tanszak. ezt a ferje eltörölte , a kölcsön harfat visszaadta, tanitas megszunt. tavaly a ferjet leváltottak, mas lett az igazgato es a harfa tanszak ujra indult. Banda Jutka a harfatanar , 13 evvel ezelőtt is ő volt (öt evvel utanunk ő is a Lorantffyban vegzett, erettsegi utan kezdett harfazni mint en is). nekem az oriasi rokonsagomban van egy unokaöcsem akit születesetöl kezdve körüldongtam, hogy te harfazni fogsz. ezt a gyerek be is vette, es mindenkinek azt mondta, hogy ő harfazni fog. csak hat, hogy hol es hogyan kezdjük el, ez volt a problema. az ügy erdekeben zongorara akartuk iratni mas lehetoseg nem leven, nem vettek fel rengeteg jelentkező volt, itt alltunk a 11 éves gyerekekkel ujabb evek telnek es nincsen hova vigyük tanulni. ekkor jött ez az egből pottyant csoda ev kellös közepezen tavaly felevkor beindul a harfatanszak az I. kerületben. elsőnek jelentkeztünk, mint harfasok 30 éve legjobb baratsagban Banda Jutkaval, aranyos tünderi valaki, jolelkü. nagy volt az öröm, hogy a harfa tanszakon egy fiu. persze ezertem Marnitz Zsuzsiekkal szemben, hogy ez egy kicsit arulas, en hivtam fel elsőnek, nehogy mastol tudja meg, es tavaly februar. 1-en amikor ez törtent azt kerte a telefonban ne jelentkeztek többet, ne hivjam őket ezt nem tudjak megemeszteni. akkor meg azt igerte majd ő jelentkezik, de nem hivott azota sem. (szoval latjatok ugy nez ez ki egy kicsit, hogy atalltunk az ellenseghez. ily van mostmar tudjatok, nem fog jelentkezni sem eljönni, en vagyok az oka ennek). jobb ha ezt tudjatok, s mikor talalkozunk febr. 12-en nem vagyunk talalginasokra kenyszerülve. puszilla benneteket: Zsuzsa

+

Sziasztok gyerekek, ma mar kitettek a jövő hetet, a vezetőkkel is beszéltem szerencsere egy nagyon kedves, szelid ember lesz aznap este a főnök. es mondtam neki, hogy jön a tarsasag. az aztan teljesen meghatotta, hogy az egyik osztalytars ezert repül haza Franciaorszagbol. (ha nem is ily van, ez csak a költői tulzas az ügy erdekeben). mindenfelekeppen ket asztalt osszetolunk es megvan a hely. lesznek sokan ahogy elnezttem . egy 50 fös csoport csak 20.45-re jön, addig a kis hazi öregjeim szepen elfogynak, ugyhogy eppen jo lesz a váltas. en koran bemegyek es egy sarkot, mellettem, vagy a hatam mögött kinezünk nektek, asztalokat osszetolunk. lesznek elegen rajtunk kívül, az nem baj csak a jo hangulatot emeli. szerencsere kesön jön ez a csoport, es 8 orakor az en kis öregjeim mar felmennek. ma is 6-8-ig ugy tapsoltak, mozdulni sem akartak, hogy a pincerek azt mondtak bezarnak a ruhatarba mert ily sose megyünk haza. az a rendes ember aki a multkor a kocsikartyakat lepecsetelte nem lesz szolgálatban jövő szombaton, remeljük mas is megteszi ezt. aki fel ettől esetleg a sorompon kívül hagyja a kocsiját, mint Kövendi is tette mikor ott jart. de csak gyertek be biztonságosabb ott bent. megoldjuk valahogy. az első fel ora ingyen van, utana minden megkezdett ora 280 ft, ugy tudom. nem hagyjuk magunkat, valaki majd lepecseteli. a szigetről az utolso 26-os busz 10 orakor mindket irányba elmegy, es nincsen több . ugyhogy elosztjuk majd magunkat a kocsisok között, hogy mindenkit vigyen ki valaki, hazaig is stipp stopp Fekete Aginal egy hely. Az arpadhidi metrohoz kigyalogolni nagyon messze van. nem hagytok ott minket kocsisok az ejszakaban. gyertek koran, 6-kor nyit az etterem, addig ugy nez ki mintha nem is volna. a folyoso is sötet, sehol egy lelek. en a személyzetin akkor kapkodom be meg a vacsorát. könnyen beszelek mert tele lesz a hasam. de 6 orakor kigyulladnak a fenyek, megnyilnak a liftajtok, pillanatok alatt elarasztjak az ettermet. indul az elet. (zene indul). 10 utan aztan lassan nekünk is haza kell indulni, elfogynak a vendegek, mennenek mar haza a pincerek akik reggel ota ott talpalnak. a 3/4 9-es csoport is eltünik addigra, nem ülnek sokaig. bekapjak es mennek. ezek konferenciasok. Tardy Janos jelentkezett, jön ha tud. irok neki is, nem tud bekerülni a listara, vagy tan mar azota segitettetek neki. a nagy forgalom miatt csaladtagokat keveset hozzatok, csak a nélkülözhetetleneket, uj szerelem stb. akik Harfazni vagynak majd kesőbb ismerkedünk egyenkent nyugodtan. es rengeteg fenykepet amit nezegethetünk. de hamarosan saját web oldalunkon az összeset latjuk Fencsik Gaborunk jovoltabol. sziasztok , egyelőre ennyit: Zsuzsatol

Kovács Kati

Kedves Zsuzsa és Mindenki! Olvastam leveledet a 12-ével kapcsolatban, szivesen meghallgatom a játékodat és a többiekre is kíváncsi vagyok, úgyhogy ott leszek, lehet, hogy a lányom is eljön, még ez nem biztos. Próbálom Kecskés Katit is hívni, Bíró Mari még akivel időnként beszélök, vagy találkozom. Ő viszont Rómában él, majd őt is keresem, hátha tud kapcsolódni a listához. Szeretettel üdvözlök mindenkit! Kovács Kati

Tóth Zsuzsi

Katikam, leesik az állam, éppen gondolkoztam, hogyan tudnánk előkeríteni Teget is, hogy gyere. Jaj de jó, hogy jössz. es meg nevéket említesz akiket eddig nem tudtunk becserkeszni. Kecskes Katit is kerítsd elő. de jó lesz!! Biro Marit emlegeted, de jó lenne ha csatlakozna a primlistára, es hallanánk róla is. Lányodat is varjuk szeretettel. Közben en itt telefonalgattam Kövendi nem tud jönni, mas elfoglaltsaga van. Fodor Magdi el van foglalva nem tud jönni. Rita örömmel jön. Szennait keresem, előbb utobb előkeritem. Pusziillak benneteket:

Bálint Kati

Kedves Zentei Zoli! Amennyiben fel tudod kutatni Lantos Iván címét,telefonját,e-mail címét,úgy légy szíves írd meg nekem,hogy teljes legyen a névsor. Írnánk neki,hátha akkor kedvet kapna egy találkozáshoz, mikor Pesten jár. Mindenki nagyon kíváncsi rá. Üzletben is lehet kapni a lemezét? Melyikben? Válaszodat várom B.Kati

Zentai Zoli

Zentai Zoltán Bálint Katinak – de semmi titok nincs benne, úgyhogy a listára címzem. Ha Lantos Iván emlegetett életmű-lemezét meg akarjátok vásárolni: Stereo Kft 1114 Bartók Béla út 59. Érdemes előtte odatelefonálni a 385-6364 számon, hogy van-e L. I. Holnapig című lemezéből. (ER-CD 068) Nem hisztek a fületeknek, ha meghallgatjátok! Pénteken (már ezen a héten lesz) viszek mutatóba képeslapot L. I. dél-franciaországi tartózkodási helyéről, ami olyan picike, hogy semmi szükség utca –házszámra, szinte egy tanya, alig található meg a térképen. Gondoltam kivárom, hogy akar-e jelentkezni, de tovább nem titkolom a hagyományos postai- telefonos adatokat. Ha (te, Kati) már péntekig akarsz lépéseket tenni, akkor külön megírom, különben viszem. Vannak képek a múltkori Thermál-találkozóról? Mert bizony villogtak a vakuk. Ne tartsátok vissza! Jó tájékoztatás azoknak is, akik távol vannak. De névsort is kell mellékelnünk, mert bizony a régi képeken könnyebben megy a felismerés, mint a main. A múltkori kórus képet, amit küldtem, külön passzoltam Fencsiknek kinagyítva. Vajon mit fognak gondolni rólunk pénteken a szokásos vendégek? Lehet, hogy Totyi énekelni is fog nekünk? (A hárfázás mellett ez nem kizárt) Szeretettel Zentai Zoltán

Fencsik

Zoli, a Thermal-talalkozorol kaptam ket kepet Kolesar Andristol, mindketto fenn van a honlapon. A koruskeped csodalatos, az is fenn van a honlapon, ot db kinagyitott szegmenssel egyutt. Ezen a kepen szinte mindenki rajta van, noha a fenykep kicsit koran keszult, az enekkar éppen sorakozik: az utolso padosor meg ures. Baloldalt elol az ot sztar-szolista: mindenki izgul es az ajkat harapja, kiveve Kovacs Katit, aki angyalian mosolyog. A honlap az <http://www.lorantffy.net> cimem bongeszhető. A fotok tema szerint vannak csoportositva (osztalykepek, koruskepek, ...). A baloldalon elhelyezett gombokkal lehet navigalni a temat kozott. A fotokra kattintva lathatok a kinagyitott változatok. A csoportkepekre klikkelve vegig lehet pasztazni a kepen az oramutato irányában; a baloldali gombokkal pedig vissza lehet terni a kiindulasi ponthoz. Egy csomo kepalairas hiányzik, ezeket majd megkonstrualom jovo hetvegen. Akinek kepalairasi javaslata van (nevek, datumok), kuldje el nekem. Juti, irhatnal peldaul a szinpadi kepekről es jelmezekről, milyen eloadasok voltak ezek? es hol? A honlapot 1024x768-as meretu kepernyore optimizaltam, -- akinek regi 800x600-as monitora van, annak valoszinuleg kicsit tologatnia kell a mezot, ha az egesz kepet akarja latni. A honlappal kapcsolatos javaslatokat es epito kritikát szivesen fogadok, de leginkabb kepeket kuldjetek. Fencsik Gabor

Rita

Gratulálok Gabi, profi munka! Most készítem a nálam lévő fotókról az anyagot, amit a magáncímedre küldök. Vannak képek, amikről nem tudom mikor készültek, mert dátum sajnos nincs feltüntetve, csak tippelni tudok. A héten mindenképpen elküldöm. Addig is üdv: Rita

Cagi

Szia Gábor! Nagyon de nagyon jó a honlapunk! Sajátomnak is tekintem persze, mert a mi közös életünk, de a köszönet Neked jár érte! Nagyon jó volt kalandozni a képek között. Sokat nem láttam belőle, mert az én gépem olykor kiszűrte a küldött képeket. Nagyon várom már a szombati találkozót, teljesen más érzéssel megyek most, mint az előzőre. A sok levelezés és az emlékek megidézése újra közel hozott bennünket egymáshoz. Akkor a félsz és a kíváncsiság keveréke töltött ki inkább, most a játékos gyermekkor emléke. Remélem az ősszel lesz majd lehetőség Veled találkozni sokunknak, majd időben elkezdünk szervezkedni. Nagyon aranyos az unokád, mint említettem már minden unokára sóvárogva tekintek, lévén engem még nem tettek nagyanyóvá a gyerekek. A lányod is szép lány, s Te láthatóan le vagy véve a lábadról a kicsi lány által. Ez így helyes! Mintha erre céloztam volna akkor, amikor azt mondtam egyik korábbi levelemben, hogy mára már biztosan kezded megérteni a nők lelki világát. Még egyszer köszönöm, hogy ilyen sokat dolgoztál miattunk, megérte, sokan együtt örülünk, úgy gondolom. A találkozóról majd küldök Neked beszámolót. Szeretettel üdvözöllek, Cagi

Tóth Zsuzsa

Gabor, hat ez szenzacios ez a honlap, köszönjük szépen. !!! Többiek, mindenki, irjatok ti is Gabornak, hogy beteheti az eletrajzotokat, együtt legyen ott minden, hiszen annyi van meg. !! nem is kellene felhatalmazásra varni, csak tedd be szépen Gaborunk. Gabor aranyos vagy a lanyoddal unokaddal a kepen. Pufikank, csak nem fogsz megint tavol maradni, igazolatlan mulasztas megint. gyorsan koccints a rokonnal es szaguldj hozzank. !! Senkinek sincs Casals latogatasarol kepe? csellistak adjatok elo a rejtett kincseket! Szombaton talalkozunk, de jo lesz, a nagyfönök ma is mondta" megoldjuk" ami annyit tesz asztalokat osszetolunk. a receptios es az ajtonallo is mondta minden kocsikartyat lepecsetel, nyugodtan gyertek be kocsival. Par napja futik az ettermet, lanyok ugy oltözzetek tudjatok nekivetközni. Hol hütének, hol fütének, ezeknel nem lehet tudni. Mindenki jelezte, hogy jön, vagy kesöbb jön,. Beliarol regen hallottunk, na majd ott talalkozunk vele is. Frank Andris is biztosan Budapesten vagy mar, majd ott talalkozunk beszélgetünk. Forrai Judit örülünk, hogy velünk leszel, most, hogy így lattam a kepet mamadra en is emlekezem az iskolai esemenyekről. Növeredre is a gimnaziumbol. mindenkinek puszi: Zsuzsa

Fencsik

Cagi írja:

> Nagyon aranyos az unokád, mint említettem már minden unokára sóvárogva tekintek, lévén engem még nem >tettek nagyanyóvá a gyerekek. A lányod is szép lány, s Te láthatóan le vagy véve a lábadról a kicsi lány >által. Ez így helyes! Mintha erre céloztam volna akkor, amikor azt mondtam egyik korábbi levelemben, hogy >mára már biztosan kezded megérteni a nők lelki világát.

Ez eros tulzas. Szerenyebben csak annyit allitanek, hogy az evek soran alkalmam volt tapasztalatokat szerezni ebben a targykorben. Az unokam es a gyerekeim folytatjak a családi hagyományokat: a csaladunkban a nok ontudatosak, ramenosek, elszantak es eletrevalok, a ferfiuk tunodo-habozo, passziv, introvertalt tipusok. Legalabbis az altalam ismert ot generacioban ez a a sema ismetlodik: a lanyom es unokam teljesen beleillenek ebbe a hagyományba.

+

Juti, a tabori kepek nagyon szepek: meglepetes volt Kovacs Andris, en nem tudtam, hogy o a ti koreitekhez tartozott.

A Moriczba jart? Kovacs Andris lakott nalam nehany hetig Berkeleyben, valamikor a nyolcvanas evek elejen. Ez meg a Soros Alapitvany beindulasa előtt történt, amikor Soros meg csak a mellenezsebebol szubvencionalta a szamizdatos rosszfiukat. 81-ben vagy 82-ben egy csomoan kozuluk New Yorkban toltottek egy evet Soros penzen, es ebbol a csoportbol majdnem mindenki atszivargott elobb-utobb a nyugati partra; ilyenkor a hazunk vendegfogadokent mukodott. Kovacs Andris egy mandulaszemu holland lannyal erkezett, akiben volt egy kis malaj-indonez beutes, emiatt egeszen rendkivuli szepseg volt. (Kesobb laktam nala a fiammal nehany napig Amszterdamban.) Pecs Vera, Kovacs Andris akkori felesége nem vett reszt ebben a kiszallasban. A hazba epp akkor koltoztunk be, nagy halom dobozok alltak mindenutt. A nagy rendtelensegben a nyolceves kisfiam

horcsoge ejnek evadjan megszokott a kalickajabol, mint Monte Christo grofja, es bemaszott a halozsakba Linda es Kovacs Andris melle -- mire Linda kiugrott a halozsakbol es bubajosan sikoltozott. Ez az ejszaka bekerult nalunk a családi legendakorbe. Meg arra emlekszem ebbol a latogatasbol, hogy Kovacs Andrisek felkerestek Poort, akit nehany evvel korabban kiebrudaltak Magyarorszagrol, miutan ehsegsztrajkolt a bortonben. O is itt kotott ki San Francisco környeken, de a maoizmust ejtette: ehelyett vallasalapito lett, a "penzenergiat" dicsoitette, errol predikalt a hiveinek. Nem tudom, mi lett vele azota. Kobol Anna-val pedig Parizsban talalkoztam utoljara, valamikor a nyolcvanas evekben, egy kavezoban a Pantheon mellett. Remenytelen szerelmem volt 14 eses koromban: van valahol egy rajzfuzetem, ami tele van Kobol Anna-portrekkel. Gal Evivel a kozos kepen gyonyoruek vagytok. Viszont a tabori kepeket pucolni-elesiteni-portalanitani kell, mielőtt felteszem oket a honlapra, erre most valoszinuleg nem lesz idom hetvegeig. Fencsik Gabor

Bálint Kati

Jutikám! Én is ott voltam 68.augusztusában a Móriczos bélatelepi táborban. Bizonyíték: 2.jpg-n az előtérben háttal egy fej látható(rövid hajjal), ez vagyok én. Szia B.Kati

+

Gál Évi részére! Amint megérkezel a sielésből,rögtön lásd a következőt Kölüs Márti jelentkezett 2 napra Dobogókőre ápr.16-17-én. Vállalom a fuvarozását.17-én az egy naposok közül vállalja valaki a többiek fuvarozását, pl.Kövendi Bence talán. Totyinak nincs kocsija. Én is vállalom a két naposok közül még embereket. Évi majd megszervezed. Szia

Furulyakoncert: Valentini Pali, Ascher Tamás, Forrai Jutka, Zentai Zoli. 1968. augusztus, egy nappal a prágai bevonulás előtt.

Tóth Zsuzsa

Gyerekek! jó hírem van most beszéltem egy órát Bard Zsuzsival, és nagyon fel van lelkesülve, és jön szombaton. Ő Vörös Zsuzsival van állandó kapcsolatban, aki most költözik Firenzéből Romába, és hozza az e-mail címet, telefonszámát a találkozóra. Bard Zsuzsinak szamitogepe nincs, e-mailjeinkbe nem tud bekapcsolódni. Itt lakunk egymástól nem messze, a találkozó után mindketten Fekete Agihoz csatlakozunk hazafele, stop!!

Acs Juditnak üzenetreggizitője hagytam, üzenetet. Zempleni Marit is próbáltam hívni, ferje volt csak otthon. Szombat, vasnapra elutaznak nem tud jönni. A ferje Bekes András szamitogepere érkeznek a levelek, és bevallja olvassa őket, és nagyon nagy hatással van rá, hogy egy társaság így fellelkesült, egymásra talált, a web oldalunkról meg nem tud, ezt én is késő este találtam meg. Felhívtam rá a figyelmet, és mondtam neki valami kis életjeladást várunk Maritól, mert meg azt sem tudtuk kapja-e a leveleket vagy sem. Mindenkinek puzsi:

Tardy János

Katikám, nagyon felajzottatok, szeretnék jönni, ha a Veletek töltött négy esztendő a „befogadáshoz” elegendő. Döbbenetes, hogy ennyi év távlatából hányan tekintenek vissza közeli és jól felismerhető (!) ismerősként, egykori barátként és „sorstársként” a képekről. Magam is elcsodálkoztam, hogy ott vigyorgok Kodály papa feje fölött. Szenzációs gondolat volt ez a kapcsolat felvétel. Úgy tűnik, az elején tudnék jönni: hány órától érdemes érkezni? És meddig tervezitek? Nyolctól ca. 10-ig reménytelennek látszik: előtte? Utána?

Sokszor puszillak és várom válaszod! T. János

Rita

Szia János! Hú de örülök, hogy jössz! Totyi (Tóth Zsuzsa) 6 órától ott lesz és valószínűleg mások is. 10 után pedig el kell jönni, mert zárnak az étteremben, úgyhogy gyere amint tudsz! Katona Rita

Kövendi

Emberek, főleg lányok, az egymásnak szóló üzenetekkel ne terheljétek a köz postaládáját. Vegyétek elő az egyedi e-mail címeket. Nem győzöm törölni az érdektelen leveleket. Ráadásul az is előfordulhat, hogy fontosat is letörlök.

Belia Anna

Tökéletesen igazad van, Bence. Csak telik, telik a postaládánk ugyanazoknak a leveleknek az ismétlésével. Most újat indítok... Azért is jelentkezem, mert elküldtem két képet Fencsik Gábornak a honlapra. Gábor valószínűleg jelzi majd, mikor már láthatjátok ott őket. Az egyik egy kórus-kép. Már felsőtagozatosak lehettünk, a másik pedig egy pöttyös-báli 1959-ből. Sokaknak a nevére emlékeztem, de nem mindenkiére. Majd biztos tudtok segíteni. Én abban a tanévben, az 58-59-esben kerültem közéték (nem is olyan a pöttyös szoknyám, mint a többieké - elég szomorúságot is okozott ez nekem). Az öcsém, Gyuri pedig akkor volt elsős. Az ő osztálytársait ismertem (Márta Pista közéjük tartozott, mint ahogy a kisebbik Gryllus, Vili is) Ez csak reagálás arra, hogy nemcsak a saját évfolyamunkba járókat jegyeztem meg. Az élet azóta persze sokakkal összehozott, akik a Lorántffyba jártak különféle évfolyamokba, de olyanokkal is, akikkel ti jártatok később a Móriczba. Például Köből Annával, aki az egyetem óta a legjobb barátnőm. Ezt különösen neked mondom, Pufi és Fenó. Ha hozzájárultok, mesélek neki a gyerekkorunk feltámadásáról. Kicsit rendszertelenül, de végig követtem a levelezést, ha hallgattam is. Az elmúlt hetekben Szófiától Genfig sokfelé jártam, és utazás közben sokat gondoltam azokra az évekre. Például, hogy én miért is mentem a Szilágyiba, nem a Móriczba. Pedig Miki bácsi még családlátogatáson is volt nálunk, hogy meggyőzze a szüleimet. A szüleim azonban rám bízták a döntést. Ugye emlékeztek arra a nyolcadikban

elkövetett április 1-jei tréfának szánt kollektív bűnünkre, amikor a tanítás elől a Városmajorba szöktünk? Utána példás büntetést kaptunk mindannyian, de én és Duliskovich Kati még különbüntetésként azt is, hogy nem képviselhettük az iskolát a budapesti döntőn az énekdúókkal, ahová pedig már különféle selejtezők után bekerültünk. Mind a ketten kacsingattunk a zenei pálya felé, Katinak gyönyörű alt hangja volt. Ezen az igazságtalannak érzett büntetésen úgy felbőszültünk, hogy nem akartunk tovább a Lorántffy közelében maradni. Akkor azt is érzékeltek, hogy Miki bácsi egyáltalán nem értett egyet Friss Gáborral, aki eldöntötte, hogy nem adja meg nekünk a lehetőséget. Az úgy kettejük közti rivalizálás volt, és ez rajtunk csattant. Akik zenészek lettek, tudják, hogy milyen gyakran vetélkednek egymással a zenetanárok tanítványaikat eszközként használva - ez is ilyesmi volt. Én később még sokáig tanultam énekelni, de a világ nem vesztett egy Callas-t bennem. Mikor egyszer fölmerült, hogy felvételizsek a Zeneakadémiára, meghallgatott egy híres énektanár, Fábry Edit, aki ajakbiggyesztve csak ennyit mondott: "Nagyon ügyes vagy, kedvesem, és muzikális, de lírai szopránnal Dunát lehet rekeszteni". Akkor én már francia-spanyol szakos bölcsészhallgató voltam, és azt gondoltam, hogy inkább leszek jó franciatanár, mint közepes énekes. Hozzá tartozik, hogy franciát is alig tanítottam, leghosszabban talán két évig, mikor New Yorkban éltünk, hogy ne kelljen a gyerekeim méregdrága tandíját kifizetni az elegáns manhattani magániskolában. Szombaton este én is odamegyek a találkozóra Totyihoz, ott folytatjuk. Addig is szeretettel gondolok mindannyiótokra Anna

Zipernowsky Hanna, Borza Tibi, Búza Mari, Belia Anna, Fidy Livia, Bíró Tünde, Fidy Kriszti, Márta Pista és osztálytársa ?

Frank Andris

Ha tudja valaki, aki jön ma este Fencsik Gabi telefonszámát, kerem hozza magával, megpróbálhatnánk felhívni őt, és belekiabálnánk együtt a telefonba, hogy rá gondolunk és hiányzik nekünk. Andris (Frank) (immár újra itthonról)

Lantos Iván

Hat! sikerült egy-két levelet olvasgatni, jó moka, hogy az a régi iskola-kollegák neveit látom. mindenkinek csok! Lantos

Cagi

Szia Iván! Nagy szeretettel köszöntelek itt közöttünk és a listán. Olvasgasd a leveleket, talán az archívumhoz is hozzájutsz és a honlapon is nézheted a fotókat. <http://www.lorantffy.net>. Sajnos még így is kimaradsz a személyes találkozásokból, amit persze pótolni fogunk ha Pesten leszel. Remélem jól vagy, írd meg magadról néhány sort ha van kedved hozzá, mindenki nagyon fog örülni. Már régen emlegetünk, és próbálkozunk megtalálni Téged. Mára már nagyon szép csapat állt össze amint látod. Tegnap este is volt egy találkozó a Margit-szigeten a Totyínál, remek hangulat volt amint hallom. Sajnos én nem voltam ott, fenn lakom a hegyen a külső második kerületben és nem volt bátorságom a hóban és jégben elindulni. Tegnap kitétt magáért a tél, s elrontotta az estémet, melyet nagyon vártam.

Puszi, Cagi

Tóth Zsuzsa

Gyerekek! Salgo Tamas azt mondja látta két hete Pankotayt vásárolni, egy környéken laknak. Balint Kátival fellapoztuk a telefonkönyvet, én hívtam fel, gyerekek!! Pankotay megvan!! el és virul, két szívűműtéten esett át, tíz évvel ezelőtt, most októberben megint bent feküdt, rendbehozták. egy és negyedórát beszélgettünk. le sem tudtuk tenni a telefont. ha Kati nem csörög rám a mobilon, hogy mi van már, meg mindig beszélünk, estig. emlegettük a régi osztálytársakat, isten őrizz nem mondtam neki semmit, meg a tegnapi találkozóról sem, csak a levelezésről. sajnos szamitogepe nincsen és nem is lesz. telefonon levelben lehet értesíteni. (egy régi fajta nagy tekerceses magnóra vagyik, hogy a rengeteg felvétel a Szabad Europa rádióról tudja hallgatni.) Keleti Pétert emlegette egyből mi lehet vele? meg mondott egy pár nevet akikre emlékszik, első után kimaradt Zsoltak Peter pl, ezt említette nagy magas kockafejű fiú volt ezt mondta. és érdekesen azt mondja Lantos Ivánnal minden alkalommal találkozik véletlenül mikor hazajön, és Joo Arpaddal is amikor hazalátogat, Buba véletlenül azonnal összefut velük. nagy problémája, hogy nem tud magának cipőt venni, 36-os lába van. mondtam menjen gyerekboltba, olyan remek cipőket gyártanak kislányoknak. Közben Kati megtalálta a fenykepeket ami tőle volt kölcsönbe, remek kepek Kodallyal, korus, osztálykepek amik meg nincsenek. viszi Kolesarhoz beszélni. és Pankotay Bubával is vannak meg zenekaros kepek, előkeresi azokat is. Sok kepe van meg. én ígertem neki, hogy az eddigi eletrajzokat bedobom neki kinyomtatva. Edesanyja tíz évvel ezelőtt meghalt, 74 éves korában, Erna néni. Azt mondja ő csak elsőben járt A osztályba és másodiktól B-be, hogy ne járjon a saját anyukája osztályába. na hát ilyenekről és meg sokmindenfeletről beszélgettünk. legnagyobb gondja a cipő és a pizsama, nem gyártanak ilyen kisméretben felnőtt pizsamát. Puszi! benneteket: Zsuzsa

Frank Andris

Draga Alaj, de jó hogy megvagy. Fociban te tudtal a legerősebben Ioni. Kapuskent mindig feltem egy kicsit. Andris (Frank)

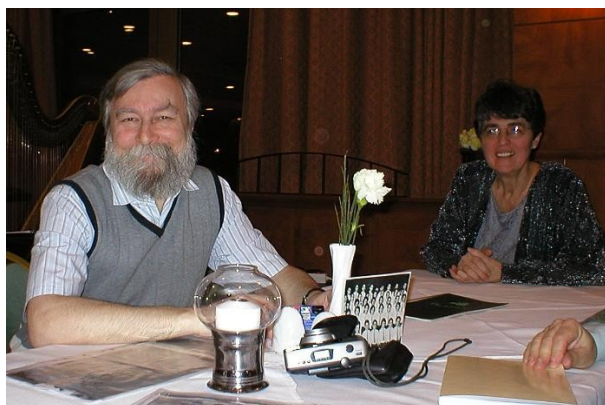
Gál Éva

Szia Drága Lantos Iván! Örülök neked, De jó lenne többet tudni rólad! Mi lett veled azok után, hogy sohasem jelentkezted, pedig mindig mindent tudtál. Löködtem a kezed, hogy szólj már, hiszen csak te tudod a választ a tanár kérdésére. Mi van veled? A lemezed már elfogyott amikor karácsonykor megpillantottam egy kirakatban. Kiderült, hogy az csak a tok. De most majd megszerzem Zoci útmutatása alapján. Várom a további híreket Rólad
Üdv: Gál Éva

Zentai Zoli

Kedves iskola –kollégák!, ahogy Lantos mondja a (Ma!) délben sikerült bejelentkezésében, amit már ti is olvashattatok. Tudjátok, hogy én ritkán írok, de akkor inkább hosszabban. Itt említem meg, hogy az itthoni levelezőrendszerünk a régebbi leveleimnél nem írja ki a címetet, tehát most Lantos nehezen tudná kipiszkálni azokat a csaknem ötszáz eddigi összesből. De dolgozunk a problémán és remélem, hogy ebben az értelemben is rendes tag leszek. Most magamra vállalom, hogy beszámoljak a tegnapi találkozómról, mint krónikás, a holnaptól várható sok kis üdvözlés előzeteseként. (Vasárnap úgyis alig ír valaki –több okból). Sokan fényképeztünk, de most elfelejtettünk teljes csoportképet készíttetni, max. 3-4-en lehetünk 1-1 képen. Én is elfelejtettem másnak odaadni a gépet, hogy magamat hazahozhassam ilyen formában. Ennek kapcsán a következőt kérem mindenkitől, aki amúgy is ír: küldhetek-e neked csatolt képeket, vagy inkább ne (lefagy, túlcsoordul, elfeketedik stb. tőle a géped, telefonod, telefonszámlád.) Aki pozitívan visszajelez (majd jegyzetelem), annak tehát küldhetek, aki kéri, hogy ne annak nem küldök, aki semmit nem szól annak sem küldök és így a listára inkább nem küldök. Viszont Fencsiket sem terhelem azzal, hogy mindent a honlapra passzoljon (megfordítva mondhatom, nekem minden jöhet, új gép, korlátlan memória és kapcsolat.) Hogy felcsigázzam az érdeklődéseket a fényképek iránt, hazajövet, mint fő ereklét lefényképeztem a népi táncnál használt pöttös csokornyakkendőt. (Fiúk, megvan még valakinek?) Lefényképeztük magunkat Sárival és Dorkával. A csokornyakkendő, mint tudjuk a lányok által használt szoknya anyagából készült. Szegényes, stílustalan, inkább volt „egyen” –valami, mint népi. Tehát a tegnapról: mint antarktisi sarkkutatók érkezünk és hasonlóan nehezen távoztunk. Cagi már otthonról sem tudta kiadni az autót, így a rá számító Kovács Kati sem jött. Ettől a B osztály kiegyenlítette az A osztály súlyát. Bálint, Belia, Faragó, Forrai, Kósa és Tardy után „középen” Tóth Zsuzsa, mint házigazda, Keleti és Pechan után a nyolcadik A osztályból még Bárd, Gál és Zentai voltak jelen. Ha beszámítjuk a múltkori résztvevőket és a lista tagjait, akkor átlendültünk az 50%-on, akik az egyesült két osztályból szívesen látják egymást. Nekem most kezdett megtetszeni ez a helyszín, talán éppen az abszurditása ellenére. Mintha messze külföldön látogatnánk meg Totyit! Ha megtartja ezt a jó kis állását és vállalja a hasonló szervezést és egy enyhébb időben is szívesen ellátogatnék a Thermál Szállóba a következő összejövetelre. Jót mulattam magamon, amikor a 26-os buszon a Nyugati felől közeledtem a találkára. Sorra szálltak fel velünk egykorúak. Mindenkit úgy méregettem, hogy hátha osztálytárs. Szinte mind ugyanide jöttek –többnyire németül beszéltek. Aztán bent a vendéglői asztalnál csodálkoztam, hogy hogyan tudatok engem felismerni. Csak az utánam érkező Koleszárnál lepleződött le a trükk, mint egy sügás az iskolai dolgozatnál valaki gyorsan bedobta, hogy „Koleszár érkezik!” Nem tudom, hogy az ilyen felismerésben ki az igazán profi, de az fényesen kiderült, hogy a nyolc év minden ügyében Kósa Marci memóriája a legjobb: még azokról az eseményekről is pontosan be tud számolni, ahonnan betegség miatt távol maradt. Most eszébe jutott megkérdezni tőlem, hogy én hová is jártam ugyancsak Budapesten Kodály-zeneibe az első három évben. (Írtam erről korábban, hogy volt Kodálynak egy külvárosi kontroll iskolája és hogy én oda jártam három évig.) Remélem, hogy még írhatok erről (de ezt most nem teszem), mert az az iskola semmilyen szempontból (politikai, vagyoni, fül-tekervényi) nem volt kiválasztott helyzetben. Persze maga Kodály ugyanolyan gyakran látogatta a kontroll iskolát, mint a Lórántffy. Miki bácsi személyesen ismerte az előző ének tanáromat. Szóval ezt majd máskor leírom –főleg az iskolák környezetének politikai különbözősége miatt lehet ez érdekes nekünk. Jött tegnap a Marnitz Zsuzsától áttételesen küldött pofon-féleség. (Én eddig csak Szirányi Gábort tekintettem ilyen érzelműnek.) Ennek ürügyén három megjegyzés: az egyik, hogy a hírek szerint a Móricz zenei osztályába járók már sokszor találkoztak és most valami hullámvölgybe került a kapcsolatuk. Várom ennek elmúltát. Másik gondolatom, hogy semmi „rosszat” nem gondolok azokról, akik szeretnének háttérben maradni, olvassák ezeket az írásainkat –amik nyitottak akár a lista tagok akár mások előtt-, esetleg csak telefonon hívjuk őket és mégsem akarnak sem írásban sem személyesen jelentkezni. A harmadik, ami megütött Marnitz Zsuzsa történetében, hogy mit szóljunk Miki bácsi felkiáltásához: „nem is gondoltam, hogy profi zenész válik belőled!” Minden boncolgatás helyett elmesélem a saját történetemet, amikor találkoztam véletlenül Finta Éva nénivel kb.

1965-ben a Fogasnál. (Ő tanított zongorára, de persze nem mondta, hogy hogyan tovább.) Kikérdezett, hogy mi mindent csinálók. Én meg meséltem sokfélét: plakát-rajzolás, matematika, énekek írása, ilyesmi. Mire ő: „szóval orientálódsz Zolikám?” Mire én, nem teljesen értve az idegen szót, mindezt úgy fordítottam le magamnak: „tehát teljesen szétszórod magadat?” És még két-három évig azt gondoltam erről a szóról: orientálódni = össze-vissza bolyongani. De sem akkor, sem most nem gondolom Éva néniről, hogy neki kellett volna a jövőmet látnia, hogy pl. nagy kihagyás után vissza kellett kanyarodnom a zongorázáshoz. Most viszont elkanyarodtam a tegnapi találkozó leírásától! A fő élményem, hogy ugyan még egy kicsit szétvált bennünk (most nem is beszélve a gyerekkori képekről) a levelezésben megnyilvánuló Keleti, Frank vagy Zentai az asztalnál ülő Keleti, Frank vagy Zentaitól, de a vetületek elkezdtek közeledni egymáshoz. El kellett telnie egy kis időnek ahhoz, hogy Belia Anni elmesélje, hogy az ezúton írt leveleimet felolvassa az anyukájának. Tisztázódott egy kisebb félreértés: Frank Andris azt gondolja, hogy szeptember elsején megjelenhetnénk az utód épületnél, a Marczibányi évnýtőjén. Mások (én is) úgy gondolták, hogy felkereshetnénk a Lórántffy utcai épületet egy épület-bejárásra és fényképezkedésre mondjuk augusztus végén. Szerintem mindkét ötlet kivitelezhető és egyik épület-kezelő sem állíthat gátat egy ilyen akció elé. Kicsit elkezdtem indokolgatni tegnap az asztalnál közelemben ülőknek, hogy miért nem jelentkeztem az áprilisi találkozóra Szívdobogókőre, de innen ezt majd ti folytatjátok, ha visszajeleztek.
Zentai Zoltán

Cagi

Szia Zoli! Köszönöm a beszámolót, örömmel olvastam és persze fájó szívvel. Nagyon szerettem volna menni, és rettentően bosszantott a hó és a jég. Egyébként sem szeretem úgy a telet, mint pl. Gál Évi aki akkor is megkeresi a havat ha itt nincsen. Remélem az Iván kapcsolódik majd a listához, egyben köszönöm Neked, hogy megkerested. Mit szólsz a Pankotai Buba megtalálásához. A Totyi sem semmi ám. Még az éjszakába nyúlóan beszéltem vele hosszan és ha kell akcióba lépünk a Buba miatt. Azt is a Totyitól tudom, hogy remek volt a hangulat, sokan sokat fényképeztetek. Itt jelzem, hogy jöhet bármikor, bármennyi fénykép a részemre. A pöttyös nyakkendőről készítettet is várom. Szerintem a Gábor is vár minden képet, amit régről találtunk vagy akár most készült, ő rendkívül bölcsen tud szelektálni a honlap összeállításánál. Azt az érzést amit átéltél a 26-os buszon én akkor éreztem igazán amikor nyolc évvel ezelőtt Budakalászon találkoztunk. A parkolóba sorba álltak be az autók, kiszálltak belőle olyan közel egykorú felnőtt korú emberek, sütis tálcával, virággal a kezükbe. Félve köszöntünk egymásnak, az arcmemóriája mindenkinek leblokkolva a félig sötétben. Bementünk az épületbe, sőt a terembe, a helyzet még mindig ugyan az. Aztán köszönés és a felismerések. Óriási élmény volt! Negyed óra elteltével pedig pontosan ugyan azokat a gyermek arcokat láttuk akik annak idején voltunk. Szerintem Frank Andris is így érezhetett, mert többször említi azt a találkozót. A Marnitz Zsuzsit megmondom őszintén nem értem egészen, talán inkább vélt sérelemnek gondolom a reakcióját, bár távol álljon tőlem, hogy megítéljem az ő helyzetét. Így érzi, hát így érzi. A Miki bácsi szerintem soha nem rangsorolt bennünket, ő szeretett csak minket és a szakmáját is. Más kérdés a felnőtt szakmai rivalizálás, amitől nyilván akkor sem volt mentes a szakma akárcsak ma sem az. A krónikási szerep nagyszerűen illik Neked, kérlek folytasd a beszámolót, szeretettel üdvözöllek már a hóból kiszabadulva. Cagi

Fencsik

Mai atrendezések es ujdonságok: Zsuzsa harfas kepeit visszatettem a Jelen rovatba. Mea culpa. Balint Kati küldött újabb kepeket a jubileumi koncertrol, ezeket feltettem a Talalkozok c. fiokba. A nyolcadikos evzarorol szolo fenykepet (ahol en szonokolok valamirol, ki tudja, kinek) attettem a Ballagas c. fiokba, ez mind ugyanahhoz a naphoz tartozik. Az l/d-s osztalykep feliratat korigaltam Kosa Marci es Balint Kati instrukcioi szerint. (Bar Marci teved, Fodor Magdi nincs rajta a kepen.) Bence kepeit betettem a Jelen c. fiokba. Juti küldött egy ujsagkivagatot Kodaly 80-ik szuletesnapjarol, ezt betettem az Ujsag rovatba. Az Eletrajz rovat jelentosen bovult. Aki javitani-szerkeszteni ohajtja a saját bemutatkozását, küldje el nekem az új változatot. Csatoltam néhány új kepalairást, ahol tevedtem, javitsatok ki. Megjegyzendo, hogy neha a bongeszó a régi verziót mutatja az új helyett, ilyenkor ki kell uriteni a cache-t (a cache magyar nevet nem tudom -- itt tarolja a bongeszó a nemreg letoltott weblapok tartalmat). Andrea lanya irt a Visszajelzes rovatba, a levelet feltettem az eletrajzok koze. Most valoszinuleg nem lesz erkezesem honlapot szerkeszteni jovo hetfoig, mert jon Maya es unokazni fogok. Maya a'gya osszerakva-ujrafestve, babaruhakeszlet eloasva, Barbie- roller osszerakva (e pillanatban a felesegem rollerezik rajta), fel vagyunk keszulve. A kepkuldessel ne alljatok le, idovel minden felkerul a honlapra. Kulon dicseretet erdemel Zsuzsa es Balint Kati, akik Pankotai Buba kepeit kvazi az oroszlan szajabol csentek el, halaltmegvevo batorsaggal. Anyam elkuldi a Lorantffy-utodrol irt Nepszabadsag-cikket, amit Frank Andris említett, ezt is felteszem, ha megjon. Sajnalom, hogy nem voltam itthon, amikor Andris telefonalt: itt szombat reggel volt eppen, en szombat reggel a komissioimat szoktam intezni a berkeley-i farmer-piacon. Fencsik Gabor

Tardy Jancsi

Drága Lányok és Fiúk! Nagyszerű volt Veletek szombaton, ha számomra ezúttal rövidnek bizonyult is az együtt töltött idő. Köszönöm a lehetőséget! Bubát hívom telefonon, fantasztikus ez a történet. Örök életű lesz a Földön! (Kis parasztházamba, régiségeim tárházába szereztem egy cipő varrógépet: ha kell, összehozunk egy számára megfelelő kis méretet. Nincs valaki köztetek, aki ismerné ezt a mesterséget?) Valami kis bemutatkozó irománnyal magam is rövidesen jelentkezem, s jelzem, hogy egy tanító néni elgáncsolása (hatalmasat esett szegény a „lóbázó” tappancsaimban a folyósón) ürügyén valahol én is örök egy igazgatói megrovást... Tímárné nevét és kissé markáns stílusát egy életre megjegyeztem, a pedagógiai baklövéshez Bors Irma néni asszisztált. (A következő igazgatóit már a Móriczban kanalaztam be). Egykoron úgy gondoltam, a legdöntőbb, egykoron eminens „neveldékben” a szolmizáló nemzedék képzése volt, ám ezen meggondolatlan aktus során kiderült,

van fontosabb is: nevelőinket büntetlenül, kíméletlen retorziótól mentesen nem lehet „tettleg bántalmazni”. Négy évet töltöttem Köztetek, majd a Marczibányi térre vezetett utam. Ám „utánam jött” a zenei... G.Horváth József (számomra felejthetetlen) Tanár Úr nebulója lettem. Máiig hálás vagyok neki: kotta-írási „képzettségemet” kamatoztatta – matek órák helyett... Hallod, Andris?! Egyebek között így úsztam meg, hogy belőlem is matematikust faragjanak. (Ez persze reménytelen vállalkozásnak bizonyult volna, ám mit tesz a Sors: egyetemi tanulmányaim legrémesebb évét töltöttem hosszú évekkal később az ELTE mat-fiz szakán, amíg az első két szemesztert követően le nem léphettem onnan). Regéczy-Nagy Imrét, Obál Lacit (Öcsi) mozgósítani fogom. Szeretettel Tardy János

Kovács Kati

Szia Iván! Csatlakozom Cagihoz, nagyon örülök, hogy hallunk Rólad, remélem személyesen is fogunk találkozni. Üdvözet és puszi: Kovács Kati

Cagi

Szia Gábor! Ismételten köszönet a munkáért, amit végeztél. A családom is élvezettel böngészgeti. Külön meglepetés a számomra, hogy az évfáros fotón az osztályban, a leghátsó sorban megpillanthattam az apukámat. Halvány fogalmam sincs, hogy került ő be az osztályterembe, semmire nem emlékszem arról az alkalomról. Bár abban az időben ő politikai síkon támogatója volt az iskolának, a Hazafias Népfrent vezetője volt a kerületben és ha jól emlékszem a Nőtanács-nál is beleszóló valaki volt. A Tímárné kinevezésében is része volt valahogy, de nekem ez akkor semmit nem jelentett. Az, hogy Őt ott látom most közöttünk nagy meglepetés. Egyébként sajnos 1991-óta már nincs velünk, 80 éves volt akkor, amikor örökre elment és még most is fáj! Puszi Cagi

Szennai Kálmán

Örülök a lehetőségnek. Üdvözet mindenkinek. Szennai Kálmán

Cagi

Szia Kálmán! Nem tudom, Te emlékszel e rám én a Cagi / Fekete Ági / vagyok. Rád csak halványan emlékszem, inkább csak a neved él az emlékezetemben. Ez mit sem számít, a közös életünkről beszélgetünk itt a listán, ahol nagy szeretettel köszöntelek. Személyesen is fogunk biztosan találkozni valamelyik bulin a Totyínál. Addig is üdvözöllek, Cagi

Bálint Kati

Drága Cagikám! Totyival beszéltünk arról, hogy sajnos rendszeresen nem tudunk nála találkozni, csak néha-néha. Igazi fogyasztás nélkül sajnos nem lehet ebből rendszert csinálni. Szívesen fogyasztanánk többet persze, de a többség nem engedhetné meg magának, hogy akár egy somlót vagy egy salátát is egyen. Más: Dobogókőn mindenkit szeretettel várunk. Van még szálláshely! Gál Évi várja a jelentkezéseket. Zoci! Miért nem jelentkezted Dobogókőre? A fuvarozásodat mi természetesen megoldjuk. Kálmán! Jössz legalább szombaton, azaz ápr.16-án (vasárnap orgonálsz, gondolom) Dobogókőre? Rózsát is hozhatod, ha van kedve. Úgy terveztük, hogy aznap (szombaton) délelőtt (jobb, mint augusztus végén, mert ekkor úgyis együtt vagyunk) találkozunk a Lorántffy-ban és az is odajön, aki nem jön Dobogókőre vagy csak vasárnap jön. Ott körülnézünk és fotózunk. Rengeteg képet (Bubáé) vittem Kolesár Andrisnak, Fenókám, jó lenne, ha mindet felraknád majd. B.Kati

Lantos Iván

Draga Andris(Frank) A focira meg emlékszem, de jó lenne látni milyen lehetsz most. nyáron ha minden sikerül arrafele jaroj majd.

+

Draga Gal! nagyon jó hírt írtál, én úgy emlékeztem, hogy soha semmire nem tudtam a választ. ahogy olvasom a leveleket a nevek kezdenek visszajönni hát ez így kezdődik. lemez: ne vegyél nyáron jóvok majd adok. roham: kellemesen elbujva vagyok itt, tel van nincs semmi kötelező munkám a világ felé. ez a tel a Gaboni zenei felvétel kibogozásával fog eltölteni. meg a futás (favágás etc.) jó irni neha - franciául meg sem kísérlem - magyar betűnyelv emléke.

+

Draga Cagi! már itt volt az ideje hogy tudjak valamit rólad. szegény de a Cagi nevet is elfelejtettem. nyáron arrafele jaroj (ha minden úgy sikerül, ahogy tervezem) Ivan

Cagi

Szia Iván! Bennünket elfelejteni szerintem nem lehet, máshol jártál eddig, ott volt fontos dolgod ahol tetted. Talonban voltak a gyerekkori közös emlékek, s látod most elő is kerül. A fotódat látva alig változtál, csupán a hajad lett kevesebb, ami pedig itt nálunk úgy mondják, hogy a sok ész jelenlétét jelzi. Gratulálok a munkához, zenédhez, örülök annak hogy hallak, nyáron biztosan találkozunk is, szeretettel várunk, Cagi

Bálint Kati

Kedves Iván! Emlékszel még a "B"-sekre is? Együtt énekeltünk, közös zene-, ének- és egyéb tanáraink voltak. Jól emlékszem Édesanyádra is. Szerveztem 1996-ban találkozót (40 éves jubileumi koncert kapcsán) "B" és "A" -nak, Rózsai néni, Miki bácsi is ott volt, sokan voltunk. Buza Mari Budakalászon lakik, és az ottani Közösségi Házban volt. Hívtalak Titeket (Anyukádat) akkor a régi telefonon, de senki nem vette föl (Szilágyi E. fasor). Tavaly ősszel volt az 50 éves jubileumi koncert, ismét énekeltek a régi diákok a Zeneakadémián. A jubileumi évkönyvet feltétlenül vedd meg valakivel, az iskolában (Marczibányi téren) kapható. Ennek kapcsán indult be a levelezési mozgalom, és találkozó volt az "A"-soknak a Totyínán, a Hotel Thermal-ban, ahol az étteremben hárfázik minden nap (csüt, vas. kivételével). Újabb találkozót szerveztünk ugyanitt febr.12-én. Tardy Jancsi felajánlotta, hogy a vidéki parasztházában (Nógrád megyében) nyári gulyáspartyt szervez az egész évfolyam részére. Az időpontot Hozzád igazítanánk és persze Tardy Jancsihoz. Faragó Juli keresett Téged Toulouse-ból, de nem sikerült Veled felvennie a kapcsolatot. 4 napig Pesten volt, ma megy haza, lehet, hogy ismét fog keresni. Feltétlenül írd meg (minél előbb), hogy mikor jössz nyáron! Nyáron feltétlenül hozz lemezeket, mert nem tudom, hogy sikerül-e vennem a megadott boltban. Mindenki! Új "B"-s adatokat tudtam meg (+Buba adatai is szerepelnek), ezért mindenkit kérek, hogy a régi "B" névsort törölje ki a gépéből, küldök helyette újat. Az "A"-t is elküldöm. Szeretettel Bálint Kati

Tardy János

Emlékeztek-e Borza Tónira? Kedves osztálytársunk volt, megleltem az egyik fotón. Talán harmadikosok lehettünk (netán előbb), amikor a szörnyű dolog történt: egy Borbély nevű vademberrel került összetűzésbe a Lorántffy lépcsőn, iskolába menet. Néhányat ököllel húzott be Tóni gyomrába, aki rosszul lett később, de nem panaszkodott, majd órán összeesett és meghalt. Bátyja, Borza Tibor egy osztállyal járt fölöttünk, ugyancsak a zeneibe (nagyszerű kórista lett és geológus, tanár). Rá várt a pokoli feladat, hogy otthon tudassa a történeteket. A sok szép emlék és Zsuzsi csodás hárfa játéka mellett ez is az „egész” része, bizonyára másban is felsejlik valami. Nekem sokszor eszembe jut, közel álltunk egymáshoz. János

Cagi

Kedves János! Mi nem ismerjük egymást, mert váltott évfolyamon kerültünk a suliba. Én negyedikbe jöttem Te pont akkor már nem voltál. Az említett tragédiára így nem is emlékezhetek, és látod a gyerek már csak ilyen nem is beszéltek már róla alig egy év elteltével, mert hírét sem hallottam. Szörnyű emlék lehet egy kisgyerek halálának emléke. Többen emlegették a meghívásodat a gulyás partira a nyáron, merre van a tanyád Nógrád megyében? Írhatsz külön levelet is, mert Nógrádban is úgy tűnik földiek vagyunk, s a saját részletekkel Bence javaslatára talán ne terheljük a postafiókokat. Üdvözöl, Fekete Ági, Cagi

Gál Éva

Kedves Zentán! Nagyon jó volt veled találkozni újra. Semmit sem változtál! Jó volt hallani, ahogy az életről beszéltél, lenyűgözött az egyszerűség és közérthetőség, ami belőled árad. Engem érdekelnek a képeid, és a gépem be tud bármit fogadni, kérlek, hogy küldj nekem, ha tudsz. Én is fotóztam, és remélem a technikai felkészültségem rövidesen odáig terjed, hogy el tudom küldeni a képeket Fencsik Gábornak legalább. Hozzám nem jutott el a fejtegetésed, hogy miért nem jössz SzívDobogókőre, és szeretném tudni, illetve szeretném, ha mégis jönnél. Éva

+

Szia Cagi! Hát kár, hogy nem tudtad kiásni magad. Téged is nagyon hiányoltunk, meg hogy Kovács Kati sem jött el, meg Rita se tudott jönni, hát nagyon sajnáltam! Én egyenesen Ausztriából érkeztem, illetve mondhatom, hogy majdnem a túlvilágról, mert az 1-esen egy 360 fokos pördülésen voltunk túl, amikor hol az egyik hol a másik szalagkorlát közeledett veszettül, és csak az angyalok beavatkozásának tudom be, hogy miért nem jött nekünk valaki eközben. A párommal amikor azon vitatkozunk, hogy kinek mi a dolga a családban, ő azt az álláspontot foglalja el, hogy a férfi a forgószélben a mentés, a többi a nőké. Ő már egyszer mentett minket egy igazi forgószélben a Balatonon egy vitorlás hajón, most a forgó kocsit is kipróbáltuk. Most aztán már tényleg úgy fogja gondolni, hogy több feladata nincs. Puszillak: Éva

+

Sziasztok Mindenki!

Rémesen örülök az új embereknek. Tardi Jancsi különösen megdobogtatta a szívemet, mert bár biztosan nem tudta, de amikor Pátkai Peti nagyon reménytelennek tűnt nekem, akkor őt is kiszemeltem magamnak, és amikor a Környezetvédelemben jelent meg a neve, akkor biztosan tudtam, hogy ez csak Ő lehet!! Kár, hogy szombaton éppen elkerültük egymást. Nagyon élveztem a hárfás estét a Thermálban. Észrevettem magamon, hogy nehezen tudok ilyen nagy társaságban eligazodni, mert mindenkivel külön is szeretnék beszélgetni, meg nem is szívesen maradok ki a plenáris beszélgetésekből, és ezért mintha szétszakadnék, és nem tudnék úgy figyelni mindenre, ahogy szeretnék. No de azért elcsíptem ezt-azt, és az is nagyon örömteli volt. Most rengeteg a tenni-vennivalóm, de figyelem a leveleiteket, és ha tudok, reagálok időnként. Üdv: Éva

Lantos iván

szia Kovacs K! majd osszejon nyaron , ha meg megismerjuk egymast. Lantos

Cagi

Szia Évi! Totyi már mesélte a történetet az úton hazafelé ami veletek történt. Hála az égnek, hogy így sikeredett. Tudod mit , a férjed két ilyen tett után ami sikeres volt, hát hadd válogasson a feladatok között. Legfeljebb néha meghajlik az erőszak terhe alatt. Van ilyen nem? Na szóval nagyon örülök, hogy szerencsésen megérkeztetek és, hogy neked még volt arra is erőd, hogy a csapathoz menjél. Hallom milyen istenien kipihenten érkeztél azért. Nagyon szerettem volna ott lenni, még 6-kor is égtek itt a telefonok, egyeztettünk a Katival az idő frontján. Aztán hallgattunk az eszünkre a szívünk helyett és maradtunk a fenekünkön itthon, reggelre 2-3 cm-es jég volt mindenben. Hétfőre szabadultunk ki. Majd legközelebb ott leszek, és azután is. Pl. áprilisban két napot Nálad. Élvezettel olvasom a telefon beszámolókat, örülök az újaknak. Vigyázz magadra, puszi Cagi

Buza Mari

Szerbusztok, Ti régi játszótársak!

Tóth Zsuzsától tudtam meg a honlap címét, és ma néztem bele először. Óriási ötlet, köszönöm annak, aki kitalálta és aki megvalósította! Ha kicsit több időm lesz, felkutatom a nálam lévő képeket, hátha van olyan, ami nálatok hiányzik. Az I/d osztályképen Bálint Kati és Gergely Panni között én ülök az első sorban, világos ruhában, a nap miatt ráncolt homlokkal (a kérdőjel helyére kérem, írjátok be a nevemet). Az egyik visszaemlékezésben Miki bácsi kedvenc szolistájának a nevét bizonytalanul említi Gál Évi. Szerettem volna én is szólót énekelni, azért emlékszem a nevére (szép telt hangja volt, de én egy kicsit mindig hamisnak hallottam, azért bosszantott a kiválasztása). Magamról: Közgazdász diplomám, könyvvizsgáló oklevelem és számvitelből doktorátusom van. Jelenleg is a Pénzügyminisztériumban dolgozom, a magyarországi számviteli szabályozás megalkotásáért felelős főosztályon. A munkám elméleti jellegű, amit nagyon élvezek. 1972-ben férjhez mentem Kapási Ákoshoz, akivel azóta is boldogan élünk, mint a mesében. Budakalászon lakunk. Egy fiunk és egy leányunk van, egyikük sem lett muzsikus. A fiunk révén már egy kislány unokával is büszkélkedhetünk, és a nyár végére egy újabb gyermekük várható. A lányom még nem ment férjhez, de nincs elkésve semmiről. Édesanyám jó egészségben van, most 89 éves, változatlanul az Evező utcában lakik. Édesapám, aki 56-ban Törökországba disszidált, sajnos már nem él. 1964-70 között többször jártam nála (a külföldre utazás akkoriban még nem volt szokványos), és törökül is megtanultam az új családjának a tagjaitól, akikkel ma is tartom a kapcsolatot. Az aktív zenélést már sajnos elég régen abbahagytam. A középiskolás időszakban az iskolai zenekarban hegedültem, énekeltem az óbudai vegyeskarban, amit Varga Karcsi bácsi vezetett (őt a 60-as, 70-es évekbeli ifjúsági zenés rádióműsorokból ismerhetik többen, ma is vannak rendezvények az Óbudai Társaskörben, amit ő vezet), és az árpádosi osztálytársaimmal tercettben. Utóbbival kétszer nyertük meg a "Budai Diáknapi" versenyt a "szilágyisok" előtt (Tóth Zsuzsi és még valaki lórántffys is énekelt a szilágyis tercettben), ami akkoriban nagy szó volt! Kérdésem: a nyolcadikban nekünk matekot tanító Kovács János tanár úrról tud-e valaki? Úgy emlékszem rá, mint azon tanárainknak egyikére, akik valódi pedagógusok voltak: engedték, hogy felfedezzük a tárgy logikai szépségét. Nem is volt gondom a középiskolában a matekkal sose, állandóan kizártak a feladatmegoldó versenyből, hogy más is nyerhessen, és ezt János bácsinak köszönhettem.

Mára ennyit. Üdvözlettel Buza Mari

Keleti Péter

Másképp emlékszem. Amikor Borza Anti rosszul lett az osztályban, akkor apám épp bent volt az iskolában. (Nem tudom miért?) Ő vitte ki és a karjai között halt meg. Ez nálunk igen markáns emlék maradt a családban. Ez a verekedés nekem új. Én úgy tudom, hogy agybénulást állapítottak meg, még hozzá az akkor dülő gyermek-paralízis egy speciális eseteként. Ennek kapcsán mindenkit beoltottak az iskolában, aki érintkezhetett Vele. Hatalmas gamma-globulin adagot kaptunk. Még iskolai szünet is volt, mert fertőtlenítettek. A hírt se a gyerek vitte haza, hanem telefonáltak a mamának a rádióba, hogy mi történt. Ő már csak az iskolában kérdezte meg, hogy melyik gyerekével történt? (Ez is fennmaradt nálunk, mint annak szép példája, hogy egy anya számára minden gyermeke egyformán fontos.) Péter

Kovács Kati

Szia Lantos Iván! Örültem visszajelzésednek, én már láttalak a képen, ami a honlapon van, max. én izguhatok, hogy Te hogy ismered meg engem, de találkozunk. Puszi: Kati

+

Szia Gál Évi! Baromi aranyos képeket találtam Rólatok, Rólad és Cagiról, remélem lesz alkalmam megmutatni, sajnálom, hogy ilyen rosszul alakult a szombat, mi a Cagival nem vállaltuk a rizikót. Ez részemről talán azért is volt, mert pár hónapja egy kukásautó belémjött, semmi bajom nem lett, de az élmény rossz volt, ezért kerülöm a kockázatokat. Ti viszont -ahogy a leveledet olvasom- "tüzön- vizen" keresztül is eljutottatok a Termálba. Én is szeretnék az áprilisi bulin részt venni, de jelenleg úgy tervezem, hogy 1 napra, szerintem akkor a Kecskés Kati is

jön, legalábbis ezt mondta telefonon. Ő nem akar e-mailezni, de otthonról nem is tudna, úgyhogy ha bárki Katinak üzenne, azt az én e-mail címemen megteheti. Van néhány "borzasztóan" fontos megbeszélőnk, pl. az első leveleiddel kapcsolatban, mikor írtad, hogy kvázi én elcsábítottam nagy szerelmedet Pátkai Peti, ez nagy tévedés. Valóban tetszettem persze Petinek, ha jól emlékszem ezt talán el is mondta, de nekem nem ő tetszett. Szóval ezeket a nagy kérdéseket meg kellene vitatni. Addig is puszi: Kati

Lantos Iván

Kedves Balint Kati! Koszonom a hireket es az emlekeket, ugy nez ki hogy a Kolindanak koncertjei vannak Mo-n julius elejetol augusztus kozepeig, ha ily van az orszagban vagyok. A Gulyas JOOOOO Ivan

Tardy

Kedves Péter! A szomorú történet részletei évtizedek távlatából nyilván eltérően maradtak meg. Tóni bátyjával jó kapcsolatot ápolok, ám erre a számára végképp szörnyűséges esetre – semmiféle pontosítás érdekében - nem akarok rákérdezni. Nincs is jelentősége. Örülök, hogy azért van, aki emlékszik rá. Ő is velünk volt, társunk volt és kötelességemnek tartottam, hogy erre a még élők figyelmét felhívjam. Szeretettel köszöntelek Tardy János

Lantos

En is emlekszem valamire a Borza Anti történet. volt nekünk egy nagy paksameta énekes kottafuzetunk (eleg nehez volt) egymast csapkodtuk neha. valaki fejbeverte az osztalyban Antit? lantos

Forrai

Hurrá, üdvözet Lantos Ivánnak és Szennai Kálmánnak! Remélem találkozunk rövidesen, mert nagyon jó volt a többiekkel Totyi nagyon kellemes aláfestő hárfájával együtt beszélgetni. Fenem a fogam Tardi Jancsi birtokán eltöltendő együttlétre, de előtte Gál Éva vendégszeretetére. Keleti Péternek - számomra- nem volt szüksége nevének kitűzésére, mert bajusz nélkül pont az a rosszcsont feje van, mint volt. Zentai szép tolsztoji szakállal, örök mosollyal az arcán sem változott (a szőr- együtthatási cofficienset leszámítva. Ezt Jean Jack Pierre fedezte fel, aki megfigyelte, hogy a haj és egyéb szőrzet hullásának pótlására a férfiak szükségesnek érzik, hogy a szőrmennyiség állandó legyen, ezért ott növesztenek szőrt az elveszettek pótlására, ahol a legegyszerűbb hozzájutni, vagyis a bajusz vagy szakáll. na ez ugyan nem vonatkozik Zolira, de jól hangzik. Ágikám, a sebek alig gyógyulnak, apa vonalon már régen tudom (1971), anya vonalon most gyakorlom - de alig megy. Gabi, olyan ügyes vagy! A képek egyre jobbak, még hiányzik néhány aláírás. Küldjek? Kösz! Pankotay igen nagy meglepetés nekem. A Margit kr. a születési helye, biztos hosszú életű lesz H.I. Hiányolom még Buza Marit, Gergely Pannit, Vahl Julit, Jánossy Rózsát a csapatból. Buza Marit csak önéletrajzban olvastam Sziasztok Juti

Forrai Jutka, Bánóczi Klári, Buza Mari, Vahl Juli

Bálint Kati

Szia Gábor! Info jött Totyitól (beszélte Tóth Krisztával), hogy nem Szentes Tünde áll középen a kórus fényképen a szólisták között, hanem Tóth Kriszta, aki hirtelen megnőtt és kimagaslik a többiek közül. beszéltem Zempléni Marival: áprilisban énekel az Operában Schönberg darabot. Sajnos kiszálltak a levelezésből, mert túl sok e-mail jön, és a csak a férje használja a gépet és neki munkaeszköz. Ő nem használja a gépet, úgyhogy olvasni sincs alkalma. Megadtam neki a honlapunkat, hogy néha böngéssze. Beszéltem Váhl Julival. Ő könyvelő és a gépen van a könyvelő program és semmilyen e-mailt nem enged bejönni, nehogy tönkremenjen a munkaeszköze. regeeg vállalkozónak, cégnek csinál adóbevallást. Jan.1 és máj .31. között általában semmire nem ér rá az adóbevallások miatt. Nyáron lehet, hogy ráér, ha nem ütközik a nyaralásával és az unokázásával. 3 gyermeke van és 9 unokája!!! A fiával egy házban lakik, de a fia nem foglalkozik az ő e-mailjeivel, pedig adott neki egy e-mail címet. Beszéltem Duliskovich Katival. Neki is a munkaeszköze a computer, és a túl sok e-mail zavarja a munkában, nem foglalkozik vele. Azt hitte, hogy majdnem mindenki volt Móriczos is egyben, ezért nem nagyon szeretne csatlakozni a társasághoz. Mondtam neki, hogy csak egy kis része volt Móriczos. Gál Évi! Írd meg, hogy ki jelentkezett április 16-17-re, hogy lássuk az eredményt. Sziasztok B.Kati

Cagi

Gábor! Remekül alakul a képtár! Nekem nagyon tetszik, ha jelet ez valamit Neked. Amit észrevettem a kórus fejezetben a szólós képen; Gergely nem Ági hanem Anna /Panni/, viszont az első sorban egy leányzót felismertem a Kecskés Kati mögött, Ő Vörös Zsuzsi, sajnos sokakat én sem ismerek fel. Pl. ugyanezen képen a Somos Andi mellett nem tudom, hogy a Vhál Juli van-e vagy én. A kórusban a helyem ugyanis rendszeresen a Somos Andi mellett volt.

Puszi, Cagi

Pufi

Borza Tóni halála bennem is mély nyomokat hagyott. Az én emlékem szerint ez történt: valóban verekedett valakivel, mellesleg aztán az osztályban mintha közöttünk is lett volna valami kis verekedés napokkal azelőtt (meg még száz másik gyerekkel), és akkor, amikor Tónit kivitték, a Borbály fiú hasbavágása tűnt a baj forrásának. De arra is emlékszem, hogy bejött az osztályba Borza papa, aki elmondta nekünk, hogy Tóninak más betegsége volt. Pufi

Lantos

Tompe Pufi, Ez az, a kottas csetepate par nappal elotte tortent. Ivan

Keleti Péter

Nem hiszem, hogy fertőtlenítettek volna és mindenkit beoltottak volna – a helyszínre kiszállt egészségügyiek – nagy adag gamma globulinnal, ha hasba vágás, kottás csetepaté lett volna a diagnózis. Keleti Péter

Zentai

Z.Z. ír kuszán keveredő részletekről, választ adva a héten felvetett kérdésekre. 4.-es osztályképek szerintem nem készültek. Az A-ban Hilda nénivel egyik oldalról sem volt valami mély vonzalom. 8.-ban pedig búcsú-tabló nélkül szóródtunk szét. A szülőkkel zsúfolt 8.-os osztálytermi képről én így emlékezem: Rózsi néni hetekkel előtte felkészített: „Régen szokásban volt az éveket osztály-vizsgával zárni. Most a szüleitek nagyon örülnének egy ilyen ünnepélyes eseménynek, aminek a végén kiosztom a bizonyítványokat.” Valahogy így. Tehát

eljátszottunk valami felelés-félét, „no gyerekek, mit is tanultunk ... „. Persze minden tét vagy osztályzat nélkül. Még néhány apuka is könnyezett a végén, amin én nagyon meglepődtem, kuncogtam magamban. Biztosan emlékszem a számra, hogy tíz tiszta kitűnő bizonyítvány volt a 28-ból. Egészen mély háttérből jött nekem ez az emlék most a nem várt fénykép hatására. Egy betét-történet 8.-os korunkból: Lantossal (akinek rövid kis jelentkezéseit úgy látszik továbbra is én egészítem ki) egy magyaróra előtti szünetben 1963 februárjában amúgy iskolaköpenyben kísérteltünk a Lóránffy utcai főbejárat elé. Az utca tiszta jég és egyetlen gyerek (kb. 10 éves, talán délutános volt valahol) szánkózott az út közepén. Mi „felnőttek” elkértük a csövázás szánkóját 1-2 menetire. Olyan síkos volt az út, hogy lent kis kormányzással jobbra a Pasaréti útig jutottunk. Visszatérve az iskolába, nem kis út az osztályig, úgy átfagyunk, mint a professzor a Vámpírok Báljában (Polanski). De Rózsi néni valami miatt késett az óráról, úgyhogy a lassú felengedésen kívül – írni nem tudunk – nem lett következménye a kirándulásnak. Juti alsóbélatelepi mókuska-tábori teázós képéhez több megjegyzésem van. A később nevet változtató alak Fövény (nem Földényi). Kőből Anna mögött Valentiny ül a bögrébe bújva. Egy régebbi, talán 25 éves lóránffys évfázón – amikor nekem még folyamatos volt a kapcsolatom – Valentiny Pállal együtt énekeltünk a Zeneakadémián, ő azt állította, hogy elsős korában zeneibe járt, teljes jogú résztvevő. Így nekünk új név, nem tudom, hogy C vagy D osztályos. Bálint Kati az állandóan frissített névsoron egyeseknél jelzi, hogy mikor jött vagy ment, de én már lemondtam róla, hogy áttekintsem e múltbeli változásokat. Fencsikről most (anyukája Botfűl-cikkéből) tudtam meg, hogy harmadikban jött, Cagiról és magamról tudtam, hogy negyedikben, de Gál Éváról ugyanezt csak a mostani találkozón tudtam meg. Ahol végül már azt kérdeztük: „Van itt valaki, aki 8 évig járt ide?” Külön Buza Máriától (-ról) kérdezem, ugye negyedikben még A osztályos voltál? Amúgy felesleges az osztály-cseréket feltérképezni, hiszen most inkább az egység dominál. Egy újabb betéttel, önéletrajz kiegészítéssel elmesélem az első három Kodály-zeneiskolai évemet, amit Soroksáron töltöttem, szinte falusi környezetben. Ez Kodálynak ugyanolyan fontos volt, mint a Lóránffy, hiszen itt semmilyen (anyagi – szellemi – zenészi) háttér nem volt a gyerekek mögött. A szüleim félig-meddig kitelepítve (ez bonyolult) éltek itt és 1958-ban költöztünk a belvárosba. Az ottani osztályommal annyi a kapcsolatom, mint Keleti Péternek vagy Tardy Jánosnak a Lóránffyval. Vissza is látogattam sokat. Amíg oda jártam, önállóság és őszinteség uralkodott. Nem volt anya-iskola, köldökzsínór, vagy bármi igazgatóság. Csak egy-egy osztály indult az énektanárral és tanítónénikkel. Földszintes ház, télre vaskályhák, budi az udvaron. Öt éves koromban már megismertem a leendő énektanárt, Szász Józsi bácsit. Adott egy furulyát, ami máig a legjobb nálam ebben a fajtában, három oktávot lehet kijátszani rajta. Negyedikben Józsi bácsi ajánlólevelét vittem Miki bácsihoz (ismerték egymást) és így kerültem a Lóránffyba. Az előbb említett őszinteséget politikai értelemben is értem. 1955 telén a Mennyből az angyaltól zengett az iskola. 1956-ban mindenki (a szülők) megszerezte a munkahelyén vezetett besúgásokkal teli aktáját. 1957-ben az iskolai év végén a már bevezetett új címer ellenére az én bizonyítványomban még a Kossuth-címer szerepel. (Nálatok hogy van ez?) És egy konkrét eset: Ágika keservesen sír a szünet (becsengetés) után. Erna néni kérdi: mi baj? „Azt mondták a gyerekek, hogy az apukám kommunista.” –szóval ilyen volt Soroksáron. (Évtizedekkel később, 1984-88 között a Madách Gimnáziumban, ahol átmenetileg tanítottam, annyi agy-mosott szolga-lelket láttam, mint korábban soha az állítólagosan kemény időkben. Ezt hívják fázis-késésnek.) Visszatérve a Lóránffyhoz: még nem érkeztek képek a múltkori találkozóról, de én biztosan fogok küldeni. Vajon nem gyűjthetnék filmes vagy legalább hangos ereklyéket? Nálam van egy hanglemez kb. 1967-68-ból. Ezen egy tanév végén több tanár búcsúzkodik. Pl. Tímárné: „Így búcsúzik tőled az igazgató, ahogy te mondd.....néni!” Találós kérdés: hogy szól a keresztneve? Én bizony sosem hallottam korábban. Tanított ő egyáltalán valamit vagy valakit vagy csak reprezentált? Én ez utóbbit gondolom. Magamban sokszor felidéztem egy-egy vezető kapcsán: még mindig jobb egy szürke igazgató, ha alatta mindenki önkéntesen működteti a rendszert, mint egy zseniális Mátyás király, aki alatt csupa bürokrata tesz-vesz. Mozgóképeken főleg Kanadába és Japánba exportáltak minket és a tanítási módszert. De ezeknek a dokumentumoknak a felkutatása túl nagy energiát igényelne. Egy kifutó megemlékezés az egy évvel felettünk járó évfolyamról. Nekem három ilyen osztály jutott, akikre felnéztem és akik a tanároknál is jobban figyeltek rám. A zeneis két osztályt (Nagy Pistáék és Kajetánék) egynek tekintem. A Móriczban hozzájuk adódott Kőből Annáék osztálya. (Azóta is folyamatosan figyelem gimnáziumi tanárként az osztályok hasonló kapcsolatait. Vannak anyáskodók és vannak a feljűk felfelé barátkozók. Erős évfolyam-párok különülnek el.) Végül 12 éves koromtól ismertem azt az osztályt, amelyiket Belia Anna emlegetett a Fazekasból egy hete. De ezt talán külön folytatjuk, legkésőbb a következő találkozón. Pöttyös csokornyakkendős kép, találkozás kép és itthoni családi kép megy valamikor. Most nincs csatolmány. Mókuskás kép kb. 50 van itthon. Szeretettel Z.Z.

Tóth Zsuzsi

Szia Zoli, nagy érdeklődéssel olvastam soraidat. én is csodálkoztam amikor Fencsik mamájának a cikkében olvastam, hogy Gabort 3. ban vitte át a zeneibe, nem jól emlékszik a mama, mert másodikban már ott áll a II-D-s osztálykepen, és Gabi maga is úgy írja, hogy második év elején vitte át a mama a zeneibe. az iskolaév már elkezdődött, de meg az év elején voltak. én harmadikban jöttem, az év elkezdődött már amikor csatlakoztam. szerencsemre itt az utcánkban egy hazaspar szolt anyukamnak, hogy letezik ez a zenei, és anyukám azonnal kivett a közeli általános iskolából és elvitt Bors Irma nénihez. Fut a gözös kezdetű nepsdalt elenekeltem, és fel voltam veve. azóta is halas vagyok ennek a hazasparnak, mondogatom is nekik. Buba szerint letezik 8-os osztálykép, neki ott van, csak kicsit elazott, gyűrött, most próbálja kisimitani. Szia, megyek aludni: Zsuzsa

Kolesár

Zoltán, köszönet részemről a rendkívül sok újdonságot tartalmazó írásodért. Nagyon sok nagyon érdekeset tudtam meg ebből (is)! Ami a találkozó képeit illeti, elküldtem Fencsik Gabinak, gondolom majd föltesz belőle egyet-kettőt. Írjál máskor is! Szia, András

Buza Mari

Zentai Zoltán kérdésére: utána fogok nézni, hogy negyedikben melyik osztályba jártam. Talán még megvan a bizonyítványom, abból kiderül. Egyébként egyike vagyok azoknak, akik mind a nyolc osztályt a Lórántffyban jártam. Mivel mi Óbudán laktunk, az 56-os lövöldözős időszakban nem tudtam bejárni, és talán két napot egy közelebbi iskolában töltöttem, ennyi elhajlásom volt. A negyedik időszakból arra emlékszem, hogy nagyon szigorúan számon kért anyanyelvi képzést kaptunk Ili (?) nénitől, aki a mutatóujján viselt egy ezüst pecsétgyűrűt, amivel kopogott a padokon, ha figyelmeztetni akarta a zajongókat. Egyszer még egy helyesírási verseny is volt az iskolában, bár az lehet, hogy már Rózsi néni idejében (azért emlékezetes a számomra ez a verseny, mert kifogyott a tinta a tollamból az Eroica szinfóniáról szóló résznél, és ezzel elvesztettem a fonalat, lemaradtam). Emlékeztek a "vagy de vagy viszont" a deviszont helyébe tanításra? Manapság a "kerül" szerkezeteket kellene hasonló kvalitású tanerőknek irtani a köznyelvből. Rózsi néni sokat olvastatott bennünket fennhangon, a helyes hangsúlyozás érdekében.

Viszonylag kevés osztálykép került elő, valószínűleg nem készült minden évben. Találtam viszont egy képet, ahol népitáncoltunk elől-hátul szőttes kötényben, meg egyet Debrecenben, a Bikában, a zárókoncert közönségében (Beethoven IX. szinfóniája volt a műsor, abban mi nem énekeltünk). Debrecen is nagy emlék a számomra: az utazás előtt voltunk úszni a Lukács fürdőben, ahol sikerült úgy megfáznom, hogy a kórusverseny napján megszólalni sem tudtam (azt hiszem nem kellett a létszám miatt kiállnom a színpadra tátogni, így csak a színpalak mögül szurkoltam).

Megtaláltam egy első osztályos évváróhoz betanulandó szöveget is, a lényege: a kedves szülők fogadják elnéző szeretettel a produkciókat. Arra emlékszem, hogy vizsga jellege volt a dolognak, az osztályban zajlott, a szülők és az igazgató jelenlétében. Arra emlékeztek, amikor elsős korunkban Nagykanizsára utaztunk szerepelni? Egységesen világoskék vászoning volt az utazáshoz és a fényképeken fennmaradt garbónyakú (szűrős) a szerepléshez. Volt egy zenés darab is (A kis kéményseprő), amiben igazi színházi színpadon, a díszletek között játszani kellett, és valami rövid betétdalt énekeltünk. Szerintem Miki bácsinál sokkal közelebbi kapcsolata volt az osztályunknak első-másodikban Bors Irma nénival. Miki bácsi mindig is jobban kedvelte a felettünk levő osztály lányait. Persze lehet, hogy ezt csak én éreztem így. Az biztos, hogy édesanyám Irma néni tanítványa volt, így többé temlegettük otthon. A fellelt dokumentumok másolatait rövidesen küldeni fogom. Üdvözlettel Buza Mari

Duliskovich Katalin

..., bár nem gondoltam, hogy egyszer majd "írással" is belépek. Sokáig úgy éreztem magam, mint , aki leselkedik csak és hallgatózik, ahogy olvastam a leveleiteket. Mostani megszólalásomnak két oka van: az egyik, hogy a honlapra feltett képek-melyekből nem sok van meg nekem- óriási hatással voltak rám, a másik pedig, hogy Buza Mari említette Rózsi nénit (Koltai(y)né, úgy emlékszem), akinek mostanra is megmaradt(úgy érzem) jó fogalmazási képességemet ill. jó magyar helyesírást köszönhetem. Életem legjobb magyartanárnője volt, gyakorlatilag mindent, amit tudok, neki (és édesanyámnak) köszönhetem. Igen, ilyen a "de viszont" is. Múltbeli magamról annyit, hogy soha nem éreztem magam jól a Lórántffy-ban. Ennek oka: III-ban kerültem közétek. Az első ének óra Csik Miki bácsival rémálomként maradt meg a számomra. Dallamírás volt a röpdolgozat tárgya. Kaptunk egy tök üres lapot, ő lalázott , majd utána csönd. Ti mindnyájan elkezdtetek vadul dolgozni, én meg nem is értettem, hogy mit kell csinálni. Ti szépen meghúzkodtátok a kottasorokat, én pedig zavartan nézelődtem. Na, hát így indult. I-be Pécelen, II-ba Bp-en a Kosciusko Tádé u-i iskolába jártam. Édesapámnak nem lehetett állása, kuláknak minősítették, az Országos Fordítóirodának csinált három nyelven fordításokat eseti megbízások alapján, anyu dolgozott csak, ő középiskolai énektanárnőként kottát másolt, később kottagrafikus lett, maszekul meg Kodály (mostanság így mondanánk:) személyi titkára volt. Neki is sokat dolgozott, műveit tette át kézírásból nyomtatható formájú kottába, rendezte az iratait, stb. Ha a gyerekkoromat visszaidézem, csak arra emlékszem, hogy nálunk mindig égett a kislámpa, ami mellett anyu dolgozott. A Rákosi időkben gyakorlatilag ő tartotta el az egész családot. Az I.kerületből , a Tigris utcából jártam be minden nap a 18-as villamossal a Lórántffy-ba. Emlékszem arra a borzasztóan nehéz télikabáttra, amit a disszidált unokabátyám itthon hagyott kabátjából csinált nekem valaki a családból + a táska. Úgy izzadtam a leghidegebb télben is, mire beértem az osztályba, hogy csodálkozom így utólag, hogy nem kaptam tüdőgyulladást. Oltai Kati és néha Zemléni Mari volt az utitársam. Zongorázni nem nagyon szerettem, nem is voltam ügyes. Az egészben csak az éneklést szerettem . Abban az időben rengeteget fáj a fejem, és egy szemészdoktornő kitalálta, hogy kell nekem állandó viselésre egy szemüveg. Na, azzal minden reggel nekimentem egy villanyoszlopnak, ami szürkére volt festve. Száz szónak is egy a vége, nem voltak azok az évek túl sikeresek a számomra. Mivel otthon ún. "jó gyerekek" neveltek, igencsak meg kellett magam erőltetnem, hogy engedve a betyárbecsületnek, én is nekirugaszkodjak azon az elhíresült április 1-én és lemenjek Veletek a Városmajorba. Az igazgatói rovíót megelőzően otthon rögtön aznap megmondtam, hogy mi történt, ki is kaptam érte rendesen. Nem tudunk semmit Jánosi Rózsáról és Lenz Erikáról? Nyolcadikosok lehettünk, amikor felmentünk az iskola padlására, ahol életemben először láttam pornó fényképeket, amiket természetesen a visszamaradt agyammal nem is igen értettem, de úgy emlékszem, hogy ők ketten segítettek nekem ezen képeken keresztül a felvilágosodásomban. Milyen érdekes. Nem úgy emlékeztem magamra, mint, aki a második, harmadik legkisebb, de a fényképeken látom, hogy Szűnyogh Márti után majdnem rögtön én következtem. Egy érdekesség, hogy milyen is az emberi agy: Idén nyáron volt a CIB Banknak egy éfordulós megemlékezése műsorral egybekötve, aminek a moderátora Galkó Balázs volt. Szünetben egy büféasztalt támasztott, én nagy levegőt véve odamentem hozzá és bemutatkoztam. Az ő reakciója nem a meg-vagy felismerés volt (ennyi év után nem is csoda!), hanem rögtön rávágta: "Tigris utca 10." Hát ez van. Minenesetre nagyon jópofa volt. Valószínűleg nem fogok elmenni az áprilisi találkozóra, de így a neten keresztül még egy ideig "olvasója" maradok a levelezéseiteknek, ha nem veszitek zokon. Mindenkit szeretettel üdvözlök Duliskovich Katalin

Cagi

Szia Kati! Egyáltalán nem veszem zokon sőt! Nagyon szeretném, ha rendszeresen itt lennél velünk, és most már ennyi év eltelte után, jól is érzed magad velünk. Látod milyen jópofa emlékeket idézünk meg nap, mint nap, s benned is biztosan él olyan emlék is amire szívesen emlékszel. Hiszen én mindenkinek hajtogatom, hogy akkor és ott mi mindannyian boldogok voltunk. Te is akár csak Lantos Iván ma is jó szívvel emlegeted Rózsi nénit. Mi mindannyian alapnak, méghozzá olyan alapnak tekintjük azt az iskolát amire építkezni lehet. Gondold meg az áprilisi jöveteledet, ne hagyd ki! Pláne most, hogy már tudod, hogy Rózsi néni is ott lesz szombaton, gyere azon a napon! Szeretettel üdvözöllek Cagi

Gál Éva

Szia Kati! Nagyon örülök, hogy megszólaltál. Én nagyon emlékszem rád, mindig kicsit távolinak zárkózottnak tűntél és szerettem volna közelebb kerülni hozzád. Lehet, hogy hülyén hangzik, de például a neved, az nagyon tetszett nekem. Valami különös lüktetés volt benne. Rózsi néni nekem is a kedvencem volt, se előtte, sem utána nem találtam hozzá hasonló jó pedagógust. Ha jól emlékszem, szép alt hangod volt, javíts ki, ha tévedek. Azért csak olvasgassál, és gondold meg az áprilisi találkozást. Jó lenne téged is látni Dobogókőn. Szeretettel: Gál Éva

Buza Mari

Szia Dulis! Jó hallani felőled is! Nagyon élvezem, hogy egy csomó régi fénykép és más "ereklye" előkerült a fiókok mélyéről, és Fencsik Gábor jóvoltából látható az Interneten. Még emlékszem, amikor egyszer Nátalok jártam, és az édesanyád által másolt kottákon nagyon elcsodálkoztam. Addig úgy gondoltam, egy kotta az "van", de sohasem foglalkoztam azzal, hogy hogyan "lesz" annyi, hogy mindenkinek a kezébe vagy kottatartójára jusson. A másológépek világában már mennyivel könnyebb a helyzet! Arra is emlékszem, amikor a kis testvéred született. Puszi Buza Mari

Gál Éva

Bálint Katinak balesete volt, a kocsijába belement egy másik kocs, és megsérült, kórházban van, ennél többet nem tudok. Ha megtudok valamit, írok. Ha ti tudtok meg valamit, írjátok meg. Üdv: Gál Éva

Tardy Jancsi

Kedves Hölgyek és Urak! Az imént beszéltem Katival telefonon (ez már jó jel...). Egy Mercedes futott a kis Suzukijába. Sok helyen tört a csont... Medence, ágyék, csukló és egyebek + agyrázkódás. A Koltóiban (Traumatológia) fekszik, csütörtökön műtik. Szedálják. Az a javaslatom, telefonon röviden érdeklődjetek, ne legyen terhelő Számára. Jelezték felé: újra kell majd járni tanulnia és legalább három hónap... Ez az, ami bármelyikünkkel, bármelyik percben előfordulhat. Fontos, hogy tisztán beszélt. Szeretettel üdvözöllek Benneteket Tardy János

Tajthy Tamás

Kedves Osztálytársak! Bálint Katit, - akivel most mobilon röviden beszélni tudtam - múlt szombaton súlyos autóbaleset érte, úgy vágta ki a tűzoltók a roncsból. Eltörtött lába, medencéje, csuklója, agyrázkódást kapott és nem is sorolom.... A budapesti Traumatológiai Intézetben fekszik. Az intenzívról már kikerült, de még csütörtökön műteni kell. Nagyon gyengén érzi magát. Orvosai szerint legalább 3 hónap, amíg felépül. Szegény most azt sajnálja, hogy áprilisban nem lehet ott a tervezett találkozónkon. Mindenkit szeretettel üdvözöl. Tajthy Tamás

Cagi

Szisztok Mindenkinek! Látom már jó páran próbáljuk Katiban tartani a lelket. Én is beszéltem vele, a hangján is érezhető, hogy szedálják, de viszonylag tűrhető a hangulata, a hangja is jó. Biztosítottam arról, hogy vele vagyunk, bármilyen segítségre szüksége van, szóljon, segítünk. Még most is az áprilisi találkozó szervezésével van elfoglalva, mondtam neki, hogy azt is megcsináljuk, sőt ha olyan állapotban lesz, hogy vihető akkor visszük is. Ha még akkor nem, akkor a kedvéért csinálunk később egy másikat. Szerintem mindannyian vezetünk, veszélyes üzem az autózás, egyikünknek sincs ez ellen biztosítása. Most pedig semmi más dolgunk nincsen, mint hogy Katinak tegyük könnyebbé a gyógyulását, mert nehéz időszak előtt áll. Hosszú ideig csak mankózhat majd. Mindenkit puszilok, Cagi

Kovács Kati

Szia Gál Éva! Egyáltalán nem reagáltál a leveleimre, így nem tudom megkaptad vagy sem. Teljesen nem vagyok képbén, április 16-án lesz az összeövetel? Még egyszer írom akkor, hogy szeretnék én is ott lenni, de egy napra, ha jól értelmezem szombat-vasárnap, akkor szombaton. Valószínűleg Kecskés Katit is hozom magammal. Sok puszi: Kati

Gál Éva

Szia Kati! Tényleg nem reagáltam, de ezen most én is meglepődtem, mert amikor olvastam a leveledet, annyira jól esett az egész, hogy magamban azonnal megválaszoltam, és azt gondoltam, hogy ez már el is jutott hozzád. A múlt hetem rendkívül sűrű volt, és nagyon arra koncentráltam, amit csináltam. Van egy nagyon különleges román masször barátom, akit havonta egy hétre vendégül látok, és megnyílik nálam egy fantasztikus gyógyító "klub", ahol a barátom masszírozza a másik barátaimat, én pedig egyéb módokon próbálok hozzájárulni a jóllétünkhöz. Ezt rendkívül élvezem, és teljesen elmerülök benne. A hét végére kimerülök, és ugyanakkor feltöltődök, és folytatom tovább az életet másképpen. Ilyenkor aztán jönnek a meglepetések, hogy kinek mire nem válaszoltam, hova felejtettem el elmenni...stb. De most már itt vagyok, és elmondom, hogy nagyon örülök neked. Nem csodálkoztam soha igazán Pátkay Petin, mert nekem is nagyon tetszettél mindig, inkább azt az érzést erősítette bennem a lényed, hogy én soha nem lehetek ilyen szép, babaarcú, és ilyen nőies, és egyben okos stb.. Ezen kívül most hallom, hogy mindenki szerelmes volt Petibe, vagy majdnem mindenki, pedig erről is azt hittem, hogy csak én vagyok olyan szerencsétlen, hogy reménytelenül szeretek valakit. (milyen korlátolt voltam!!!!) Szóval igen, ezekről beszélnünk kell nagyon komolyan egymással!!!! Szuper, hogy jössz Dobogókőre és annak is nagyon örülök, ha Kecskés Katit elhozod. Őrá is nagyon sokat gondolok mostanában. Őbelőle a komolysága, a copfjai maradtak meg bennem. És ahogy rá gondolok, a rendezettség, rend jut eszembe. A köpenye mindig rendben volt. Az alakja is pont mindig rendben volt. A kézmozdulatai is bennem vannak, ahogy a füzetait, könyveit kezelte. Most az is eszembe jut, hogy az írását is nagyon szerettem. Nagy kerek (inkább lekerekített szögletes) betűkkel írt, és nem nagyon hibázott. A füzetei is rendesek voltak. Azt hiszem, az ő írását utánoztam, úgy alakult ki a saját kézírásom. És még valami eszembe jutott most, hogy valamikor gimnázium elején kezdtem naplót írni, és úgy döntöttem, hogy egy Kati nevű lánynak címezem a naplóbejegyzéseimet. Már nem tudom, hogy az te voltál-e vagy Kecskés Kati, de most azt gondolom, hogy talán a kettőtök keveréke lehetett. Akkor most beírtalak a listára benneteket, és ide másolom, hogy mindenki láthassa, hogy ki tervezi mostanáig, hogy eljön. A sárgák ott töltik az éjszakát is.

Nagyon kíváncsi vagyok a képekre is, amikről írsz. Várom a találkozást, meg a soraidat. Szeretettel: Éva

Tóth Zsuzsa

Gyerekek! Balint Katalival 1 óra körül beszélgettem kicsit, arra kert, hogy irjam meg körlevelben, hogy mindenkit puszi. "Egy roncs vagyok" ezt hajtogatja. Gimnazista osztálytársaink is támogatják. Tegnap volt nala Nagy Zita, holnap megy hozza Mezei Magdi kedves barátok a gimnáziumból. Meg felsorolni is sok helyen tört el a csontja. Jobb csukloja, es bal bokaja. többek között. Karja be van gipszelve, bokajan operáltak a csontok elcsuszta, es a medencejejen lesz komolyabb műtet, egy femlemezt tesznek be ami örökre ott marad. Kicsit mosolygosan mondta ha majd repülön utazik sipolni fog a riaszto ajto. Arra kert, hogy csütörtökön ne menjünk hozza természetesen, de ha kicsit erősödik menjek en is be , persze megyek amint lehet. Meg most is a találkozon töprengett, azt kerdezte nem tudod Zentai miért nem akar menni? mondom neki hat meg most is ezen jar a fejed? Tudod mondja ő -en egy verbeli szervező vagyok. es persze arra gondol, hogy majd felepülése utan is legyenek találkozok. Persze, hogy lesznek!! Azt mondja: mi lesz a sok level erkezik a munkahelyemre?? szol az egyik barati munkatarsanak tegye azokat felre egy mappaba. Abrandoztunk rola milyen jo lenne egy laptop az ölebe es azon levelezhetne velünk. (tenyleg Kosa Marci !! erről jut eszembe nem lehetne Kati munkahelyi cimert egyelőre levenni a listaról?) Kerte szoljak a Thermalban a fodrasznőnek akihez jar evek ota, hogy egyelőre nem jön. kicsit fanyar humorral mondtuk, hogy milyen jo, hogy most volt a mult heten nala, egy darabig most meg szep lesz. Puszi: Zsuzsa

Kósa Marci

Sajnálattal és aggodalommal értesültem Kati balesetéről. A munkahelyi címét levettem a listáról. Most csak ennyit.

Mindenkit üdvözlök. Kósa Márton

Fencsik

Nagyon elszomorított B. Kati balesete -- remelem, gyorsan felepel, es a labadozasa idejen ujra csatlakozik a virtualis tarsasaghoz.

Vidamabb tema: itt pillanatnyi szunet allt be az unokaszaban, így tegnap este volt idom dolgozgatni a honlapon. Korrigáltam néhány kepalairast, feltettem Kolesar Andris néhány kepet a szigeti találkozórol, az Eletrajz es a Történetek c. rovatok jelentosen bovittek, a Jelen rovatba felkerult Buza Mari kepe. Marinak es Kolesar Andrisnak koszonet a kepekert; akinel vannak meg kepek a fiok melyen, csak kuldjetek nyugodtan. Buba fenykepgyujtemenyet Balint Kati mar eljuttatta Kolesar Andrishez, hamarosan befutnak ezek is. A honlap tovabbra is az <http://www.lorantffy.net> cimem bongeszhető. Fencsik Gabor

+

Duliskovich Kati írja:

>III-ban kerültem közéték. Az első ének óra Csik Miki bácsival rémálomként maradt meg a számomra.
>Dallamírás volt a röpdolgozat tárgya. Kaptunk egy tök üres lapot, ő lalázott, majd utána csönd. Ti
>mindnyájan elkezdtetek vadul dolgozni, én meg nem is értettem, hogy mit kell csinálni. Ti szépen
>meghúzkodtátok a kottasorokat, én pedig zavartan nézelődtem. Na, hát így indult.

Szia Kati, emlékszem a hangodra a korusban, a fenykepek visszahoztak ezt is, sok mas emlékekkel együtt. A szolfezs- orakon en is ossze voltam zavarodva eleinte: masodikban kerultem at a Lorantffyba, es az elejen egy kukkot se ertettem a kottaolvasasbol, se a szolmizacios kezelekbol, se a tobbi talanybol, ami a tobbiek szamara mind magatolertetodo volt. Tisztan emlékszem a megvilagosodasom pillanatarra, amikor néhány honappal kesobb egyszerre megerttem az egesz miskulanciat: a kvintkort, a kereszteket es be'ket, a pontozott hangjegyeket es a tobbit. A Nagykoruton keltem at eppen, amikor varatlanul beutott a heureka-pillanat. Duhodt villamoscsilingeles riasztott fel a revedezesbol: kis hijan elutott a hatos villamos. Aztan néhány evvel kesobb annyira belejöttem a dologba, hogy engem rendeltek ki Cagi melle szolfezs-korrepitornak, amikor Cagi az iskolaba érkezett -- negyedikben, ha jól emlékszem. Ugyanezert korrepetalas urugyen feljartam Cagihoz delutanonkent abba a fasori hazba, ahol Rozsi neni is lakott -- de mi vasott kolykok szolfezs helyett Boccaccio-t olvastunk, ami nem tartozott szorosan a tananyaghoz. Ennek ellenere Cagi nagyon szepen megtanult kottat irni-olvasni, bar az en szerepem ebben valoszinuleg csekely volt.

+

Borza Toni szomorú történetének en is a verekedős verziójára emlékszem -- bar ez nem jelent semmit, mert nincs elso kezbol valo informaciom rola, csak arra emlékszem, amit masoktol hallottam. De Peter gammaglobulinos sztorija is ismeros, bar a ket eset az en emlékeimben nem kapcsolodik össze: gammaglobulint tenyleg kaptunk, de nem biztos, hogy rogtan a Borza Toni-eset utan. Viszont az a verekedős gyerek (Borbely?), aki allitolag megtamadtá Tonit, eltunt a kornyekrol, es soha tobbet nem lattuk: az a hireszteles jarta, hogy javitointezetbe kerult. Ez a verekedős verzió mellett szol, de persze mindez csak hireszteles es extrapolacio: a felnottek kozul senki nem kototte az orrunkra, hogy mi is tortent valojaban.

+

Zentai Zoli írja:

>Bálint Kati az állandóan frissített névsoron egyeseknél jelzi, hogy mikor jött vagy ment, de én már lemondtam róla, hogy áttekintsem e múltbeli változásokat. Fencsikről most (anyukája Botfűl-cikkéből) tudtam meg, hogy >harmadikban jött, Cagiról és magamról tudtam, hogy negyedikben...

A datumban anyukám teved: masodikban jöttem. Lathato vagyok a II/d-s osztalykepen, ahol szeliden Baksa-Soos vallara hajtom a fejem... Anyam ugyanolyan impulziv módon, ahogy atiratott engem a Lorantffyba, kis hijan kivett negyedikben, tiltakozasul Bors Irma kirugasa/athelyezese ellen. Ez a szolidaritasi akcio dugaba dolt, csak a Fischer-szulok vettek ki a gyerekeiket, plusz az en anyukam vette ki az ocsemet az iskolabol, de engem nem vett ki halistennek, ugyhogy o se volt szaz szazalekig kovetkezetes ebben az ugyben. Fencsik Gabor

Cagi

Szia Gábor! Hiányoztál! Mint mondtam, kissé féltékenyen nézem a nagyszülőket, így Téged is irigyeltelek, hogy napokat tölthetsz el az unokáddal. Ismét és ismét átnézem a honlapot, minden alkalom, akár csak egy felfedező út lenne. Találok valami régi újat, jópofát, kedveset, vagy éppen meglepőt. Katit rendszeresen hívjuk, vigasztaljuk. Holnap operálják, hét végén a Totyi pár percre meg is látogatja. És azt is megbeszéltük, hogy ha engedik akkor felvisszük a találkozóra áprilisban. Itt most a napokban csak esik és csak esik a hó, már ember magasságú hókupacokat gyártottunk a ház körül. Küldök egy pár mai képet ízelítőül a listán kívül. Puszi Cagi

Kövendi

Na, ehhez a Borza Tóni ügghöz már én is hozzászóllok, ugyanis együtt jöttünk Pátkai Petivel az iskolába, amikor a verekedést láttuk a sulis alsó teherbejárata körül, tőlünk vagy 50 méterre. Kimentettük Tónit szorult helyzetéből, a verekedős elszaladt, mi kapartuk össze Tónit és kísértük be az iskolába. Erről számoltunk be később, így ti csak tőlünk hallhattátok az esetet. Valóban, Tóni kapott egy nagy flegmást és nekiesett a járdaszegélynek fejjel. Arra emlékszem, hogy ez a fiú a Lórántffy - Trombitás sarkán levő nagy házban lakott, onnan jött ki, lehet, hogy Borbély nevű, de az én emlékeimben úgy él, hogy Gellért Gáborról van szó, aki azóta a közéletben Gellért Kis Gábor néven szerepel és újságíróként aposztrofálja magát. Kövendi Dénes

Totyi

Gyerekek! most beszéltem gimis osztálytársunkkal aki Kati fiaitól érdeklődött, es Kati tul van a műteten, jól sikerült, es mostmar a gyogyulas ele nezhet vegre. kerte meg penteken ne latogassuk, hogy erősödjön.

+

Bubaval beszélgettem, es hajlott volna, hogy egy napra eljön Dobogókőre, ha van meg egy hely Kövendinél. addig meg csak hajlott mig mondtam, hogy fürdögatya kell, de amikor a masszírozást is emlegettem mint veszelyt akkor aztan azt mondta na ne akkor en visszalepek. de meg ha ra lehet beszeleni, masszírozás nem kötelező, ravenni, van_meg hely Bence Nalad , hogy vasarnap veled menjünk. ?? Tardy Jancsihoz biztosra mondja , hogy jön majd nyaron a gulyaspartira. Sziasztok: Zsuzsa

Juli

Ez egy borzaszto szomorú történet. En hasbarugasrol hallottam, ami belsoverzést okozott. A tettessel kapcsolatban, nem hiszem, hogy Gellért Gábor lett volna, mivel o egy nagyon jól nevelt fiú volt és tudomasom szerint nem-igen verekedett. Farago Juli

Tardy János

Kedves Dénes! Látom, sikerült kicsit Tóni barátunk emlékéért "visszahozni" a feledésből. Céлом tulajdonképpen ez volt. Magam is így emlékszem a történetre: egy Borbély nevű ocsmány vagabunddal került összetűzésbe. Tóni valami olyasfélét mondott oda neki, hogy "No Borbély, nyírd meg!" - S ő "megnyírta... Ezt a Borbély nevűt (aki az iskola réme volt), tudomásom szerint rendőr vitte el. Tardy János

Rita

Sziasztok! Nagyon sajnálom, hogy nem tudtam Veletek találkozni, de Érden olyan utcában lakom - erdő és föld út-, amit nem takarítanak és a hó, majd az ónos eső szép kis jégpályává alakította a környékünket. Másnap dél körül jelent meg az első bátor autós az utcánkban és az is szépen csúszkált. Különösen Faragó Julit, Bárd Zsuzsit és Tardy Jancsit sajnáltam, akikkel évtizedek óta nem találkoztunk. Gál Évit úgyszintén, aki a hírek szerint fantasztikus erőnlétben, fiatalos külsővel, kipihenten érkezett, a halált megvető bátorsággal átvészelt pördülést követően! Persze az említetteken kívül is mindenki hiányzott, különösen az a fantasztikus hangulat, ami ezeken a

találkozókon velünk történik! Zentai és Totyi beszámolója alapján el tudlak képzelni Benneteket! Nagyon jó együtt lenni Veletek és nagyon várom a Dobogókői randinkat! Remélem addigra már nem lesz hóakadály!!! Mostanáig csak olvastam a leveleiteket, néma csöndben, mert egy céges belső pályázati anyagon dolgoztam, aminek tegnap volt a bemutatója és szeretném eldicsekedni, hogy mind a három bemutatott pályázatomban a vezérigazgatói különdíjat nyerte el, ami lehetőséget ad a témák további kimunkálására. No, most ismét hajtás-pajtás, mert be kell bizonyítanom, hogy megérdemeltem a díjat!!! De addig jó, amíg szükség van az ember munkájára! Nagyon sajnálom Bálint Katit. Aki bemegy hozzá, kérem adja át üdvözlőmet és üzenem, hogy mire Tardy Jancsinál gulyásparti lesz, addigra már együtt fogunk futni! Addig is pihengessen, olvasson sokat, ha kell küldök neki könyveket! Fencsik Gabi, fantasztikus a honlap! Az életrajz link nagyon klassz lett, de a képeket, emlékeket sem hagyhatom szó nélkül! Még adós vagyok, talán a jövő héten sikerül pótolnom. Nagyon örülök, hogy Buza Mari és Dulis Kati is jelentkezett!. Most egy-két hétig megint szünetelni fogok az írással, mert a fiam utazását szervezzük, aki március 8-án repül Kanadába fél évre. Gondolhatjátok, milyen érzés! Mindenkinek jó hétvégét kívánok! Puszi: Rita

Frank Andris

M'eg Borza Antihoz: En ugy emlekszem, hogy résztvettünk a temetésen, talan Farkasreten, es egy haromszalamu gyaszdalat enekeltunk. Baratsagtan teljes ido volt, vagy csak a lelkekben? Andris (Frank)

Juli

Igen télen, volt a temetés, engem nem engedtek el rá, de a dal, amit azt hiszem Bors Irma néni tanított be nekünk nagyon szép és megható volt. Juli

Toty

Voltam Bubanál, egy fehér szakállas ur integet a folyosó végéről, hogy menjek oda, nem ismertem meg én csak álltam, hogy Buba merre lehet. Jó pár életrajzot vittem neki kinyomtatva. mindent ideadott amiket meg talált, pár fényképet és két újságban képeket és egy cikket, 57 és 58 -ból. végre egy fénykép melyen Casals is rajta van. Nincsen 8-os osztálykép valóban, ami nála van hullamosan az a hetedik ami már megvan. Le van vagva az alja azért nem látta hanyadikos. Kolesárnál beszélném majd ezeket, a találkozó képeivel együtt. egy jópofa kép Tajthy állatalkatban, sapkában a Lorantffy bejárati lépcsőjén tévizek idején és fogja a csellóját pucéron. mögötte Buba, hegedűje tokban, mondom neki miért fáj a csellója. az újságírók kertek vetkőztessen le, jobban néz ki a kepen. És egy totalkép ugyanarról a koncertről amiről Gábor küldte a képet zenekar, enekkor együtt. nagyon kicsi, de majd Kolesár kinagyítja, eles a kép. Hat jól röhögtem egyből azt emlegette, hogy kinek volt tiroli nadrága, és Fencsiknek is volt Pufinak is, Gábor tagadja, de Buba emlékszik pontosan a színre, anyagra, kinek miből volt, Pufije eredeti bőr, Gabore vaszonból barna, kinek meddig ért azt is tudja. Dobogókötől el van riadva, azt mondja Gal Eva korbaccsal fog minket körbe körbe kergetni, ő ebben inkább nem akar résztvenni. Nogradra is csak akkor jön ha lereszedhet ott, és hazajut valahogy. megnyugtattam, hogy persze majd hazaszállítanak reszeget. Julinak írom, hogy Buba legalább az orromig ér, amikor mondtam neki a pizsamát, egyből mondta, hogy egy gatyá is kellene. jó testes, pocakos, úgyhogy egy normal méret jó neki, csak le kell vagni a hosszából. jokat főz, azért olyan hasas. majd én is körülnezek itt levett farmergatyák ügyében. csak a szarabol kell kurtítani. sziasztok mindenkinek: Zsuzsa

+

Gyerekek, irjatok Katinak, holnap megyek be hozzá vasárnap, és beviszem neki a leveleket kinyomtatva. most beszéltem vele, fájdalmai vannak, szarul van ezt mondta. mikor mondtam neki, hogy kinyomtatam az érkező leveleket ennek nagyon örült. és varja, hogy holnap bevigyem,. ő kerte, hogy csak holnap menjek. Nagyon örül, hogy Kosa Marci levette a munkahelyi címet a listáról. puszi benneteket: Zsuzsa

Pankotai Buba

Zentai Zoli

Maguk a képek Fencsikhez mennek. Benne megbízom, ha szelektálni akarja, akkor nem teszi fel az összeset a honlapra. Ha a leírás alapján hiányoljátok valamelyiket – akkor külön elküldhetem. Tizenegy képről van szó, amelyek 2005. február 12-13-án készültek a találkozón és utána itthon. Megjegyzem, hogy utoljára készítettem hagyományos fotót – a digitális technikával jobban látható lenne a most sötét háttér. Valamint sokkal egyszerűbb a digitális képek átírása házilag. Ezennel megalapítom tehát az irodalmi képalírás műfaját: itt csak a leírás szerepel, a képek valahol másutt vannak. Összkép nem készült, teljes nem is készülhetett, mert voltak késők és előbb távozó. Most Totyi kérésére írtam külön Bálint Katinak, gondolom ezt többen megtették. Mindenkit szeretettel üdvözöl Zentai Zoltán – de itt most nincsenek sok kilós bájos csatolmányok

Fencsik

Ujdonságok a keptarban: Juli ujsagkivagata (talányos kepalairassal) az Ujsag rovatban, Zentai Zoli családi kepei a Jelen rovatban, pirosfoltos csokornyakkendo-ereklye az Emlektargyak rovatban, Juli es Zoli margitszigeti fotoi a Talalkozok rovatban. Koszonet Julinak es Zolinak a kuldemenyekert. Egy altalanos megjegyzes, Zentai Zoli egy elejtett mellekmondatahoz kapcsolodva: az eletrajzokat es a Tortenetek rovatban osszefont szovegmintakat onkenyesen emeltem be a lista forgalmabol (a "beemeles" egy Esterhazy terminus technicus). Aki ugy erzi, modositani vagy torolni ohajt barmit a szovegekben, az szoljon nekem, es en azonnal torlok-modositok a szerzo instrukcioi szerint. A Well, ahonnan irok (a vilag elso ISP-je) hasznalati utasitasaban a legelso mondat: "you own your own words." Mi is ehhez tartjuk magunkat. Masfelol persze a listara kuldott levelek epp annyira nyilvánosak, mint a honlap tartalma. Ha peldaul a Google-ben rakeresel a "Szentés Tunde" kulcsszora, akkor a google rogtan kiirja Jutinak a listara irt levelet. A google mindent tud, az interneten minden nyilvános. Mindazonáltal, ha javítani, bővíteni, szükíteni vagy tagítani szeretnél a honlapra feltett szövegeken, akkor küldd el nekem a módosított változatot. gabor

Lantos Iván

Bence! Jo volt latni a nevedet. Ivan

Kovács Kati

Szia Totyikám! Kérlek,ha mész Bálint Katihoz légszíves tolmácsold, hogy gondolok rá és kívánom a mielőbbi felgyógyulást és főleg kitartás! Puszi,Kati

Keleti Péter

Kedves érdekeltek ! Jó lenne az egymásnak írt leveleket egymásnak küldeni és nem mindenki másnak (is)!
Technikai segítség: 1. Névsorunk, ugye van. E-mail címmel. 2. Meg lehet találni a feladó e-mail címét, amikor válaszolunk neki. A feladónál a sor végén. Rá kell állni az egyedi névre, click a jobboldali egérgombbal, és lemásolni (Másolás/Copy) Új levél nyitásakor a címzetthez ezt be kell másolni (Beillesztés/Paste). Kíméljük a lorantffy5563@primlista olvasóit magánügyeinktől! Ha csak válaszolunk egy körlevélre, akkor az, sajnos ismét körlevélként megy el. Többek levelező rendszere bedugult már és a többiek sem boldogok a töménytelen nem nekik szóló levéltől. Köszönettel Keleti Péter

Kósa Marci

Borza Anti halálának okát valószínűleg a vizsgáló orvosok sem tudták egyértelműen megállapítani. De feltehetőleg felmerült a Heine-Medin fertőzés (járványos gyermekbénulás) gyanúja is. És ha csak a gyanúja is felmerült, feltétlenül intézkedni kellett. Szerintem ezért kaptuk a gamma-globulint. Meg ezért volt egy hét tanítási

szünet. Ne felejtjük el, akkor még sem a Salk-vakcina, sem a Sabin-cseppek nem léteztek, legfeljebb kísérleti stádiumban. Magam is ismerek olyan embereket, akiket a Heine-Medin kór tett rokkanttá. Azt persze nem vitatom, hogy a verekedések sem tettek jót. A tanítási szünet nem vonatkozott a zeneórákra, ezért a szokott időben elmentem a zongoraórára. De Raj Gizi néni azzal fogadott, hogy a fertőzésveszély miatt harmadikosoknak nem tarthat órát. Így aztán elindultam haza. A Tárogató úton laktunk, nyolc megállót kellett villamosoznom, aztán még gyalogolnom felfelé. Út közben éreztem, hogy valami nincs rendben. Fájt a hasam, és alig tudtam lépni. Nagy kínnal, hősieesen, sírva hazakínlódtam magam. Otthon rögtön tudták, hogy orvost kell hívni. A gyermekorvos megvizsgált, és megállapította, hogy kizáródott sérvem van, amit záros határidőn belül operálni kell. Úgy is lett, még aznap este megműtöttek. Utána hetekig lábadoztam. Visszatérve Antira, annak még tanúja voltam, ahogy a kórus készült a temetésre. Ha jól tudom, egy kétszólamú Kodály-műhöz Kistétényi Melinda írt az alkalomhoz való szöveget: "Élők bús útja végső búcsúra szólít. Végtelen éjjelen nyugodalom szálljon reád..." Az egyik próbán Bors Irma felhívta a figyelmünket, hogy ne legyen "suttya" a "bús útja". A lányok között volt, aki vihogott. Nem csoda, a gyermekhalált nehéz ép ésszel kibírni. Irma néni persze neheztelt a vihogás miatt. Mindenkit üdvözlök: Kósa Márton

Cagi

Szia Gábor! A bővítés remekül sikerült, ha válogatott az anyag akkor, a válogatás is jó. Ismételten köszönet érte, Cagi

Fencsik

Buza Mari kuldott két gyönyörű képet. Az egyik egy Kodály-látogatáson készült, de nem ugyanakkor, amikor a nevetos kép, mert Kodályon más oltony van. A kepen jól érzékelhető Kodály profetai intenzitása -- ha nem tudnánk, hogy a szolmizációs kezelekből vizsgáztat éppen, az ember azt gondolna, aldast oszt vagy kezzel gyogyít. Minden arcon feszült figyelem és koncentráció. A kép ravilagit a nevetos Kodály-fénykép lelektani hatterére is: megkönnyebbulten és felszabadultan nevetünk, mert atmentünk a vizsgán. Buza Mari arcából itelve harmadikosak lehettünk a kepen. En Marin kívül nem tudok azonosítani senkit; talán Marci tudja, kik allnak Kodály körül. A másik kép a debreceni korusfesztiválon készült, ezt feltettem a debreceni csoportkép melle. Ezen a kepen csak Marit, Gottinger Juditot, Kovacs Katit és Biro Marit tudom azonosítani; akinek további otlei vannak, szoljon. Marinak ha'la's koszonet a kepekert. A Kodály-kép a Latogatok-rovatban lathato, a debreceni kép a Korus-rovatban. gabor

2005. március

Buza Mari

Szerbusztok! Remélem, Bálint Kati napról napra jobban lesz. Szép tőled, Totyi, hogy voltál nála látogatni! Sok levél szól a szerencsétlenül járt Borza Antiról. Nekem annyi emlékem maradt vele kapcsolatban, hogy voltunk a temetésén, ahol énekeltünk, és gyerekfejjel mindenki értetlenül állt a halál ténye előtt. Életemben először akkor találkoztam a tömjén illatával (a protestánsoknál nem használják), és azóta is bármilyen alkalommal érzem (a férjem katolikus, a "szagos" misék nagy ünnepeken vannak), mindig eszembe jut a temetés. A honlapon többen írtatok a nehéz anyagi körülményekről. Bizony nem volt könnyű a szüleinknek. Emlékszem, hogy édesanyám orvosi köpenyeket vasalt, vagy bedolgozóként lepedőket szegett éjjelente. Mivel édesapám disszidens volt, édesanyámat sokáig nem tartották elég megbízhatónak ahhoz, hogy fix munkahelyet találjon. Szerencsére, a nagynénim segítettek, ahogy tudtak. Juti írt "a" cipőjéről. Na, az én cipőim is "kincset érők" voltak. Az egyik képen, ahol hegedülünk, jól látszik, hogy bizony kissé kinőtt ruhában vagyok, és a magas szárú cipőm is eléggé kopottas. Emlékszem, még nyolcadikban is csak egy fehér(nek mondott) korcsolyacipőm volt, abban jártam egész télen. Sebaj, jót tett a lábamnak. A fiatal lányok által vágyott szép cipőt, csinosabb ruhát csak a középiskolában kaptam egyet-egyet. Amikor már utazhattam, akkortól jó világ jött a ruházódásomban: édesapám ellátott a szerinte legjobb minőségűekkel, hogy tartósak legyenek. Igaz, hamar kinőttem őket, de nagyon élveztem, amíg jók voltak, hogy csinos és divatos lehettem. Kodályval kapcsolatos emléket is ígértem. A

történet családi színhagyományként maradt fenn, és csak részben kapcsolódik a Lórántffyhoz. Az egyik unokanővérem férjének a nagybátyja Kerényi György volt (az ő révén kerültem az iskolába), aki Kodállal együtt dolgozott a Tudományos Akadémián . 5 éves voltam, amikor Kodály Zoltánt nekem kellett felköszöntem a születésnapján, amit valamelyik színházban (talán a Budai Vigadóban, esetleg a MOM székházban) tartottak. Az óvodámmal mi is szerepeltünk, pünkösdőltőt táncoltunk és énekeltünk. Szépen elmondtam a betanult szöveget, két másik gyerek lekísért a nézőtérre (azelőtt soha nem találkoztam Kodállal), ott átadtam a számomra hatalmas csokrot, Kodály megköszönte. Amikor az iskolában legközelebb Kodállal találkoztunk, állítólag azt mondtam neki: "Mi már ismerjük egymást!" . Ezen nevetett sokáig az Akadémia, és később valahányszor előfordultam Kerényi György társaságában, mindig felemlgették, hogy itt a nagy Kodály kisgyerek ismerőse! Üdvözlettel Buza Mari

Rita

Szisztok Mindenki! Bálint Kati nagyon rossz lelki és fizikai állapotban van! Kiszolgáltatót, nagy fájdalomtól szenved, éjszaka nem tud aludni, ellenben napközben igen. Ezért fordulhat elő, hogy a telefont nem veszi fel. Sajnos a műtét utáni harmadik nap - vasárnap volt, nagyon megviselte és szegény Totyi érthetően aggódva pityeregte el Kati meglátogatása során tapasztaltakat. Anyukám hétfőn délelőtt 11 óra körül ment be hozzá. Kati éppen aludt, így várakozott anyuka egy óracskát. Jött Peti, Kati kisebb fia dél körül, akkor felébresztették Őt. Nagyon örült és elmesélte, azért aludt el olyan mélyen, mert volt nála a gyógytornász, egy picit megmozgatta és elfáradt. Hetente két alkalommal jön mostantól a gyógytornász. A bal bokáját valószínűleg ma fogják "begipszelni". Ez nem igaz gipsz lesz, hanem valami fixen tartó kötésféle. Sajnos a medence fájdalom elviselhetetlen számára. A háta tele van felfekvésekkel és az ilyenkor szokásos "csövekkel" van felszerelve szegény. A családtagok minden nap bemennek hozzá, mindenfélével el van látva, de mivel nem tud hozzáférni semmihez, csak akkor tud inni, ha valaki odaadja neki. A szobában súlyos betegek fekszenek, a nővérek pedig el vannak foglalva. A telefon az egyetlen kapocs a kinti élettel. Bántja, hogy hibás volt, de a nagyobbik- ügyvéd fia-intézi a baleset káreseményét és reméli, hogy fog a cascóra kapni valamit, mert az autója totálkáros lett. Szerintem csodával határos módon élte túl Kati ezt a balesetet! Mit tudunk tenni? Tartani kell benne az életet és ha valaki tud, akkor dél körül, az ebéidőben lehetne hozzá bemenni. Erős idegzetűeknek ajánlom csak! Ezért inkább a telefont ajánlom, de ha nem veszi fel, akkor inkább később próbáljátok ismét, mert lehet, hogy éppen alszik. Anyukám egy picit dédelgette, megfésülte, a sebeit kenegette, azt hiszem jól esett neki a gondoskodás, mert az Ő édesanyja most nincs olyan állapotban, hogy be tudjon menni Hozzá. Szurkoljunk együtt a mielőbbi felépülése érdekében! Az áprilisi Dobogókői összejövetelünkre pedig szeretném, ha valamelyik fiú tudna segíteni, hogy Kati köztünk lehessen, mert az foglalkoztatja, hogyan fog tudni ilyen állapotban részt venni a találkozón?! Anyuka megnyugtatta, hogy ahogy minket ismer, biztosan megtaláljuk a módját, hogy akár mankóval együtt is elvigyük Őt Dobogókőre! Remélem, addigra tényleg olyan állapotban lesz! Üdv mindenkinek és vigyázzatok Magatokra! Rita

Buza Mari

Gábor! A debreceni képen Göttinger Jutka fejétől felfelé Szűnyogh Márti és Kőlüs Márti látható. A többiekre - akik nincsenek takarásban - sajnos név szerint már nem emlékszem. A műsorra viszont igen: Beethoven kilencedik szimfóniája volt. A kórusfesztivál emlékére kaptuk a híres zeneművek ismertetését tartalmazó vastag könyvet, amit azóta is sokszor forgatok, ha valaminek utána kell nézni. Üdvözlettel Buza Mari

Forrai

Szai Rita és Mindenki! Már tegnap beszélünk telefonon, hogy én is bemegyek hozzá, egyrészt lelki masszázusra, másrészt az orvosokkal beszélni és az ápolónőket kicsit több figyelemre kérni főnői módszerrel. Sajnos mára belázasodtam, elkapott a kór, így nem akarok és nem is tudok bemenni (fekszem itthon) hozzá, csak a hétvégén. Nagyon rendesek vagytok, külön az anyukád, aki anyja helyett próbál segíteni. Olyan jól esett azt a csupaszív leveledet olvasni, tele szeretettel és odaadó gondoskodással. A Kati mamáját is kéne hívogatni, mert biztos

halálra izgulja magát Katin, annyira szorosan élnek ők is együtt. Megnézem a telefonkönyvbe a számát és felhívom. Ahogy tudok friss híreket megírom nektek. Puszi mindenkinek Forjud

+

Kedves Mindenki! ma megint egy szomorú hírrel lephetlek meg titeket. Délelőtt az Önkormányzatnál hagyatéki ügyben váraoztam és megjelent Gergely Panni öccse János, aki a nógrádverőcei "szexis" foton baloldalt latható Gergely Panni mellett (Gábor neked külön fotoalairasnak: Gergely János, Gergely Panni, Forrai J. Marnitz Zsuzsa, hátul Váhl Juli), megszólítottam ő meglepődött, hogy felismertem. Ő is a mamája hagyatékának ügyében jött. Pannit kérdeztem. Nemrég fedezték fel Panni gégéjének egyik oldalán rosszindulatú daganatot. A mama temetése után kezdték a sugarazást, és most a másik oldalon is kialakult a daganat. Az Uzsokiban fekszik. A férje Balassagyarmaton dolgozik, ingázik, két gyereke nagyon rendes, gyakran látogatja. Ha van kedvetek hívjátok fel, de csak suttogni tud. Szentes Tundet nem találja Juli, mint azt a következokban olvashatjátok. Buza Mari, de jó, hogy bekapcsolodtal, orommel olvaslak. Viszont nagyon elszomorít Duliskovich Kati level. Katikam, biztos, hogy jól értekeled meg az iskolat es a benne levo gyerekekkel valo kapcsolatot? Nem elkeseredett gyrekkent emlekszem Rad, benne voltal minden balheban. Talpraesett voltal, nagyon jo eszu. Lattad es felismerted a musicelt, amit veled együtt, a te inspiraciadra irtunk es te kottaztad le? A cimlapon van ez a megsargult kottapapír amit mostanaig dedelgettem a tobbi ereklyehev együtt, rajta van a te vagy Belcsi kezirasa. De a kottakat te irtad. Azt tudom, hogy a szemuveged nagyon zavart. A Tigris u. 10-et en is tudom, de Balazsra jellemzo ez a bemutatkozas. Katikam, ne maradj ki belolunk. Kozenk tartozol, en szeretlek. Legyetek jok es vigyazzatok a csaladotok minden tagjara es foleg magatokra. Juti

+

Gyerekek, újabb hírek! 1. Kati mamájával beszéltem, szépen kér minket, ne tömegesen látogassuk Katit, mert nem tud pihenni. Ez lehet, hogy csak az anyai aggodalom, Kati meg örülne. 2. Pannival beszéltem telefonon, nagyon jól lehet érteni, a kedélye jó, és NAGYON vár bárkit, a hívását is. Délutánonként jár sugárra, akkor nincs a szobájában. De munkaidő után már a helyén van. Hétféteken, ha jó állapotban van hazamegy Balassagyarmatra. Keleti Péter, neked különösen nagyon örülne, bátran hívd és menj be. Sokat gondol ránk, kapott emailt, de már nem volt ideje válaszolni. Bálint Katit külön nagyon sokszor puszilja, javulást kíván neki. Sziasztok Juti

Toty

Gyerekek, Balint Kati most hívott ebben a pillanatban. a hangja mar nagyon jól szolt, eleterosen, derusen. Fajdalmi meg vannak, de mar sokkal elviselhetobb. 2 percre ultetik ki naponta, tegnap meg jajgatott, de ma mar hangot sem hallatott, sokkal jobban viselte ezt is. nagyon faradt meg, kerte ne latogassuk amig meg itt van, par napig, szerdan dontik el az orvosok mikor megy at Budakeszire, es ott majd "nagy bulikat csapunk", ily mondta. itt most jelenleg atraktak a 2-es szobaba, ahol csak 3-an vannak. jobb korulmenyek kozott. A ket szobatarsa is tudja segiteni. Budakeszin is azt igerik 3 agyas szobaban lesz. Puszillak benneteket: Zsuzsa

Kósa Marci

Srácok, lefordítottam magyarra azt a Pablo Neruda-verset, amelyet Juli küldött franciául és spanyolul. Julikám, talán nem haragszol, hogy megelőztelek. Mivel sem a francia, sem a spanyol változatban nem sikerült versmértéket felfedeznem, szabadversként fordítottam. Ezáltal még inkább a tartalomra összpontosíthattam:

Meghal lassanként, aki nem utazik,
aki nem olvas,
aki nem hallgat zenét,
aki nem szokott gyönyörködni.

Meghal lassanként,
aki lerombolja az önszeretetet magában,
aki sohasem engedi, hogy segítsenek neki.

Meghal lassanként,
aki szokása rabja lesz
s mindennap ugyanazt az utat járja,
aki sohasem változtat álláspontján és ruhája színén, aki sohasem áll szóba idegennel.

Meghal lassanként,
aki kerüli a szenvedélyt,
és a szemfény-visszaadó,
sebzett szíveket gyógyító
érzelmi örvényt.

Meghal lassanként,
aki nem változtat szándékán,
ha boldogtalan munkában vagy szerelemben, aki nem vállal álmai megvalósításáért kockázatot, aki soha életében nem menekült a józan tanácsok elől...

Élj most!

Vállalkozz valamire még ma!

Cselekedj azonnal!

Ne halj meg lassanként!
Ne foszd meg magad a boldogságtól!

Gál Éva

Köszönöm Marci! Ti ketten, Nerudával a szívemből beszéltek! Éva

Tardy

Marci! Köszönet a csodálatos sorokért. Nerudának még ne add át... T. János

Cagi

Marcikám! Ez igen, ez fantasztikus! Nagy örömet szerezteél ezzel a fordítással! Puszi Cagi

Tardy

Szervusztok! A zseniális Kósa Marci és a tehetséges Neruda – számomra - lenyűgöző közös gondolatait telefonon beolvastam Bálint Katinak. Hangja sokkal jobb volt, mint korábban. Szerved szegény eleget, de kicsit kevesebb fájdalomcsillapítóval él. Az eddigieknél is „értékesebb” lett: platina-vanádium lemezzel erősítették medence-tájt és a bokáján, csuklója gipszben... Holnap felkeltik, s mihelyt lehet, kiviszik a Rehab. Intézetbe Budakeszire. Üdv T. János

Cagi

Sziasztok! Hasonló jó hírrel szolgálhatok nektek Katiról! Ő hívott ma délelőtt, sokkal erősebb a hangja mint eddig bármikor volt, bár fájjalja az oldalát, kicsit még mindig korlátozott a levegő vétele, ezért ma újra röntgenezték e miatt. Naponta tornáztatják, egyre több időt ülhet és kell is ülnie az ágy szélén. Mindettől rettenetesen elfárad, de mégis a fáradtság kiheverése után a közérzete egy kicsivel jobb. Várja az időpontot amikor átkerülhet Budakeszire a rehab. Intézetbe, ez lehet akár ennek a hétnek a vége is. Ma éreztem a hangjából először a küzdeni akarást azért, hogy gyógyulni akar. Sokan hívják is és látogatják is, talán tényleg túl sokan is, de ő persze aranyos, mindenkinek örül, egy szóval sem mondaná, hogy gyerekek elfáradtam. Üzenetet ha küldtök neki annak külön nagyon örül, mert az ott van mindig neki, akkor olvassa és annyiszor ahányszor csak akarja. Mondtam, hogy ha a találkozó idején netán még mindig a kórházba kell lennie, akkor elkérjük onnan és oda visszük vissza, de biztosan visszük ha az orvosok ezt megengedik. Puszi Cagi

Buza Mari

Szerbusztok! Mindig is tudtuk, hogy Marci Te az osztály esze vagy, de az, hogy ilyen nagyszerűen verselsz, eddig számomra titok volt. Nagy örömmel olvastam a fordításodat én is (sajnos eredetiben nem tudnám élvezni). Vannak esetleg saját költeményeid is? Kíváncsivá tettél. A fordítást saját örömdre készítetted vagy belső kényszer alapján? Furcsa dolog az alkotás kényszere: az agy nem áll le addig, amíg a gondolat formába öntése el nem ér egy elfogadható szintet, amin aztán még sokat lehet csiszolni, ha van idő rá. (Ez a szakmai publikációim alkotási folyamatának a tapasztalata.) Nálunk otthon gyakori volt a versmondás: a nehéz anyagi körülmények között egymásnak adható értékes ajándéknak számított egy-egy vers betanulása és elmondása. Édesanyám kezdő színésznő volt a háború előtt, aztán más pályára sodorta az élet. Sőt, édesapám is próbálkozott az irodalommal, amihez nagy lökést adott neki, hogy az egyik nagynéném személyesen találkozott József Attilával. Ilyen háttér mellett sokszor szégyenkezem azon, hogy már mennyit felejtettem az irodalomból (is). A Bálint Kati jobbulásáról szóló hírnek is nagyon örültem. Remélem, Panni állapota isj avulni fog, de legalább nem romlik. Mindenkit üdvözlök! Buza Mari

Juli

Marcikam, Nagyon koszonom neked a forditast, én nem tudtam volna ilyen jól visszaadni Neruda gondolatait. Juli

Toty

Gyerekek, most telefonalt Balint Kati, hogy tegnap atvittek a Budakeszi Rehabilitacios intezetbe. nagyon jól van ott, ketagyas szobaba került, a szobatars is kedves . 6-os pavilon, 10-es szoba. ennyit mondott, megtalaljuk. meg faradt, keri, hogy kettönel több latogato ne menjen egyszerre. en vasarnap megyek hozza, leveleket irjatok, ez a legnagyobb öröme, hogy ezeket kinyomtatva viszem. Legutobb Zentai olyan kedves levelet irt erre a felhivasomra. gondolom, hogy SMS-t nem irt meg neked Zoli, de ez nem ment eddig olyan könnyen. Ezutan minden szep lassan javulgatni fog nala. Maris a hangja jobb kedvü volt. Zoli Te küldözgetheted neki az SMS-eket, ennek örül. Van mar par level amit tudok vinni neki, Farago Juli kedves levelet is most viszem. Telefonon mar jól tud beszélgetni, nem faradt a hangja, hivjatok fel nyugodtan, ő maga mar 30 ezer forintot költött idaig a telefonjara, hogy tudjon ertesiteni mindenkit, s tudjon beszélgetni. Csalad fedezte ezt persze, fiai, batyja. most beszeltem gimnazista osztalytarsunkkal, hogy mi vasarnap delutan megyünk hozza, a negynapos ünnepen szervezzetek, hogy kettesevel ki megy, most ujra telefonalt Kati, hogy Forrait, Cagit es Belcsit varja. Ti harman egyszerre is mehettek. a közelben lakas miatt gondolt elsősorban ratok.

2005. Április

Cagi

Üdvözlés Mindenkinél! Régen beszélgettünk közösen! Talán a Péter levele óta vált mindenki visszafogottabbá. Kicsit erélyesen figyelmeztetett bennünket az tény, de se baj, várjuk a híreket és a mondanivalókat. Mint tudjátok Bálint Kati most gyógyul, és nekünk is az a legfontosabb, hogy ő hamar meggyógyuljon, tehát most nem tud a mi program szervezésünkkel foglalkozni. Egészen biztos, hogy olyan flottul és rutinosan senki nem képes erre a feladatra, de azért próbálkozunk. Tehát a Gál Éva kért meg, hogy gyűjtsem be a végleges visszajelzéseket az április 16-17-i találkozóra. Az Éva nagyon elfoglalt és el is utazik egy hétre, ezért engem kért meg az igények véglegesítésére. Várom vissza jelzéseket, szeretettel üdvözöllek benneteket, Cagi

Vörös Zsuzsa

Üdv mindenkinél, Elnézést, hogy így "belemaszatolol" a Cagi mail-jébe, de pillanatnyilag ezt a "kapaszkodót" találtam magamnak hogy megszólaljak. Kicsit zaklatott időszakot élek, így egyelőre meg sem szólaltam a honlapon, pedig már vagy 10 napja tudom hogy létezik, és időnként bele is néztem. Igérem, hogy hamarosan küldök életrajzot is (képet nem, mert nincs), meg talán a "Történetek" rovatba is. Különben nagyon örülök annak hogy így hirtelen mindenki "életre kelt", furcsa de ugyanakkor érdekes is így több mint 40 év után (te úristen :((() hallani a többiekéről. Azon túlmenően, hogy a Bárd Zsuzsa azóta is a barátnőm (néhányan ezt talán tudják is) igen kevés emberrel találkoztam: a Tajthy Tamás volt kollegám, úgyhogy róla egészen a legutóbbi időig tudok, a Marnitz Zsuzsával időnként találkoztam a buszon, a Totyival detto (de már évek óta nem), Gál Éváról legutóbb akkor hallottam (meg találkoztam is vele) amikor valamelyik kiadónál dolgozott az ORI házban (azóta legnagyobb döbbenetemre ORI ház sincs, bár nagy kár evvel tán senkit nem ért :)), aztán nagyjából ennyi.... No, egyelőre kívánok nektek nagyon jó Dobogóköt, én sajnos nem tudok részt venni, mert pillanatnyilag nem tartózkodom Magyarországon, és őszig feltehetően még csak haza sem látogatok, de ha a kapcsolattartás így folytatódik, előbb-utóbb valamelyik találkozáson én is ott leszek.

Szevasztok Vörös Zsuzsa

Zentai Zoli

Kedves Osztálytársak! Tapasztalhattátok, hogy én hosszabban szeretek írni. Ha van kellő inspiráció, azaz reagálás, válasz vagy egyéb csevegés közöttünk, akkor akár hetente kezdenék egy-egy új adalékot a történetekhez. Eddig alig emlegettük a tornaórákat, a népitáncot, az öltöző nélküli öltözéseket (az osztálytermekben) stb. Most Vörös Zsuzsa szép levele adta az inspirációt – de azért kivételesen nem leszek hosszú. Felcsigázott Zsuzsa ígérete, hogy hozzájárulna a történetekhez. Kérjük mihamarabb az életút leírását és a mai fényképeket! Írj valamit a képek hiányáról – gondolom ez a régi képekre vonatkozik, hiszen a mai állapotot könnyű rögzíteni! Beszéljük most meg a szombat (ápr.16.) reggel 9 órai találkozást! Ha jól értem, a Lórántffy utcai főbejáratot jelenti. Aki megy Dobogókőre (akár aznap, akár másnap,) az vállalja, hogy odajön?! Ebben most nem a bejelentkezés a lényeg, hogy regisztrálva legyetek, hanem az, hogy jöjjetek oda! Cagi! Ha szervező lettél, vagy sem: mit gondolsz, megnyitják a kaput előttünk? Nem kellene valami engedély-félét kérni a héten? A mi iskolás korunkban minden kapu állandóan nyitva volt, sőt, az épület sok-sok bejárata is. Ezen kívül az is jó volna, ha nemcsak a külső >>lépcsős csoportkép<< ismétlését végezhetnénk, hanem bejárhatnánk az épület egy-két folyosóját. Ha erre nem került sor: megtenné valaki közülnök, hogy fél-hivatalosan engedélyt kérne a belépésre a Baár-Madastól: ha valakinek a gyereke odajár ismer egy ott tanító tanárt vagy közel lakik? Hívjuk fel azokat a barátainkat, akik nem olvassák a Prímlistát, de más módon elérhetőek! Én mindenesetre ott leszek szombaton 9 órakor a kapu előtt. Akkor is, ha úgy alakul, mint hatodikos korunkban egy meghirdetett osztálykirándulás (fél napos) időpontjánál: a Városmajornál volt a találkozó, gyakorlatilag Rózsi néni lakásával szemben. Az időjárás az előző hétvégihez hasonlatos volt. Ítéletidő. A szülők el sem indították a gyerekeiket. Megjelent viszont Jantsek Gábor és Zentai Zoltán az akkor „divatos” viharkabátban. Más nem jelent

meg. Kaptunk kárpótlásul valami dicsérőt az ellenőrző könyvünkbe! Néhány szó (tőlem is) Bálint Katiról! Kétszer láttam Budakeszin. Elsőre hihetetlen volt a gyors javulása. Másodszor már látszott, hogy nagy munka még a teljes felépülése. Nem kérdéses, hogy mennyire hiányzik a szervező szerepe, a katalizátor szerepe a kommunikációnkban. Bevallom, hogy ha nekem nem írt, jelzett volna oly sokszor, sosem parancsolóan, csak türelmesen, akkor fel sem bukkantam volna ezen a Prímlistán. Jól értelmezem tehát: aki tud, ott legyen ápr. 16-án reggel 9-kor?! Z.Z.

Cagi

Szia Zoli! Nagyon vártam már a jelentkezésedet! Lehetséges, hogy nem olvastad a rengeteg listára írt leveletem, kéréseimet a jelentkezésre? Tegnap már szinte segélykiáltóan kerestelek. Telefonon is próbálkoztam nem találtam otthon senkit. Jó hogy ott leszel szombat reggel a sulinál!!! Nem a Városmajorban!!!! / Jó kis történet ez is! A Jantsek Gábort pedig szerintem most már neked kellene egy kicsit megpiszkálnod, rád talán jobban hallgatna./ Mint írtam az iskolával én beszéltem, jobban mondva Gyurka János úrral, aki engedélyt adott a látogatásunkra, a kaput zárva tartják ma már, de a kapusok tudnak majd az érkezésünkről és beengednek bennünket, sőt osztálytermeket is nyitogatnak kérésünkre. A fotó masinák gondolom élesre vannak töltve. Még mindig nem tudom, hogy Dobogókőre jössz-e?

Pufi

Sziasztok! Nem kell engedély, a minap is beengedtek. Pufi

Keleti

Szombat lévén, nem lesz ott csak őr-pedellus-őrzővédő meg a kutyái. Kívülről is szép ... Keleti

Cagi

Hali! Talán elkerülte a figyelmeteket, hogy a kívülről is szép iskola kapusai tudni fognak az érkezésünkről, a korábban az igazgatóságon kért engedélyem alapján, így remélem nem felejtkeznek meg az engedélyről és nem csak az iskolába de még az osztályterembe is beengednek bennünket. Üdv Cagi

Juli

Gyerekek! Nagyon sajnalom, hogy nem tudok jonni és veletek lenni. Jo szorakozast és jo pihenést kivanok mindenkinek. Tényleg régóta nincs semmi hír, senki sem ír semmit, ez nagyon furcsa nekem, eddig mindig orommal nyitottam ki a gépemet tudván, hogy legalább 20 üzenetem lesz. Ne hanyagoljátok el jó szokásaitokat, én telefonon nem tudok senkivel sem értekezni. A húsvétot egy korustalalkozón töltöttem Aurillacban (Franciaország közepén) kb. 200-an voltunk nagyon kellemes volt a hangulat és sok korunkbeli zeneszerető emberrel ismerkedtem meg. A bucsuvacsoran à capella énekeltem három magyar népdalt (Csillagok, csillagok, Felülrol fuj az oszi szél, Tavaszi szél)
Nekem ti vagytok csaladom csaladom helyett, mivel Magyarországon már nincs semmiféle rokonom. Sok szeretettel

Lantos Iván

Zoci! Kellemes emlék-felújulást 16 n neked és a többieknek. Nemsokára én is arra-fele leszek Ivan

Fencsik

Zentai Zoli írja:

>Tapasztalhattátok, hogy én hosszabban szeretek írni. Ha van kellő inspiráció, azaz reagálás, válasz vagy >egyéb csevegés közöttünk, akkor akár hetente kezdenék egy-egy új adalékot a történetekhez. Eddig alig >emlegettük a tornaórákat, a népitáncot, az öltöző nélküli öltözéseket (az osztályterekben) stb.

Meselj, en egyáltalán nem emlékszem, hol kellett atótozni. Arra emlékszem, hogy zuhanyozó nem volt, tornaóra után izzadtan kellett felótozni. En azóta is utalok minden izzados tevékenységet, ezért csak vízisportokat úzó, vagy a jegveremszeru, legkondicionált konditeremben mukodok, ha úzni nem lehet. Rejtely, hogy miért nem volt zuhanyozó, hiszen az iskola a régi kolesz helyen mukodott, ahol kellett lennie mosdonak-zuhanyozónak. Mi történt ezekkel? Leszereltek, mint a Karolyiak családi címerét a Karolyi-palotáról? Es ha az osztályteremben ótozték at a fiúk, akkor hol ótozték at a lányok? A kolesztól örököltük a nagy beépített szekrényeket a folyosón. Nekem volt egy ilyen szekrényem, ahol a csellomat tartottam napközben, a délutáni zenekari próbákig. Nem emlékszem: mindenkinek volt ilyen szekrénye? Vagy ez csak a zenekari tagoknak járt? Saját szekrény volt, vagy több embernek volt egy közös szekrénye? Erre se emlékszem. Egyszer, amikor kinyitottam a szekrényt, kizuhant a csellóm és eltört a nyaka. (A csello egy hazilag készült, puha tokban volt, ami egyáltalán nem védte a hanyattatásoktól -- a dugig tomott 6-os villamoson külön művészet volt úgy szállítani a csellót, hogy el ne torjon a nagy tolongásban.) A folyosói szekrény ajtaját (belülrol) teleragasztottam különféle imádott holgók portréival (Varady Hedi és Brenda Lee remlik... vagy Marina Vlady?) de valamelyik taneró felfedezte ezt a kihagást, és leszedette a képeket -- talán ebből is lett valami kisebb-nagyobb into a nyomatek kedvéert... Remelem, a dobogókói szeánsz remekül sikerül, mindenkinek jó mulatást. Mi most megint úton leszünk egy hétig: ha Andrisnak telefonálhatnékja tamad, akkor itt nem lesz itthon senki, csak a house-sitter, aki a kutyákat-macskákat-növényeket gondozza a favolletünkben... Fencsik Gábor

Lantos

JULI! Ha Aurillacba eljutottal, az már nincs messze tolem, Cahortól 40 km re tanyázok. Ivan A többieknek is! Ha valaki mozog errefele hely van!!!!

Rita

Emlékeim szerint a lányok óltöztek az óltözóban, ahol az ajtót nem lehetett rendesen bezárni. Az óltözóban a tornacípő és izzadságszag keveréke terjengett. Fekete tornadressz, fehér tornacípő! A folyosón lévő szekrényekre én is emlékszem, de nem emlékszem arra, hogy valakivel közösködtem volna, vagy ha igen, akkor ez nem jelentett különös problémát. A folyosó a barna szekrényektől elég sötét, komor színt őriz bennem. A szünetekben mindig ki kellett menni és a hetes feladata volt a szellőztetés a teremben, meg a tábla és a szivacs tisztítása, a kréta biztosítása. Ez utóbbit nem tudom már hogyan is csináltuk? Vajon most is ez a rend az iskolákban? Rita

Zentai Zoli

Köszönet Fekete Áginak, hogy intézkedett az épületbe való bejutásról! Felszólítására reagálva az imént felhívtam Jantsek Gábort. Ígérte, hogy jön holnapután reggel. Beszélgetésünk ugyanolyan volt, mint amiről Cagi beszámolt egy hónapja. Jó volna, ha mindannyian kutatnátok azok után, akik csak érintőlegesen csatlakoztak az eddigi felhíváshoz! Legyünk minél többen rajta a Rózsi néivel közös tabló-képen! Visszatérve (visszaereszkedve) a múltba: a torna és népitánc órák előtt és után nemcsak zuhanyozó nem volt, hanem óltöző sem. Csak az osztályterem. A folyosói szekrényekhez nem volt egyéni kulcsunk, de akkoriban nem is volt félnivalónk a lopásoktól. Most csak így röviden írtam. Szombaton csak reggel jelenek meg, Dobogókőre már nem megyek fel. Szeretettel Zentai Zoltán

Cagi

Szia Zentám! Nagyon köszönöm:, hogy a Jantsek Gabit fel és meghívtad. Nagy meglepetés nekem, hogy el is fogadta a meghívást. Sajnálom, hogy nem jössz ki szombaton Dobogókőre, hiányozni fog a briliáns emlékező képességed a Rózsi néivel történő beszélgetéseknél. Üdv Cagi

Lantos

Fencsik! emlékszel te arra hogy uldoztem valakit a tanari katedra korul es TE ELGANCSOLTAL? Ivan

Juli

Kedves mindenki! A szekrényekkel kapcsolatban, nekem biztos, hogy nem volt, nem is tudtam, hogy lehetett oket halando embernek hasznalni. Tornaora oltozoje a lanyoknak volt, de neha az osztalyban tartottak a tornaorat. Nem mondom nagyon sportos volt a padok kozotti sok helyet kihasználva. Es emlékeztek-e arra, hogy a nagyszunetben a folyoson kotelezo tizperces "torna" volt, és a tanaroknak is részt kellett venni. Masik téma: kisuvegben kakaot kaptunk a nagyszunetben. Erre emlékeztek? Marci biztosan helyesbiteni fog, hogy hol, mikor és mennyi ideig tartottak ezek a szokasok. Még egyszer jo dobogokozést kivanok

Zentai Zoli

Kedves Osztálytársak! A találkozó előtti napra kellemesen megélnékült a társalgás! Holnaptól készülhettek - már aki - a fényképek fogadására. Most már elárulhatom, hogy én azért szaladok haza a Lórántffy utcából, hogy elsőként innen kapjanak a távol lévők friss fényképes beszámolót. A lényegre térve: szerintem a sok év alatt mindenki mindenkit sokszor elgáncsolt! Ha kell, én is elvállalom bárki 4-5-szöri elgáncsolását. Iván, te nem gáncsoltál? Nagyon csodálkoznék, ha Fencsik úgy válaszolna, hogy „igen, máig is nyomaszt az az eset”. A tanári asztal körüli szaladgálásról írok egy kis emlékeztetőt. Talán valami ilyen eseménynél történhetett az, amire Alaj gondol: Emlékeztek, hogy a szünetekben volt egy primitív pingpongozást utánzó játékunk a t. asztalnál? Háló helyett krétával húztunk egy vonalat középre (a hímezett terítőt és kerámia köcsögöt előtte le kellett venni), ütő helyett a tenyerünket használtuk és labdának egy alig használt teniszlabda szerepelt. Szaladni pedig azért kellett, mert „forgózással” folyt a játék, tehát kieséses rendszerben. Nem lehet, hogy egy ilyen játék hevében gáncsolt Fencsik? Jellemző, hogy még egy pingpongasztal sem volt a zeneiben. Bevallhatjuk, hogy az órarendi órákon se tornázni, sem pedig táncolni nem tanultunk meg. Én úgy lettem a gimnáziumban az egyik leggyorsabb kötélmászó, hogy amikor az volt a feladat, hogy felmásszunk, nekem fogalmam sem volt, hogy hogyan kell a lábakat kulcsolni. Ijedtemben felhúztam magamat csak kézzel, és persze ezzel nagy sikert arattam. A folyosói szekrényekben bőségesen volt mindenkinek hely, csak éppen nem volt szükségünk rá. Bent lehetett tartani az iskolaköpenyt, de a legtöbben (én is) hazafelé menet is azt hordtuk minden szégyenkezés nélkül. A lányok darázs-derekekön úttörő övvel. Ha még kellett volna szekrény, volt egy felső sor, ami alatt egy létra-támasztó rúd húzódott végig a folyosón. Holnap reggel talán meglátjuk, hogy van-e mindezekből még valami. Itthon már töltögetjük az elemeket a holnapi fényképezéshez. Amíg ezt írtam, két új levelet kaptam, mindjárt olvasom. Tehát akikkel nem is találkozhatunk reggel, hamarosan küldöm a beszámolót. És persze várom Fencsik választ Lantosnak abban a tudatban, hogy nem vérre menő az ügy. Szeretettel Zentai Zoltán

Ács Jutka

Kedves Mindenki! Most nem tudok ott lenni Veletek a találkozón, mivel más elfoglaltságom van. Ági kérlek Téged, ha a nyári bulit szervezitek, akkor értesítsetek, mivel szívesen ott lennék a nyári bulin. Sziasztok Ács Judit

Lantos

Zoci!!! Ez az ping- pongoztunk Alaj

Keleti Péter

Kedves Ági! Ahhoz képest, hogy nem tudtál egyáltalán elérni, jelzem, hogy megyek ma 9-re, két gyerekkel, és jövőnk is Dobogókőre, hiszen ebédet is kértem (Búza Mariékkal együtt) és azt vissza is igazoltad. (A két kisfiú közül az egyik lány, de ez mindegy.) Nehéz a szervezők élete. Fő, hogy ne essen az eső! Keleti Péter

Toty

Zolikam, atküldöm Neked a beszamolomat amit elküldtem azoknak akik nem jöttek el egyáltalán, vagy csak Dobogókőre. így olvasd te is, a Te beszamolodat is varjuk, hiszen ezért siettel haza, hogy a fenykepeket, levelet időben megkapjuk, es ket napja hiaba nyitogatom a gepem, az iromanyod sehol. Ime az en beszamolom: megvolt a dobogókői kirandulas Gal Eva holisztikus gyógyüdülőjében. előtte az iskolalátogatás is nagyon jól sikerült. a gondnok kinyitotta nekünk a tornatermet, nepitanctermet, osztalyunkat. az A-soket, beültünk a padokba nagy nevetések közepette, Rozsi neni felült az első padra labat keresztbe teve mint regen, nagy derültséggel fogadtak. aztan megkerestük az iskola hatso udvaran levő lepcsöket, hogy felalljunk mint 8.-ban, nagy csalodasunkra a lepcsök leszakadas elöl ala vannak ducolva, es teljesen elbarikadozva, nehogy valaki ramenjen. Roskadoznak, valoban nagyon rosszul neznek ki. Így csak a barikadok ele tudtunk csoportosulni, es ott fenykepeztek le minket a feleségek, kiserök, sűrűn kattogtak a gepek. Koleszar unokajaval jött, nagyot neveltünk amikor az osztalyterembe lepve amuldozva megszolalt: A nagypapa ide jart!! Dobogókőre is szépen kierkeztünk sorban. remekül sikerült ott is minden, setaltunk a köhöz, energiaval feltöltödvé erkeztünk a bio ebédhez, bio leves bio zöldsegekkel, grizkaluskával, második fogás barna rizs, szezammagos sültkrumli, es a főfogás rakott brokkoli, saját erlelesü uborkával, hozza gyógyteák, es bio víz . hig kave barna cukorral, végül teljeskiörlesü tönkölybuzaliszttal készült almaspité cukor nélkül desszertnek. Gal Eva nem taplalkozhatott velünk, mert éppen tíz napos lebüjt kuran volt, melynek közepén tartott, ez napi egy liter narancs es grapefruit lebü, es több liter vizbü all. természetesen szürt, tisztított bio vizbü. Akik vacsorára maradtak csak annyit hallottam, hogy zöldseg fasirt var rajuk. Annal jobban élveztük mikor utána kiültünk a kertbe es Pufi sokat meselt Patkairól, többször találkozott vele mikor New Yorkban jart. Ugyanigy sokat tudott Lantosról is. Keleti Peter Gergely Pannirol meselt, akit meglátogatott a korházban. Belia vallalta, hogy velem együtt korábban bejön, így tudtam kimenni en is, hogy a szigetemre meg kiertem. Az erdös részen keresztül ahogy jöttünk egy vaddisznó rohant elénk, fara nagyot püffent a kocsin, de tovább szaladt. se neki se kocsinak semmi baja nem lett.

Forrai

De helyesek vagytok!!!! Mindenki ragyog csak Virág Ági sírdogál a meghatottságtól? Nagyon sajnálom, hogy nem voltam fizikailag Veletek, de lélekben sokat gondoltam rátok a dobozok nyitogatásakor. Még 6 doboz van a költözésből hátra, de vasárnap éjjel 2 után már mozdulni sem bírtam. **NE KÖLTÖZZETEK HA NEM MUSZÁJ!!!** Várom a beszámolókat és a képeket. Elég kevesen voltatok ahhoz képest, hogy két osztály vagyunk. Faragó Juli meghatottál a leveleddel, hogy mi vagyunk a pesti családot, jó hogy újra együtt vagyunk és tudjuk, hogy vannak barátaink. Szennai, nagyon jól nézel ki, semmit nem változtál, csak férfiasabb lettél. Zsuzsi hol a hajad? Rózsi néninek csak a hajszíne változott. Milliő puszi nektek és azoknak is akik csak olvasnak! Juti

Buza Mari

Sziasztok! A forgós, kieséses "tenyeres" pingpongozásra én is emlékszem (egyszer döntős voltam, Salgó Tamással szemben, és vesztettem), de szerintem nem az osztályteremben (ott mintha lett volna dobogó a tanári asztalhoz), hanem a folyosónak az épületszárny közepe táján volt egy nagyobb beszögellése, ott játszottuk. Ez a folyosórész azért is emlékezetes a számomra, mert Köteles Ági néni ott győzködött nyolcadikban, hogy a jó tanulmányi eredmény alapján adható KISZ tagságot fogadjam el a jövőm érdekében. (Apám disszidálása miatt az édesanyámat ért hátrányok váltották ki belőlem a tiltakozást, aminek - naív tiniként - hangot is adtam.) A terembeli tornaórákra nem emlékszem, de annak emlékét ma is hordom, hogy az épület mögötti udvaron salakos pálya volt (valami labdajátékban Ács Jutkával ütközve elestem, és a térdemen keletkezett sebből nem mostam ki elég jól a salakot, belenőtt a bőrömbe). Jó volt Dobogókőn találkozni és emlékeket idézni. Rózsi néni semmit nem változott, és talán mi sem sokat. Köszönöm a képet! Bizonyára lesz még több is, azokat is örömmel

várom. Mivel kicsit könnyedebben öltöztem, mint a hegyre illett volna, a szabadban mozogni kellett, hogy ne fázzak meg ("bejött", hogy "Buza Mari fázik" - ez Keleti Péter emléke a gyerekkorunkból), ezért nem ültünk ki az ebéd után közéték a kertbe. Sajnálom, mert biztosan kellemes beszélgetés volt. Viszont a nosztalgizáló séta is jól esett, amit Ákossal tettünk, egészen az adótoronyig elmentünk (ifjú házasként jártunk a mostanit megelőzően Dobogókőn). Mire visszaértünk, Ti már nem voltatok sehol, ahogy hallotuk, beültetek valahová (egészségetekre a sört vagy mást!). A recepción rendeztem a számlát. Finom volt az ebéd, szombatnóként nálunk is valami zöldség szokott lenni, így még a heti menünk sem borult fel. Az almássütemény receptjét kérem, ha lehet. Hazafelé jövet, ha nem is volt vaddisznó kalandunk, de egy az árokparton autókra vadászó, a dognál alig kisebb, gazdátlan boxer-pittbull keverékkel találkoztunk! Szerencsére nem ugrott nekünk (Ákos beletaposott a gázba, amikor mellé érve láttuk, hogy a "szegény kóbor kutya" a hasalásból láttunkra felkel, és nekünk akar rontani)! Mint kutyabarát, nagyon sajnáltam, mert bizonyára valami trauma érte az autókhoz kapcsolódva, de nagyon örültünk, hogy nem biciklivel jöttünk le a lejtőn! (Szentendrén volt egy hasonló kalandunk, kilyukadt kerekű biciklivel, ami ráadásul kutyavadítóan nyikorgott is, de akkorban még csak pulik jártak a kertek alján, "akik" könnyebben rendszabályozhatók vagy lekenyerezhetők egy kis kolbással a hátizsákából!) Üdvözlettel Mari

Pufi

Kérdésem van. Iván, emlékszel, hogy neked szemhéjcsüggedés nevű betegséged volt, nekem legalábbis ezt adtad be, egészen felnőtt koromig így hittem. Pufi

+

Kedves Mindenki! Jó volt veletek! Pufi

Rita

Kedves Mindenki! Köszönöm, hogy együtt lehettünk! Szeretettel:Rita

Kovács Kati

Sziaztok,Mindenki! Kis családom és természetesen én is nagyon örültem, hogy találkozhattam Veletek, remélem ezt még sokszor ismételjük, küldök majd képeket én is, addig is sok puszi! Kati

Latos

Pufi! igen volt egy ilyesfajta hulyeség a szem-hej-csüggéssel, de már nem emlékszem miért találtam ezt ki. Jól EMLEKEZEL Ivan

+

Kedves osztály-társak!

Köszönöm mindenkinek az információkat!

DEEEEEEEEE fotót ne küldjétek, itt a barlangban a gépem 1 órán át töltött egy fotót, nincs ADSL. Kösz Ivan

Fencsik

A korbeszaladgalos-tenyeres pingpongra én is emlékszem, Ivan elgancsolására nem. Se a konkrét esetre nem emlékszem, se semmiféle konfliktusra Ivánnal -- így nem tudom magam behelyezni abba a lelkiállapotba, ami egy ilyen incidenshez vezethetett volna. Ettől persze az eset meg megtörténhetett. Ha Ivan emlékszik rá, akkor bizonyára meg is történt. Voltak ilyen motivalatlan, acte gratuit-szerű incidensek, ahol az érzelmi rugók már felderíthetetlenek. Egyszer elgancsoltam egy gorkorcsolyázó gyereket a fasorban teljesen megmagyarázhatatlan okokból, minden gondolkodás és előre megfontolt szándék nélkül, szinte reflexszerűen. Nem tudom, ki volt, talán nem is ismertem, vagy csak latásból. Ennek az esetnek Rozsi néni véletlenül a szemtanúja volt: bár csak messziről, de mindent pontosan látott. Nem csinált belőle balhét, nem volt se büntetés, se into, se nyilvános

megszegyenites, csak a szomoru csalodottsag Rozsi neni arcan. Rozsi neni sokkal jobb pszichologus volt, mint Bors Irma, aki vilagraszolo balhet rendezett a Keleti Peter-affer kapcsan. Egy ilyen balhe leginkabb csak dacreakciot váltott volna ki belolem -- de Rozsi neni nem balhezott, csak szomoru volt es csalodott. En pedig rettenetesen elszegyelltem magam; olyannyira, hogy a mai napig is pontosan emlekszem az egesz jelenetre, es a szegyen meg ma is eleven. A korkoros pingpongot, azt hiszem, a felettunk jaro osztaly talalta ki, nalunk ez mar orokolt hagyomany volt. Mari emliti a folyosoi beszogeltest az A es a B osztaly kozott, ahol a jatek folyt (bar pingpongoztunk az osztalyban a tanari asztal korul is). Ebben a beszogeltesben volt egy erkelyajto: ezen az erkelyen at be lehetett surranni az osztalyba ora kozben, ha az ember elkesett reggel, vagy kintfelejtkezett az udvaron szunetben. Ez nekem sikerult egy parszor, amig a tanero az osztalynak hattal kormolt a tablara; bar ezzel a trukkel csunyan le is lehetett bukni. Az iskolai csoportkepeken mindenki nagyon derus, ude es fiatal. A kepeket fel is teszem a honlapra, de csak a jovo heten: holnap hajnalban megint el kell repulnom San Diegoba uzleti ugyekben. Addig talan Koleszar Andris is behozza a restanciait, akkor egy fust alatt felteszem az o kepeit is. Szomoru viszont, hogy az iskola ablakain mindenutt racs van -- ilyen a mi idonkben nem volt... gabor

Zentai Zoli

Kedves Osztálytársak! Jól sejtettétek, hogy most sem maradok el a múlt hétfői találkozó felidézésével! A sok (erre még visszatérek) résztvevő most aztán leleplezheti, ha pontatlanok a megfigyeléseim. Az elmúlt hét sok kis üzenet, főleg fényképek küldésével telt. A hétfői hagyományos postával feladtuk Bálint Katinak néhány itthon kinyomtatott képet – amit hétfőn szerencsésen meg is kapott. Később úgy mesélte, hogy szinte megrettent, hogy mi lehet ez a posta: bíróság, rendőrség? Jó volt, hogy Dobogókőről is felhívátok (Andris), már délben azon gondolkozott, hogy mi lehet velünk... Mindenkinek küldtünk képeket, akiről tudtuk, hogy tudja fogadni, bár volt amelyik levél nem ment át. Természetesen kérésre el tudjuk küldeni lekicsinyítve a képeket annak, aki kéri. Fencsiknek is továbbítottunk egy nagy adagot, amit hamarosan feltesz a honlapra. Remélem, hogy ez a levelem nem lesz olyan hosszú, hogy meghaladja egy fénykép jel-hosszúságát! A teljes szombati napról, tehát Dobogókőről is Totyi írt egy frappáns beszámolót, a végére Belia Annival átélt vaddisznó-kalandjukkal. Ezt nem tudom felülmúlni! (Legfeljebb az írásom hosszúságával) Aki vissza tudja keresni, az megtalálja. Sokan gyűltünk össze, vagy kevesen? Forrai Juti keveselli a létszámot. Én is szégyellem, hogy Jantsek Gábort nem sikerült rábeszélnem az előző napi hosszú telefonálással. A másik oldalról: reggel 18 résztvevő. (+aki csak Dobogókőre ment.) 9 (!) osztálytársunk külföldön él, többségük lélekben velünk van. Kb. nyolcan - pl. Forrai Juti és Bálint Kati – szívesen jöttek volna, ha tudnak. Így talán már nem olyan rossz a statisztika. Az épület bejárásánál nem kellett erőltetni a múlt idézését, minden megfelelt a várakozásunknak. Főleg Rózsai néni. Bevallotta, hogy egyébként nem szereti, ha fotózzák, de most teljes körű kivételt tesz. Az osztályteremben többszörösen megkértük, hogy pattanjon fel a padra, úgy, mint régen. Megtette. Nem akart formális beszédet mondani, de végig beszélgettünk. Szerencsére közülünk sem volt senki, aki terelgetni vagy parancsolgatni akart volna. Megtörni a csendeket vagy elhallgattatni a zajosabb periódusokat. Nekem leginkább ez a természetesség idézte fel a múltat vagy annak folytonosságát. Sok kis félmondatból megtudtam, hogy nemcsak azok olvassák az emlékezéseinket, akik írással is bekapcsolódtak: - „Ebben a tornateremben másztál kötélre láb-kulcsolás nélkül?” - „Itt folytak a tenyeres pingpongozások?” - „Itt voltak a folyosói szekrények?” stb. Buza Mari (aki csak Dobogókőre ment) hétfőn úgy vélekedett, hogy >> mintha lett volna dobogó a tanári asztalhoz <<. Kár, hogy ezt nem tudtuk a helyszínen kitérgetni! A Lórántffyban képtelenesen mi voltunk a dobogón, nem a tanárok! Korábban már írtam, hogy a Móriczban milyen nevetséges (- nyomasztó) volt többek között a tanári katedra. (Mint amikor Chaplin a Diktátorban alacsony székre akarja ültetni Mussolinét. Mármint a tanítványát.) Ugyancsak Mari írja, hogy >> a terembeli tornaórákra nem emlékszem <<. Pedig sok ilyen volt. A Díszterem, amit Totyi népitánc teremnek ír (teljes joggal) eleinte még régi népies asztalokkal és székekkel is tele volt zsúfolva. Én negyedikből emlékszem olyan „torna órákra”, amikor az volt a közös gyakorlat, hogy felugrottunk az asztalokra térdelésbe, majd valahogy visszacsusszantunk. Most a bejárásnál a mellettem állók nem emlékeztek erre. Pedig igazán ezektől az asztaloktól volt Díszterem. És ezt is terem-beli torna órának számíthatjuk. Aztán az asztalok elkerültek, lett néhány torna-szőnyeg és több hely. Emlékeztek, hogy elkezdtünk balett-pozíciókat tanulni a lábfejükkel? (Mint cirill betűket.) 1. pozíció (sarkak össze és egy V betű), 2. pozíció stb. De az egésznek nem lett folytatása. Néhányan megtanultunk (azt hiszem csak fiúk) lábfejjel araszova-csúszva kis mozdulatokkal lábemelés nélkül oldal-irányban haladni. Nekem ez máig nagyon jól megy. A következő találkozásnál bemutathatom. (Készíthetitek a videókat!) Én most tudtam meg (emléktábla őrsi a főbejáratnál), hogy az iskola épülete Miki bácsival egyidős. Nem csoda, hogy sok berendezését még friss állapotban láthattuk. Amúgy nekem most közel

negyven év után most nem tűnt sem kicsinek sem nagyoknak. Az épület a belső burkolataival (pl. a Díszterem és az Ebédlő mennyezete) együtt kikezdetlenül stabil, de minden külső dísz, a várva várt lépcső, a látszólag monumentális kerítés-oszlopok, a medence és hasonló műtárgyak omladoznak. Maga a bejárás sokkal könnyedebb volt, mint amire számítottam. Hála persze Caginak az előkészítésért. Szomorú viszont a sok-sok rács, de érdekes módon nem a behatolókkal szemben, hanem az épületből való kijutással, kitekintéssel szemben. Az osztálytermeink előtti összekötő erkélyt duplán lezárták: az erkélyajtók helyett alulról befalazva csak ablakok maradtak, de azokon sem lehetne kimászni, mert rács van rajtuk. Mindezt úgy kiviteleztek, hogy az eredeti ajtókat alul lefűrészelték. Egyetlen helyen még megmaradt az eredeti kilincs. S alakú, sárgaréz. A Díszterem szintjén gyönyörűen megmaradt a faburkolat, a mi emeletünkön viszont valamikor levakarták a falakról az emeletes szekrénysort a létra-tartó középső rúddal együtt. Később rájöttek, hogy mégis lehetnének itt szekrények és összetakoltak valami rondaságot. Verőfényes napon jártunk ott, mégis sok helyen érzékeltük a befalazásokat, az eredeti üveg-felületek betéglázását. A két nagy épülettömb közötti átjáró az udvar szintjén 3-3 boltív közötti világos folyosó volt. Most minden befalazva, középen van valami ajtó. Mindezekkel együtt végig tökéletesen éreztük, hogy ugyanott vagyunk. Főleg (ez a képeken is jól látható) az A osztály termében. Most is megvan a tanári asztal mögötti benyíló a falban (néhai ajtó helye), ami miatt éppen középen nem volt tábla. Balra volt a zöld, kottás tábla, jobb felől egy kisebb fekete. Most szólt ide Totyi, hogy a ma befejezendő levelet vasárnap kinyomtatva átvihetné Bálint Katinak, aki most először a hétvégét anyukájánál tölti. Jókor szólt, különben a végtelenségig folytattam volna az írást. Szeretettel üdvözöl mindenkit Zentai Zoltán

Rita

A lugasok nekem is hiányoztak, teljesen elpucolták, már nyoma sincs! Jó volt a lugasba bekucorogni, talán padok voltak benne? Egyébként emlékeim szerint három lugas volt és vadszőlő borította. A képekért köszönet, sajna a férjem kamerázásának eredményével nem tudok büszkélkedni, ezért várom Koleszár Andris filmes produkcióját, ami minden bizonnyal sikeresebb volt. A listával kapcsolatban nekem is volt olyan tapasztalatom, hogy nem kaptam meg minden üzenetet, de ennek valószínűleg az volt az oka, hogy a cégnél is működik egy szűrés és nem engedett át a tűzfalon "gyanús", azaz képekkel teletűzdelt leveleket. Rudi, szerintem senki nem okolt Téged, vagy Marcit, csak a technika ördögét emlegette Gábor! Rita

Lantos

Pufi! Most már nem csugged, már nem lát. Ivan

Fencsik

Zentai Zoli és Cagi küldött a Lorantffyban készült képeket, ezeket feltettem a honlapra: összesen 45 kép a Találkozok c. fiókban. Latható Frank Andris hatratott kezzel, Rozsi neni a tanári asztalnál, minden ugyanúgy, mint annak idején. A találkozó dobogókoi részéről eddig nem érkezett fénykép. Feltettem Gal Evi néhány képet a Jelen rovatba, és az ocsem küldött egy korabeli (1962-es) magnoszalagjegyzetet, ezt betettem az Emléktárgyak rovatba (fokent a csicsas címlap miatt). Mindenkinek köszönet a képekért. A honlap továbbra is az <http://www.lorantffy.net> címen böngészhető. Az ebédlőből csak a plafon faburkolata a régi, minden más megváltozott azóta. Ez, ugye, az a terem, ahol a zenekari próbák voltak? A kerítés melletti setány sokkal szebb, mint regén; viszont a hátsó oldalról, úgy látszik, eltűntek a lugasok. Két vagy három ilyen lugas volt, közel a hátsó lépcsőhöz. Már nem emlékszem, mivel voltak befuttatva: vadszőlővel vagy rozsával. Ezek tényleg eltűntek azóta? Fencsik Gábor

2005. május

Pufi

Csügged vagy nem, nekem már emlék. Pufi

Bálint Kati

Sziaztok ismét! Édesanyám lakásába jöttem ideiglenesen, mert itt kb. egy hete van egy házvezetőnő, bentlakásos. Tegnap jöttem ki a Rehabilitációs Intézetből. Rövid távon 1 bot, hosszabb távon 2 bot az eredményem (előtte 1 hónapig csak fekvés, aztán tolokocsi, hónaljmankó). Mindez a napi egy óra gyógytorna, ergoterápia, heti 2-3 hidroterápia, konditorna. Szerencsére a legjobb gyógytornászt kaptam. Szeretnék kb. 2 hónap múlva dolgozni, de nem biztos, hogy sikerül. Még hosszú távon az ülés sem nagyon kényelmes. *Nagyon köszönöm a dobogókői üdvözlőlapot.* bevallom nektek, hogy kicsit elpityeredtem azon a napon, meg előtte is. Nagyon örültem a sok telefonnak és a látogatóknak is. Augusztusban jó lenne találkozót szervezni Tardy Jancsi nyaralójában, addigra már sokat javulok remélem. Lantos Iván! Mikor érsz rá? Zentán! Neked és nejednek külön nagyon köszönöm, hogy két nappal a találkozót után már kezemben foghattam a fantasztikus Lorántffy-találkozó képeit! Millió puzsi B.Kati

Cagi

Szia Katikám!

Csak hogy végre otthoni környezetben lehetsz! Nagyon örülök neki, és gondolom, hogy anyukádnak is jó, hogy együtt vagytok. Most oda megy a gyógytornász hozzád? Mert gondolom, hogy még sokáig kell tornáztatnod magad, emlékszem a fiam baleseténél is ez volt, a torna eltette és gyógyította. Én még mindig nyajkig vagyok a felújítási munkálatokban, még hétfőn jönnek szerelvényezni, nyakig ülök a rendetlenségben és koszosban, a hét végére azért már talán készen leszek, két hét helyett egy hónapig tart a buli. Biztosan találkozunk a nyáron, Tardy Jancsi komolyan szervezi a találkozót, így mondta április 16-án. Nézd meg a honlapot is nagyon szépen kiegészítette már a Fencsik Gabi, Remélem a külhonban élőkkel is sikerül a nyár folyamán találkozni ha haza látogatnak. Gyógyulj tovább, sok szeretettel puszillak, ha befejeződött itt a meló személyesen is kereslek, Cagi

Kósa Marci

Katikám, örömmel üdvözöllek végre otthoni környezetben, édesanyádnál. Nagy örömmel üdvözöllek ismét internet-közelben. Remélem, az anyai környezet meggyorsítja hosszadalmas lábadozásodat. Nekem is van - a feleségem révén - csonttörési élményem. 2001. őszén, mátrai nyaralásunk utolsó erdő szélén. Volt nálunk mobiltelefon, tudtuk hívni a mentőket. Nem részletezem, de sok kellemetlenségben volt részünk, műtét, gipsz, napi rendszerességgel injekció, stb. Editnek teljesen újra kellett tanulnia a járást. És ez csak egyetlen törés, nem úgy mint nálad. Hiába, az autó veszélyes üzem. További javulást kívánok, kíváncsian várjuk az újabb híreket. Szeretettel üdvözöl: Kósa Marci

Rudi

Szia Kati! Nagyszerű hír a jelentkezésed! Gratulálok küzdenitudásodhoz, kitartásodhoz e nehéz hónapokban! A lista is nagyon elárvult az utóbbi időben, talán most megélnékül a jó hír olvastán. További lelkierőt és gyors, minél teljesebb gyógyulást kívánok! Rudi

Forrai

Katikám, nagyszerű, hogy már ilyen állapotban vagy és főleg otthon Anyukádnál. Még a héten szerelnék nálam, aztán talán túlleszek a költözésen, és átalakításon, ami bizony 5 hetet vett igénybe. Rövidesen megkereslek, mert már szeretném látni a látványos javulásod. Sok szeretettel: Juti

Pufi

Kedves Kati! Én is sok szeretettel kívánok minden jót, továbbá feljánlom, hogy meglátogatlak, ha lehet, június elejétől kezdve valamikor, addig nem vagyok itthon. Szeretettel, erőt és jó kedvet kívánok. Pufi

Bálint Kati

Kedves Mindenki! Nagyon hosszú telefonbeszélgetést sikerült Gergely Pannival lefolytatnom. Nagyon keserves volt, mivel suttogni tud csak. 4 hete van otthon, de állandóan lázas, nem tud nyelni, csak részletekben szívószállal. Nem tudják, mitől lázas. El van keseredve, mert nem javult semmit és az orvos se bízta különösebben. Még Pestre se tud jönni néha a férjével, mert nem tud inni szalonképesen. (Édesanyám szerint a legszörnyűbb rák fajta a gégerák, mert ismert ilyen embert hasonló betegséggel.) Mindkét fia Pesten él, Pesten él édesapja is, ugyanabban a lakásban a Szilágyi E. fasorban. 96 éves, nemrég még sétált. Öccsével él. öccse volt lorántffys kórusban énekel, minden szombaton próbál, nagyon lelkes. Ismét vett hegedűt. Panni korábban vett csellót ismét, de rettenetes volt neki hallgatni saját játékát (a sok kihagyás után), úgyhogy eladta. Pszichológusként dolgozott Balassagyarmaton, de már nem tud dolgozni. Férje pszichiáter. Irjatok neki, nagyon jól esne neki! Postán persze, mert nem használja a sz.gépet. Szeretném a múltkori e-mailemet kiegészíteni: *feltétlenül megemlíteném Totyi odaadó, lelkes, szeretettel, önfeláldozó viselkedését, hiszen minden héten meglátogatott, állandóan kinyomtatta és elhozta az e-maileket, pénzt nem kímélve. Fantasztikus szervező munkát végzett Dobogókővel kapcsolatban is és az egész levelezés is szívügye. Vásárolt nekem, mikor a kórházban voltam és Édesanyám lakásában is minden héten felkeres. KÖSZÖNÖM TOTYIKÁM!!! Kiemelném még Cagi lelkesedését, odaadó viselkedését nemcsak velem kapcsolatban, hanem az áprilisi találkozóval kapcsolatban is! KÖSZÖNÖM CAGIKÁM!!!* Kedves Fencsik Gábor! Hálásan köszönöm a net létrehozását és állandó bővítését, ma is böngésztem. Valószínűleg sokat dolgozik Kolesár Andris, de **JÓ LENNE, HA ELKÜLDENÉ A KÉPEKET!** Édesanyámmal elolvastattam az összes febr. márc. e-maileket, nagy érdeklődéssel olvasta. Fantasztikus a memóriája (jobb, mint az enyém): Borza Antival kapcsolatban pontosan emlékszik arra, hogy gyomorszájon rúgták és azonnal meghalt, a temetésre is emlékszik, ott volt (Tardy Jancsi és Lantos Iván jól emlékszik). Ámulattal olvasta életrajzodat (én plána, sőt bátyám is), csak úgy falta a betűket. Nem akarsz író is lenni? Fantasztikus életút! Gratulálok hozzá! Mikor jössz Pestre? Találkozó miatt kérdezem. Itt sajnos a műszerezettség olyan messze van az amerikaitól, mint Makó jeruzsálemtől (Melegítő-s-ultrahangos ketyere nincs), úgyhogy még mindig elég érzékenyek a műtési hegek, azt sem tudom melyik kenőccsel kenjem. Próbálok Hévízre eljutni, majd megírom, hogy sikerült e beutalót szerezni (Honvédségi rehab.kórházba). Millió puszi **MINDENKINEK, köszönöm a leveleket.** Várom a látogatókat. Szeretettel B.Kati

Cagi

Katikám!

Látod, amint beszálltál a levelezésbe azonnal pezsdülni kezd az élet. Mondtam én, hogy nélküled csak dőcög a dolog. Nagyon aranyos lehet az anyukád amint böngészgeti a leveleket és közben emlékezik. A jövő héten hívlak, hogy mikor szaladhatnék fel hozzád, már előre örülök annak, hogy anyukádat is láthatom. Nagyon jó lenne ha a nyári találkozót úgy tudnánk megszervezni, hogy a külföldön élők közül néhányan itthon és velünk lehetnének. Természetesen akkor is segíték a szervezésben, ezt már Tardy Jancsinak is megígértem. Te meg csak gyógyulj, tornázz olyan ügyesen mint eddig és akkor hamarosan a munkát is elkezded. Hívlak hamarosan, már csak a takarítást kell befejezni és néhány apró elmaradásokat bepótolni melósoknak. Addig is sok puszi, Cagi

Bálint Kati

Sziasztok! Szeretettel várlak Titeket, szóljatok ide. Később lehet, hogy Hévízre megyek 3 hétre. F.Julikám! Intézd úgy, hogy itt lehess a Tardy-féle találkozón. Jó? Ha nem tud Rémi jönni, Te akkor is gyere. Puszi Kati

Juli

Katikam, Eloszor is nagyon örülök, hogy végre nekem is válaszoltal, és tényleg amióta újra bekapcsolodtal megindult újra az "email-élet". Azt hiszem, amikor az ember korlátozott ideiglenesen mozgásban, akkor felfedez magában olyan belsőerőket és pozitív tulajdonságokat, amikről nem is volt fogalma azelőtt. "En ezt is meg tudom csinálni" mondhatnád. En kisebb baleseteim során így voltam. Juliusra végére tervezem hazautazásomat. Rengeteg problémám van szüleim lakásának eladásával kapcsolatban, helyszínre kellene, hogy menjek június vége előtt, de a munkám miatt ez szinte lehetetlen. Puszi Juli

Bálint Kati

Mindenki! Mivel F.Juli július végén jön, Tardy Jancst kérdezném, hogy lehetne-e akkor tartani a találkozót? *Lantos Ivánnak* is üzenem, hogy írja meg, hogy melyik hétvégén ér rá július végén. Különösen fontos lenne, ha az ő szabad idejéhez igazítanánk a találkozót, mivel hosszas keresés után végre meglett! Ivan/Yvan! Mikor lesz koncerted? Szeretnénk elmenni valamelyikre. Én persze minél későbbi(addigra jobban leszek) időpontban. Sziasztok B.Kati

Lantos Iván

szia Kati a meggyogyulobanlevo! itt rohanok de majd juliusban lecsendesedem juliusban biztos M on vagyok de meg nem tudom mik a koncert datumok, intezkedni probalok es irok. Ivan

Bálint Kati

Kedves Mindenki! Faragó Julinak július 23. lenne jó. Írjátok meg, hogy ki ér rá ekkor. Lantos Ivánnak is szól a kérdés. Belcsi mondta, hogy július-augusztusban Párizsban lesz, úgyhogy nem tud jönni sajnos. Magamról: keményen tornázom itthon is (2-szer jön házhoz egy gyógytornász, egyedül is tornázom arra amit felvettem Budakeszin diktafonra (s a Kút völgyben is (vizitorna is van). Szobabiciklizem 2-szer naponta, zongorázom (bátyám a Törökindulót rendelte meg, úgyhogy most azt gyakorolom). Anyukámnál lakom, így tudok pihenni. Van egy 17 éves Ladája, azt kénytelen vagyok vezetni máj.26. óta, mivel belefáradtam a fuvarszervezésbe (rokonok, barátnők vittek eddig orvoshoz taxira nem akarok költeni), 3-szor egy héten a Kút völgybe el kell jutnom. nem félttem egyáltalán a vezetés közben. A lábam és a csuklóm is jól bírta. Születésnapomon (30) opera előadás főpróbájára megyek (Műv.palotájában Handel: Semele) Sajnos Hévízre csak pénzért tudok menni (június 15-től két hétre), mert sokat kell várni, mivel nem vagyok frissen műtött és voltam már rehabilitáción (akiknek nincs komolyabb bajuk, azok tudnak menni, mert minden évben mennek). Júliusban szeretnék már dolgozni. Jelenleg még 1 bottal járok, a csuklóm még nem javult. Kolesár Andris! Elküldted a fotókat Fencsiknek? Millió puszi mindenkinek és köszönöm az együttérzéseket és jókívánságaitokat! B.Kati

Zentai Zoli

Ahogy Kati szólít május 27-e éjjelén (Kedves Mindenki), bármelyikünk magára veheti a válasz lényegét: Boldog Születésnapot, sok-sok felköszöntést kívánunk! Külön gratuláció a lélektanilag döntő lépésért, hogy a magad kezébe vetted az autóvezetést! Nagyon hiányzott az elmúlt hónapokban a szervező szereped, ezt nem tudtuk mással kifejezni, mint sok-sok hallgatással! Én már éppen készültem a születési gratulációra (bejegyeztem a dátumot a

naptárunkba). Ugyanis éppen végigolvastam mindent, (hála Fencsiknek!) ami a Lórántffy honlapján található. Kicsit félve az elvesztés lehetőségétől itthon ki is nyomtattunk mindent (a képek kivételével), ami kb. 40 oldal. Ez már szinte egy könyv terjedelme. Nos, Kati életrajzában rejtve megtaláltam a születési dátumát. Ebben 5 nappal fiatalabb nálam. A mostani levélben nem látszik, hogy a zárójeles szám életkor vagy dátum:>>Születésnapomon (30) opera előadás főpróbájára megyek<<, de ez tovább erősített abban, hogy Kati mindenképpen fiatalabb nálam. Visszajelzés a július 23-i dátumra, nekem megfelelő. (Naptárba bejegyezve.) De sok-sok megjegyzés adódik hozzá. Érezze minden olvasó kötelezőnek a visszajelzést! A nyaralási szokásokhoz képest képtelen dátum, de mindenkinek jó időpont úgyse létezik. Mi Sárival tavaly 45 (!) napot nyaraltunk Londonban, így könnyen beszélünk az idei nyárról. (Még néhány év kell egy újabb hosszú nyaraláshoz.) Nem gondoljátok, hogy ősszel – télen – tavasszal – Budapesten is rendezhetnénk találkozót? Ötlet – felajánlásra lehetne lakás, kert, kibérelt vendéglő. A magam részéről inkább fizetnék luxus-árat a Thermál Szállóban, minthogy elhagyjam Budapestet. Kedves Kati! A zongorázásod felújítását nosztalgiával figyelem. Én is 10 év kihagyás után kezdtem hozzá, de jó időszak volt, ami máig is tart. Javaslom: több fronton működni. A kigyakorolt darabok (Török Induló) csak az egyik ág. Legfontosabb a többé-kevésbé folyamatos olvasás (blattolás) felújítása. Az egyszerű darabok (Mikrokozmosz eleje) élvezete. Külön fejezet Bach darabjainak olvasása. Mindezek után bármikor adódhat egy-egy négykezes játék, főleg Mozart. Van elég kottád? A Handel operáról jöhet a kritikai beszámoló! Honlapunkat érdemes időről-időre meglátogatni, mivel Fencsik a háttérben folyamatosan szorgoskodik! Legújabb felfedezésünk: a TALÁLKOZÓKban lehet lapozni a képeket, tehát egyik felnagyított képről közvetlenül a másikra juthatunk. Köszönet érte! Az általános iskolai nosztalgiázást a kerti lugasoknál hagytuk abba. De erről majd később, folyamatosan Z.Z.

Rita

Szia Katikám! Te vagy az élő példa arra, hogy akaratereővel mennyi mindent el lehet érni! Nagyon örülök, hogy a vezetésben is visszanyerted önbizalmad, szinte hihetetlen ez az elszántság ami Benned működik. Tiszta szívből gratulálok az elmúlt néhány hónap alatt elért eredményedhez és további jó erőt, egészséget kívánok Neked! A születésnapodon az újjászületésed is ünnepelek és kívánjuk légy minél előbb köztünk! Nagyszerű, hogy virtuálisan szervezed a következő találkozást. Részemről rendben a július 23, mert mi csak szeptemberben megyünk szabadságra. Tegnap volt Pechan Rudiék évadzáró hangversenye, óriási élményt nyújtottak számunkra. Rudinak szól, hogy megismételnék a hangversenybérletre vonatkozó igényeinket, némi változtatással! Kati, itt a lehetőség számodra is, hogy csatlakozz kis csapatunkhoz, meg persze szól ez az üzenet a "Kedves Mindenkinek" is! Rita

Cagi

Kedves Mindenki! A mai napig szomorúam tapasztaltam, hogy senki meg sem szólal a listán, talán ennyi a munka mindenfelé vagy mi lehet el sem tudtam képzelni! Eközben én rettenetesen elfoglalt voltam, a felújítási munkálatokkal ami több mint egy hónapot vett el az életemből és persze a kertek gondozásával ami ebben a szélsőséges időjárási viszonyok között szinte meghaladta a képességeimet. Ma aztán kiderült, hogy az én gépemmel van baj, kiszűri a listás leveleket, így Katikám a fejlődéséről is csak a Zoli leveléből következtetek. Most ezen az úton kívánok Neked további erőt, és sikert / ez benned kódolva van/ és születésnapod alkalmából sok boldogságot, és legfőképpen jó egészséget. A Rudiék tegnapi zárókoncertje nagyon de nagyon jól sikerült volt. Köszönöm szépen az élményt és a lehetőséget. Szívből gratulálok Rudi a munkához! Az őszi sorozatnál remélem tudunk újból találkozni, én a barátaimat is viszem. A júli 23-ára szervezett dologról semmit nem tudok, de majd levélben közvetlenül érdeklődök valakitől. Jó munkát mindenkinek, jó pihenést aki már a nyaralásra is gondolni tud, mindenkinek sok puszi

Rudi

Köszönet a tegnapi koncerttel kapcsolatos gratulációkért! Nekünk is nagy öröm, élmény volt egy ilyen közegben, ennyi ember előtt szerepelni! Nehéz és fáradságos próbasorozat (rengeteg szervezési nehézség) után mondhatom: megérte. A közönség tapsából ítélve, saját érzéseink és a ti gratulációtok alapján: feltétlen. Most csak ennyi időm van, az őszi sorozattal kapcsolatban jelentkezem, amint "érlelődik" a bérlet. Bálint Katinak: Mielőbbi, minél teljesebb gyógyulást és sok örömet kívánok születésnapján! Rudi

Cagi

Katikám! Először is még egyszer sok boldogságot és egészséget kívánok a születésnapod alkalmából! Nagyon örülök a fantasztikus híreidnek! Ügyes vagy! Nagyon ügyes és erős, és küzdeni tudó! Mondtam már biztosan, hogy csípem az ilyen embereket! Magam sem vagyok híján az erőnek. És én is úgy gondolom, hogy ha van baj, vagy probléma, azt azonnal orvosolni kell, nem nagyon számít, hogy mekkora erőt vesz igénybe. Nem tudom mi volt a gépemmel, a vejem tett fel egy szűrőt, hogy a sok külföldi szex és egyéb email-eket ne engedje be, talán az volt a hiba, mert tegnap itthon voltak, valamit dolgozott a gépem és ma jött először levél töletek. Annak is örülök. A júli 24 előreláthatóan jó nekem, a tennivalókat pedig majd egyeztetjük. Csütörtök délelőtt van egy szabad órád, és mikor lenne az? Felszaladnék hozzád, hogy lássam is a fejlődést! A Hévíz nagyon sokat fog segíteni, örülök, hogy el tudad intézni. Puszi Cagi

Forrai

Katikám Happy Birthday!!!! A július 24 nekem is jónak tűnik. remélem addaigra tök jól leszel. Millió puszi Juti

+

Rudikám, csak most jutottam géphez, nagyon tetszett a koncert, jó az akusztika, remekmű a Carmina. Az őszi hangversenyre mennék. Gratulálok, puszi Juti:

Zentai Zoli

Kedves Kati! Nem is baj, hogy tegnap többször küldtük el a levelet – így legalább kibukott, hogy Cagi nem tudja fogadni a Prímlista leveleit! Mi itthonról azért variáltunk, mert gyanúsán lassú (látszólag néma) volt az átvitel. Fogadd újabb üdvözetemet a tényleges szülinapodon! Ha holnap délutánig tudsz beszámolót írni a mai opera előadásáról, akkor holnap (31-én) este elvileg még megnézhetjük, mert ismételik. Fantasztikus ez a Budapesti Kameraopera, sok előadásukat láttuk már. Én is sok szeretettel üdvözlöm Pogit a szerdai találkozón. Nekem ő – mi persze értjük, hogy ez nem pejoratív megjegyzés – tiszteletbeli általános iskolai barát! Az iskolában (Móricz) alig kommunikáltunk, de valahogy kialakult, hogy vasárnaponként, főleg a leghidegebb sötét reggeleken $\frac{3}{4}$ 6-kor találkoztunk a Széchenyi Fürdőnél a Városligetben. (Ehhez neki kellett többet utaznia.) A hangulat olyan volt, mint általában a Szigeten. Viszont csak 5-10 percet tempóztunk a hideg medencében, egyébként 1 órát filozofáltunk a tiszta üres, meleg gőzzel borított medencében. Ha kiléptünk a hóra-jégre, ott is lassú léptekkel haladtunk. Fellini filmbe illő hangulat. Egyszer részt vettem nyúl-ól építésében a kertjükben. Nem tudom, hogy mi lett a vállalkozásból. A legtitokzatosabb ügyletünk így zajlott: Pogi (Pogácsás György) – Jössz vitorlázni? Z.: – Persze! P.: Akkor itt meg ott holnap este! Másnap egy angyalföldi klubházban megpróbálták beszervezni, hogy egy repülőtéren kézi eszközökkel jeget törjünk a téli hónapokban. Ott derült ki ugyanis, hogy nem balatoni vitorlázásról van szó, hanem repülő vitorlázásról. Érdekel Pogi véleménye, emlékezete: ő is csak ott lepődött meg – mint én – vagy ő előre tudta, hogy repülésről lenne szó? Ugye értitek ebből a történetből, hogy milyen 15-16 évesnek lenni. Szellemileg meghódítva Chopin, Csehov és Bartók világát, ugyanakkor teljes tétovasággal a mindennapokban. Ha másért nem, remélem ebben irigyeltek engem, hogy naponta szemlélem a gimis tanítványaim életében a hasonló félreértések lecsengését! Most jelzi Tardy Jancsi, hogy neki később, 1 hónappal később lenne alkalmas a találkozó. Nekem ugyanúgy „megfelel”, mint az előző dátum. Az idézőjel azt jelzi, hogy nálam a zajos, büdös Budapest, sőt, Belváros egyre vonzóbb helyszín. Gyerekkoromban együtt éltem növényekkel és álatokkal, de mindez irodalmi emlék. A preparált, mirelit állapothoz képest nem hajszolom az új tapasztalatokat. Nyulak nyúzása, cicák cirógatása – ezekből egyaránt kinőttem. Ezzel együtt várom, hogy holnapután Kati és János pontosítsa az augusztusra halasztott dátumot. Jönnének tanárok is? Ha közelebb lennénk szeptemberhez, akkor a gyerekek – unokák iskolai kötöttségei miatt még valószínűbb lenne, hogy minél többen lehessünk együtt. A holnapután már csak holnap, mert átcsúsztam május utolsó napjára. Zentán

Gál Éva

Szia Kati! Örülök, ahogy hallom, hogy javulsz, és már vezetsz is! A szülinapodhoz is gratulálok. Én most nagyon elfoglalt vagyok, vendégeim vannak, és teljesen lefoglálnak A júli 23 vagy 24 akkor jó, ha úgy döntök, hogy nem megyek el egy összejövetelre, amire eddig terveztem elmenni. Szóval ez még nyitott kérdés. Addig is puszi: Éva

Tardy Jancsi

Kedves Mindannyian ! Holnap Katinál megbeszéljük az augusztusi időpontot, s miután a "kedves szomszédal" (Cagi) is egyeztettük, még a héren javaslatot teszek Felétek. A júliusi dátum valahol megszületett, ami persze cseppet sem baj, ám velem ezt senki sem egyeztette... Várható volt korábban is, hogy nem leszek idehaza. Szevasztok! T. János

Pufi

Kedves Kati és Zoli és Mások is, akiknek szülinapjuk van! Megérkeztem a világ végéről, gratulálok mindenkinek, annak külön örülök, hogy Bálint Kati szépen gyógyul. Pufi

Tardy Jancsi

Az Ünnepekteknek (kiskorú Nagymamáknak, ifjú szülinaposoknak) szívből gratulálok, s a nyárvégi diétás palóc gulyásból érdemeik elismeréseként repetázhatnak... T. János

Buza Mari

Kedves János! Ilyen ajánlatot - a diétás palócgulyást - azok sem hagyhatnak ki, akiknek nem most van a születésnapjuk! Hogy szól a recept? A gödöllői Napsugár vendéglőben ettem egyszer nagyon finom palóclevest, mindenkinek ajánlom, aki szereti a népi ízeket! Üdvözlettel Buza Mari

Tardy Jancsi

Kedves Mari ! Az a helyzet, hogy a hagyományosan pórnépnek szánt (eredeti) receptúrát koleszterinben némiképp gazdagabb kiegészítő szerekkel (pl. füstölt csülök) vegyítem, s roppantul ügyelek arra, hogy az aljáról, a fenemódon dúsan használt hagyma mellől a füstölt szalonna se hiányozzék. Epebajosoknak maga az elixír... Egyébként az egyik legkévánatosabb, szabad tűzön főzött étkem a káposztás-csülkös bableves. A (biztos) hatás feltétele a minimum 35 fok meleg... Utána: szauna és gyógymasszázs helyett 20 km futás az országos kék jelzésen! J.

Juli

Sziasztok, Roppantul sajnalom, hogy Tardy Jancsinak nem jó a július vége, én már sajnos megvettem a repülőjegyemet, így csak akkor tudok jönni. Akinek van kedve az találkozhat velem, vagy esetleg két találkozó lehet szó, júliusban és augusztusban. Rendkívül szeretnék azokkal találkozni, akikkel nem sikerül februárban. Kati! Boldog születésnapot kívánok Zolinak is! (Nemcsak én öregszem) Irjátok, hogy mi jó nektek, nekem a találkozás bárhol jó.

Puszi mindenkinek Juli

Buza Mari

Kedves János! Nagyon jól hangzik a recept, bár én birkahússal ismerem, biztosan nagyon finom a főztőd a csülökkel is! Remélem, hogy találunk megfelelő időpontot, és az időjárás is kellemes lesz, a szúnyogokat meg a füst majd elhessenti (a további lehetséges kifogásokat most nem sorolom), így nem lesz akadálya a szakácsművészeted dícsérésének a kenyérrrel utolsó cseppig kitunkolt saft után. A káposztáról jut eszembe, ettől már kovászolt (kapros, tárkonyos, borsikás és hasonló zöld füvekkel érlelt) káposztából nyáron főzött húsos ételt (lucskos vagy székelykáposztát)? Az is fenséges, anyósom csinálja kiválóan! Ma már az ablakában - beköltözött a városba a szentendrei házból - kevesebb öt literes üveg fér el, így kevesebbszer részesülünk belőle, sajnós. Máris megyek haza vacsorázni...valami diétásat...Üdv Mari

Keleti Péter

Kedveseim ! Még egy-két recept és Ajánlhatom – kiváló személyes tapasztalatom alapján – Kolesar Andris bevonását is a főzőcskébe. Mit tudtok még fejben, virtuálisan a kajákon kívül ? Üdv Keleti Péter

Kovács Kati

Szia Kati! Ha egy nappal később is de én is szeretettel köszöntelek születésnapodon, aminek azt hiszem most még nagyobb jelentősége van, és sok erőt kívánok a továbbiakban is gyógyulásodhoz. Bár ahogy leírod, valóban mindent megteszel úgy tűnik nagyon erős akarattal, és ezt nagyon jól csinálod. A júliusi időpont most úgy tűnik nekem is jó lenne a Julival való találkozásra. Sok puszi:Kati 2005. május

Buza Mari

Kedves Péter! 1. Az alakod alapján arra következtetek, hogy Te is pártolod a finomságokat, nemcsak mi! Erre utalt a sóhaj a mondatod végén? A "zaba" a mérték függvénye. Brüsszelben egy tárgyalás után ebédre olyan előételt kaptunk, hogy a hatalmas - a szokásosnál nagyobb, nálunk süteményt kínáló tányérnak is beillő - lapos tányéron volt három szelet csillaggyümölcs, néhány snittling formájú fűszál, és valami kis színesként, egy karika narancs (utána nyúlcomb következett, de ezt most hagyd figyelmen kívül). Ilyesmire vágysz, vagy már csak ennyi lenne az engedélyezett kulináris élvezet? A magam részéről élvezettel olvastam Tardy János ételismertetőjét! Rögtön az Ínyesmester szakácskönyve jutott az eszembe, ahol kedvet derítő ajánlások is olvashatók a receptváltozatok sokasága mellett. 2. Bizonyára sokan sokféle csuda dolgot tudunk még, de most ez volt a téma... Szabad mást bedobni Neked is! Mivel foglalkozol mostanában? Vidíts fel, itt a toronyban eléggé nehéz az élet mostanában...Üdv Mari

Tardy Jancsi

Kedves Mari ! Köszönettel vettük kedves Anyósod meghívását a fűszerdús nyári lucskoskáposztára... Kézcsókkal J.

Juli

Erre mondjak azt, hogy ebben a korban mar csak ez marad hatra... Talan azért még sem... En csak egy kis tornabemutatót tudok ajánlani, ha olyan helyen lesz a találkozó, ahol egy kicsit mozogni is lehet. Ha francia-olasz receptek érdekelnek titeket, akkor küldök néhányat a saját főzési tapasztalataimmal együtt. Juli

Rita

Jó ötletet adott Péter, mert Andrisék Édre költöztek, ha igaz... Így remélem, hogy hamarosan be tudok számolni a konyhaművészetéről....! Rita

Buza Mari

Kedves Juli! Mindenféle jó recept érdekel, nem mintha a szakácsok gyöngye lennék, annyi időm nekem nincs. Sokféle jártam életemben, és sokféle étket kipróbáltam már - volt ami tetszett, mások nem. Az egészséges élelmiszerek listája állandóan változik, lásd pl. a tojás dícséretét és tiltását. Szerintem egyszerű a szabály: amit nem kívánsz, ne add meg, akármilyen szeretettel kínálják, és akkor hagyd abba, amikor még tudnál enni. Nem vagyok sem vércse, sem vegás. Mind a két tábor tud mondani jót a saját módszeréről, és vannak "kivételek" is (lásd a 106. évében meghalt nagymamám életét, aki bizony inkább a padláson szárított kolbászt szerette, nem a salátát, mégsem volt érszűkületes vagy gyomorbajos, vagy édesapámat, aki 100 kiló fölé hízott a mediterrán jellegű egészséges ételektől Törökországban). A gyomorbajosok figyelmébe a mentalevelet ajánlom, főzzenek teát belőle, tegyék bele mértékkel pl. a most aktuális karalábé főzelékbe, a darált húsokba (fasírt vagy töltelékek), és mindjárt könnyebben emészthető ételt kapnak. A menta egyébként a törökök egyik kedvenc fűszere, a meleg éghajlat alatt több szempontból is nagyon kellemes hatású. Üdv Mari

Keleti Péter

Kedves Mari! (és a teljes levelezési lista) Ad1. Bizony-bizony szeretek enni. Pláne jókat. Magam is elkövetek ezt azt, de sehol sem vagyok a látott receptekhez képest. (Mostanában azért arattam sikereket a szabad tűzön egyben sült borjú bélszínemmel és a bepácolt sült zöldségekkel.) Ad2. Főállásban szabadidő szervezéssel foglalkozom. Kizárólag a szűk családot szervezem, de azt nagyon. Ezen a hétvégén pl. körülevesszük a Szentendrei szigetét. Sátor, nyárs, bogrács, szúnyogirtás, tábortűz . Máté fiam nyarának megszervezése is próbára tesz. Evezős túratársakat is keresek, meg olyanokat is akik eljárnának egy hétre az Alpokba magas hegyet mászni a nyáron. Engem az ilyesmi érdekel többek között. Üdv Péter

Forrai

Nem bírom ki, hogy Marihoz ne csatlakozzak. Rövidesen elkészíthető lesz egyik kedvenc kajám az egressel savanyított idei kapros töltöttkáposzta. 1 kg friss káposztához 1/4 kg egres, hagyományos töltelék, együtt megfőzve, tejfölös behabarás, a legvégén 2-3 csomag kaporral meghintve, szuper! Hidegen is kiváló, jóévtágyat! Juti

Kolesár

Sziasztok! Jelentkezem, már mint érdi illetőségű, és nem mellesleg a konyha körül is próbálkozó egyén....:)) Különösen Ritának szánom eme jelzésemet. akivel már egy ideje tervezzük, hogy összejövünk, mint "falubeliek" :) de ehhez lényeges feltétel volt, hogy végre kiköltözzünk Érdre. Nos jelentem, hogy ez néhány hete megtörtént és ha "kész" nem is vagyunk még, de már szívesen látunk mindenkit! A kert is elég nagy, szóval szabad a pálya. Sajnos a csobánkai grillezőnk (Keleti Péterrel itt volt szerencsénk gasztronómiai találkát tartani) nem jött át Érdre, de ez a legkevesebb. Köszönöm Péter ajánlását, de nyilvánosan meg kell jegyezmem, hogy Péternek a felesége készítette életem eddigi legnagyobb grillezett zöldségeit, tehát tartásatok szemmel Pétert és párját ez ügyben is!!! Amúgy egy csomó beszkenelt képet elküldtem Fencsik Gábornak, remélem megkapta őket. Sziasztok: András ui: Rita, beszéljünk!

Fencsik

Kolesar Andris írja:

> Amúgy egy csomó beszkenelt képet elküldtem Fencsik Gábornak, remélem megkapta őket. Megkaptam, koszonom. A hetvegen felteszem oket a weblapra; a nagyitasokkal együtt kb. 90 uj oldal. Kulonosen az l/c osztalykep hianyzott -- bar ezen, sajnos, nem tudok mindenkit azonosítani. Es a tanari kar fenykepen is csak a ket osztalyfonokot ismerem fel, meg Csik Mikit es Friss Gabort, meg Timarnet, a tobbi teljes rejtely. Talan valaki tud majd segíteni... Egyidejuleg kicsit atszervezem a weblapot, a navigaciot megkonnyitendo. Es nyitok egy fiokot a gyerekek es unokak kepeinek -- aki a gyerekekrol-unokakrol keszult digitizalt kepeit szeretne megosztani a nagyerdemuvel, en tovabbra is minden kuldemenyt szivesen veszek a gabor@well.com vagy az admin@lorantffy.net cimen. Latom, a fozocskezes mindenkinek megindította a fantaziat. Mi itt elegge elszoktunk a magyaros konyhatol, a sokezer merfold es a masfele amerikai nyersanyagok miatt, bar a ket fo anyagot (az edesnemes paprikat es a csalamadet) mazsaszamra szoktuk rendelni a Bende nevu chicago-i magyar hentestol. Ami a magyaros fozocskezesbol leginkabb megmaradt, az a kapros tokfozelek, a korozott, a lecso es az uborkasalata. Es a palacsinta (bar ez szigoruan veve nem "magyaros" etel, csak variacio egy altalanosabb nemzetkozi temara). A lanyom nalunk vakaciozott egy hetig, es az osi családi hagyomány jegyében tegnap, az elutazás előestéjén sütöttem neki egy nagy tal palacsintát, ma reggel pedig kivittem ot a vonathoz...Fencsik Gabor

Rita

Kedves Péter! Találtál egy evezős társat, a párom ifjú korában űzte ezt a sportot és a mai napig nagyon szereti. Én is imádok ülni a csónakban, de rám a lapátot nem szabad bízni. Most van egy klassz motorcsónakunk, amit szeretnénk minél többször használni, de nem tudjuk még mikor és hol! Ha ilyen nagy programszervező vagy, talán tudsz ebben nekünk is segíteni. Gondoltam az érdi Duna ágra is, az van a legközelebb. Milyen evezős túrára gondolsz egyébként? Az Alpok is borzasztóan vonz, mi is nagy túrázók vagyunk (inkább voltunk), persze nem a sziklamászó fajtából! A részleteket "kettesben" is megbeszélhetjük! Üdv.: Rita

+

Szia András! Üdvözöllek a "falunkban"! Ez sokaknak viccesnek hat, de aki ismeri Érdet, az tudhatja, hogy Érd város, sőt pedáloz a megyeszékhely címre, de az úthálózat inkább a földút, tele gödrökkel, ami aszfaltozott, az meg kátyúkkal. Most némi változás kezdődik, de annyira le van maradva a fejlesztés, hogy évekbe fog telni, amíg konszolidálódik a helyzet. Csatornahálózat sem jellemzi a települést, nálunk sincs az utcában kiépítve. Pozitívum a viszonylagos csend, nyugalom, a jó levegő és csodás madárcsicsergés a hajnali óráktól kezdve. Minden évben különböző madárcsaládoknak adunk otthont, most verebek laknak a ház két sarkában, a tujasorban pedig feketerigó család lakik. A fecskék, cinkék, szarkák, gerlék, fakopáncs, barázdabillegető gyakori vendégünk, a

szemközti erdőben pedig fácánok élnek. No, és nem szóltam a békákról, akik este és hajnalban jó hangosan hívogatják párjukat... Hát ennyit Érdről! Érezték nagyon jól magatokat a mi kis falunkban és telefonon beszéljünk. Rita

+

Szia Mari! Jó ötletet adtál a mentalevéltre! Már el is felejtettem a török konyha ízeit, a fűszerezést, de most, hogy említetted tudom miként hasznosítsam kis kertem mentatermését! Egyébként nagyon mutatósak a fűszernövények a kertben, erkélyen, emellett hasznosíthatók is. Nekem nagyon finom oreganó, majoránna, lestyán, menta és citromfű bokrok díszítik egy már elpusztult díófa, ma már rönk környékét. Ajánlom kertészkedőknek a fűszernövényeket! Rita

Bálint Kati

Kedves Mindenki! Tardy Jancsival megbeszéltük, hogy AUGUSZTUS 28. vasárnap (Totyi miatt, megérdemli!!!) lenne a gulyásparti Felső-Told községben, azaz nála. Próbáljatok időt szakítani ekkorra és szólni az illetékeseknek, hogy ne essen az eső (TJ azt mondta, hogy eső esetén átmegyünk Cagihoz). Julikám! Nagyon sajnálom, hogy nem tudsz erre jönni, de a házigazda dönt ebben az ügyben. Jó lenne találkozni július 24-én (Totyi is tudna jönni), de Bp-en vagy Kolesáréknál vagy Ritáéknál, ha felajánlják. Mindenképpen kertben lenne jó találkozni. Beülhetnének egy kertheységbe is, pl. a Náncsi nénihez is. Azért is jó lenne júliusban is találkozni, mert biztos, hogy nem tud mindenki Nógrádba jönni. Kósa Marcinak! Köszönöm, hogy levetted a munkahelyi címemről a listát. Ezután sem szeretném, ha oda mennének a levelek (a németek kirughatnak az állásomból). Június 12-től visszaköltözöm a Csalán utcába, a saját lakásomba. Köszönettel B.Kati

Forrai

És aki megette és túlélte Forjud

+

Kedves Mari, Péter, Rita és többi vadevezős! nehogy kihagyjatok ebből, mert egész gyerekkoromat - nyáron-rómaiparton töltöttem kilbotban. Szóval jó lenne egy evezős vizidélutánt, vagy napot tartani. Mit szóltok hozzá? Sajnos már csónakunk nincs, de kedvem az lenne. Teljesen újraélem a fiatalságom. Sziasztok Forjud

Pufi

T. Keleti és Kolesar plusz Tardy kollégák! Ezúton tudatom, hogy kedvenc ételém a bab, mindenféle formában, és jelzem, hogy nagyváradi rokonságom a bableves és a csülkös babfőzelék után aranygaluskával (borsodó) szokott kedveskedni. Egyik alkalommal majdnem kórházba kerültem miatta. De aztán az oda vezető úton a feszültségek enyhültek. Pufi

Tardy

Pufikám, 28. házassági évfordulóm szent napján, a minap csepp híján belegebedtem egy drága helyen elfogyasztott harcsapörköltbe... Ha frissen főzöd a borsodót, hozhatod! A pásztói kórházat nemrég renoválták! plusz Tardy

Rita

Szia Juditkám! Nagyon jó az ötlet, benne vagyok, de az elkövetkező 2-3 hétvége nekem nem jó! Kilboat nincs, de van csónak, három személynek is! Lapátot is tudok a kezébe adni, én meg majd vezényelek! Hajrá előre...! Puszi. Rita

Kósa Marci

Kedves Dénes! Kedves János! Most moderátorkodtam, és azt láttam, hogy túlméretes leveleket küldtetek a listára. Jelenleg csökkent kapacitású számítógépes háttérrel kinlódok, és egyszerűen NEM ÁLL MÓDOMBAN túlméretes leveleket beengedni a listára. Legyetek szívesek a leveleket KÉP NÉLKÜL elküldeni, mert, amint látom, fontos közérdekű információt is tartalmaznak a leveleitek, és ha a moderátor nem engedi be, ezek nem juthatnak el a közönséghez. Ha kép nélkül külditek, nem is kerül moderálásra, tehát a közreműködésem nélkül, automatikusan eljut a közhöz. Elnézést a dörgedelemért, de sajnós nem tehetek mást. Kérlek, legyetek figyelmesebbek. Ezt a levelet a széles nyilvánosságon keresztül küldöm, mert másnak is eszébe juthat nagyméretű képet küldeni, ami HELYTELEN, mert FELTARTJA A LEVELEKET. Üdvözlettel: Marci

Fencsik

A Szentendrei-sziget koruli evezések nekem is kedves gyerekkori emlékeim (ma is evezek minden hetvegen, ha lehet, bár nem a Dunán). Sőt a majdani feleségemet is egy ilyen szigetkoruli evezés során ismertem meg 16 éves koromban. Ez az első találkozás nem volt túl ígértes: egy mutatóvány során sikerrel beestem a Dunába valahol Horány körül, és a szemüvegemet is sikerült elvesztenem. Ezzel a sok idetlenkedéssel sikerült teljesen leegnem a majdani nejem előtt – bár láthatólag nem sikerült elege, mert végül megiscsak összekertünk pár évvel később. A szigeten a legszebb parti részeken nem volt szabad kikötni a kutak miatt: gepisztolyos ipari orok cirkáltak a Vizmuvek kutjai körül, és elzavartak az embert. Nekünk viszont volt egy protekcios kikötési engedélyünk a Vizmuvektől, ezért húsolhattunk a nyarfa alatt ott is, ahol másnak nem volt szabad. Ennek is megvan a családi története az ötvenes évekből: Farkas Mihály hadugyminiszter korábban ellátogatott egy vidéki laktanyába, és valami nem tetszett neki a laktanya falujságján, ezért a falujságért felelős tisztet vagy tisztet azon melegeben elvitette és lecsukatta. Az egyik lecsukott tiszt volt később a Vizmuvek igazgatója a hatvanas években. Atyám tanuskodott mellette a rehabilitációs tárgyaláson. Hat ezért volt nekünk kikötési engedélyünk a Vizmuvektől. Kis magyar csendelet a huszadik századból.

Juli

Katikám, Remélem jól sikerült a születésnapod. Az ajánlatod tetszik, így várom, hogy ki csatlakozik még az eredetileg eltervezett dátumhoz. Marikám, Visszatérve a zabalásra, a mediterrán konyhanak százezer változata van, így nem lehet általánosítani, még különben is a torok édességek kalóriadusabbak mint bármely más desszert, még aztán az sem mindegy, hogy mit és mennyit iszik vele az ember. Alkati kérdés is! Azért a júliusi találkozón szívesen ennék jó magyaros kajákat. Gal Evi már csak hummog, gondolom sok munkád van, ez a foszezon? Totyi régen nem irtal, talán elutaztal valahova? Várom ajánlataitokat a júliusi találkozásra. Puszi mindenkinek Juli

Forrai

Örülök, hogy nektek is vannak gyerekkori élményetek. Az enyém olyan régi, hogy a nagyszüleimmel kezdődött. Mamáméknak (amikor ő volt 6-7 éves) vettek Horányon egy kicsi telket, és arra faházat húztak fel. Minden iskolaév végén kiköltöztek és szeptember 1-én jöttek vissza a Teréz körüti lakásukba. A nagypapám úgy járt onnan dolgozni, hogy a gyerekei (a mamán és a bátyja) minden reggel és minden délután áteveztek a váci ágon a vonathoz és a papájukat szállítottak. Mamám cseperedett és nagyon formás nagylány lett. A Goldberger gyár is Horányba üzemeltetett egy csonakházat hogy a fiatal dolgozóinak lehetőséget adjon a soprra. Egy jókepe, mokány fiatalember is odajárt hetente, az volt a módja, hogy a setahajót Budapestről evezocsonakok követtek és lehagytak, előbb érkeztek, mint a gozos. Ott töltöttek egy hetveget. Ugye tudjátok a mese folytatását? mamám 16 éves, papám akkor 20 volt. Így ismerkedtek meg és estek orult szerelembe. Innen az én Duna szeretetem, elmondhatom, hogy dunai-biomarkerek által örökölttem. Most lett volna május 26-án a szüleim 65. házassági évfordulója. Naponta úgy járok az egyetemre (Nagyvárd tér), hogy a budai rakparton megyek, és ahogy jó idő van - lehet az tél is - letekerem az ablakot, a Duna szagát szívom magamba. Naponta kétszer ujongok a látványért, egyrészt a hompolygo, gyakran barátságos, fenseges VIZert, másrészt a budapesti szép látványért nappal és a teli estéken: a vár, a hegyek, az ezüst víz, a buszke hidak, nagyon elegendett vagyok ilyenkor. Ez naponta minimum 2 alkalom! Nagyon szerettem kacsazni, ahányszor lapos kavicsot találok, mindig felveszem és vagy elteszem - ha nem a Duna parton találok -, hogy majd jó lesz bedobni a vízbe, vagy azonnal elhajtom. Sziasztok Juli

Gál Éva

A Vízművek akkori igazgatója valószínűleg Hajdú Gyuri bácsi volt, aki apámnak és anyámnak is nagyon jó barátja volt, ma is él a feleségével a Rózsadombon egy Vízművek szolgálati lakásban. Jó, hogy tanúskodott a mamád, mert kituno emberek. Imádom őket. Én is eveztem, amikor 19 évesen azt mondta az orvosom, hogy életmódot kell változtatni ha nem akarom állandóan azon törni a fejemet, hogy milyen betegségeim vannak vagy lehetnek, akkor kezdtem evezni, és nagyon élveztem az új életmódot. Még a sört is szerettem 20-22 km evezés után. Nem beszélek a leányfalusi palacsintásról, ami igazi uticélunk volt valahányszor nekivágtunk, hogy most 1-2 napig a vizen leszünk. Egyszer versenyeztem is, na azt sose felejttem el. Elozo este egy bulin voltam, és whiskit (hogy kell írni?)ittam, nagyon izlett, és mire észrevettem magam már forgott velem a világ. Reggel 7 re kellett kint lenni a Dunán, úgyhogy nem feküdtem le, és amikor leszálltam a HÉV-rol, megtaláltam egy fát, és kivettem a felesleget magamból, és eljutottam a találkahelyre. Ott mondtam az edzonek, hogy nem biztos, hogy én keltek ehhez a versenyhez neki a jó eredmények eléréséhez, de o ragaszkodott hozzám, a karjaiba vett, beültetett egy evezos négyesbe a kormányhoz, elszaladt, és egy üveg sörrel tért vissza, amit belémdiktált. Ezután jobban lettem, és hozzávetolegesen egyenesben tudtam tartani a csónakot amit négy igen eros fiú lapátolt. Azóta is érzem a derekamban azokat a lökéseket, amikor meghúzták a lapátokat. Puszi mindenkinek.

Rita

Kedves Mindenki! Ha már megszólítottatok, jelzem, hogy Andrissal megbeszéljük a lehetőségeket és jelentkezünk a kerti parti ügyében, július 24. vasárnap. Elég nagy a kertünk, de mi nagyon rossz földúton vagyunk elérhetőek és nincs hírem arról, hogy addig az utat megcsinálnák...Sokszor úgy vagyunk, hogy inkább kézbe vennénk az autót a gödrök miatt! Üdv.: Rita

Gál Éva

Juti ez gyönyörű történet a szüleid szerelembeeséséről. Az én anyám Sopronban volt felszolgálólány a család saját éttermében a két lánytestvérével együtt. A nagymamám meg főzött. Apám meg Sopronban volt katona, és odatévedt egyszer ebédelni. Mivel kevés pénze volt, spenótot rendelt, és anyámnak nagyon tetszett, hogy ez az ember milyen szép, és milyen szerény, és még a spenótot is szereti..... Szóval Amor nyila betalált. És ebből lettem én meg a bátyám. A spenót..... meg a szerénység.....És az is gyönyörű, amit a Dunáról írtál. Nekem is volt egy élet szakaszom, amikor naponta buszoztam budáról Pestre reggel, és este Pestről Budára vissza. És nagyon tudtam gyönyörködni a városban, mindig odafordultam, amelyik oldalra a nap sütött, és néztem a tájat a díszletet (így hívtam magamban) Mostanában meg rengeteg új ismeretséget kötök, sok külföldi barátom van, és azokkal szoktam rácsodálkozni a gyönyörű városunkra.

+

Sajnos, Juli nincs szezon, ha éppen sok vendégem lenne, akkor jobban ráérnék. Inkább az a gond, hogy még nem tudom igazán a koncepciót, hogy mit is szeretnék kezdeni ezzel a hellyel, és most ezért is vagyok elfoglalt. Meg azért is mert rengeteg dolog érdekel, és mostanában minden megtalál, és próbálok válogatni, de nem tudok ellenállni olyan dolgoknak, ami újnak tűnik, és segít nekem eligazodni a világban. Most például egy különleges programra szervezek érdeklődőket, az a címe, hogy lapvető béketeremtés nők és férfiak között. A hétvégén volt az első ilyen, és különleges élmény(ek)ben volt részem, rengeteg új dolgot ismertem fel a saját nememről és a másiktól is. Tegnap pedig eljutott hozzám egy meghívó egy másfajta workshopra ami jövő hét végén lesz. A következő: A HÉTVEGE TÉMÁJA: A TÁNC SZENTSÉGE, azaz az elemekkel való kapcsolatba lépés és az érzelmekből fakadó életenergia megtapasztalása. A hétvége fő feladata, hogy visszaszerezzük azt a kezdeti kapacitásunkat, amit a megszokásainknak eredményeképpen megtanultunk megtagadni. A férfiak megtanulhatják hogyan tartsák életükben az irányt és éljenek kifele struktúráltn és egyben felfedezhetik saját belső gyengéd oldalukat. A nők a táncon keresztül megélhetik a legszebb kapcsolatot Föld Anyánkkal. Szóval mostanában engem az ilyenek felvillanyoznak, és ami vonzani kezd, ahhoz elmegyek. Ezért azután kevés időm marad. Azért igyekszem beilleszteni a veletek való találkozást is, mert igazán jól érzem magam köztetek. A Júli 24 lehet, hogy éppen jó, két utazás között vagyok akkor, ha valami nem csúszik el. Az aug. 28 még nagyon messze van, de lehet, hogy az is jó nekem. A kajákban most éppen nem vagyok nagyon érdekelt, mert legszívesebben semmit nem ennék, akkor érzem magam a legjobban. De majd ez is elmúlik, és boldogan fogom kanalizni a palócgyulást vagy ami éppen lesz. Sőt a főzésbe is örömet besegítek.

Puszi mindenkinek: Éva

Pufi

Kedves Barátaim! Nyilván lemaradtam valamiről: mikor találkozunk, júliusban vagy/és augusztusban, mikor? Pufi

Rita

Nem maradtál még le semmiről, de B.Kati felvetette, hogy legyen meg a találkozó július 24-én vasárnap, mert vannak néhányan, akiknek messze van Nógrád, illetve a külföldről érkezőknek is jobb lenne a július. Megszólította Kolesar Andrist és engem, hogy Érden valamelyikünk kertjében tartsunk egy kisebb találkozót. Most még Andrissal egyeztetünk. Hát csupán ennyiről maradtál le... Rita

Forrai

Éva, a spenót is jó történet. Gyakran azt hisszük majd jönnek a nagy dolgok és közben gyöngyszemekkel és a kincsekkel élünk együtt, csak fel kell ismerni. Nálunk nagyon erős a családi hagyomány és kötelék. majd nyáron fogom elkezdni előszedni a családi történeteket, ha lesz időm és elég dokumentumom, megírom. Addig csak a lelkemben dédelgetem a sztorikat. A lényegét és a részletet nem írtam le, anyám tornászlány volt (innen a jóga szeretete, amit Yesudián mesternél tanult 1952-ben és halála előtt 6 héttel még jógázott). Horányban lógott a szőnyeg a hintán a foci pályával mellette és a kis neszeszer táskája tükörrel, fésűvel stb. diszkréten a hinta mellé volt letéve. Apámék fociztak és egy hatalmas rugás pont a tükrös bugyrot találta el. Apám lihegve ment a labdáért, anyám veszekedett vele, hogy így törött tükörrel hogy megy majd férjhez. Apám megnyugtatta: kislány ne aggódjon! stb..... Hát így.

Örülök, hogy Te is vízimádó vagy, de ez nem véletelen. Puszi J.

Kövendi

Látva a kínlódást a július 24-ével kapcsolatosan, felajánlhatom - ha szerény hajlékom megfelel -, akkor szívesen látom ott a társaságot. Ez legalább Pesten (azaz Budán) van. A kertben és / vagy a teraszokon kb. 20-25 embert tudok leültetni. Egyedül a kajakészítésben kérnék segítséget, mivel abban nem vagyok olyan menő, mint az e témában korábban megszólalók. Arról nem is beszélve, hogy gyanítom, a feleségem már csak a banzáj hírére is le fog költözni a nyaralóba, így az előkészületek teljesen rám maradnak. Egy dolgot tudok csupán, húst grillezni és görög salátát összeállítani, de ekkora mennyiséghez ebben is segítségre szorulok. A kerthez kapcsolódik egy jelenleg üresen álló lakás is, ahol a kellően lerészegedőknek vagy messziről érkezőknek nyoszolyát is ajánlhatok. Nekem egyébként mindegy, de nem lenne jobb 23-án szombaton csinálni, hiszen néhányunknak még hétfőn dolgozóba kell menni. Ja, persze Tózsuzsa! De ő is tudna este 10 óra felé csatlakozni, hiszen öt percre vagyunk a szigettől. Szombaton meg könnyebben kirúghatunk a hámból. Akár reggelig is mulathatunk, ha bírjátok. Kövendi Dénes

Forrai

Dénes, ne keseredj el, segíték főzőcskézni. salátát szívesen csinállok, a húst megvesszük, pácoljuk stb. Biztos lesz még vállalkozó. a Forrai

Bálint Kati

Képzeld Gábor, 1972-75 között hidrogeológusként a Vízműveknél dolgoztam, résztvettem a Szentendrei- és Csepel-szigeten lévő csáposkutak elokészítésében, tervezésében, muvezetésében . Hajdu Györgynek hívták az igazgatómat. Órá gondoltál? Még kismotort is kaptam, hogy azzal közlekedjek a szigeten, de egyszer elestem, és többet már nem akartam motorozni. B.Kati

Juli

Bence, aranyos vagy, hogy felajánlod a kertedet, szívesen segíték salata elkészítésben és nyersanyagot is hozok. Habar a cimedet olvasva fogalmam sincs, hogy hol laksz, de talan majd valaki elvisz. Juti és Evi, Azt hittem, hogy csak nekem szorul össze minddannyiszor a szívem, amikor valamelyik hidon atmegyek, mivel mostanaban csak évente kétszer teszem ezt. Csonakazokhoz szívesen csatlakoznék, ha lehet valamit összehozni július 18 es 23 kozott. Juli

Forrai

Juli és a többi vadevezős! Sajnos nekem már nincs csónakom, de ha társulni tudnánk jó lenne egy kis evezés. Van valakinek ötlete és csónakja és persze kedve júliusban evezgetni? Juti

Zentai Zoli

Kedves Osztálytársak! Tegnap, június 3-án egy kisebb könyv terjedelmét elérte a levelek áradata, tartalmilag mindenképpen! Döntő áttörés Bence felajánlása, amihez többszörösen csatlakozom! akár a 23-i szombat, akár a 24-i vasárnap jó nekem. 1.vihar esetére, de még inkább a téli hónapokra (novembertől februárig) hasonló létszámú találkozókra hozzánk is jöhetnétek, ha már annyit reklámozom a Belvárost. 2 kaja-segítség természetesen tőlem és Sárítól ugyancsak várható. Ma nem szeretnék hosszú lenni, de fontos, hogy részletezzem az előbbi pontokat. Kedves Bence! Bármennyire szeretnénk 20-25 fős részvételt, ennek maximum a harmada várható. Az áprilisi iskola-bejárás létszámát aligha tudjuk felülmúlni. A bejelentett távol lévők mellett a többi szívesen találkozó fele nyaralni fog. Talán a feleséged is szívesen maradna, ha maximum 7-8-9 főről lenne szó! Ehhez adódik megjegyzésem a tivornyáról, evészetéről, ivászatról. Szélsőségek között táncolunk. Nagyobb a szemünk, mint a szánk. Az elmúlt három találkozón (kettő Margitsziget és az iskola+Dobogókő) egy-egy kismadárnál kevesebbet fogyasztottunk. Ásványvíz, kávé, valami saláta, maximum egy fél pohár pezsgő. Ebben nem a spórolás, az autóvezetés, a másnapra gondolás volt a döntő, hanem az életkorunk. Mi Sárival nemrég a Belgrád rakparti görög vendéglőben ünnepeltük sokadik házassági évfordulónkat. Kíéhezve mentünk. Egyetlen kétszemélyes tálat rendeltünk. Egy óra után dobozokat kértünk és itthon két napig folytattuk a finom falatok csipegetését. Ettől függetlenül szeretünk főzni. A találkozóra minimum egy nagy adag túrós-sajtos pogácsát vállalunk. A két nap közül a vasárnapot pártolom, a hétfői (ránk is érvényes) munkanap ellenére! Egyrészt ne kényszerítsük Totyit a munka utáni éjszakai érkezésre, amikor egyesek már el is mentek, másrészt miért ne élvezhetnénk egymás társaságát vasárnap, mondjuk 16h és 21h között? (Óvatosan, zárójelben megkérdezem, hogy ha már én nem eszem olyan sokat, Nálatok van-e a házban-kertben olyan lény, aki engem akarna felfalni? Gondolok itt medvére, macskára, kígyóra, kutyára.) Befejezésül csatlakozom Julihoz és Jutihoz, ahogy Budapest ütőerét dicsérik. Nálunk a Belvárosban péntek déltől hétfő reggelig nyugi van. Kedvenc sétánk a Lánchídon át a Batthyány térig. Ha a Várban van hangverseny oda is gyalog megyünk. Alattunk parkosították a Szabadság teret, kis állatkertként rácsok mögé zárták az USA Követséget és a szovjet emlékművet. Bankok és minisztériumok költöznek ide, a népek meg elköltöznek. Tegyük csak. Tegnap és ma elsétáltunk a Könyvhét pulthajhoz, szinte végig díszburkolaton. Itthon nyaralunk. Kérünk mindenkit (bár nem kötelező!) hogy jelezze esetleges részvételét Bence kertjében. Totyi régen írt, vajon miért? A júniusi Muzsikában dicsérik Zempléni Máriát. Félreértés ne essék, én is szívesen írnék recepteket, bár inkább avantgard recepteket, akár megnyílik egy új fejezet a Honlapon, akár nem.

De most befejezem. Szeretettel Zentai Zoltán

Toty

Sziasztok gyerekek, képzeljétek el B.Kati ma nalam ült a szállodában 7 orától fel 10-ig. egy gimnazista osztálytársunkkal. Olyan jól néz ki, mint tini korában. vékonyan, rövid hajjal. most kellett volna fenykepezni. születésnapjukat ünnepelték mindketten. azt mondták, most nem sajnálnak semmit sem, ettek, ittak, jarkaltak a svedasztal körül. én már ajultam el mit fognak fizetni, és képzeljétek mikor erre került a sor a pincerek azt

mondtak valjon egészségükre, a szálloda vendégei voltak. na mit szoltok ehhez milyen rendesek. en meseltem előtte kit varok ide, mi történt Kati-val. na persze nem is beszélve róla micsoda remek muzsikát kaptak a vacsora melle. Ertekelték is nagyon. Mi is csatlakozunk Bencenél való találkozashoz, közben már Bard Zsuzsival is beszéltem, neki is mindkét időpont jó. Bencenél is, és Nogradban is. szívesen besegít a főzőcskézésben is. Annak örülök ha Nogradban vasnapra tervezitek, de Bencenél igazán úgy csináljátok, ahogy mindenkinek jó, onnan hamar leszaladok a szigetre szombaton is a busszal. Toth Kriszti is szívesen jönne, kérdezi lehet-e hozni a ferjét is? mi a javaslat? Bencenél hanyan fernek el? egy-ket ferj, feleség meg elmegy? Puszi mindenkinek: Zsuzsa

Gál Éva

Juti! Nekem azt hiszem van csónakom, és biztosan nagyon szomorú, hogy ott kucorog már évek óta magában és senki sem használja. Szívesen odaadnám, ha addig valahogy életrekeltenénk. Mikor utoljára használtuk, akkor nagyon jól szuperált. Egy szép kielboat, és a Rómain van a Vöcsök 2 nevű csónakházban. Ha érdekel az ajánlatom, akkor hozzuk össze valahogy. Puszi: Éva

+

Zsuzsa! Ez szívmengető volt, ahogy leírtad a Katiék vendéglését. Kár, hogy nem tudatok képeket is csinálni. Eddig is nagy figyelemmel olvastam és figyeltem egyéb módokon Kati felépülését, de most valóban felszabadító érzés volt amit írtál. Megkönnyebbülést és bizalmat éreztem és az élet ünneplését. (Ne haragudjatok, sajnos valóban ilyen fennkölt érzéseim voltak.) Várom a találkozást. ui: még egy dolognak örülök, azt is elárulom, a párom találkozott Bencével a minap, és azzal hírrrel jött haza, hogy Bence lefogyott, karcsú és láthatóan jól érzi magát attól eltekintve, hogy "szörnyű egészséges kajákat kell ennie". Bencének ne mondjátok el, hogy kikotyogtam! Üdv: Éva

Forrai

Mindkét hírnek nagyon örülök, Katinak aki erős és nagyon klassssz! Bence pedig, hogy új lapot kezdett az életében. Ez jó dolog. Várom a találkát sziasztok Juti

+

Éva! nagyon jó ötlet, a Keleti Péter is azt hiszem érdekelt, jó lenne tudni hányan leszünk. Egyszer azért vízre kellene tenni, megpucoloni, megfürdetni, hogy megszívja magát, mert én beleülök és elsüllyed azonnal. Jelentkezzetek!! Juti

Bálint Kati

Sziasztok! Tekintettel ZZ kérésére, én is szívesen szervezném Bencékhez a találkozót 24-re, mert ilyen kedves invitálásnak nem lehet ellenállni. Nem fontos az ebéd, lehetne esetleg csak délután (vacsora?), ahogy ZZ írja. Jobban megközelíthető az ő háza, ugye belátjátok, Rita és K.Andris? Jövő nyáron majd elmegyünk Érdre, ha Ti is úgy akarjátok. Július közepén megszervezzük, hogy fuvart ki vállal és persze ki vállal főzőcskézést, vagy vigyen mindenki valamit? Legyetek szívesek írjátok meg, hogy tudtok-e jönni július 24-én Bencékhez. F.Juli! Tudsz jönni 24-én Bencékhez? Hozd a férjedet is. mert akkor nem mész el olyan hamar a buliról. Lantos Ivánhoz is szól a kérdés. Június 13-24. között nem tudok levelezni (Hévíz). Válaszokat várom B.Kati /és Bence természetesen/

Rudi

Félve írom ma le, hogy július 24-e jó e, a dobogókői találkára is jó előre jelentkeztem, aztán mégse tudtam menni :-((

Ma mindenesetre úgy tűnik, itthon leszek és ott leszek. Köszönettel: Rudi

Lantos Iván

Bence es a többiek! Hat ez mokas lesz es mar kozeledik, ha megvalosul julius ban. Ivan

Toty

Sziasztok, Salgo Tamással beszéltem este, a julius neki nem jo, nem lesz itthon. augusztus meg messze van hatha jo lesz, azt mondja. Virag Agi nagyon lelkesedett, unokazik nyaron be lesz fogva. mondtam neki hozza az unokakat is. akkor eljönne Bencehez is, Nograd meg messze van, azt meg nem tudja előre. na mit szoltok, ferjek, feleségek, unokak jöhetnek? Szennai Kalmannal beszéltem mind a ket időpont jo neki, eljönne szivesen, Bencehez is, Nogradba is. Totyitol

Juli

Nagyon orulok, hogy sikerul összehozni a bulit juliusban is, nekem szombat is és vasarnap is jo. Az evezésre, ha lehet julius 18 és 24 kozott? Lehet-e még uszni a Dunaban? Emlékeztek a nogradverocei taborra, akkor még uszkaltunk! Katikam, Nagyon orulok, hogy mint Totyi leirta milyen jo formaban vagy és tenis vagy. Az autovezetésedre visszatérve, amikor az ember leesik a lorol, akkor is azt mondjak, hogy rogton vissza kell ulni a lo hatara! Evi, Évi, Ha nam tudsz jonni erre a talalkozora, akkor szivesen kimennék hozzád Dobogokore a fent megadott idopontban, amikor neked jo? Rita, Cagi remélem ezuttal nem passzoljuk el egymast Juli

Buza Mari

A Dunában való úszásról kérdezett Faragó Juli! Akinek érzékeny a bőre, annak már nem szabad a Dunában úszni, mert a víz tisztasága már nem olyan, mint régen volt (a 70-es években még mosogatásra is alkalmas volt, bár inni Dunabogdányból, a kútról hordtuk, a biztonság kedvéért). A szoc szemlélet - semminek nincs gazdája, amit gondozni kell - ezt is tönkretette, bár néhány éve észlelhető némi javulás, amióta sok településen megépítették a szennyvíz tisztítókat, és leálltak a nagy gyárak, ahonnan a pakura időnként kiömlött. Tapasztalatunk szerint akkor a legjobb, ha a vízállás 3 méter feletti a Lánc-hídnál. Ilyenkor a szentendrei ágba a sziget oldalán egy-egy még el nem kotort kavics-zátony, kis sziget megszűri a vizet (a sodor a hordalék nagyját elviszi), és mögötte a limányban (árral szembeni vízáramlás a part mellett) egészen kellemes, és úszásra alkalmas mind mélységét (max 1,5 m), mind hőfokát (melegebb a fősodornál) illetően. A szentendrei nagy hajóállomás felett, a Határcsárda felett, a Tahi-híd felett vannak számunkra emlékezetes partszakaszok (egy ideje feljebb nem szoktunk menni - kényelemszeretetőből). Az ilyen zátony mögötti részeken előfordul, hogy a korábbi kotrás egyenetlensége menjen... Persze az is lehet, hogy a természeti erők a folyómedret egy év alatt átalakították, majd a nyáron újra ki kell tapasztalni, hogy a kedvenc helyek jök-e még (feltöltődhetnek, eliszaposodhattak, a fűzfák benőhették stb). Az elmúlt években rendszerint öröm volt, ha térdtől lefelé lehetett látni a lábujjakat. Ritka élményem volt a 2 évvel ezelőtti nagy kánikulában (még a nagy áradás előtt), hogy mellmagasból tisztán lehetett a kavicsos talajt látni, és távlatában szépségesen kék volt a (23-25 fokos) víztükör. Persze abban az időben mindenki inkább a jégszekrénybe bújt, nem ki a vízpartra, a sziget oldalán a "szűnyogosba", ahogy mi tettük. A kicsi víz tisztának számított, mivel a motoros hajóforgalom is szinte teljesen leállt. Jó nyaralást mindenkinek! Mari

Rita

Kedves Mindenki! Nagy meglepetést Tózsuzsi vasárnapi telefonja okozott, aki elmesélte milyen óriási levelezési hullám indult be pénteken a júliusi bulival kapcsolatban, amelyet Bence kezdeményezett. Mostanra végig böngésztem a leveleimet, ami azért sem egyszerű, mert a cégnél biztonsági megfontolásokból a Mozilla levelezőt telepítették a gépemre és most szokjuk egymást.... A hír hallatán, hogy a hátam mögött Bence leelőzött a szervezésben, Totyi a megmondhatója, hogy nagyon elszomorodtam... Mindez azért történt, mert éppen elterveztem, hogy hétfőn tudatom Veletek, hogy csoda történt Érden! Szombat reggel az egyik bekötő utat fehér

murvával szórták le, így csak 150-200 méter földút maradt a házunkig. Kolesar Andrissal azért akartam egyezkedni, hogy az aperitívet náluk, míg a kajálást nálunk szervezzük meg. A házunk és kertünk méretét tekintve a 20-25 fő kvártélyozása megoldható, sőt aki akar, még sátrat is verhet az egyik telkünkön. Jó időben még a kerti medencében pancsolni is lehetett volna! Ez volt a mézesmadzag.... No, sebjaj, majd jövőre, ha még akkor is itt lakunk! Szép fővárosunkban kedvezőbb sokak számára a bulizás, tehát nem vagyok semmi jónak elrontója, segíték Bencének a szervezésben. Ha sütőre szükséged van Bence, akkor szólj! Ennyi embernek (szerintem ZZ alúlméretezted a létszámot!) a harapnivaló készítéséhez elkel a segítség! Felajánlom, hogy viszek a húsihoz salátát! A buliig szerintem még találkozunk, ha máshol nem, akkor a Dunán! Rita

Forrai

Ritám édes, a salátákat koordináljuk, mert én is azt ajánlottam fel.vagy bármiben segíték, sütés, pácolás, szeletelés, stb. Juti

Gál Éva

Sziasztok , én is segíték, én a palacsintasütésben vagyok óriási. Puszi: Éva

+

Szia Juli. Júli 18-án jövök haza Görögországból, ha nagyon ügyesek vagyunk, akkor össze tudunk hozni valamit. Puszi: Éva

Rita

Évikém! A csúsztatott palacsinta dióval, gyümölcssel a gyengém!!! Ezt is tudod mívelni? Puszi: Rita

Gál Éva

A csúsztatottat még nem próbáltam, de megkísérelhetem, mert én is nagyon szeretem. Meglátjuk, jó?

Fencsik

Eva es B. Kati tippelnek az igazgató nevére, akitől a szentendrei szigetre szóló kikötési engedélyt kaptuk annak idején, atyám bokros erdőmre való tekintettel. Biztosan igazatok van: én sose talákoztam a Vizmuvek igazgatójával, csak megörököltém a családi történeteket. A családi történetekkel különben vigyazni kell: az ember gyakran összekutyulja a gyerekkorban hallott dolgokat (bar ebben az esetben az emlék valamivel frissebb, mert atyám újra elmesélte a történetet, amikor itt járt Kaliforniában pár éve). Például: néhány hónapja megírtam ide a listára, hogyan vett fel Bors Irma a Lorantffyba 1956 szeptemberében. Anyám írt egy riportot az iskoláról az akkori Magyar Nemzetbe, és az interjúban annyira fellelkesedett, hogy azon melegeben átiratott a Lorantffyba. Aztán ezt a szöveget feltettem a honlapra, amit néhány hónappal később anyám is elolvasott (anyámnak nincs komputere), és utána telefonon korrigálta a szövegben szereplő hibákat. A levelben azt írtam, hogy Kornával és Kende Péterrel együtt rugtak ki őt a Szabad Néptől 1955-ben, de valójában ez két külön eset volt: anyámat néhány hónappal Kornai és Kende előtt rugtak ki, ugyancsak politikai okokból. Azt is írtam, hogy anyám Losonczy révén került át a Magyar Nemzethez, de ez is téves. Tény, hogy Losonczy volt akkor a MN főszerkesztőhelyettese, de anyámat nem Losonczy vette fel, hanem a sztalinista főszerkesztő (a neve most nem jut eszembe), aki a Szabad Nep meg sztalinistább főszerkesztőjének volt a rivalisa, és ki nem állhattak egymást. A weblapot kijavítottam; ezt csak annak az illusztrálására adom elő, mennyire kell vigyazni a családi emlékekkel. Az emberi memória automatikusan szublimálja, szuri, kikerekíti és egymásra vetíti az ilyen történeteket. A parttaggyűlésről például, ahol a lazado Szabad Nep munkatársakat (köztük Kornait és Kendet) kirugtak, van egy fejezet az Aczel-Meray könyvben: ez a történet és az anyám története valahogy egymásra vetült az emlékeimben, gondolom. Ki tudja. Nagyon tiszteltem Jutit, aki a családi történetek össze-gyűjtésén dolgozik. A

mi csaladunkban rengeteg minden orokre elveszett -- van nalam peldaul egy fioknyi fenykep a család nagyvaradi es kolozsvari multjarol, de fogalmam sincs, kik voltak ezek a dalias urak es kacser holgyek, akiknek az arca olyan ismeros; nem tudok semmit az életukrol. Mindenki halott, aki tudott róluk valamit. Gyerekkoromban a nagymamaek összejartak a nagyvaradi lanykori baratnoikkal hatalmas treceselesekre, ok biztosan mindenkit azonosítani tudtak volna ezeken a kepeken; de akkor persze eszembe nem jutott volna kikerdezni oket, az oreg holgyek dzsemborija csak uzemzaj volt a számomra. Mit nem adnek, ha most kikerdezhetnem oket... Mari irja, hogy a 70-es evekben a Duna meg tiszta volt -- de en emlekszem a vastag fekete olajcsikra vegig a csonakon, amit benzinnel kellett lesikalni mindig evezes utan. Nem tudom, mi minden volt ebben az olajcsikban, ipari szenny, fenol, toluol es hasonlo nyalanksagok. Ez meg a hatvanas evekbol maradt emlék, a hetvenes evekben nem jartam Mo-n. A benzinszag es a Duna-illat keveredik ezekben a romai- parti emlekekben, plusz a szardiniakent osszepreselt emberi testek szaga a dugig tomott 34-es buszon, amin vegul haza kellett zotykolodni az idilli romaiparti hetvegek utan. Kati, mint kut- es vizszakerto: igaz az, hogy Ujpestrol es Obudarol at lehet setalni a Duna alatt a Vizmuvek alagutjain? Gyerekkoromban hallottam errol: lehet, hogy legenda ez is? Fencsik Gabor

Bálint Kati

Cagikám! Sajnálom, hogy nem reagáltam az időpontodra, de nem sokat foglalkoztam az e-mail-ekkel, ezért megfeledkeztem róla. Talán ilyesmit szerencsésebb telefonon megbeszélni. Sajnos Anyukám ma kórházba került, én pedig lassan visszaköltözöm. Hévíz (június 13-24. között) utáni héten, azaz június 27-július 1. között meg tudsz látogatni valamikor? Majd felhívlak 25-én vagy 26-án, mert akkor már itthon leszek. Július 4-től dolgozom. Julikám! Teljesen megfeledkeztem a gimnáziumi barátnőm (Nagy Zita) fiának (Guoth Nimród) az esküvőjéről, ami július 23-án lesz Lánycsókón (Mohács melletti falu), úgyhogy csak 24-én délután tudok menni Bencéhez. Bence! Lehetne inkább délután-este tartani a kerti bulit? Totyinak is jobb a július 24. Csodálatos koncerten voltam, egy salzburgi kamarazenekar játszott Bach műveket. Csak a levegőtleniséget tudnám felejtetni a Zeneakadémián. ZZ! Korábban a Művészetek Palotájában, a Fesztivál Színházban Handel: Semele c. operájának főpróbáján voltam, nagyszerű volt, fantasztikus énekesekkel. Csengery Zsolt volt a díszlettervező, Halász Péter a rendező. Sajnos a barátnőm (és én is) teljesen átfagyott (kb.18 C volt), mivel üres volt majdnem a nézőtér. (Kint ugyanakkor 35 C volt.) Ezért szünetben el kellett hagynunk a színházat.

Cagi

Szia Katikám! Hát nem akármilyen sűrű kezd lenni körülötted az élet. Szerintem a régi pörgős életed ritmusa mára vissza is állt, s ez nagyszerű! Jót fog tenni a Hévízi utókezelés is. Mi az ötyéssel csak úgy pihenőül töltöttünk ott januárban néhány napot, nagyon élvezetes volt. Amikor hazajöttél megbeszéljük a találkozásunkat, nekem csak a telkek közötti utazásaim vannak. Remélem anyukádnál nincsen nagy baj, szeretettel üdvözlöm őt és jobbúlást kívánok neki is. Érezd nagyon jól magad Hévízen, sok puszi Cagi

Keleti Péter

Van gyalogút a Duna alatt. Nem nyilvános a használata.

Zentai Zoltán

Kedves Osztálytársak! Szeretnék egyszer olyan rövid lenni, mint Lantos – észrevettétek, hogy jelentkezett pár napja? —, hogy ne sikkadjon el, amit aktuálisan fontosnak tartok: Körvonalazódik a július 24-i délután Bencénél. Totyi valahogy úgy írt, hogy „ahogy nektek jó”. Most Kati határozottan jelzi, hogy neki csak 24-én délután jó. Kell ennél több? Fencsik ugyancsak mai levelére reagálva töredelmesen bevallom, hogy az én memóriámon is hatalmas lukak tátonganak. Sok részletre, napokra, percről–percre részletre emlékszem, más hasonló szintű eseményeknél pedig teljes a vákuum. Az pedig egy külön kategória, ha valamit másképp mesélek, mint a többi szereplő. A folyamatos felidézés egyben folyamatos átszínezés. Hogy mondjak is valamit (Fencsiknek, bár ő Katitól kérdezi), leírom, hogy mit hallottam a Duna alatti közmű – és egyéb alagutakról. Sok titok ma is titok. Két „Városháza” kiadású füzet, főleg idegen nyelven terjesztve említi ezt a kérdést. Föld alatti Pest és Föld alatti Buda

a címük. Ami tuti, hogy a Déli Összekötő Hídtól 120 méterre délre 1943-ra elkészült egy ilyen alagút és életbevágó szerepe volt 1944-45-ben. Aláaknázták, de nem robbantották fel. Bizonyos, hogy a Vár pince-rendszereiből összeköttetés volt az Ördögárokka. De hogy ez átvezet-e a Duna alatt a Parlament környékéhez, az ma is titok. Bródy András írt egyszer a HVG-ben arról, hogy milyen hidegháborús indokok miatt kellett a Kossuth térnél olyan mélyen vezetni a metrót. (A Duna vízmélysége nem indok rá) Rátérve Fencsik kérdésére, hogy Újpesten létezik-e sétálható alagút: lehet, hogy Kati tudja, de lehet, hogy nem mondhatja meg. A lyukacsos memóriánk és a weblap kiegészítésére jó volna, ha önéletrajzzal jelentkeznenek, megszólalának legalább azok, akik ehhez már a „küszöbön vannak”! Vörös Zsuzsa határozott ígéretet tett, hogy hozzájárul az emlékezéshez. Kovács Katitól természetes lenne, hogy leírja milyen volt a csatlakozás az osztályhoz. Virág Ági családi információkat adhatna a népitánc tanulásának háttéréről. Tényleg, miért nincs egyetlen fényképünk sem legalább nyolcadikból a népitáncról? Fiúk! Van még valaki rajtam kívül, aki most is tud bokával araszolva oldal irányban csúszva járni? Szép lenne, ha pl. Totyi kérne emlékezést Marnitz Zsuzsától. Én komolyan dolgozom Szirányi Gábor felkutatásán hasonló ügyben. A Honlap életrajzai közül nálam intenzitásban és őszinteségben Duliskovich Kati vezet. Remélem, hogy néha még olvassa a levelezésünket. Visszatérve a július 24-ére (remélem ez lesz a dátum), még biztosan sok oda-visszajelzés kell a véglegesítéshez. Tivornyázás ügyben én a jövő héten próbát teszek a Mongol étteremben egy osztálytalálkozón. (Mint osztályfőnök szerepelek.) ez egy olyan hely, ahol annyit eszel, amennyi beléd fér. Előre pácolt hússal járulhatsz a grillező pulthoz stb. Én feltehetőleg egy gyűszűnyi uborka salátát fogyasztok egy pohár pezsgővel. Pohárköszöntőt nem fogok mondani, hiszen – ahogy azt tapasztalhatjátok – én inkább az írás embere vagyok, mint az élő beszédé. Hogy ehhez képest minek mentem és maradtam tanárnak, az rejtély. Szeretettel Zentai Zoltán

Cagi

Drága ZZ. Amit a föld alatti Budáról és Pestről írsz, rendkívül izgalmas. Már a kérdés is izgalmas mert én is csak a mende-mondákat ismerem és nem is hallottam a két megjelent könyvről. Egy biztos, hogy titok lengi ma is körül a témát, nem tudom, hogy a mai fiatalok egyáltalában beszélnek e erről. Igaz, a júli 24-ei dátum kezd konkrété válni, bár Bence rábólintását még nem láttuk. Mi lányok pedig készen állunk az előkészületekben való részvételre. / Rita, Éva, Juti, Juli, Bárd Zs. és sokan mások /. Most is abban bízom, hogy a személyes találkozás majd az ott lévő azon társainkat is írásra és beszámolóra készíti aki ezt eddig nem tette. Ha közösen beszélgetünk akkor az emlékek is összehangolódhatnak. Persze az ígért beszámolók azért addig is megérkezhetnek. Nagyon kíváncsian várom Szirányi Gábor becserkészését, emlékszel talán arra amit a vele történt telefonbeszélgetés kapcsán meséltem, lehet, hogy sok dolgot átértékelne ha ismét személyesen emlékezne velünk. A Mongol Étterem egy általam már kipróbált kellemes etető hely. Valóban a mennyiség korlátlan, sokat enni kevesen tudnak, de nem is ez a lényeg. Jön meg az ember válogat sok-sok lehetőség közül egy keveset, közben beszélget persze és nem eszik. De jól fogod érezni magad a diákjaiddal, lévén nincsen az ember leszögezve egy székhez mint a hagyományos éttermekben.

A viszontlátásig szeretettel üdvözöllek Sárával együtt, Cagi

Kövendi

Rendben, akkor – mivel többen szólaltak meg a 24-i javaslatl – rögzítem az összejövétel időpontját: Július 24 du. 16.00 – 24.00 óra. Azért ilyen tág az időkeret, hogy a weekendezők és evezősök is csatlakozni tudjanak az esti órákban. Remélem, leszünk sokan, akik végigüljük a nyolc órát (ha jó lesz a hangulat és az idő). Ezalatt elég sok pogácsát, palacsintát, húst és salátát lehet elfogyasztani, nem beszélve a borról, sörről. Apropos, nincs valakinek ötlete igazán jó minőségű bor beszerzésére? Kéne – gondolom – vagy 20 l száraz vörös és 10 l fehér. Van néhány lelőhelyem, de talán akad jobb is. Feleséget, férjet akkor hozzatok, ha jó idő lesz, kutyát, macskát, stb pedig csak ZZ előzetes engedélyével. Számítok Rita salátájára, ZZ-ék pogácsájára, Évike palacsintájára, valamint Cagi és Juti közvetlen segítségére a hús előállításában, valamint Juli „franciás” meglepetésében. (lehet az Tiramisu is). Jó lenne, ha kezdenétek lassan bejelentkezni (annak megjelölésével, hogy hoztok e még valakit és nagyjából melyik időszakban jöttök), ami természetesen semmire nem kötelez, de a kaja mennyiségére vonatkozóan mégiscsak fontos támpont lehet. Bejelentkezéshez inkább az én E-mail címemet használjátok, majd közléteszem a primlistán, ha már elegendő leszünk.

Fencsik

A keptarat atszerveztem. A rovatokat vegig lehet lapozni a fejlécben lathato nyillal, nem kell folyton visszamenni a tartalomjegyzekhez. A szisztema prototipusa a Talalkozok c. fiokban jelent meg eloszor, amit ZZ, a figyelmes olvaso, azonnal felfedezett. Ez a sema most minden rovatban mukodik. Visszafele lehet lapozni a baloldali gombbal, a kozepso gomb pedig barhonnán visszavisz a tartalom- jegyzekhez. A Latogatok c. fiokrol levalasztottam egy Kodaly-fiokot, es külön fiokot letesitettem az osztalytermekben keszult csoportkepeknek, Iskolapadban címmel. Új fiok nyílt a gyerekekról es unokakról keszult kepeknek. Kolesar Andris elkuldte a Bubától, B. Katitól es T. Zsuzsától begyujtott kepeket, ezzel az album most már circa 500-600 oldalra bovult. A keptar címe tovabbra is <http://www.lorantffy.net>. Az osztalykep-rovatban új az l/c fenykepe, bár a kepalairas nem teljes: szoljatok, ha azonosítani tudjatok a kimaradt neveket. Új a tanari kar a Csoportkepek rovatban, de itt is segitsegre lenne szuksegem a kepalairas megszerkesztesehez, en csak öt arcot tudok biztosan azonosítani (koztuk Kaszas Geza bacsit, a csellótanart). Akinek vannak ötletei, szoljon. Kepalairasi javaslatok, korrekciok jöhhetnek a listara. Kepeket keretik a gabor@well.com címre kuldeni -- nem a listara. Unokakról es gyerekekról keszult kepek elonyben. A Korus, Ballagas, Ujsag es Zenekar-rovatok jelentosen bovultek, es bekerult nehány új kép a februári margitszigeti találkozórol. Az új kepek nagyszerűek, az én kedvencem Juli arca itt: <http://www.lorantffy.net/Korus10.html> -- mindenkinek ha'la's koszonet a kepekert, különösen Zsuzsának es Katinak, akik felkutattak a kepeket, legfokeppen pedig Bubanak, aki ugyan a komputer-fobiaja miatt nem olvassa a listat, de a fotogyujteménye szenzacios. Fencsik Gabor

+

ZZ írja:

> Fiúk! Van még valaki rajtam kívül, aki most is tud bokával araszolva oldal irányban csúszva járni?

Erre emlékszem, meg is tudom csinálni, de arra nem emlékeztem, hogy ez a tudomány összefüggésben állt volna a nepitanccal. A nepitancok hozul emlékszem a horára es a "szrmba" nevű szerb tancra. Mas delszlav tancok is voltak, de a nevük nem eszembe. A delszlav tancok itt Kaliforniában nagyon népszerűek, amióta a bulgar lánykorus divatba hozta a balkáni zenét es tancokat. A "szrmba" tartotta a massalhangzotorlodási rekordot sokaig, amíg aztán Moszkvában tanultam néhány, meg ennél is cifrább szlav szót, (koztuk a "vzbzdny" ígét, amit nem fordított le, mert obszcen). A hora-t itt Amerikában főleg tradicionális zsidó esküvőkön táncolják, férfiak es nők külön. Fencsik Gabor

Forrai

Bence, és a többiek!

nagyon rendes vagy ezzel az ajánlattal. Mi a javaslat mindenki külön vegye meg a főzéshez, sütéshez szükséges alapanyagot, vagy a végén elosztjuk a pénzt, vagy előre küldjük a pénzt, vagy hogy gondoljátok? persze tájékozódó létszám kellene, hogy 500 palacsinta alapanyag legyen, vagy 10. "minden megoldás érdekel" Juti

Bálint Kati

Kedves Bence! Jelentkezem a július 24-i bulira: 1 fő.

Cagi

Szia Bence! A meghívás konkretizálását köszönöm, gondolom, velem együtt mindenki örül a most már láthatóan biztos találkozásnak. Természetesen ott leszek. A vasárnap miatt ugyan nem gondolom, hogy éjfélig daj-dajoznánk nálad, van olyan vélemény is miszerint az ilyen programra jobb nap lett volna a szombat, éppen a másnapi munkába menetel miatt. No ez most vasárnap lesz és remekül fog sikerülni. Ha a bejelentkezések nagyjából megtörténtek akkor hívjál, vagy írd az előkészületek miatt. A borral óvatosan bánjál, nem igazán nagy ivó a társaság, ráadásul sokan megyünk kocsival és a nagy meleg, ha az lesz, inkább az üdítőt, esetleg a sört igényelné- Én a magam részéről az alkoholmentes sörre szavazok, tegnap ittam egy nagyon finom új fajtát. Szeretettel üdvözöllek, Cagi

Zentai Zoli

hogy ki-ki hogyan járuljon hozzá Bence felajánlásához, a július 24-ei találkozóhoz. Éppen most írt Cagi, akinek minden mondatához csatlakozom, én is ugyanazokat írtam volna. Visszapörgetve a júniusi leveleket a biztos és bizonytalan jelentkezőkkel együtt 15 főt számoltam, hozzátartozókkal huszonkettőt összesen. Beszámítottam az áttételesen (Tóth Zs. által) jelentkezőket, Tóth Krisztit, Bárd Zsuzsit valamint az olvasó társak közül Kósa Marcit és Lantos Ivánt. És várjuk a meglepetéseket, hátha valamelyikünk be tud cserkészni valakit telefonon vagy egyéb módon! Sokan várjuk Bence kéréseit, vinnivalóval, helyszíni előkészületekkel már többen jeleztük a részvételt. Nyilván az sem gond, ha valaki csak bekukucskál, remélhetőleg nem csak a kerítésen kívülről és vagy hoz magával valamit, vagy nem legutóbb a Margitszigeten is mulatságos pillanat volt, amikor Kati elkezdte összeszedni a fizetéshez a pénzt és kiderült, hogy egyesek már e nélkül korábban leléptek. Mindez bőven belefér a kapcsolatunk jellegébe. Ezzel együtt várunk minden szervező lépést, főleg Kati visszaérkezését Hévízről június 24-én. Juti záró sorához csatlakozva „minden megoldás érdekel” Z.Z.

Toty

Sziasztok, Szennai is biztosra mondta, hogy eljön. felesége is jönne szívesen, Szennai vagy hozza, vagy nem hozza meg eldönti. delelőtt ő orgonal templomban, de attól delutan meg jöhet. Virag Agi ha raszanja magát ő lesz egy bekukkanto. 23-an este erkezik haza Olaszorszagbol, ahova most derült ki fiuk meghivta őket es ferjevel. es ha 24-re kipihen magat akkor csak rövid időre bekukkant. Toth Kriszti biztosra mondta ferjevel, Bard Zsuzsi is nagyon lelkes, mindket datumnal ra fog erni, eljön. Kölüs Marti is biztosan jön, B. Kati beszél vele gyakran. Sziasztok: Totyi

Gál Éva

Jövök, és hozom a palacsintát. Ami egészen biztos, hogy kevés lesz. Én majd próbálok sokat csinálni, de olyan még nem volt, hogy a palacsinta túl soknak bizonyult volna. Sziasztok: Éva

Kovács Kati

Szia Bence! Én is ott leszek várhatóan 24-én, lehet, hogy a férjemmel (Dobogókőn is ott volt, lányom is), úgyhogy most azt mondom, hogy részemről 2 fő. Azt is lehet, hogy mindenki hoz valami innivalót, a kajára meg összedobjuk a pénzt, döntsétek el, mindenben benne vagyok. Puszi:Kati

Pufi

Kedves Bence! Mi is ketten leszünk, kérem az utasításokat, készen állunk valami sütire, italt hozhatunk, fizethetünk az ételért, stb. Várhatóan azonban a késő délutáni órákban érünk oda, úgyhogy ennek megfelelően osszatok be.

Toty

sziasztok, nem fogjatok elhinni, a listáról felhívtam Bánóczy Klárit, ő vette fel, és rendkívül kedvesen elbeszelgettünk, fel orát. (XXL csomagom van). Nagyon érdekli az osztálytalálkozók iránt. Most ez a két időpon nem jó, mert elutazik mindket alkalommal. de szeretne csatlakozni a primlistához is. e mail címe is van. nagyon kedves volt, aranyos. lelkes, megnezi a web lapunkat is, arról sem tudott. s varja, hogy egy későbbi találkozón ő is részt vehessen. két lanya van és öt unokája. ferje fogorvos. Mondtam neki önéletrajzzal jelentkezzen, azt mondja 3 mondatban le tudná írni. kíváncsian varja, hogy olvashassa a többiekét. Kosa Marci címet bediktáltam neki, fog jelentkezni nála, hogy milyen címmel kell bejelentkezni. Buba becserkeszése meg folyamatban van, a 30 liter bor gondolata nagyon felvillanyozta. remélhetőleg sikerül rábeszélni, hogy eljöjjön Bencehez. Jövő heten többet tudok erről mondani amikor a rengeteg képet vissza viszem hozzá, és személyesen is beszélgetni tudok vele. a sok sok kép amitől a web oldalunk felújult mind tőle származik. Szennai biztosra mondta, hogy jön, meg rá kell telefonálni parszor, és indulás előtt főleg. Puszi: Zsuzsa

+

Sziasztok, Vahl Julival most beszéltem fel orát, Budakeszi XXL csomagomon. nagyon aranyos kedves volt, érdekli, megnezi a web lapunkat is. 3 gyereke és 9 unokája van. 14 éves fiú, 10 éves kislány és a többi 4 éves től lefele nagyon picik mind. boldogan jönne a találkozókra de júli 24-én elutazik, nem tud jönni, az augusztust meg nem tudja. addig beszéljünk. Balint Kátival febr. 14-15 körül beszelt, és fogalma sem volt róla mi történt Kátival febr. 19-én. (Zsuzsanna nap azért tudom ilyen pontosan). Budakeszin lakik, hogy látogathatta volna azt mondja. Kati már két SMS-t küldött, hogy remekül érzi magát Hevizen, egy kész kikapcsolódás, a víz remek, a kezeléseket nagyon jók. Most jött a harmadik SMS, hogy csak vasárnap jön haza, tovább marad. Tamas fia megy érte. Puszi mindenkinek: Zsuzsa

Juli

Találjatok ki, hogy ki a két fiú mellettem? Senki sem ír, vagy a gépem nem működik? Jó nyaralást mindannyiuknak! Juli

Rita

Szia Juli! A képen Galkó Balázsra és Obál Lacira tippelek.

Juli

Szia Rita! Jól eltaláltad az egyiket Galkó Balázs és a másik kisfiú az occse, aki ugyan nem járt velünk a zeneibe. Ez a fénykép férjem kedvence és mindenhova magával cipeli. Ju munkat és remélem a Bencénél találkozunk.

Gál Éva

Szia Juli!! Nem tudom, milyen fiúkkal vagy körülvéve, de cukik vagytok mindannyian. Én csak úszom (az árral), és nem tudok most írni, ahhoz nyugodtabb és ihletettebb körülmények kellene. Puszi: Éva

Keleti Péter

Obál nem lehet, mert csukva van a szája.

Fencsik

Juli képet feltettem a weblapra Zsuzsa dobogókoi kepeivel együtt. Kellemes nyaralást mindenkinek...

Kövendi

Eddig 25-en jelentkeztek be július 24-re, közvetlenül vagy Tózsuzsa közvetítésével: Várom a további jelentkezéseket!

Jövő héten szerdán (júni 29) 18 órától tartok egy kisebb próbabulit, amire bárki jöhet, akinek módja van rá és kíváncsi a körülményekre. Nekem is szükséges egy kis tapasztalatszerzés és a berendezések kipróbálása. Mégegyszer, hogy lehet odatalálni: el kell jutni a Bécsi út - Vörösvári út találkozásáig, ahol a 17-es és 1-es villamos végállomása van. Az Euro Center-rel szemben, a Farkastorki út elején van a 37-es és 137-es busz megállója. Innen 3 rövid megálló a Királyhelmec utca. Ez tehát balra nyílik a Farkastorkiból, a sarkon a Wladár Állatorvosi rendelő reklámtáblája látható. Az utca végén balra van a házunk, helyenként rozsdás, valaha fehér kerítéssel.

Keleti

Kedves Bence! Nagyon kedves, hogy Péter-Pálra bulit szervezel. Ha a család nem pont akkor akar ünnepelni, akkor én ott leszek 29-én. Üdv Keleti Péter

Toty

Szia Denes, többiek, sajnalom, hogy nem tudok elmenni a probabulizásra, ha masnap csütörtökön lett volna feltetlenül ott lettem volna, de nem lehet mindig minden bulit hozzám igazítani. (vas. es csüt. a szabadnapom). Balint Kati vasarnap jön haza Hevizről, hatha elmegy hozzád probabulizni. irtam neki SMS-ben az esemenyről, tudjon felkészülni. Bard Zsuzsival beszéltem, most szombattól egy hetig lesz a szokasos alkototaborban, mint oktato. nem tud probabulizni, de a főbulin feltetlenül ott lesz. Lelkesen készül, számít rá. Szennainak üzenetrögzítőre mondtam. meg felhivom hetvegen. Ma jönnek hozzám a szállodába Cagi es Kovacs Kati, beszélgetnek, s közben a zenemet hallgatják. Bubával meg nem beszéltem, a probabulit is említeni fogom neki. de a főbulira feltetlenül elcipeljük, a 30 liter bor nagyon csabitolag hat rá. remelem hamarosan őt is felirhatod a jelentkezők listajára. Sziasztok mindenkinek:

Tajthy Tamás

Szia Bence, Az elmúlt időben olyan elfoglalt voltam, hogy nem jutottam levélíráshoz. Most azonban jelentkezem, örömmel veszek részt a júli 24-iki találkozónkon. Nagyvonalú ajánlat részedről, hogy otthont adsz ennyi embernek. Valami jófajta italt természetesen hozok és az ételek költségéhez is szeretnék hozzájárulni, majd megbeszéljük a helyszínen. Addig is baráti üdvözlettel kívánok mindenkinek szép nyarat, Tajthy Tamás

Tardy János

Szervusztok! Nagyon igyekszem Bence lakását tovább terhelni július 24-én... Kis helyen is meghúzom magam, tréningben vagyok: egy hete a terasz sarkában lakom, festik a lakást... Szeretettel köszöntök mindenkit! Tardy János

Forrai

Kedves Bence! nagyon jó ötlet a próbabuli. Valószínűleg jövök Forrai

Toty

Sziasztok, képzeljétek ma akarok menni a CBA-ba a Keleti Karoly utcánál és Buba lép ki éppen az ajtón. Na megállítottam rögtön, hogy akkor jön a főbulira Kövendihez júli. 24-en, biztosra mondta, hogy igen. Hat akkor Bence írhatod a listára őt is. A próbabulit is említettem neki, azon meg gondolkozik. Nem fog elmenni, gondolom. Nem hívom már addig, hatta sok lenne az már nektek. Különbözik nem néz ki valami apoltnak, de meg van nyíratkozva, egy szürke triko (telen is ez volt rajta), meg egy vacak farmer gatyka a viselete. Csak a bagotol büzlik nagyon, rengeteget szív, cigarettát vásárolt akkor is legfőképpen. Fogai is feketek a sok cigarettazástól. Nehezebb vele beszélgetni mindig másról beszél mint amit te mondasz, sokszor elég bizarr dolgokat is mond, de ezen át kell siklani. A régi dolgokra fantasztikusan emlékszik, Marcihoz hasonló memoriaja van. Na majd Fencsik Gabi tiroli nadragjáról is kikerdezzük. Pufinak is volt, meg a színekre is emlékszik. Különbözik egy mesterszakacs, be lehet fogni a kaják elkészítésébe, mindjárt disznót akart vagni, megveszi, és a buli napján reggel levágja. Na mondom azért ez már túlzás, hagyd azt a disznót. Reméljük Buza Mari eltevedt levele azt jelenti, hogy ő is be akart jelentkezni ferjével együtt. Na majd megírja holnap újra. Kovacs Kati és Cagi ma nálam voltak egész este nyitástól zárasig. Remekül érezték magukat, a kávé, igaz nem volt valami kitűnő, de a zene annál inkább elnyerte tetszésüket. Sziasztok mindenkinek: Zsuzsa

Forrai

Kedves Jancsi! GRATULÁLOK A KINTÜNTETÉSEDHEZ!!!!!! Hosszú évtizedek fárdságos munkád elismeréséül kaptad és nagyon örülök neki illetve neked, hogy megbecsülik munkádat. Sok szeretettel juti

Bálint Kati

Bence! Te fantasztikus vagy! Két találkozót is szervezel! Valószínűleg tudok menni 29-én is, de jó lett volna, ha 30-án tartod, mert akkor Totyi, a leglelkesebb és a legszorgalmasabb szervező is el tudott volna jönni. Klassz időm volt, jól lesültem. Jó hely Hévíz: tisztaság, csupa virág mindenhol, fantasztikus kacsalábon forgó házak, villák, panziók, szállodák. Nagy a választék mindenben. Majdnem minden házban van: étterem, kávézó, fodrász, masszázsszalón, fagyizó, butik. A tó vize 32 fokal. Lehet, hogy nekem túl meleg volt, mert a bal csípőm (zúzódás:púp) rosszabb állapotba került Buza Mari! Jöttök Bencéhez? Millió puszi mindenkinek B.Kati

Buza Mari

Szervusztok! Nem tudom, hogy milyen levél ment tőlem, mert mostanában nem írtam. Szabadságon voltam, bár csak otthoni tevé-vevésre. A találkozók időpontját ugyan beírtam a naptáramba, de hogy melyikre lesz módomban elmenni, még nem tudom (meglepetés lesz nekem is...). Tardy Jánosnak a kitüntetéséhez sok szeretettel gratulálok! Bálint Kati és Totyi vidám hangú leveleinek nagyon örülök mindig. Megnéztem a honlap frissítéseket is, édesanyámnak is megmutattam, hadd fiatalodjunk az emlékek által. Üdvözlét mindenkinek! Buza Mari

Kövendi

Helósztok, A július 25 tehát lassan 30 főre duzzad. Félreértés ne essék, semmiféle anyagi hozzájárulás nem kell, a húst és az italokat (bár magamban már lecsökkentettem a bort kb. 10 literre - Buba legnagyobb bánatára) állom, a süteményszerűségeket meg salátákat összepiknikezzük. Most szerdán (június 29) úgy 6-12 főre számítok, különösen azokra, akik július 25-én tevőlegesen is szeretnének közreműködni, hogy ne legyen számukra ismeretlen a pálya. Eddig Keleti Péter, Forjudit és B.Kati jelezte jöttét, remélem, még ez a szám emelkedik. Nem kérek feltétlenül bejelentkezést, lehet meglepetés is a részvétel. Ki-ki tegyen belátása szerint. Kis kaját most is összeütök, legfeljebb a mélyhűtőből húzom elő a sütnivalót, esetleg a vendégeket fogom be salátakészítésre, ha többen leszünk

Gál Éva

Sziasztok, én most nem tudok menni, de élvezettel olvasom a készülődéséteket, és lélekben veletek leszek. Kati, örülök, hogy jól sikerült a Héviz, a csípődnek talán nem ártott a meleg víz, hanem csak felkavarta, és idővel javít a helyzeten. Puszi: Éva

Zentai Zoli

Kedves Osztálytársak! Nagyon kedves Bencétől ez a próbabuli. Természetesen mi is megyünk. Próbapogácsával. Előtte-utána dolgozunk, úgyhogy tényleg csak röviden maradunk. Készítünk próbafényképeket.
Szeretettel Zentán és Sári

Juli

Jo probabulit kivanok nektek. Bence továbbra is ajánlom salatakészitésemet. Taboulet c. arab-francia salatamat ajánlom. Puszi....Juli

Kövendi

Kösz, Juli, jól hangzik. A próbabulin részt vevő csajok feltérképezik holnap a terepet és referálnak, megvalósítható e szerény körülményeim között.

+

Örvendek. Próbapogácsának úgyszintén. Én próbatarjával és próba görögsalátával készülök. Próbaitalokat beszereztem, abból még júliusra is marad. Mivel igen melegnek ígérkezik az idő, javaslom a lenge viseletet (fürdőruha, rövidnadrág, stb). Beüzemelem a kerti zuhanyt is.

Rita

Sziasztok Mindenki! A próbabulin sajna nem tudok sült tarját görög salátával fogyasztani, leönteni finom borocskával, mellé pogácsát majsolni és végül, de nem utolsó sorban élvezni a Veletek való találkozást. Majd koccintsatok a távollévők egészségére és gondolatok szeretettel reánk is! Július 24-én mindent bepótolunk, a salátát is! Más: Ha valaki éppen Szigetszentmártonban a Duna közelében szeretne lakni, tudassa velem, mert tudok ajánlani egy szép házat megvételre! Jó bulizás! Rita

Keleti Péter

Dénes! Nem ijesztgetésnek szánom, de egyre valószínűbb, hogy holnap ott leszek. (Már ma meg leszek ünnepelve családilag.) Mivel PRÓBÁLKOZZAM? (Mindeki próbálkozik valamivel, úgy látom.) Házilagos bodzaszörpömből van még egy kevés, ha ma el nem ünnepeljük. Ha vinnék üdítőket az is eláll egy hónapot, igaz? Keleti Péter Ul: Néha rá szabad majd pillantani a Brazil-Argentínra?

Kövendi

Nem fontos hozni semmit, de ha akarsz... Én legalábbis nagy híve vagyok a bodzaszörpnek. TV (sajnos) van, a teraszon is. Kövendi Dénes

Cagi

Szia Bence! Sajnálom de a próbabulin nem lehetek veletek. Már korábban szervezett program van ezen az estén. De ne csüggedj, a júli 24-én ott leszek teljes és /nem kicsi/ valóságomban. Az lenne a jó, ha akkor is a társaság jól tartásáért közösen tennénk meg mindent és nem a te feladatoddá válna a beszerzés és minden vendéglátási tennivaló. A bort beszerezted, Buba még így is elégedett lesz, a husit ha megvetted az jó, és természetesen elszámolunk veled, de minden egyebet, salátákat, pogikat, üdítőket, vizet, sütit, etető eszközöket, szépen személyre leosztva vihetnénk. A nálad töltött időt így igazán beszélgetésekkel tudnánk tölteni. Jó szórakozást a holnap estére, Péter neked szeretettel küldöm jókívánságaimat névnapod alkalmából. Puszi Cagi

Forrai

Elsősorban Bence és a többiek! Jelentem, a próbabuli nagyon kellemes volt. Bence gyönyörű helyen lakik és nagyon kedves házigazda volt. Sáriék már sürgölődtek, mire odaértem, egyszerre B. Katival- aki kipattant a kocsiból és szépen lesülve, mosolyogva, csinosan fuvarozta az útszélén felcsípett Marcit. Később Keteli Péter is megérkezett, minden részletet megbeszéltünk. Ági kitalálta azt, amit eldöntöttünk, mindenki kész salátát, sütit, kaját hozzon, a sütést Zoli elvállalta. A lényeg, hogy újra együtt legyünk. nagyon hiányoltuk Frank Andrist, se kép, se hang!!!!!! Mi van veled Andris? folyamatosan utazol, vagy mi van? Szóval nyugi, nagyon jó lesz a buli, hála Bencének! Puszi sziasztok Forjud

Rita

Sziasztok! De jó, hogy jól éreztétek magatokat! Sajnálom, hogy nem lehettem köztetek! A névnapos Keleti Péternek, a sikeresen felgyógyult B.Katinak, az ügyes házigazdának, a hírmondónak és felsorolás nélkül mindenkinek aki ott volt és nem tudott ott lenni jó pihenést, jó munkát kívánok a következő találkozóig! Puszi: Rita

Tardy

Marikám, köszönöm a gratulációt! Kézcsókkal, János

Kovács Kati

Szia Dénes! Örömmel olvasom, hogy jól éreztétek magatokat tegnap, sajnos én nem tudtam ott lenni, de 24-én ott leszek, a 2 fő marad, de nem a férjem, hanem Kecskés Kati jön majd velem, gondolom ennek mindannyian örültök.Puszi:Kati

Frank Andris

Frank Andris jelentkezik a tavalból. Lassan ket hete itt vagyok Lausanneban az EPFL-en, összesen egy hónapig. Eredetileg úgy volt, hogy utána meg itt nyaralunk, ezért is nem jelentkeztem a július vegi bulira, de most kiderült hogy inkább Balatonra megyünk így megiscsak hazamegyek július 17-en. Így remelem részt tudok venni Bence összejevetelen, ha me'g nem keso a jelentkezeselem. A tavalból ugyan nagyokat hallgatok, de a hozzaszolasokat mindig nagy orommal olvasgatom. Jancsi kituntetesehez en is szivbol jovoem gratulalok, de itt semmilyen hazai hirem nincsen, most tenyleg egesz nap csak a matek megy, igy, kerem irjatok meg milyen kituntetest kapott Jancsi. Mindenkit nagy szeretettel udvozllok: Andris

Toty

Sziasztok, most olvastam Juti beszamolajat, meg jobban irigykedem, hogy nem lehettem ott. juj de klassz lehetett. alig varom mar a jul 24-et. Marci is ott volt ezek szerint. Mindenkinek puszi: Zsuzsától

Bálint Kati

Kedves Bence! Nagyon köszönjük a szíves vendéglátást (Rózsi nénit és Miki bácsit ne hívjuk meg július 24-re?! Tündéri a "Füli" nevű kisfiad! Gyönyörű a kétszintes házatok kívül-belül, a nagy és gondozott kert! Gratulálunk! Mindenki! Heten voltunk a próbabulin: Zentai Z+neje, Kósa Marci, Kövendi D, Keleti Péter, Forrai J, Bálint K. Csodálatos volt a görög saláta, amit Bence sajátkezűleg készített (oliva, fetasajt, fűszerek, stb), valamint a fűszerezett hús, amit a teraszon süttött Bence és ZZ, valamint fantasztikus pogácsát hozott Sári (ZZ neje). Terepszemlét is tartottunk a nagy kertben és az alsó szint konyhájában. Megbeszéltük, hogy piknik alapon lesz a július 24-i buli (tekintettel a nagy létszámmra). Mindenki hozzon ennivalót /salátát, pogácsát, sós süteményt, édes süteményt/ és innivalót /szeszes italt, üdítőt, ásványvizet/, a hús árát pedig összedobjuk a helyszínen (Bence megveszi). Sült hús lesz /fiúk: be kell segíteni Bencének a sütésben!), úgyhogy sokan hozhatnak salátát. Reméljük mindenki más fajtát hoz. Faragó Juli kivételesen a helyszínen is elkészítheti a salátáját, ha nincs lakás, illetve konyha lehetősége. Lányok: aki segíteni tud Bencének az előkészítésben, az mehet már dél körül. Beszéltem mobil telefonon Frank Andrissal, nem sejtve, hogy Lausanne-ban van. Mondtam neki, hogy mindenki nagyon hiányolja. Mindenkit sokszor üdvözlök! Pufikám! A lakásod is a Júlia utcában van, nemcsak a céged? A telefonszámod változatlan? Légy szíves írd meg a mobil számodat is (osztálynévsorhoz). Szeretettel B.Kati

Zentai Zoli

Ma reggel szinte arra ébredtünk, hogy megérkezett Juti gyors leírása a tegnap estéről. Megnyugtató, hogy sokan már reagáltak rá. Hazafele az Árpád hídon emlegettük Zsuzsát, aki éppen akkor pakolta el a hárfát a szállodában. Tegnap tökéletes volt az idő, de láttuk a helyszínen, hogy július 24-én akár eshet az eső, van hol meghúzódni. Az aktív előkészítők (saláta, palacsinta) nyugodtan kérdezzenek, tegnap minden technikai és anyagi részletet tisztáztunk. Mindenkit felszólítunk, hogy ne szégyelljetez pontosan jönni: ahogy Bence hirdette, 16^h-tól tart a buli. Az előkészítők már 12^h és 13^h között kezdenek. Szóval nem kell udvariassági vagy egyéb okokból késni. Bence tegnap is pontos érkezésre számított, a húsok kivevésére készen sercegetek a sütő tálcán. Ha tehát valaki ehető dologgal járul hozzá a bulihoz, lehetőleg közvetlenül tálalható dolgot hozzon az asztalra tehető állapotban. Ha pedig a helyszínen szeretné befejezni – mint pl. Juli a salátát –, akkor jöjjön korábban! Tegnap rengeteg fotó készült, amit persze most NEM mellékelünk. Megy néhány Fencsiknek, és néhány azoknak, akik fogadni tudják. Küldünk még Fencsiknek – érezd magad megszólítva! – egy csere képet a gyerekek rovatba: Sári–Dorka–Zoli, úgy érte, hogy eleget láttátok az előzőeket rólunk a honlapon, szívesebben látnánk helyettük ezt az újabbat. Sok megfigyelésre adódott még alkalmam tegnap a szűkebb kör és a rövidebb idő ellenére. Ezeket most megosztom Veletek: Mindig így élőben vehetem a visszajelzéseket arról, hogy olvassátok a leveleimet akkor is, ha nem írtok róluk külön válasz-félét. Ezzel ellentétesen tapasztalom, hogy bár egyre pontosabb a memóriánk a régműltről, a közelmúlt levelezésében néha keverünk–kavarunk. Így adódott tegnap, hogy talán Frank Andris egy levelezés-közbeni fordulat miatt „tűnt volna el”. Most szerencsére Juti felszólítására azonnal válaszolt. Ugyancsak tegnap jöttem rá (igazán), hogy miért olyan fontos az első három év az iskolánkban – ahol én csak negyedikes koromban jelentem meg. Hiszen erre az időszakra esett 1956! Én ezt még Soroksáron éltem át. (Ott valódi háború folyt, 3 hét pince, több ismerős lakásába ágyúval belőttek.) Az imént átnéztem a Honlapon az osztályképeket. Érdekes módon éppen az újabb (mostani) találkozások után egyre jobban megismerek mindenkit az első három évről is. (És egyre „újabb” osztály-cserékre derül fény, pl. Pátkai – Kövendi is volt, hogy más osztályba jártak...) Az egyik I. C képen Kossuth címer látható. Nyilván téves az I. C felirat, valójában II. C, csak a tábla csúszó-szalagja tolodott el. Nektek is úgy adtak még bizonyítványt 1957 júniusában, hogy Kossuth-címeres pecsét van rajta? Mind közül a legvidámabb az V. A osztály képe. Mindkét osztályról borzalmas, nyomasztó az 1961-es VI. A és VI. B. még Rózsi néni is komoran, mereven néz. Egy tehetségtelen fényképész műve. (Vagy szándékos?) Visszatérve a július 24-i találkozóhoz, szerintem Bence akkorra is kiterjeszti tegnapi ajánlatát: semmi öltöny vagy kosztüm, inkább valami kemping-öltözet, rövidnadrág és papucs. Szeretettel Zentai Zoltán és Sári

Fencsik

A probabuliroi készült probakepeket feltettem a proba- weblapra (Talalkozok rovat). Nagyon etvagygerjeszto kepek, mindenkinek melegen ajánlom. Koszonet Z. Zolinak es Sarinak (gyanitom, Sari a technikai geniusz a csaladban, aki a kepeket kesziti es csomagolja...) Z. Zoli kerdesere valaszolva: az 57. marciusaban kiallitott elso felevi bizonyitvanyomra meg a Rakosi-fele kalaszos-kalapacsos cimere van ranyomva; a masodik felevi bizonyitvanyon mar a Kadar-fele pajzsos cimere van. Ugy latszik, az iskolanak nem volt Kossuth-cimeres pecsetje -- vagy ha volt, gyorsan eldugtak. A II/c osztalykepen a felirat eltolodott, de a datumbol es a Kossuth-cimerbol vilagos, hogy a masodikos osztalykeprol van szo.

Zentai Zoli

Remélem észleltétek B. Kati tegnapi levelében, ahol már az első sorban írta, hogy meghívhatnánk Rózsi nénit és Miki bácsit! Lantost nem kell külön kérdeznünk, mert a lemez-borítójáról tudjuk a véleményét. Gondolom Bence sem ellenkezik, bár erre házigazdaként elsőrendű joga lenne. Én nyilván nagyon örülnék, azért ismétlem a felvetést. Persze az oda-vissza taxiztatásra felajánlásokra lenne szükség, de ez a múltkori iskola-látogatásnál is természetesen megoldódott. Kati két hónapja elárulta, hogy Huzella Éva nénit is felkutatná, gondolom nem csak az én kedvemért. Saját diákjaim találkozóin azzal nyugtatom a tanárok meghívásában bizonytalankodókat, hogy úgylis csak a kezdeti háromnegyed óráról lenne szó, aki pedig idegenkedne ettől (ami elég ritka) az jöhetne később. A sokat emlegetett budakalászi találkozón is így történt, pl. Éva néni csak a kezdeti álldogálás szakaszban volt ott, azután láthatatlanul távozott. Kedves Kati! Ha Bence nem tiltakozik, vagy nem túlzottan

semleges, akkor tekintsd magad a szervezésre a legalkalmasabbnak! A többi vissza nem jelzöt, nem reagálót pedig tekintheted természetes beleegyezőnek! Akik nem közös olvasóink, csak telefonon hívjuk őket, azokat ügyis részletesen tájékoztatjuk. Lantos ígerte, hogy ír koncert-dátumot, ha tud. Írok helyette egy biztosat: Művészetek Palotája Fesztivál Színház, augusztus 4-én este 8-kor Makám és Kolinda, egyesítve is fognak zenélni. Talán van rá még jegy. Fencsik Gábor jó tempóban feltette a tegnapelőtti képeket! Kedves Gábor! Jól tippelsz, Sári a technikai géniusz. Még csak fél éve van nálunk számítógép, de talán éppen ezért fejest ugrottunk a legjobb lehetőségek összeállításába. Gyors az átvitel, a fényképek kezelése flottul megy. Most új fényképező masinára fogunk váltani, mert a mostani falja az energiát, minden akkut gyorsan lemerít. Nem csoda, hiszen már másfél éves aggastyán! A következő lépés egy szkennel, más minden van. Én magam viszont inkább a zongora klaviatúráját nyomogatom. Mostanában beszereztem Bach három gamba szonátájának kottáját. Van benne brácsa kulcsra való átírt stímm, amit egy ismerőssel le is játszottunk. A csellóra írt változatot talán összel megpróbálhatnánk. (Mármint Fencsik és én.) Még egy reagálás Gábor írására: az én második soroksári bizonyítványomban 1957 júniusában Kossuth-címeres pecsét van. (Ha lenne már szkennel, küldeném a képet.) Hihetetlenül félelem-mentes légkörben töltöttem az első 3 iskola-éveimet. Ott ilyen volt a „nép”. Az iskolában pontosan ismertük Kodály küzdelmét a hatóságokkal. Ő maga ugyancsak gyakori látogató volt ebben a „kontroll-iskolában”. (Már írtam erről korábban.) Elsőben, 1955 decemberében a Mennyből az angyalt énekelte az osztályunk, még csak két osztály alkotta az iskolát (egy fölöttünk és mi), a 3 fős tantestület (2 tanító néni és az énektanár) könnyei csorogtak. 1958-ban megszakadt ez a kapcsolat, bár egy-két évzáróra még visszalátogattam. Ha újkori életemből szeretnétek egy kis szeletet látni: könnyű nyári szórakozásra megírom a legközelebbi tanítványom egyéni honlapjának címét: www.sagodi.com Ő az, aki rólam és Sáriról festményt is készített. Nincs benne sok dicsekvés, mert a festményen kívül nem tesz rólunk említést. Neki 4 évig tanítottam matematikát, aztán 5 évig zongorázást, azóta a mindennapi életéről, esetleg politikáról beszélgetünk. Kattintsatok rá! Egyébként ma indul kb. 10 hónapra a Csendes óceán néhány kellően veszélyes szigetére. Szóval mivelénk ilyen gondolatokkal kezdődik a vakáció a tiszta levegőjű Belvárosban. (Ahonnan egyre többen költöznek ki a poros és zajos agglomerációba.) Z.Z.

Forrai

Zoli! Gratulálok tanítványodhoz, igen érdekesen bonyolítja életét. Sokszínű és biztos tehetséges többmindenben, de még nem futatotta ki a formáját, azt hiszem nagy útkereső. Amikor engem szoktak megkérdezni mi is vagyok, mi a szakmám mindig zavarban vagyok, mert annyi mindennel foglalkozom, de lassan - így nyugdíj előtt - már tudom, hogy én főállásban érdeklődő vagyok. Tanítványod is kipróbált és még fog sok mindent az életben, mert minden olyan izgalmas, érdekes, lenyűgöző, hogy kb. öt életnyi idő sem elég arra, hogy ismerkedjen az ember dolgokkal, tájakkal, tengerrel, szokásokkal, főleg gondolatokkal, szemléletekkel. Azt hiszem az embernél nincs izgalmasabb. Rózsi néni és Éva néni nagyoin jó gondolat. Nem hiszem, hogy bárki is ellene lenne. Kellemes esőt, jó hétvégét, tiszta smogot.

Bálint Kati

Mindenki! Ki szeretne augusztus 4-én elmenni a Lantos-féle koncertre (közös Makám.Kolinda)? Én szeretnék menni, de ha van még jelentkező, annak is vennék jegyet. Jelentkezéseket várom, szeretettel Kati

Keleti Péter

Köszönettel vennék két jegyet, ha utána tudsz járni? Keleti Péter

Gál Éva

Én is kérek szépen két jegyet a Lantos koncertre. Sok puszi mindenkinek, eddig se voltam túl aktív levelezo, de most elmegyek elobb két hétre Görögországba, és utána (remélem) másik két hétre Izraelbe. Így már sajnós nem vagyok biztos benne, hogy hazaérek a július 24-i bulira, és akkor a palacsintám is almás lesz. Igazán sajnálom, hogy nem tudok több helyen egyszerre lenni, mert most olyan az életem, hogy csak ez lenne a megoldás. Nagyon sok szeretettel gondolok rátok: Éva

Zentai Zoli

F. Gábornak melléklet megy: ha már szóba hoztuk az 1956-os Kossuth címet: az én ált. isk. bizim félévkor is és 1957. június 29-i keltezéssel ezt a pecsétet kapta. Szkenner híján megtette a fényképezés. B. Katinál csak azért nem jelentkezünk a Kolindára, mert már a zsebünkben a jegy a Fesztivál Színházba, a 4. sor közepén fogunk ülni (a földszinten). A Libri Könyvesboltokban árulnak jegyet a Fesztivál Színházba, nagyon egyszerűen meg lehet venni a jegyeket! Gál Évát és a palacsintáját hiányolni fogjuk. Mához már csak 3 hétre! Tardy Jánossal a Természet Világában (július) négy oldalas interjú olvasható. Megemlítik a június 25-én átadott Magyar Örökség Díjat. Egy folyóirathoz képest jól gyorsan reagáltak. Z.Z.

Bálint Kati

Lantos-koncert iránt érdeklődők! Beszéltem a Művészetek Palotájával: a Fesztivál Színházban (ez a kisebbik terem, túl jó a légkondicionálás) lesz aug.4-én csütörtökön a koncert 20 órakor jegyárak: 600 Ft, 1200.-, 1900,- ZZ jegye gondolom 1900,- volt. Melyiket válasszuk? Én nekem jó lenne az 1200,-Ft-os is. Írjatok és kedden megveszem. Hétfő estig még lehet jelentkezni nálam. Így egymás közelében ülhetünk. Eddig: Totyi, BK, Gál 2 fő, Keleti 2 fő, Forrai: összesen 7 db. Jutikám: 1 db-ot kérsz?(sajnos nem teljesen olvasható betűkkel jönnek az e-mail-ek. KÓSA MARCI! Mit kell tennem, hogy olvashatók legyenek az e- mailek betűi? Azt hiszem az ékezetes betűkkel van baj. Várom jelentkezéseteket! ZZ! Nagyon szépen köszönöm a képeket. Remélem a HPIM8379 és 8384 sz. képeket nem továbbítottad Fencsiknek. Előre is köszönöm. Szeretettel Kati

Forrai

Katikám, igen 1 db jegyet kerek. Hogy olvashato legyen kattints a valszra, akkor - legalbbis nekem- lathatova es olvashatova valnak a krix-kraxok. Ne vigyem el neked a penzt? ennyit ki tudsz fizetni egyszerre, nem hiyanzik a haztartasban? jo az 1200-as. vagy adjal egy számlaszamot, atutalom a penzt, es a tobbiek is gondolom ezt teszik.

Keleti

FŐ A HATÁROZOTTSÁG: Mégsem kérem a két jegyet, de ha már megvan, hogyan egyenlíthetem ki. Sorry (Közbejött egy magashegyi túra.)

Pufi

Kérek én is két jegyet! Lehet? Pufi (pl. Keleti Péterékét)

Bálint Kati

Kedves Jelentkezők! A 7 db jegy megvan: Forrai, Totyi,BK, Gál É. 2 db, Tömpe 2 db. Makám. Kolinda Földszint 12. sorban 5 db, ill. 2 db jegy. Fesztivál Színház (Műv.Pal.) A jegyeket júl.24-én átadom, 1200 Ft/db. Akit még érdekel, bármelyik jegyirodában, a Libriben, a Műv.Pal- ban lehet kapni (Katona Rita, Kövendi Bence, stb???) Kövendi Bence! Szeretnénk, ha reagálnál a tanárok meghívásának ötletére, s akkor megindítjuk a szervezést. Cagi (Rózsi néni), BK (Miki b, Huzella É) Szeretettel üdvözlök mindenkit: B.Kati

Cagi

Hahó Zoli és Sára! Köszönet a gyorsaságért és a képek elkészítéséért is. Már megint most kerültem elő a meghosszabbított hétvégéről, s látom csak mennyi min mindenről maradtam le. Képen is jó volt látni a hangulatos előbulit. Rózsi néni meghívását már többekkel mi is tervezgettük, felhívom őt holnap és érdeklődöm nála. Ha a válasza pozitív lesz akkor szívesen fel is viszem őt. Éva néninek is örülnék én is, de az ő meghívásában nem tudok semmit tenni, semmi kiindulópontom nincsen. Kati! Te vagy a fő fő szervező, te biztosan tele vagy ötlettel. Az Iván koncertjére próbálok élni a Zoli ötletével és a Libriben kísérem meg a jegyvételt szintén csak holnap. Remélem 24-én már Pesten és velünk lesz. Mindenkinek sok puszi Cagi

Pufi

köszönöm, Kati! (Ékes példája gyógyulásnak) Pufi

Rita

Katikám, nekem sajnos nem jó az időpont. Köszönöm, hogy gondoltál reám. Majd lélekben ott leszek én is! Rita

Cagi

Sziaztok Mindenkinek! Ma beszéltem Rózsi nénivel. Nagyon örül a meghívásnak és nagy örömmel jön, és lesz velünk egy rövid ideig. Ezt mondta, én nem erőszakoskodtam, úgy gondolom, hogy minden perc öröm nekünk amit velünk tölt. Rettenetesen elfogódott hangulatban beszélt a dobogókői találkozásunkról is. Én vállalom, hogy viszem őt, meg is ígértem neki. 1/2 4-re megyek hozzá és 4-re Bencénél leszünk. Olyat viszek majd amit azonnal az asztalra lehet tenni.

Puszi mindenkinek, Cagi

Bálint Kati

Mindenki! Mivel Bence nem írt, hogy jöhetnek-e a tanárok, ezért hallgatás beleegyezést jelent. Remélem mindenki egyetért ezzel, megpróbálom elérni a két másik tanárt. Kovács Kati! Nagyon örülök, hogy elhozod Kecskés Katit. Mi rendszeresen együtt mentünk haza az iskolából. Millió pusztit küldök neki. ZZ! Légy szíves tudd meg Ivántól, hogy lesz-e Lantos-Kolinda koncert Pesten július 19. és 27. között. (Sajnos augusztus 16-án be kell újból feküdnöm a Balesetibe 4 napra, mert betokosodott folyadékot találtak a bal csípőmben combtő fölött, 3 cm-re a bőr alatt /lehet, hogy a térdemet is megműtik/). Föltájják és kiveszik vagy kiszívják laparoszkóposan. Utána 6 napig nem mehetek dolgozni. Remélem augusztus 28-ra rendbe jövök nagyjából (Tardynál lesz találkozó) Szeretettel Kati

Zentai Zoltán

Többszörös indíttatásom volt, hogy felhívjam Ivánt. B. Kati kérése és egy kis sejtelem, hogy hátha igényel még egy kis biztatást, pontosítást a 2 hét múlva várt találkozáshoz. Francia számán hívtam és mint kiderült, Franciaországban vette fel. Lehet, hogy ír pár sort (tudjuk, hogy milyen röviden szokott), de ha nem, a nevében is írom, hogy a következő hónapokban mégse láthatjuk körünkben. Ez értendő az aug. 4-i koncertre is, amin nem tudom melyik nap, de lemondta a részvételét. Én még úgysem hallottam hasonló koncertet, úgyhogy nem gondolok jegy-visszaváltásra, egyébként meg a zenén keresztül Iván is benne lesz. Egyébként ígéri, hogy következő budapesti jövetelén benne lesz egy akkor szervezendő találkában. Most afrikai útra csomagol. Gabont említette. Már éppen akartam kérdezni Totyit, hogy mennyire örül, hogy augusztus 4-e csütörtökre esik, amikor éppen szabad... Kati kedves megjegyzését a tanárok meghívása kapcsán (a hallgatás beleegyezést jelent) többszörösen kiterjeszthetjük. (Ő eredetileg csak Bencére gondolt.) Egyrészt kiterjeszthetjük mindenkire. Aki ott volt az iskola bejárásán és/vagy Dobogókőn, az is örülhet, és azok is, akik csak most lesznek együtt. Másrészt kiterjeszthetjük a megjegyzést arra, hogy KÖSZÖNET Caginak Rózsi néni körültekintő beszerzéséért! Itt hívok fel mindenkit arra, hogy lehetőleg pontosan jöjjön 16 órára. Semmi udvariassági kérés! Inkább királyi pontosság! A tanárok, ha jönnek, tényleg pontosak lesznek és tényleg csak beugranak. Az előkészítők (többé-kevésbé kialakult, hogy kik) már három órája ott lesznek. Nincs rá garancia, hogy mindenből elteszünk, amit kezdetben tálalunk. (Ld. Cagi: „olyat viszek, amit azonnal az asztalra lehet tenni.”) A későn jövők legfeljebb fényképen nézegethetik a korábbi fogásokat. És gondolatok arra, hogy vasárnap lesz. A háznál és több helyen a másnapi munkanap előtti lefekvés. (Mindezt Bence értelemszerűen nem fogja mondani.) Végül elnézést tőlem is, ha valaki úgy érezné, hogy túl korán szerveztük be az aug. 4-i koncertre! És még elnézést kérek a régi-új arcoktól, most T. Kriszti, B. Mari és Kecskés Kati lesznek, ha csak lassacskán megy részemről a felismerés, megismerés, annak semmi köze az eltelt időhöz! Én gyakran elmegyek az utcán ismerősök mellett. Ha rám köszönnek, azt gondolom, nyilván összetévesztenek engem egy egység-szakállas emberrel. (Ez visszafelé most jó tipp nektek: ha valakit szakállal láttok a találkozón, az én vagyok.) Ebben a tekintetben egy felmérés szerint az emberek 2 %-a ilyen. (New Scientist, 2005. március 26.) A jelenség új elnevezése prosopagnosia szimptóma.

(Arc-felismerési nehézség.) Végre egy új elnevezés, orvosoknak lehetőség egy új terület kutatására. Ha pedig közületek nehezen ismerne fel valaki engem, itt a magyarázat, ő is prosopagnosiával van megáldva. Z.Z. írt a szupertiszta levegőjű, csendes, eső-áztatta hétféji Belvárosból.

Kövendi

Bocsánat a hallgatásért, de júli 2 és 10 között nem voltam itthon. Látom, önállóan is helyesen döntöttetek a tanarak meghívása ügyében, természetesen semmi kifogásom ellene. Kövendi Dénes

Bálint Kati

Mindenki! Csík Miklóst beszerveztem. Tud jönni, de a hely nehezen megközelíthető, ezért kérek egy vállalkozó szellemű autóst, aki elmegy érte. Várja az illető jelentkezését. Én viszem a következőket: Totyi, Kölüs, Buba, Bárd Zsuzsi. Hosszan beszéltem Huzella Eleknével, Éva nénivel (80 éves), de többszöri rábeszélésem ellenére se tudtam rávenni, hogy eljöjjön, mert bottal jár, fájnak a térdei és tavaly októberben súlyos combcsont törése volt (műtét+ rehabilitáció a Jánosban). ZZ! Nagyon sajnálom, hogy nem jön Iván. Jó lett volna, ha legalább megírja, hogy nem jön, mikor a jegyekről volt szó. Nagy kérésem lenne: el tudnád hozni a bulira a CD-jét? (Lemásolnám, mert nehézkes eljutnom a boltba). Visszajuttatnám aug. 4-i koncerten. Szeretettel Kati

Zentai Zoli

Néhány gyors reagálást írok. Iván csak visszaklikelt a címemre, de Titeket is megszólít. Ezért e közléssel csak helyreállítom a szándékolt címezését. Ez eddigi leghosszabb írása. Ha többet szeretnénk tudni a mögötte lévő alig jelzett mélységekről, akkor ezt csak élőben tehetnénk meg. B. Katinak : Lantos cédejével kapcsolatban már egy fázissal előrébb tartunk, visszük a másolatot. (A másolás itthon napi rutin, csak a borítószoveg másolata lesz, szkanner híján, hagyományos fénymásolat.) Most nincs más hátra, mint Lantos Iván levelének másolata Z.Z. által szeretettel:

Lantos Iván

Draga Zoci es AZ osztaly-Tarsak! Az igazsag egyik fele, hogy a Gaboni indulasom elorebb jott es meg hozzáadodott egy kis munkam itthon az elokesziteshez. A másik fele, talan kicsit "komolyabb"!! hogy nagyon nehezen talalom magam a varosban , a Kolinda zenei iranyaval sem tudtam mit kezdeni es meg a kertem is orult , hogy visszatalaltam. kicsit roviden de ennyi. Szerettem volna latni az OSZTALYT! De Sok csok Nektek (Zoci a zongora-kaval ugy majd személyesen) Ivan Innen az ekezeteket ezen a gepen nem talalom, de meg emlekszem rajuk.

Juli

Mindenkinek, Latom, hogy Kati autoja tele van. Tud-e esetleg engem vinni, persze tudok taxival jönni, de szimpatikusabb lenne valakivel. Juli

Forrai

Juli én már 13-kor elmegyek Bencéhez, ha akkor akarsz jönni gyere velem. Szia Juti

Cagi

Mindenki! Nekem sincsen igazán jó hírem! Rózsi néni visszajelzett tegnap, hogy bár boldog minden együtt töltött perc miatt, nagyon nagy élményként gondol még most is minden nap a dobogókői találkozásra, de most nem tud jönni. Nagyon örül a mi találkozásunknak, egyáltalában annak, hogy ilyen szoros kapcsolatot tartunk. Szinte mindenkit emlegetett a beszélgetésünkben, Bencét külön szeretettel üdvözli azért, hogy otthont adott a bulinak. Iván koncertjére szívesen eljött volna, hát majd legközelebb, bízunk abban, hogy lesz ilyen. Minden rábeszélésem ellenére nem tud módosítani. Én ott leszek! Addigra az idő a mi kedvünkért megmutatja milyen a nyár! Puszi Cagi

Juli

Jutikam, Koszonom ajánlatodat, de ez egy kicsit koran nekem. Ha valaki még ajánlkozna, akkor csutortoktól lehet elérni: Puszi mindenkinek Juli

Cagi

Hali! Szívesen viszlek a Bencéhez, hívjál ha már itthon vagy, hogy a helyet egyeztessük. Rózsai néni mivel nem jön hát szabad vagyok. Puszi Cagi

Pufi

Sziasztok! Magam sajnos most nem tudok részt venni a transzportálásban, mert vidékről érkezem Bencéhez- ismeretlen időben, ha lehet, késő délutánig. Pufi

Bálint Kati

Cagikám! Sajnos azt ígértem Csíknek, hogy Rózsai néni is ott lesz. De azért Miki bácsit el tudnád hozni Faragó Julival együtt? A XII.ker. sincs messze. Nálam tele lesz az autó. Kósa Marci! Ha később jössz, mint én, le tudok menni érted a buszmegállóba. Van mobilod? Beszéltem Szőke Tibivel (külföldön volt, jövő héten lehet felvenni vele a kapcsolatot. Remélhetőleg rá fog érni. Beszéltem Galkó Balázssal: 1.buli: Kapocsot szervezi, 2. buli: felvételiztet az Új Színházban.

Váhl Juli: 1. buli: nyaralni megy, 2. buli: ha nem kell unokát őrizni, akkor jön. Virág Ági: 1.buli: unokázik (előző nap jön meg Olaszországból), 2. bulira szeretne jönni. Salgó Tamás nejevel beszéltem: minden nyáron kb. 5 hétig Brazíliában szokott tanítani, ezért 1. bulira nem jön. 2. buli előtt ismét beszélni kell vele, hátha ráér. Jutikám! Mi van a képeimmel? Megtörtént a szkennelés? Ha nem, akkor is hozd el légy szíves a képeket 24-én, majd én megcsináltatom valakivel. Gál Évi és a Többiek, akik fénylépeztek Dobogókőn (digitálisan)! Mikor külditek el a fényképeket Fencsiknek? A honlapon csak két kép van (Totyié). Szeretettel Kati

Forrai

kedves Ti! én is 1 körül megyek, viszem az ígért salátát. Bence mindezen kívül mit vigyek? legyetek jók, bírjátok ki szombatig sziasztok: juti

Buza Mari

Szeretettel tudatom Mindnyájatokkal, hogy tegnap hajnalban megszületett a második unokám: Kapási Fülöp. A méretei: 3 kg, 53 cm, a haja barna (a szeme színét még nem láttam). Anya és gyermeke jól vannak. Remélem, a képet elbírja a rendszer. A holnapi találkozóra kellemes időjárást és jó beszélgetést kívánok! Üdvözlettel Buza Mari

Forrai

Marikám! Gratulálok Fülöphöz. Bár nagyon komoly most ez a név ehhez a pici babához, de mint tudjuk nem maradnak ilyen kicsik, eljön még a Fülöp korszaka hosszasan, amikor híres tudós, nagy feltaláló, remek olimpikon, kiváló szakember lesz, illetve azt kívánom, hogy BOLDOG EMBER legyen Fülöp, függetlenül bármilyen társadalmi rangtól.

Szeretettel Forrai Juti

Rita

Szia Mari! Gratulálok Fülöp nevű unokádhoz és mindnyájatoknak jó egészséget, sok-sok örömet és boldog együttlétet kívánok! Legyetek boldogok! Rita

Gál Éva

Szia Mari! Tök cuki ez a baba! Legyen benne sok örömötök.! Üdv: Éva

Toty

Sziasztok, jó hír, Acs Jutkaval most beszéltem, és jön!! jokedelyü, most jött haza Svajcából feltöltödé. lelkes, boldog, 4-re pontosan ott lesz. Kecskés Katinak nagyon örül, szíve csücske. sziasztok Toty

Keleti Péter

Kedves osztálytársak ! Nem tudok menni ma este, mert előrehozták a sátras vizitábor kezdési időpontját hétfőre. Ott kell legyek az elején. Mindenkit üdvözölök. Szívesen találkozom bárkivel külön is, vagy kisebb csoportban
Üdv

Kövendi

Hahó fiatalok! Örülök, hogy ennyien eljöttetek, pláne, ha jól éreztétek magatokat. Volt néhány fájó hiányzó (Kecskés Kati, Frank Andris, Rózsi néni, stb) – sajnálhatják, azt hiszem. Mi is. A pénzgyűjtésből származó összeget Bálint Katira bíztuk, hogy használja fel a jövőben valamilyen nemes, közös célra. Azt viszont nem helyeselném, ha Zentaiéktól, Forjud-tól és Bárd Zsuzsától is beszédtek volna, hiszen ők rengeteget segítettek, munkájuk nélkül komoly fennakadások lettek volna az ellátásban. Így nekik vissza kéne juttatni. Valaki a mosogatás hevében itt hagyta a karóját az alsó konyhában. Ha ez esetleg Bárd Zsuzsi volt, valaki kérdezze meg, mert ő nem internetezik. Valahogy visszajuttatom. Hát akkor az augusztusi viszontlátásig. Üdv, Dénes-Bence

Forrai

Kedves Dénes, Bence, Házigazdák és Osztálytársak! nagyon köszönöm elsősorban Bence áldozatos házigazdaságát, mert Nélküle ugye ez nem jöhetett volna létre. Kati nejednek külön, aki kedves és mosolygós volt. Sárika és Zentás nektek is köszöni és mindenkinek aki jöttment-sütött-főzött. Jó volt, nagyon jól éreztem magam, most Lantost hallgatom, nagyon üde és szép a zenéje, ezért is hála Zentáséknak. Sajnálom, hogy eljöttem előbb, de kisdedemnek volt a születésnapja és ez nem tologatható. A házi segítség önkéntes volt és nem pénzmegváltó. Bence legalább egy részét hagyta volna kifizetni a beruházásaidnak, energiáidnak, fárdságodnak. Ez így nem helyes, mert akkor más nem fog rendezni és magára vállalni ilyen költségeket. Ragaszkodnék az összeggyűjtött összeg elfogadásodhoz!!! Köszönöm mégegyszer, jó volt látni Titeket. Puszi forjud

Pufi

Kedves Bence és Kati és mások, akik segítettek tegnap! Köszönöm én is, nagyon jól éreztem magam. Vajon, hogyan lehet egy igazi Lantos CD-hez hozzájutni? Pufi

Kovács Kati

Kedves Kati és Dénes, Osztálytársaim! Csatlakozom a köszönő levelekhez, örültem, hogy találkoztunk és Dénes és családja felajánlotta szép otthonát és egész este szinte a jóltartásunkon ügyködött. Sajnálom, hogy Kecskés Kati - ígérete ellenére- sem jött, azóta sem tudom mi van. Na majd legközelebb, remélem. Szeretettel üdvözlök mindenkit, és sok puszi:Kati

Zentai Zoli

A tegnapi csúcs létszámú zeneis (22 fő + hozzátartozók, valamint Miki bácsi) ellenére még legalább tízen várnak beszámolót, csak így névsorban Belia Annitól Vörös Zsuzsáig. Bence rendezése olyan volt, mint egy ideális osztályfőnöké. Rengeteget készült, mégis úgy vezette föl, hogy ő csak a helyszínt adta, mindent a vendégek rendeznek maguknak. Ha jött volna Rózsi néni, biztosan adott volna ezért egy külön dicséretet. Miki bácsi bejelentését, meghívását beírhatjuk a naptárunkba. Ellenőriztem a kérdéses hetet: 2007. december elseje valóban szombatra esik. (Művészetek Palotája, ahol mi nem nézőként, hanem egy nagy kórus tagjaként vehetnénk részt Miki bácsi vezényletével.) Ha sokan leszünk is a későbbi évek tanítványaival együtt, előkelő helyünk van a legöregebbek között. Legjobb, ha már most lekötjük a 2007. novemberi szombatokat a várható próbákra. Sári most rendez a rengeteg tegnap készített fényképet. Természetesen ez nem ennek a levélnek a melléklete lesz, hanem külön azoknak, akik jelezték, hogy fogadni tudják és külön Fencsiknek, hogy felvigyen belőle a honlapra. Ha valaki kér a saját email címére képküldeményt azokon kívül, akikkel már megbeszéltük, jelezze és küldjük. Nem készült tablókép, de a tegnapiak talán nem is hiányolják, hogy nem töltöttünk egy külön fél órát az ehhez való felsorakozással. Ha hiányoljátok valakinek a képét, vagy egy meglévő képhez névsort kértek, szóljatok! Az új évad új feladatokat adott B. Katinak: pénzügyminiszter és kincstárnok lett. Ma már elolvashatta ebben az ügyben Dénes és Forjud véleményét, várjuk tehát bölcs döntéseit! Közel a legközelebbi mini találkozó a Makám-Kolinda hangversenyén augusztus negyedikén. Nagyobb létszámú találkozás Tardy Jancsinál aug. 28-án koradélutántól koraestig. Gondoljunk rá, hogy utána akkor is munka-hétfő következik. Addig is várjuk a további cím és idő-pontosításokat. Szeretettel Zentai Zoci és Sári

+

Lantos Holnapig c.: lemeze a következő helyeken kapható: Akadémia Zeneműbolt: VI. Király u. 28. tel.:351-1942
Stereo Kft. 1114 Bartók Béla út 59. tel.:466-9674, 385-6343

Gál Éva

Sziasztok! Csatlakozom az előttem szólókhoz, pazar buli volt a tegnapi. Tetszett, ahogy Miki bácsi az ételekhez kötötte a rengeteg szeretetet, ami ott összegyűlt. Én szerettem volna (de nem mertem) javasolni, hogy mindenki mondjon magáról valamit, amit most fontosnak tart, a többiek meg hallgassák. Mert így talán többet tudtunk volna meg egymásról, mint így, hogy csak kettesével vagy kisebb csoportokban beszélgettünk. Szerettem volna többet segíteni a főzőcskézőknek, de láttam, hogy nélkülem is van elég gondotok. Dini, ne szerénykedj, nagyon tetszett ahogy vendégül láttál minket. és Kata is nagyon helyes volt, meg a fiúcskátok is. Mindenkit csókolok: Éva

Rudi

Kedves Mindenki! Aki nem volt ott, az sajnálhatja igazán, hogy nem részesült abból a szinte megmagyarázhatatlan élményből, összetartó kohézióból, ami ebből a remek társaságból árad! Én úgy érzéltem, ez mindenkit megérintett, szinte enni-inni is elfelejtettünk a remek ételekből, italokból. Élveztük a csodás környezetet és a remek társaságot, de mindenekelőtt Bence és családja vendégszeretetét, az előkészítő brigád önfeláldozó munkájának gyümölcseit. És melengette szívünket Csík Miki bácsi jelenléte és megható köszöntője! Köszönet mindezekért Bencének, Miki bácsinak, mindnen jelenlővőnek! Rudi (Külön köszönet a BME Zenekar nevében a bérletrendelésekért!)

Juli

Tegnap este érkeztem haza, és még mindig a vasarnap délutáni buvolet hatása alatt vagyok. En is koszonetet mondok eloszor is Bencének és csaladjanak, akik elviselték jelenlétunket és minden ehhez tartozo kényelmetlenséget. Mindenkiel tudtam egy kicsit beszélgetni, ami nagy orom volt számomra. ZZ, mire veled akartam beszélni, mar elmentél! Csak annyit, hogy lattam tanitvanyod honlapjat, ami nagyon érdekes. A nagymamaskodok felmentést kaptak, de azért egy kis idore talan el tudtak volna jonni!? Varom a képeket és mindenkinek koszonom ezt a szép délutant.

Tajthy Tamás

Kedves Mindenki! Bár már sokan megelőztek, én is szeretném megköszönni Bencének és családjának a kedves vendéglátást, Zocinak, Sárinak, Juditnak és minden közreműködőnek a finom falatokat, nem utolsósorban Katinak a szervezést. Mivel nem vagyok igazán a szavak embere, nehezen tudnám megfogalmazni azt, amit ezen a vasárnap délutánon köztetek éreztem. Fantasztikus, hogy pl. Faragó Julival kb. 43 éve nem találkoztunk, és mégis a kommunikáció során a szavak mögött volt valamivel több, egy régi barátság tudat alatti kisugárzása. De ez az érzés jellemezte az együttlétet a többiekkel is. Sok igazság lehet abban, hogy bár bizonyára sokban különbözünk egymástól természetünket, életpályánkat, talán bizonyos irányú életfelfogásunkat illetően is, mégis valami összeköt bennünket. A diákkori együttlét, a közös zenélés és az, amit tanárainktól, mit Miki bácsitól is kaptunk. Mindannyiótoknak nagyon szép és sikeres nyarat kívánok és várom a következő találkozást. Szeretettel: Tajthy Tamás

Fencsik

A hetvegi vidam garden party-rol készült képek megtekinthetők a honlapon a Találkozások rovatban, Zentai Sari és Ferjeura jóvótabol. A kepalairásokat megkomponalom később, most inkább elmegyek aludni, hajnali három órákor. Van itt még néhány kép Mari unokájáról és a Pechan- unokákról, plusz Zentai Z. Kossuth-cimeres bizonyítványa, ezeket is felteszem a képtárba holnap vagy holnapután. A honlap a <http://lorantffy.net> címen elérhető Fencsik Gábor

Rita

Kedves Juli és Mindenki, aki Bencénél bulizott és aki nem! Jó volt együtt lenni veletek, ha rövid időre is sikeredett ottlétem. Nézzétek meg feltétlenül a honlapot, ahová Gabi feltette Sára asszony nagyon jól elkapott felvételeit a kerti partiról. Köszönet a házigazdának és mindenkinek aki ott volt! Bizony nagyon sajnálhatják azok, akik nem tudtak velünk örülni és felidézni közös gyermekkorunk majd elfelejtett emlékképeit! Rita

Zentai Zoli

Kedves Osztálytársak! Ahogy Fencsik visszajelzéséből már olvashattátok, tegnap éjszaka elküldtünk 43 képet a találkozóról, amit Gábor az idő-eltolódás miatt tovább nyújtott éjszakán fel is tett a honlapunkra. Most éppen egy sorozat javaslatot küldtünk kép-aláírással. (Ismét sok munkát adva neki.) Ebből az alkalomból megismételek néhány korábbi felhívást, javaslatot. Ha valamin változtatni szeretnétek, akár a képen, akár a feliraton, Gábor hajlandó korrigálni. A nagy tömegű fényképnél különösen célszerű használni az oda-vissza mutató nyílak segítségével a lapozást! (Nem kell egyenként visszamenni a sok kis képre.) Tekintettel a gyorsan kiegészült honlapra, mégsem küldtünk egyéni címekre képeket. Ha mégis kér valaki ilyesmit, szóljon külön, kicsinyített változatban tudunk küldeni. Egyébként nem volt könnyű a küldés, még sok részre osztva is recsegett-ropogott a gép és volt, amit többször kellett meglökni, hogy útnak induljon. Ennyit írt most Z.Z.

Cagi

Drága Bence! Amióta Nálátok voltunk azóta most vagyok csak gép közelben. Nagyon jó buli volt, úgy gondolom, hogy nem csak én de mindenki fantasztikusan érezte magát, Miki bácsi soha nem volt még bulin ilyen hosszú ideig! A kaja is remek volt, tehát mindent szívből köszönök neked és persze minden lánynak aki a melóból

derekasan kivette a részét. És persze a Zotyának. További jó nyarat kívánok nektek, pusziom azt az édes kisiút aki hosszan szórakoztatott a késői órában. Puszi Cagi

Zentai Zoli

Kedves Osztálytársak! Kell ennél több (?): tegnap reggel útban a Kossuth tér felé megállít Búza Mari a járdán. Ugye Zentai Zoli? Lehet, hogy korábban több százszor elmentünk egymás mellett hasonló időpontban munka előtt – de most nagy segítség a sok új fénykép a honlapon. Fencsik Gáborral úgy működtünk együtt a héten, mintha egy szerkesztőségi szobában dolgoznánk – csak egy kicsit még jobban! Nem szólt ide a fényképek aláírásának egy-egy betű-tévesztése miatt, hanem értelmesen korigált VÁLTOZOTT a Találkozók, a Gyerekek és az Emléktárgyak rovat. Z.Z. a hús Belvárosból

Bálint Kati

Hello! Csatlakozom az előttem írókhoz: köszönjük a szíves vendéglátást Bence és családja! Fencsik Gábornak köszönjük a lelkes, éjszakába nyúló PROFI munkát! Figyelem! A februárban a Thermál Szállodában általam készített képeket is felrakta Gábor Juti közreműködésével a honlapunkra! Sári és ZZ! Nagyszerűek a képek, köszönjük a gyors küldést! Jutikám! Ha jössz a kocertre, akkor hozd el a képeimet. Sziasztok B.Kati

2005. augusztus

Tardy Jancsi

Kedves Mindannyian ! Először is köszönöm Bencének a kellemes estét. Jó volt együtt. Javaslatom és ajánlatom az augusztus 28-i találkozásunkra - hosszas elmélkedést követően - az alábbi: Ipolytarnóc (Európa Diplomával elismert, világhírű védett terület, 20-23 millió éves kövült élővilág, nemzetközi nivójú bemutatóhely) talán kevésbé ismert Előttetek. Szívesen megszerveznék Nektek egy reményeim szerint tartalmas és kellemes néhány órát (sok évet dolgoztam ezen a területen), s ezt követően, visszafelé jönnétek Felsőtoldra, hozzánk, hogy a szellemi élményeket némi kulináris élvezetekkel is kiegészítsük. Mindez a következőt jelentené: Gyorsan össze kellene szedni, kinek érdekel ez a javallat. A jelentkezők feloszthatnák, ki, kinek a kocsijában hajózna Tarnócra. Elérhetőség: Bp.M3 - hatvani M3 leágazás a 21. sz. útra, amely Salgótarján irányába vezet - a 26. km.kőnél Hollókői irányába balra, ezen végig Szécsényig -, ott jobbra, Litke-Ipolytarnóc felé, Tarnóc kitáblázva. Mindez kb. jó másfél - két óra Pestről. Állítom, megéri. Visszafelé ugyanezen az úton jövünk, s a hollókői leágazás után a következő falu Felsőtold City... Ott egy laza ejtőzés, csevellyel egybekötött tápanyag-felvétel. Úgy gondolom, kb. 11 órakor találkozhatnánk Ipolytarnócon, az alsó fogadóépületnél. Kb. két-két és fél óra volna a program, majd indulunk hozzánk. Délelőttre mindenki hozzon magával egy kis italt és valami étket, nehogy idő előtt belehaljon a nélkülözésbe. Mit szólnak a "kínálathoz"? Arra kérek Benneteket, mielőbb jelezzetek vissza. Tudnom kell, kb. hány főre számítsak. Ez a tarnóci program és a toldi kaja (palóc gulyás) szempontjából egyaránt lényeges. Szeretettel üdvözlök mindenkit és várom a válaszokat. T. János

Forrai

Kedves János! Az ötlet remek, szívesen megyek. Ez a másfél két óra gyalogtúrát jelent? Nálam van 3 férőhely. Várom a további jelentkezéseket. Szia Forjud

Tardy

Gyalogtúrától reszketők ne aggódjanak: egy tanösvényen sétálunk és néhány építménybe bemegyünk, hogy agyilag is fejlődjünk... János

Forrai

Nem vagyok aggódó típus, a Leél-Össy osztályába jártam, folyamatosan barlangásztunk és a felszíneken meg napi 22 km-eket átvágtunk, amiből az következik, hogy mindig eltévedtünk. Szóval no aggódás részemről. Szia j.

Rudi

Kedves János és Mindenki! Sajnos én valószínűleg valahol az Alpok tájékain fogok kirándulni az idétől. Sajnos, mert nem lehetek egyidejűleg több helyen s így veletek is! Ipolytarnóc visszatérő látogatója lévén igen melegen ajánlom mindenkinek, csodás vidék, még szenzációsabb látni és tanulnivalókkal! Aki még nem látta, annak leesik az álla, hogy mik vannak kis országunk területén és dicsőségére (és elszomorodik, hogy hogy kezd tönkremenni pénz és kellő támogatás híján, s hogy nem tud tovább fejlődni!) Menjetez minél többen! Tán a bogrács is elég nagy lesz... Rudi

Gál Éva

Sziasztok: János, nagyon tetszik az ötleted. Gyönyörű és fantasztikus Ipolytarnóc. Én aznap délután 3 ig Dobogókőn leszek, és nem tudom, lesz-e energiám onnan elkocsikázni, de ha igen, akkor megteszem. Talán a palócgulyásra már beesek. Addig higgyétek azt, hogy nem jövök, az nagyon jó érzés volt most is, hogy

meglepínek számítottam, mert jól megigérttem, hogy nem leszek ott a Bencééknél. Sajnos a képküldéssel gondjaim vannak, nem tudom belőni, hogy mennyi időbe telik ezt nekem elrendezni, és most megint elindítottam, és talán túl sokat küldtem egyszerre Gábornak, mert visszajött. Most majd megint nekiveselkedek. Sajnálom, a technika még sűrűn kifog rajtam. Addig is szeretettel gondolok rátok: Éva

Tömpe

Kedves Mindnyájan, különös tekintettel a dekorált Tardy doktorra! Ebben az időben operát hallgatok a Fertő tó túlsó oldalán. A palócgulyást azért sajnálom. Pufi

Cagi

Szia János! Kiváló ötletet vetettél fel. Én már jártam ott, mondhatom remek volt és fantasztikus élmény, boldogan ellátogatok oda újra pláne egy szakavatott kísérővel! Mint korábban is mondtam, én ott leszek miután én akkor már korábban megyek azt megtehetem és meg is teszem szívesen, hogy akár a szécsényi akár a pásztói buszhoz kimegyek érkezőkért. A palócgulyás elkészítésében is van szükséged segítségre, mert azt is megszervezzük? Tehát fiúk, lányok jelentkeztek! A viszontlátásig szeretettel pusziplok mindenkit Cagi

Tajthy Tamás

Kedves János! Nagyon érdekes, vonzó programot szervezel, de azon a legnagyobb sajnálatomra nem tudok részt venni. Augusztus végén más, Budapesten kívüli családi nyaralást terveztünk. További szép nyarat kívánok, és szeretettel üdvözöllek, Tajthy Tamás

Bálint Kati

János! Szívesen megyek, mivel egyetemista korom óta nem voltam ott (dr.Bogsch László paleontológus professzor volt a kirándulásunk vezetője). Viszem a szokásos utasokat: Totyi, Kölüs, Bárd Zsuzsi. ZZ és feleségét, ha jönnek -nagyon remélem!!!-, Jutikám, légy szíves hozd el, mert hozzám már nem férnek el. Virág Ági, ha jön és nem akar saját autóval jönni, akkor még beférne Hozzád. Hívd föl légy szíves, mert nógatni kell. Frank Andris! Remélem tudsz jönni augusztus 28-án! Várunk nagyon! Jutikám! Légy szíves a fényképeimet hozd el augusztus 28-án, mert a koncertre nem jöttél, sajnálhatod, klassz volt! Mindenki! Jelentkezzetek minél előbb, hogy tudja Tardy Jancsi, hogy hány személyre számítson a palóc gulyásnál. Üdv B.Kati

Fencsik

Az on-line fotoalbum tovább bővült. A Talalkozok rovatban nyílt egy új lap egy 1995-os buliról Forrai Jutinal, és egy másik új lap a Lantos nélküli Lantos koncertről, Zentaiek jóvoltából; köszönet Jutinak és az összes Zentainak. A Bence-fele garden partyről és az áprilisi iskolai és dobogókoi találkozókrol szóló rovatok bővültek Gal Evi kepeivel. Bálint Kati megtalálta az 1960-as zeneakadémiai évzáró koncert meghívóját, ezt betettem az Emléktárgyak rovatba. (Az <http://lorantffy.net/KorusZZ.html> és az <http://lorantffy.net/Zenekar2.html> képek, úgy sejtem, ezen a koncerten készültek. A musorból majdnem mindenre emlékszem, amit mások enekeltek/játszottak, de a saját musorszámainkra nem emlékszem.) A Gyerekek/unokák rovat kette vált, az unokákban mostantól külön oldalon lehet gyonyorkodni. A Gyerekek rovatban van néhány új kép Gal Evi gyerekeiről. Ugyanítt van egy új kép Bálint Kati fiairól és a vadonatúj tuzpiros Toyotáról. Gal Evi küldött egy képet a fia eskuvojeról, ezen fellelkesedve mindjárt elosztok én is egy képet a fiam eskuvojeról, és felteszem a keptarba. Ezen eletemben eloszor -- és egyelőre utoljára -- vagyok látható szmokingban, bár szivar nélkül. (A szmoking amerikaiul tuxedo, britül "dinner jacket", magyarul viszont szmoking, feltehetőleg a "smoking jacket"-bol, ami egy masféle ruhadarab, nem tevesztendő össze a szmokinggal. A felreertes valószínűleg akkoriban keletkezett, amikor a velszi herceg Budapesten tanulmányozta a nyilvánoshazakat a múlt század elején.)

Köszönet B. Katinak, Gal Evinek, Jutinak és Zentaieknak a képekért. Az album címe meg mindig <http://lorantffy.net> – Az albumba kiváncsi képeket továbbra is a gabor@well.com vagy az admin@lorantffy.net címekre keretik irányítani. Fencsik Gabor

Forrai

Kedveseim! Kati szervezésében megtudtam ma - persze nagyon nagy örömmel, hogy a ZZ házaspárt és Bencét viszem a bulira. Mondjátok meg, mikor, kit hol vegyem fel? maximálisan alkalmazkodom! Cagikám akkor nem kell a Zoliékat felvenni a buszpályaudvaron Pásztón. Írjátok! Puszi

Bálint Kati

Jutikám! Légy szíves közvetlenül írd ZZ-nek és Kövendinek, mert ők Veled kell, hogy megbeszéljék a találkozót. Én csak ZZ-nekírtam, de nem reagált. Kövendi nem tudja, hogy Te vinnéd. Úgy gyertek, hogy 11h Ipolytarnócon, az alsó fogadóházban legyetek. Eddigi jelentkezők: Bárd, Cagi, Gál??csak Felső-Told, Kovács??, Kövendi, Tóth K+férj, Totyi,ZZ+nej, Bálint, Forrai, Kölüs, Salgó+nej, Szennai, Tardy+nej: 17 fő Azért írok mindenkinek, hogy lássátok a névsort, és hátha valaki még kedvet kap a találkozóhoz. Kovács Kati! Számítunk Rád és hozd Kecskés Katit is! Sziasztok Kati

Forrai

Katikám, már körmegírtam, hogy boldogan viszek mindenkit, ZZ visszajelzett, Bence még nem. Mikor kell indulni szerinted? hol találkozunk Ipolytarnócon, részleteket kérek!!! Puszi juit

Kovács Kati

Kedves Tardy János! Sajnos én sem tudok a vasárnapi összejövetelen részt venni, olyan családi összejövetel lesz, amit nem illik lemondani. Eddig azért nem nyilatkoztam, mert nem volt biztos az időpont. A meghívást mindenesetre köszönöm, és az egész "csapatnak" nagyon jó szórakozást kívánok szeretettel:Kati

Gál Éva

Kedves János és többiek! Most érkeztem meg a csodás lerobbant Romániából, nagyon jól éreztem magam a rengeteg lehangoló látvány ellenére. Már látom, hogy a hétvégi találkozóra sajnos nem fogok odaérni. Remélem, hogy így is nagyon jól fogjátok érezni magatokat, és nagyon finom lesz a palóc gulyás. Szeretettel gondolok rátok, és várom a következő összejövés dátumát. Üdvözlettel: Éva

Bálint Kati

Mindenki! Jön Californiából Fencsik Gábor októberben (4-14), úgyhogy okt.7-én pénteken a Hotel Thermalban tartanánk összejövetelt, az étteremben 18h-tól. Írjon nekem aki el tud jönni. Úgy gondoljuk többen, hogy a Bencénél összegyűjtött pénz egy részét itt elkölthetnénk, tekintettel a magas árakra. Ezért is szeretnénk, ha minél többen eljőnnétek. Totyinak is tudnia kell a létszámot. Reméljük F. Gábornak is megfelel az időpont. Válaszotokat várom

Gál Éva

jövök! Éva

Pufi

Kedves Kati! Ilyen az élet, most Fenó itt lesz, én meg az USA-ban. Sajnos nem lehetek ott a bulin. De fülének a megrángatását kérem a nevemben is abszolválni. Üdv/Pufi

Tóth Zsuzsi

alig leptem be az ajton, maris levetem magam a szamitogephez a beszamolot megirni, hogy Zentant megelőzzem. bar ok egy fel oraval előbb elindultak hazafele Kövendi kocsiával, es biztosan mar regen megirta az elmenybeszamolot, es a fenykepeket is atküldte. Varjuk nagyon, hogy a fenykepek megjelenjenek a weblapunkon, kattogtak a gepek sűrűn. lesznek kepek bösegesen, Bence, Tardy, Tóth Krisztiék is digitalisan fenykepeztek, Zentai Sari pedig szokasosan megallas nélkül. szoval mindent egybevetve remekül sikerült az egész nap. a Tardy hazasparral együtt 14-en voltunk. reggel hajnalban arra ebredtem, hogy ömlik az eső, mintha dezsabol öntenek, mi lesz most egésznapos kirandulás! reggel ment is a körtelefon mi legyen? mindenki egyhangulag: Hat megyünk természetesen. Mi Kati csapata negyed 9-kor utrakeltünk, es fel 12-re ertünk az lpolytarnoci találkozóhelyre. Kanyargos uttalan , utakon, gyönyörű helyeken, hol szakadt, hol remenyteljesen elallt. telefonalgattunk egymasnak a többi kocsikba merre jartok, nalatok milyen az idő, itt is szakad, de jokedv kacagas hallatszott mindenfelől. Mi voltunk az utolsok, mar csak rank vartak. ahogy a kocsiból kileptünk az eső elallt, s remekül sikerült az egész természetvedelmi területet bejarni, nagy elmeny volt Tardy Jancsi hozzaertő beszamolajat hallgatni. csodalatos szep helyen van. sok erdekes latnivaloval. Tenyleg ket oras program volt, ahogy Tardy Jancsi azt előre megirta. Utana lefele menet 5 kocsival konvolyban először Cagi hazahoz mentünk 6 km-re Tardyektól. Kutason, amely egy 90 fős kis falucska. elamultunk micsoda remek, gyönyörű hazat vasarolt ott Cagi, es az egészet felujította, kenyelmesse tette, szenzacios, csak amuldoztunk. Hogy talalt ra erre a kis falura, 100 km-re Budapestől? es hetvegeken lejar, rettentően elvezi ott a nyugalmat, ottletet. es a kenyelmet amit teremtett, telen is fűthető, nagy cserepkalyha ontja a meleget. Gyerekei is szeretnek lejarni. Egy pohar bor utan folytattuk az utunkat Tardyekhoz ahol aztan egyik amulatból a másikba estünk. egyik aperitifet a másik utan ittuk. borral, hazipalinkával öblítettük le torkunkat sűrűn egymás utan, oriasi konderban rotyogott az udvaron a legalabb 30 före meretezett illatozo palocgulyas. Oriasi haz, bejarhatatlan, mint egy muzeum öreg faragott, szuette butorok, cserep edenyek, kovacsolt vas lampak, falikarok, vaskalyhak, s egyeb regisegek oriasi gyűjtemenye. Tardy Jancsi előadast mindenről nagyon nagy erdeklődessel hallgattuk. szedelegtünk mar a sok latnivalotól es főleg a sok bevezető italtól, amikor cserep tanyerjainkkal a kondernal sorban alltunk Kövendi nevetve jegyezte meg: Lattam mar ilyet a Moszkva teren! (ott osztjak ugyanis az ingyenes bablevest a hajlektalanoknak.) Persze kinek az ötlete lehetett volna mase mint az enyem, hogy hazavihessek egy fedeles üveggel a megmaradt 15 adag palocgulyasból a holnapi ebrede, mire aztan mindenki felragadott egy üveget es sorba kellett csomagolni a finom leves adagokat. Tardy azert izgult hogy a holnap hozzajuk latogato barátjának maradjon egy tanyerkával kostoloba. Maradt. Degezre tömött hasunkkal aztan körbejartuk az egész telket, megszemleltük a birtokot, messze tavolban leszurt karo jelezte ahol a tulajdon veget er. erdősegek, hegyoldal, minden odatartozott. az egész nyaron at tarto esözesektől olyan katyukban jarkaltuk neha, hogy azt hittem nem tudok onnan kijönni, egyetlen zart cipöm a szep kis felcipömről majdnem lemondhattam. masok okosabban turacipökben, bakancsokban, a legokosabbja gumicsizmában jött. Jancsi a másik oldalon is a telket megvette amikor az öreg tulajdonos kihalt, es az omladozo haz helyen mar egy felig kesz, tető ala hozott több szobas haz, konyhával, fürdőszobával var a befejezesre. a szekelykapu kifaragva mar keszen varja a jövő heti felallitast.

faradtan vettünk bucsut a haziaktól 1/2 7 tajban, honunk alatt a finom , pompas teleüveg bablevessel, s mindenki aki ott volt ugy jöttünk hazafele, hogy nagy elmeny volt a mai nap. Zsuzsa

Buza Mari

Kedves Mindenki! Most úgy gondolom, hogy az októberi időpont nekem is alkalmas lesz, és tudok jönni. Sajnálom, hogy a tegnapi szép programon nem vehettem részt, de talán lesz még alkalom, hogy bepótoljam a kirándulást is. Tóth Zsuzsi beszámolóját nagyon élveztem, szinte láttam magam előtt, ahogy a félcipőt leragadja a sár a lábáról Üdvözlettel Buza Mari

Cagi

Katikám! Totyitól tudom, hogy szerencsésen hazaérkeztetek, nagyon szép napunk volt ismét együtt. Természetesen okt. 7-én ott leszek! Csodálom, hogy beszámoló még hozzám senkitől nem érkezett a vasárnapról, pedig bőven van beszámolni való. A János nagyon szuper " tárlatvezető" is. Csodálatos munkát végeztek ott Ipolytarnócon, egyszerűen lenyűgöző gyűjtemény van ott. Azért mondom, hogy "is", mert nagyszerű házigazda és szakács is egyben. Igazi helyi specialitás volt a kaja, de természetesen Tardy módra felturbóztva. S a környék pedig ahol jártunk, hát mondtam nektek, hogy egy csoda. Évek óta, szinte hétről-hétre járok oda és minden alkalommal csodaként élem meg a látványt.
Puszi Cagi

Forrai

Jancsikám és Zsuzsa! nagyon köszönjük a vendéglátást, a nagyon finom palóc levest, a kedves fogadtatást és a kultúrált múltidézt. Nem is tudtam, hogy 20.000 éves leletet rejt Ipolytarnóc. Jó volt veletek lenni, köszönöm. Jancsikám ugyan nem volt módom elköszönni tőled (elégyszer) de majd bepótoljuk. Cagi aranyos a vidám lakod, gratulálok! Bence fantasztikus volt a sohanó, halk expedíciós szolgáltatásod, Zentásék rém kellemes társaság volt, csak a Forrai zavart néha. Katikám, a fényképeket visszahoztam, anélkül, hogy odaadtam volna, de legalább látták a képek az Ipolyságot. Fencsik Gabit persze fogadjuk teljes díszben. Pufi, jó utat, addig is Sziasztok: forjud

Tardy

Kedves "Érintettek" és érintetlenek...! Örülök, ha a dagonyázás ellenére jól éreztétek Magatokat. Íme, másnapra beköszöntött a rekkenő. Ám a tarnóci leletek kora az idézethnél valamivel tetemesebb: 19-23 millió (!) évesek. Az "elköszönés" valóban hiányosra sikeredett, pótoljuk! János

2005. szeptember

Frank Andris

Gondos számítások azt mutatják, hogy ma 50 éve kezdtünk iskolába járni. Az 1955-os évnyitó egy-egy kepevel az emlékezetemben sok szeretettel gondolok minden kedves osztálytársamra. Az októberi viszontlátásig: Andris (Frank)

Buza Mari

Hiába, egy matematikus elme ezt is pontosan ki tudja számolni! Még jó, hogy többen vagyunk olyanok, akik a "ki kell érdemelni az ilyen nagy évszámokat" elvet valljuk. A megemlékezés nagyon is kedves, Andris félre ne értsd a fenti szavaimat. Reggel munkába jövet én is örömmel láttam a gyerekeket vidáman, a nyári élményekről zsinatolva iskolába menni. Annál is inkább, mivel a sajtójaim már régen kinőttek az iskolából, így ezzel kapcsolatos gondok nem nyomják a vállamat. Üdvözet Mindenkinék! Buza Mari

Gál Éva

Andris! Engem is megérintett ez a szám. Hogy az unokám pont 50 évvel később ment első nap iskolába. Ez egy emberöltő. Ezen elmerengtem kicsit. Köszönöm, hogy emlékeztettél. Éva

Buza Mari

Szia Évi! Az emberöltőről úgy tudom, 25 évben mérik... Amúgy gratulálok az unokád felnövekvéséhez! Az enyimek is nagyon aranyosak, és remélem mindnyájan nagy korukban is boldog emberek lesznek! Üdv Mari

Gál Éva

Huuuuuu! Ez a kkor két emberöltő

Toty

Gyerekek, képzeljétek micsoda fejlemény ma mikor megyek befele a Moszkva teren találkozom Jancsekkal, s atadom neki a Cd-t amit Sari összeallított. 4 orakor a Moszkva teren az ora alatt. Ma fog meg csak választ adni a rendezvény szervező mi a helyzet az okt. 7-el, nem tudtam eddig vele beszélni, másokon keresztül üzentem de nem adtak at, ma reggel felhívtam vegre, nem volt a kezében a papír, este mikor megyek befele meg ott lesz, es tudni fogja mi a helyzet.

este majd leadom a helyzetjelentést es beszámolok Jancsekről is. Puszi mindenkinek: Zsuzsa

+

Sziasztok, megvolt a találkozás Jancsekkal a Moszkva teren, remekül néz ki, nem tudom mit vacakol, hogy nem akar alalkozokra jönni. nincs is 100 kilo legfeljebb 70-80. atadtam neki a CD-t elkisért a szállodaig, gondoltam szokja. mutattam hova kell majd jönni, de meg akkor sem mondta biztosra, hogy eljön. nem tudja meg. habozik. mondtam neki egy fillerjébe nem kerül, nem kell fogyasztani. Közben felmentem az irodába es beirtak az előjegyzésbe, hogy okt. 7-en 25 fő, egy hosszú asztalnál, ablaknál. lesz meg más csoport is, de biztosra mondtak, hogy elfertek. azt mondtak minden rendben van. ha sok ember lesz meg rajtunk kívül az nem baj, mert legalább akkor sokféle salátát csinálnak. es sokat. nekem nem számít mert en feltekerem az erősítőmet, imadok larmazni. Puszi mindenkinek: Zsuzsa

+

Sziasztok, most hívtam a Jancseket, megnezte már a kepeket a CD-n, meg nem, mert ahhoz at kell dugni a kabeleket a régi gepeből az újba, melyben a CD lejátszó van. es két nap nem volt erre elegendő. na mondtam neki azonnal fogjon hozzá, meg ma meg fogja nézni. eletrajzokat olvasni stb. csak tíz előtt tíz perccel merek mindig racsörögni, akkor tíz perc alatt le tudom tenni, mert különben orakig beszélne. tíz után már nem ingyenes a telefonom, levagom es kész. Most meg habozik, hogy hogyan fogjon hozzá a kabelek átrakásához, hogy is csinálja, mi legyen. ezen töpreng most meg egy darabig. Sziasztok: Zsuzsa

+

Na képzeljétek el Jancsek az éjjel megnezte a Cd-t éjjel 2 ora lett mire a drotokat elrendezte, a kepeket mindjárt sikerült megnezni, hajnali 4 oraig foglalkozott ezzel. ugyhogy mikor delelőtt tíz ora előtt tíz perccel szokasosan hívtam, almabol ebresztettem a tizedik csöngetésre nyöszörgött bele a telefonba. mondtam aztan neki pihenjen meg egy kicsit, es ne éjjel foglalkozzon ezzel, napközben nyugalmasan. nem ismert meg mindenkit a jelenkori kepeken, az eletrajzokat is elolvasta. Sziasztok: zsuzsa

Tóth Kriszta

Üdvözlétemet küldöm az évfolyamtársaknak. Rövid levélkémmel próbálom ki a bejelentkezést. Puszi mindenkinek. Tóth Kriszta

Zentai Zoli

Kedves Kriszta! Sikeres a bejelentkezésed, mindjárt tapasztalhatod a reagálásokból. Ha még nem írtál bemutatkozó életrajzot, akkor pótolhatod, de ez sem kötelező. Ha valamit feltenne Fencsik a Honlapra az írásodból, de Te ezt mégsem akard, akkor azonnal leveszi. Egyébként milyen telephelyről írsz? Otthonról, munkahelyről stb.? Eddig mennyit olvastál a levelezésből? A Listán az elmúlt fél évben kb. ezer levél forgott, sokan nem is győzik olvasni. Vannak hirtelen csendes napok – főleg a hétvégék – de gyakori a napi 5-6 levél. Nem is beszélve a frakciózásokról, amikor nem az egész listára ír valaki, csak néhány címre. Szeretettel Zentai Zoli

Tóth Kriszta

Szia Zoli! Te vagy az első aki a levelezők közül reagált. Sikerült saját internethez jutni. Még hátra van az önéletrajz. Ott bővebben írok. Puszi Neked, Évának és Mindenkinek. Tóth Kriszta

Kovács Kati

Szia Kriszti! Én is szeretettel üdvözöllek a "listán", most már Hozzád is több információ jut, és hozzánk is Rólad! Puszi:Kati

Forrai

Kedves Barátaim, Osztálytársaim! Tardy Jancsinál már - aki ott volt- meghívtalak Benneteket, de most MINDENKIT szeptember 23-án péntek délelőtt a Fogorvostudományi Kar 50. jubileumi ünnepségére. Az ünnep egyik fontos része lesz 10.50-kor Fogászattörténeti kiállításom megnyitása (25 poszterrel), valamint a Fogorvoslás és műszereinek története c. könyvem bemutatója a többi kiadvánnyal együtt, amely erre az alkalomra készült. Ez alkalommal az eredeti árnál (7500 Ft) a kiadó kedvezményesen adja a valóban kultúr- és szakmatörténeti ritkaságú színes (több, mint 1000 képet tartalmazó) könyvet (5000 Ft-ért). Helyszín: 1089. Budapest, Nagyvárad tér 4. Semmelweis Egyetem Elméleti Tömb (22 emeletes) aulája és díszterme. Megközelíthető 3. metro Nagyvárad-téri állomás. Kijárat a SOTE nyílnál. A parkolás nagyon nehéz lesz. A megnyitó kb. 5 percig sem fog tartani, mert rengeteg előadás lesz (miniszter, rektor, dékánok, tanszékvezetők stb.) már most látom, hogy késésben lesznek. Nem baj, ha nem a megnyitóra jöttök, reggel 9-től délután 14 óráig lesz nyitva. Érdemes eljönni, higgyétek el. Aztán sajnos lebontás és vándorkiállítás lesz belőle, végül az újonnan épülő fogorvosi központ falain lesz a végső helye. Gyertek el, várlak szeretettel Benneteket: forjud

Juli

Jutikam, Sajnalom, hogy nem tudok eljönni az unnepségre biztos nagyon érdekes lesz. Kriszta-t udvozlom az új levelezők között. Készült-e kép Ipolytarnocon? Beszámolótok alapján jól sikerült (eből is kimaradtam) Puszi mindenkinek Juli

Fencsik

Juli kérdésére válaszolva: Zentai Sari Ipolytarnoci kepei fenn vannak a weblapon a Találkozók rovatban. Technikai nehézségek miatt egy kisse elmaradtam a weblap-gondozással, de a múlt hétfőn behoztam a restanciát. Sari lefotózta a palocgulyást premier planban, ezt is meg lehet csodálni az albumban -- megkóstolni egyelőre nem lehet a web-en at, idáig meg nem jutott a technika haladása, de dolgozunk rajta. További újdonságok a Gyerekek-rovatban: eskuvoi kepek Balint Kati fiáról, valamint az én David fiamról, ahol egyforma szmokingot viselünk, a fiam és én (bar a méret nem azonos). Tehát: október 7. Margitsziget, aki bujt, aki nem, megyek.

Kovács Kati

Kedves Gábor! Örülünk, hogy jössz és nagyon várunk! Puszi:Kati

Gál Éva

Hú, ez nagyon megfogta a fantáziámat, hogy esetleg egyszer majd lehet palóc gulyást enni interneten (vagy lehet, hogy azt másképp fogják hívni?)keresztül. És meg akartam nézni az új fotókat és persze már elfelejtettem a címet, és rátévedtem egy Lorántffy öregek otthonára Ohio-ban. Az is érdekes volt. Aztán megtaláltam a képeinket, és nagyon csorgott a nyálam! Totyi, ahogy elmélyülten falatozol!! Meg az a faragott szekrény is gyönyörű amit épp Zsuzsinak mutatsz Jancsi! Remélem, hogy a Thermálban találkozunk, mert már nagyon hiányoztok. Üdv: Éva

Juli

Gyerekek, Csak amulok és bamulok az ipolytarnoci fotok lattan. Kriszta, férjednek nagyon jól áll a kalap. Kié a szép kutya? A fotóriporter(no) mindig kimarad a fotókból ez nem igazságos! Udv. Juli

Totyi

Gyerekek! mar nagyon célegyenesben vagyunk. Holnap fogják kitenni az egész jövő hetet, nagyon izgulok, hogy meglássam kifüggesztve: 25 főre osztálytalakozó cimen, ablak mellett, egy hosszú asztal lefoglalva. Hetekkel ezelőtt így irtak be az irodában az előjegyzési naptarba. Már az összes séffel, hidegtálasokkal beszéltem, hogy jön ide az osztályom és csak a salátabar oldalról fogyasztanak. a fősfő azt mondta egy ember csak a hidetalakra lesz ráállítva, és folyamatosan hordja ki a finomságokat. mar többször találkoztunk itt a tudnivalókat tudjatok, pontosan 6 orakor nyit az étterem, előtte be ne dugjatok az orrotokat, erre nagyon kenyések. addig a folyosón beszélgettek, a bejáratához közel kenyelmes fotelek vannak. én is jövök ahogy tudok. nekünk fel 6-tól osztják a személyzeti kaját, penteken gulyásleves, kaposztastesztával, nem hagyhatom ki, kedvenceim, és ehessen lefordulnak a harfa mellől. ezt bekapom és száguldok fel hozzátok ahogy tudok. A kocsikartyákat hozzátok be, lepecseteltetjük, ez is meg lesz beszélve előre a reception. csak nem fogunk meg azért is oranként 280 ft-ot fizetni. Az étterem nem dohanyzó, ez sosem volt eddig probléma, akinek feltétlenül fontos a folyosón, vagy ha nincsen túl hideg a teraszon lehet füstölni. a Dunapart fele az ajtók mindig nyitva vannak. Azt beszeltük meg, hogy mindenki a hidegtalak oldalról folgyaszt, ez 990 ft egy főre, és annyit esztek amennyit akartok. az ital 500 ft, kávé, üdítő, és egy pohár szodavíz is ugyanennyi. úgyhogy aki kávét ivott, csapvizet igyon hozzá különben 1000 ft-ot fizet az italt. a közös kasszából kitelik a nagy része. október 1-től este 10 orakor elmegy az utolsó busz a szigetről mindket irányba. hogy ne kelljen panikszzerűen szaladjunk, akik kocsit nélkül vannak azokat osszatok el magatok között, ki ki visz ki a szigetről, mert ott az éjszakában setalgatni nem igazán kellemes. gondolom csak Zentaiek, én, Köllös Marti és Bard Zsuzsi vagyunk ebben érdekeltek, Balint Kati és Cagi elosztanak minket egymás között. 22-en jeleztek biztosra, hogy jönnek, Ritaert izgulunk el tudjon jönni, a napokban laba ujjat törte, ha kocsival behozza valaki ott lesz. Jancseket puhítom egyfolytában, ma is meg csak annyit mondott, hogy meg gondolkozik ezen eljőjön vagy sem. mondtam neki egy fillerjébe nem kerül, az én részemet eheti, öt éve munkanélküli, 85 éves apja nyugdíjából élnek. Sziasztok, majd jelzem meg holnap este mit lattam kiírva a tablan: Zsuzsa

Uj számokkal ragyogóan fel vagyok készülve, nem fogjatok unni a műsoromat

Cagi

Totyikám! Pont ma gondoltam ki, hogy ha ma sem jön semmiféle jelzés akkor megkereslek és a listára is írok pár sort. Remek a szervezésed, persze, hogy ott leszek, sőt, a Rózsai nénit is sikerült becserkészennem. Végre tudtam vele beszélni, nagyon kalandos megkeresés után. Először én voltam beteg akkor nem tudtam sem beszélni sem menni, majd az ő telefonja volt rossz majdnem egy hétig, de véletlenül láttam őt és Bandi bácsit a kocsiból és kellően elítélhető módon ugyan de kikiabáltam neki, hogy minden oké? Mondták igen. Telefon még mindig nem

jó, hát elmentem személyesen bejelentés nélkül, persze, hogy nem találtam otthon csak a másik lakásban a Zsuzsit a Rózsi néni lányát, aki nagyon aranyosan beinvitált, jót beszélgettünk, irtó édes kis pofija van még most is mint gyerekkorában volt. Ott hagytam a Kati dossziéját tanulmányozásra, és üzentem a meghívást. Másnap Rózsi néni hívott és nagy örömmre mondta, hogy az este folyamán oda fog jönni hozzánk, nem kell hogy menjek érte, egyszer csak betoppan közénk. Mondtam is, hogy ő lesz a meglepi, és mindannyian nagyon várjuk és örülni fogunk ha velünk lesz. A salátaötlet nagyon jó, és azt gondolom, hogy elég ritkán találkozunk nálad, egy-egy ital azért belefér a magunk kényeztetésére még akkor is, ha 500.- Ft. Ne engedd a Jantsek Gabinak, hogy ne jöjjön, mond neki, hogy velem is milyen jót beszélgett kb. egy éve telefonon. Ja és a Bubával még mindig nem sikerült semmiféle kapcsolatot teremtened? A viszontlátásig sok pusztit küldök Cagi

Zentai Zoli

Kedves Totyi (és persze kedves többi olvasóink)! Végre elérkezettnek láttad az időt, hogy a Prímistára írd! A jövő heti találkozó létszámát nyilván sok-sok magánlevél alapján összegezted. Lehet, hogy újabb létszám-csúcs. Lehet, hogy a gyalogosok száma is növekedni fog. Rózsi néni, Fencsik, talán Jantsek jut eszembe hirtelen, akiket nem említettél. Vajon mik lesznek az újabb hárfás számok? Lehet, hogy nekünk is kiosztasz kotta-lapokat, hogy énekeljünk? Valami Bertalottit például. Most, hogy viszonylag kevesebb közös levelet írunk, csupa meglepetés, hogy kik jönnek. Van egy kérdésem mindenkihez: kik lehetnek még azok, akiknek gondot okoz az ilyen ékezetes levél olvasása? Én még a régi fajta írógépből is olyat használtam, egy 1920-as Adler masinát, amin megoldották az összes ékezetet. Még hosszú í is volt rajta. Ha jobban esik valakinek, én is írhatnék ékezet nélkül. Vicces kedvemben szerkesztettem olyan mondatokat, amelyekben az ékezet kétértelműsége értelmezési kétértelműséget is jelent. Tehát csak szóljon aki szívesebben olvasna engem ékezet nélkül! Szeretettel Zentaizé

Bálint Kati

Mindenki! Ha képeket szeretnétek látni idősebb fiam, dr.Gerő Tamás esküvőjéről (szept.3.), nézzétek meg a következő honlapon: bug.ttt.bme.hu/eskuvo NEM KELL ELÉÍRNI: www.-t!!! ZZ! Új (használt, de jobb, mint a régi) gépem van, azóta nincs problémám szerencsére az ékezetekkel. A következők jönnek(?) 7-én: Bárd, Kölüs,BK,Belia,Buza,Forrai,Kósa, Szennai,Tardy,Cagi,Fencsik, Frank,Gál,Kolesár,Kovács,Kövendi,Pechan, Tajthy,Tóth K,Totyi,ZZ+nej,Rózsi néni: 23 fő/ Salgó?/ Kérjük a nem autósok elfuvarozását: Kósa M, ZZ+neje,Fencsik,Rózsi néni.

Felajánlom: Bárd, Kölüs, Totyi, Salgó/ha jön/ fuvarozását. Tardy Jancsit kérdezem: nem tudnád Obált és Regéczyt becserkészni? Én is megpróbálom. Karsayt nem sikerült becserkésznie Frank Andrisnak. Sokat utazik, ekkor is külföldön lesz. Totyikám! Javíts ki, ha valakiről rosszul tudtam, hogy jön vagy nem! Sziasztok B.Kati

Gál Éva

Sziasztok, már fel vagyok ajzva, mint egy kifeszített nyíl, nagyon várom, hogy találkozzunk. Vállalok fuvart, ha valakinek jó az, ha akkor jön, amikor én, mert előtte egy tanfolyamon leszek, ami nem tudom, mikor ér véget. Lehet, hogy már 5-kor, de az is lehet, hogy 7 körül. Később biztosan nem. Jelentkezzen, akinek jó, és akkor telefonon értekezek vele. Cagi! lehet, hogy Rózsi nénié lenne ez jó? Felhívjam? Totyi, meg tudnád írni a repertoárodát? Elvesztettem a prosit, amit adtál, és szeretnék felkészülni a hárfázásodra. Kati, gratulálok a fiadhoz. Nagyon helyesek.

Juti, sajnos beszólt az élet, és nem jutottam el a megnyitóra, és most nagyon kíváncsi vagyok a könyvedre, hol lehet kapni? Üdv mindenkinek! hurrá, találkozunk!!! Éva

Forrai

Katikám gratulálok a fiadhoz és a kismenyedhez! A képeket viszem. A kiállítás fantasztikus volt, majd CD-n elviszem Gábornak, tegyen fel belőle a honlapra. A könyvemből 1 prototípust elviszek, a Medicina boltban és nálam is lehet kapni. Fuvart is vállalok tour-retour. Totyikám ügyes vagy, biztos szép számokkal vársz minket, mint eddig is. Puszi

Buza Mari

Reményeim szerint én is tudok majd jönni a találkozóra. Juti, gratulálok a könyvedhez! Mint "sorstárs" (nekem is voltak-vannak szakkönyvként megjelent szerzői munkáim), nagyon át tudom érezni az örömet, amikor végre elkészült a "mű", és azt a közönség elismeréssel fogadja. Kati! Sajnos nem tudom megnézni a fiad esküvői képeit itt bent, mert csak bizonyos internetes címeket engednek elérni. Bizonyára nagyon szép az ifjú pár, és sok boldogságot kívánok nekik. A Lórántffy honlapját sem látom innen már, csak a fiam gépéről, ha van ideje. Puszi Mindenkinek! Mari

Forrai

Mari köszönöm az empátiás gratulációdés mindenkinek Éva, Kati, stb. Viszek egy mutatószámot a találkozónkra.

2005 október

Toty

Gyerekek! ma, izgatottam rohantam be a szállodába, nézem a kiírást, péntekre ott van a táblán Tóth Zsuzsa részére 25 fős asztal lefoglalva. Nézttem kik lesznek akkor beosztva, látom a vezetőt, addig még háromszor lesz esti szolgálatban, lesz alkalmam neki mondani, hogy csak salátabárt fogyasztanak, és egy hosszú asztalt terítsenek a közelembe, nehogy a másik végére a teremnek. A jövő hetet nem lehet éppen a pangás hetének nevezni. Csoportok érkeznek már kedden, minden este zsúfoltság lesz. Péntek a csúcs: rajtunk kívül meg egy 30 fős, egy 20 és egy 50 fős csoport étkezik aznap este ugyanott, és a saját kis panziós öregjeink, akik legalább vannak mindig minimum 70-en, tehát velünk együtt 200 körüli lesz a létszám. Szerencsére a 20 és az 50 fős csoport csak fél 8-ra érkezik. Addigra már mi letaroljuk a hidegtálas oldalt. Az is ki van írva, hogy szükség esetén nyissák meg a mellettünk levő termet is. úgyhogy a későbbi csoportokat lehet oda terelik. Senki ne ijedjen meg, mert a terem akkora, hogy 150 ember úgy eltűnik benne mintha ott sem lenne. Szombatra is hiába tettük volna mert ugyanaz a helyzet, legfeljebb 20-al kevesebb. úgyhogy jó lesz ez így, én szeretem ha sokan vannak, bömböltethetem az erősítőmet kedvemre. Játszottam én már 250 embernek itt úgy, hogy a legtávolabbi sarokból üzentek kicsit csendesedjek le mert nem tudnak beszélgetni. Ti is majd integettek, hogy "csillapodj, csillapodj", mert nem halljátok egymás hangját. Rózi néniem akarom majd bemutatni a tudományomat. (hosszan beszélgettem vele tegnap, és rettentő lelkes, jön busszal). Nehogy azt gondoljátok, hogy csak salátaleveleket fogtok rágcsálni, mert fantasztikus hidegtálasokat tudnak oda tenni, ami mind beletartozik: töltött-rakott húsok, halak, rákok, töltött tojás, mozzarella tál, csilis bab és ami csak elképzelhető.

Hétfőtől biztatom őket, hogy tegyenek ki magukért. A létszám pontosan az akiket Kati leirt, esetleg még Virág Ági odaugrik, Jancsek becserkészése még folyamatban van. Még nem bólintott rá. Ha az a 30 fős német csoport akikre gondolok, azok mint a felbolydult hangyaboly állnak már hat óra előtt öt perccel az ajtóban, tolonganak türelmetlenül, s mikor az ajtó megnyílik tódulnak befele, s mint akik ételt napok óta nem láttak rontanak rá a svédasztalokra. Puszi mindenkinek, ha még van valami hétközben jelentkezem: Zsuzsa Zolikám meg vagy elégedve? kikerestem az ékezeteket.

Bálint Kati

Hello Mindenki! Rózi néni jön, de Cagival és nem busszal. Pechan Rudi! Tudsz jönni? Belcsikém, Tardy Jancsi, Bence, Frank Andris! Jöttök, ugye? Ács Jutka is jön, Totyi beszélt vele. A nem autósok nyugodtak legyenek, Gál Évi, Forrai Juti, Belcsi, stb. gondolom vállalnak visszafuvarozást. Odafelé nem biztos, hogy szükséges a fuvar, mivel gondolom, hogy nem pontosan egy időben érkeznek az emberek. Házastársak nem jönnek, mivel kicsi a hely. Kivéve állandó (digitális) fotósunkat, Zentai Sárít. A közeli viszontlátásig B.Kati

Cagi

Katikám! A fényképeket végignéztem, édesek a fiatalok, jó látni boldog embereket! Sok boldogságot és sikert kívánok az ifjú párnak és minden hozzátartozójának is. Rózsi néni ragaszkodott hozzá, hogy egyedül érkezzen valamikor. Fontos, hogy velünk lesz. Én boldogan vinném is őt, az önállóságot szeretné. Érkezik valamikor 6-8 között. Én 1/2 6-kor a Lórántffy lépcső tetejénél fogok állni és várom a velem jövőket, remélem Jantsek Gabi meggondolja jól a dolgot és jönni fog, elsődlegesen miatta várakozok ott, de szívesen viszek bárkit aki még odajön. Puszi Cagi

Frank Andris

IGEN! Frank Andris jon: Frank Andris

Toty

itt van a 3 Zsuzsa, tegnap itt volt nalam Bard Zsuzsi, es Vörös Zsuzsi, V.Zs remekül nez ki, jokedelyü, jól mennek dolgai. sajnos nem tud jönni a találkozóra. megvette már a repülőjegyet mielőtt tudta volna a dátumot, s mennie kell vissza. nagyon sajnálja. Minden levelünket olvassa, lehet neki irni. s varja, hogy egyszer találkozzon velünk. derüs, vidam, optimista. saját haja színe korom fekete, egyetlen fehér hajszalat sikerült felfedeznem. Jancsek meg haboz, csütörtökig kért haladékot a döntésre. ha jön gyalog setal oda vissza. 25 fő már biztosan jelezte jövetelt. Zsuzsa

Kósa Marci

Én már megígértem a feleségemnek, hogy jöhet. Nagy baj? Kósa Marci

Zentai Zoli

Kedves Marci! Bármelyikünk ugyanazt válaszolná a rövid és meghatározó leveledre, költői kérdésedre. Úgy látszik, hogy most nekem van erre időm, és semmiképpen nem hagyhatom, hogy akár órákat késsünk a válasszal! Kezdem a lényeggel: B. Kati megjegyzését, amire reagáltál, a következő módon kell értelmezned! (Ezt én is így tettem.) "Úgy látszik, most nem jelentkezett annyi hozzátartozó, mint régebben." Kibővítvé: ha Rózsi néni hozza Bandi bácsit, Kövendi Fülit, F. Gábor a feleségét, Kolesár az unokáját, akkor nagyobb létszám lesz látható az össz-tablón. (Elnézést azoktól, akiket nem említettem!) Talán az illedelmes viselkedéssel sem lesz baj, így nem veszélyeztetjük Totyi állását. Hálásak vagyunk neki a gondos előkészítésért, ez Nála már a harmadik! Az anyagi ügyek, bármilyen nagyszabásúnak látszanak, egy-két lépést hátrálva inkább mulatságosak. Ha több kávéfogyasztunk, akkor fizetjük, ha cigizni-szivarozni akarunk, akkor kísétálunk a Dunapartra, ha ott éjfélig maradunk, akkor vagy taxit hívunk, vagy pedig gyalogolunk. Ahogy Jantsek jelezte Totyinak. (Ha pedig valaki korábban távozik fizetés nélkül, azt is kezelhetjük valahogyan.) Maradjunk annyiban, hogy a többlet létszám inkább örömteli, mint fájdalmas! Kedves Marci! Fogadd így tőlem a választ, természetesen Feleségeddel együtt várunk és a kérdésedet eleve egy kis logikai tréfának tekintjük! Most viszont a táskából elővett (esti) tízórait és gyümölcs-salátákat mellőzzük! Arra majd az újabb házi meghívások adnak alkalmat. A találkozásaink fő motorjainak, legutóbb Kövendiéknek és Tardyéknak, folyamatosan Totyinak és B. Katinak, a honlapunkért pedig F. Gábornak úgyszólván lehetetlen a munkájukért kárpótlást adni, legfeljebb szerenádokat énekelhetnének nekik. Írtam mindezt egyszerre személyes levélként Marcinak és egyszerre Mindenkinék. (Van ilyen?) Szeretettel Zentai Z.

Toty

Gyerekek, szépen alakul a dolog, ma már a részletes programon is megjelent a táblán, és ott írva van: egy hosszú asztal ablak mellett, 25 főre, csak salátáért fogyasztanak. Az aznap szolgálatban levő teremfőnök is rábólintott. És odajött hozzám a séf is, hogy van-e valami különös kívánságom?? A salátákat illetően, milyen

kivanságunk van, mik legyenek? nahát mondom én nem is ismerem mik vannak, legyen amit ők jónak látnak. Csak jó sok legyen az a lényeg. Hosszában az ablak mellett terítik az asztalt, mert keresztben mint legutóbb nem férünk el, most többen leszünk. két ruhafogast beteszek, aznap kezdődik a hideg idő. 25-en vagyunk éppen Marci feleségével együtt, Pechan Rudiról nem tudok, aki meg jön pótszéket odateszünk bőven lesz ott hely. Kövendi sem bólintott rá igazán, de én megelőlegezve már régen kipipáltam a nevét. remélem ott leszel Bence!! felhívlak a napokban. Jancsek még csütörtökig gondolkozási időt kért, jöjjön, ne jöjjön. Zentai aranyos levelét olvastam. mindenkinek puszi: Zsuzsától

Rudi

Pedig bólintottam a minap, csak úgy látom a primlista szervert hardverhibák vannak, így nem jutott fel a listára. Hátha most igen... Szóval ott leszek. Rudi

Cagi

Zentám! Pontosan úgy és azt érzem amit írtál, köszönöm minden szavadat! El fogunk féni akárhányan is leszünk, csak örömet jelent ha újra látjuk egymást! Szeretettel várunk mindenkit aki részt kíván venni! Sok puszi Cagi

Juli

Gyerekek, Latom, hogy profi módon megy a szervezés. Nagyon jó szorakozást kivanok mindenkinek, sajnalom, hogy nem vehetek részt. Juli

Kovács Kati

Zsuzsikám, az a 25 fő már nem biztos, hogy annyi, lehet, hogy több, pár székkal többre kellene teríttetni, nem? Puszi:Kati (persze, ha lehet)

Toty

Gyerekek, ma megérkezett a 32 fős kanadai német csoport, akik 3 hétig maradnak, minden évben jönnek. Nyitáskor betódulnak, és ma pl. már negyed 8-kor felálltak, eltűntek. Nekik kell végig az ablak mellett öt kerek asztal. Azt mondták nekem ma a pincérek, hogy mi megyünk be a sarokba, szembe ahhoz képest ahol legutóbb voltunk, az nagyobb hely. Azt megcsináljak, 26 főt mondtam eddig, de igaza van Katinak 30-ra kell tervezni. Ha így lesz én is átköltözöm arra az oldalra. Közletekbe legyek, halljam a beszélgetéseket. Képzeljétek el ma fél 7-kor megjelent Tardy Jancsi. Úgy jegyezte ba a naptárjába, hogy ma van a találkozó, az volt neki gyanús, hogy a salátabár nincsen letarolva. Vidékről sietett haza, hogy idejében odaérjen. Legalább megnézte, hogy a sarok jó hely lesz nekünk, és a salátabár kínálatával is meg volt elégedve. Pénteken mindenképpen jön, szombaton hajnalban utazik. Puszi mindenkinek: Zsuzsa

+

Gyerekek! ma reggel hosszasan beszélgettem Kecskés Kattal. Remekül van, az Iparművészeti Főiskolán angolt tanít. Csak délután vannak az órái, így 11 óráig otthon van általában. Mondtam jöjjön, szeretettel várjuk, sokan szeretnének vele találkozni. Nem igéri biztosra, hogy eljön, ma és holnap hosszan tartó értekezletei vannak, s nagyon fáradt lesz. Ha este meglátunk egy alakot négykézláb az ajtóban akkor az ő lesz, ezt mondta. Tóth Kriszti mondta csak le a jövetelt, gyengélkedik a szívével, fáradt, és a kőműves is holnap kezd náluk éppen. Jancsek két napja nem veszi fel a telefont. Ott kuksol szerintem és nem meri elhatározni magát. Mondtam neki ha nem mer bejönni az ablakon át lesse meg a társaságot. Onnan kukucskáljon. Korán megyek holnap és nézem elég nagy legyen az asztal. A németek 8 órakor elvonulnak, s utána nagy üresség lesz ott hátul. Puszi mindenkinek: Zsuzsa

Keleti Péter

Mottó: „Ha egy hónapban két jó program van, akkor az egy napra esik.” Háromnapos útra megyek péntek délelőtt, aminek a dátuma adott. Lélekben veletek vagyok. Ritkán írok, de szinte mindent elolvasok. Fencsik Gáborral nagyon szeretnék, legalább futólag, találkozni. Az én hibám, ha ez most nem jön össze. Talán nem kell megint közel fél évszázadot várni az alkalomra?! Minden résztvevőt és távol maradtot szeretettel köszöntök Keleti Péter

Tóth Kriszti

Kedves Mindenki! Üdvözlöm a találkozón résztvevőket és a részt nem vevő olvasókat. Fencsik Gábor Neked külön osztálytársi csontropogtató kézfogást küldök!!!!!!!!!!!! Harmadik padsor bal első pilóta ülésén Zentai Zolival ugye? Kellemes csevegést ismerkedést és időtöltést kívánok mindnyájatoknak! Rózsai néni, Miki bácsit és mindnyájatokat nagyon sokszor pusszantom! Tóth Kriszta /harmadik padsor jobb 5. párnázott ülés/

Tóth Zsuzsi

Julikám, Vörös Zsuzsinak is továbbítom, olvassa ő is egyúttal, megvolt az osztálytalalkozó, remekül sikerült minden. bár nem úgy indult, mikor bementem nem volt meg a ruhatár kulcs ahol a hárfát tartom, kerestük égre földre, kiderült a zongorista a zsebében hazavitte. az étteremben nincsen az asztal előkészítve ahogy ígérték, sőt azzal ijesztgettek, hogy ma délután 3 órakor bejelentettek, hogy meg 40 ember jön vacsorázni, és az étteremvezető széttárta a karját, hogy nem tud mit csinálni. mondom, mi az, hogy nem tud, hónapokkal ezelőtt lefoglaltam az asztalt és 6 óra idején 25 ember, hol ültetem le őket?? na aztán nagy nehezen kijelölt egy helyet ahol összeszedtünk 21 széket, bepréseltünk meg székeket. mondom majd csak lesz valahogy, ez is valami. és amilyen szerencse volt pont 21-en jöttek el, éppen nézegettem ki az a négy aki nem jött el és megígérte. Ács Judit, Kölüs, Búza Mari és Szőke Tibi ígérte meg, hogy jönnek. egyik asztalt meg betoltuk, én annak a helyére ültem a közelükben, remekül sikerült minden ettek a salátákból. aranyosak voltak, a Fencsiket elveztük nagyon, akit 43 éve nem láttuk, remek, helyes ember. Johomoru, derűs. mindenki dicsérte a zenét, rengetegen voltak az étteremben ma este, döngethettem kedvemre. a nemet vendégeimnek kiosztottam a kottát enekeltek velem. Az osztálytársak nagyon helyesek voltak, csak az sajnálhatja aki nem jött el. éppen 50 évvel ezelőtt voltunk elsők, mindenkinek azt hajtogattuk ma az étteremben, hogy 50 éves találkozó ez. hitetlenkedve néztek a pincérek: mihez képest 50 éves? Katona Ritát a törött lába ujjával Kovács Kati hozta el kocsival. már jobban van, jövő heten már dolgozik. Kövendi is befutott, később Tardy Jancsi is. Ott voltak Frank, Tajthy, Bárd, Bálint, Cagi, Zentai Saraval, rengeteget fényképeztek. Lesznek képek a honlapon ha majd Fencsik hazaérkezik. Kosa Marci feleségestül. Salgo, Kolesar, Pechan, Belia, Gal Éva, mindenkit említettem remélem. Rozsi néni is ott volt, természetesen azt gondoltam, hogy az óriási cserepes virágot ő kapja, melyet Bálint Kati hozott, és mikor szünetet tartottam ünnepélyesen odaléptek hozzám és felém nyújtották a virágot a sok szervezésért, fáradozásért. nem akartam elhinni. nyitáskor jöttek, 6 órakor, és záróig maradtunk, remekül éreztük magunkat. kocsikba elosztottunk mindenkit, az utolsó busz már elment mikor indultunk, senki nem maradt ott gyalogosan. Ha jól számolom velem együtt volt meg a 21 fő. Puszilunk: Zsuzsa

Bálint Kati

Kedves Mindenki! Nagyon köszönöm Totyival együtt, hogy ilyen sokan eljöttek! Jól éreztük magunkat, és még az évfolyampénz fele is megmaradt, úgyhogy jövőre is mehetünk Totyihoz! Puszi mindenkinek, 2 hétre elutazom Spanyolországba. Kati

Forrai Juti

Sárikám nagyon köszönöm, remekek a képek! Totyikám nagyon szépeket játszottál, Fencsik Gábor jó volt veled újra találkozni ennyi év után, komoly, meglett ember lettél, de mindig a kis rövid nadrágodban vagy előttem, fene rosszan, s mint említettem volt cerkával a kezében, mosollyal a szád körül. Salgónak ki tudja az emailjét, vagy a telefonját? Rózsi néni fantasztikus aranyos volt, Bárd Zsuuzsi nagyon csinos vagy és most nem voltál olyan nyúzott, mint múltkor. Bence, Tamás, Cagi, Rita, Rudi, Marci, Andrisok, Zoli, Jancsi, Katik jaj ki ne hagyjak valakit Belcsikém, Éva, -jelentkezzen, akit nem említettem!-stb. mind nagyon tetszettetek nekem tegnap is, meg máskor is meg persze az oldalbordák is: Edit és Sári! Mikor találkozunk újra? Márishiányoztok. Sárikám nagyon jók a képek. Puszi mindenkinek forjud

Juli

Totyikam, Koszonom beszamolodat, a képeket is megnéztem és pompasak. Nekem azota sem sikerült Rozsi énnel találkoznom, amióta elhagytam az iskolapadot, de gondolom O ugysem emlékszik ram! Karacsony és Ujév kozott otthon leszek, és ha sikerul akkor a Szennai Kalman kíséretével szeretnék énekelni egy templomban. Csokol Juli

Cagi

Kati! Érezd jól magad Spanyolországban, gondolom arrafelé ilyenkor csodás lehet barangolni! Kösz a sok melóért amit ennek a találkozásnak a sikeréért tettél. Megint sikeres voltál! Sokszor mondtam már nélküled ezek a szervezések nem igen mennének. Én is utazom ma. Puszi Cagi

Zentai Zoli

Kedves osztálytársak! Ahogy Forjud írja okt 11-én: >>Mikor találkozunk újra? Márishiányoztok.<< Én is remélem, hogy lesz még téli találkozó. Az október hetedikén már az ötödik nagy szervezés volt. Ebbe nem számítva bele a közös koncert látogatásokat és egyéb kisebb alkalmakat. Node a jelen örömei mellett ne hanyagoljuk el a múltat! Cagi kezdeményezésére Sári megkezdte (már a végénél tart) egy kinyomtatható kötet összeállítását Rózsi néni részére. Olyasmi ez, amit korábban úgy vetettünk fel, hogy egy könyvet állítsunk össze a közös történetünkből. A közvetlen cél, hogy Rózsi néni könnyen lapozható módon, egységes tipográfiával tudja olvasni a történeteinket, leveleinket. Természetesen képeket is nyomtatnánk hozzá. Ehhez Kolesár ígért segítséget. Elvileg fölmerülhetne, hogy valaki tiltakozzon a kinyomtatás ellen, de ez mégsem indokolt, hiszen a Prímlista olvasása mindenki felé nyitott. Csak az idegenek hozzászólása, beleírása tiltott. Egyszerűen csak megkönnyítjük Rózsi

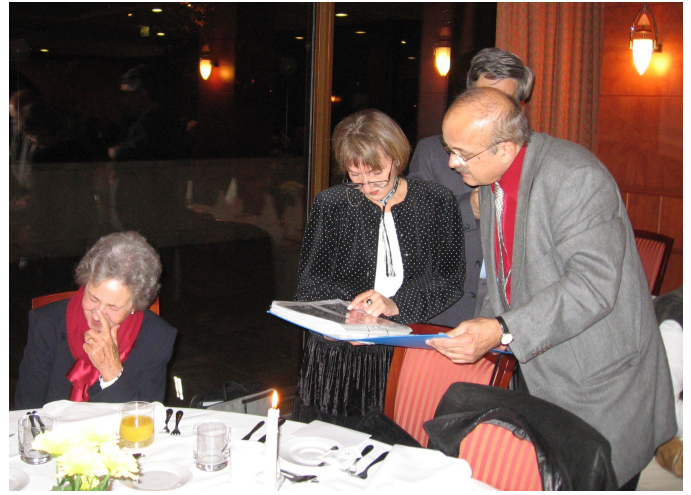
néni dolgát, hogy ne kelljen a képernyő előtt a sok sallanggal tarkított írásokat böngésznie. Ugyanebben az ügyben felhívom a figyelmet, hogy bár nem kötelező, de sokan elmulasztották, hogy rövid beszámolót írjanak magukról. Én kifejezetten örülök annak, hogy a találkozók (idén) nem volt ilyen kötelező egyenkénti beszámoló, „feleltetés, számonkérés”. Van aki nem szereti az ilyen szereplést. Egyébként pedig csak elveszi az időt a spontán beszélgetésektől. De ha írásban megőrizhetünk pár mondatot, annak tartalmát könnyebb otthon megújítani. Nem is említénem, ha a találkozók megjelentekhez képest nem lenne feltűnően sok a hiányzó életrajzok száma. Még, ha nincs is on-line kapcsolatunk, akkor is kérhetnénk tőlük. Ács Judit, Bárd Zsuzsa, Kecskés Katalin, Keleti Péter, Kovács Katalin, Tóth Krisztina. Rajta! Azért egy kis szünet után írom Vörös Zsuzsát, mert mindezt külön ígérte egy ritka levelében! Ha elfogadhatónak tartanátok azt, amit Lantosról írtam (Lantos helyett), akkor szívesen megtoldanám ezt Jantsek Gábor és Karsay Gyula életének felidézésével. (Mócsi és Bimbi) Több éven át még nyáron is sokat voltam velük együtt, érdekes módon inkább külön-külön. Óriási figurák! Nem véletlen, hogy ők voltak Bobcsinszki és Dobcsinszki az egyik 100. magyar órás Revizor előadásunkon. Emlékeztek? Én a postamestert játszottam. Folytatva a névsort, Galkó Balázsnak nem eshetne nehezebbé írni (bár inkább a beszéd embere) és következik még az egyébként velünk tartó Kölüs Márta, Salgó Tamás, Szennai Kálmán, Tardy János és Virág Ágnes. Senkit nem említettem azok közül, akik a távolabbi háttérben vannak. A jelenlegi hihetetlenül nagy létszám mellett nem is gondolom, hogy a további kutatás, unszolás lenne a fontos. Ez az életrajz kérdés inkább csak azt akarja segíteni, hogy a találkozások alkalmával ne kelljen mindent előlről kezdeni. Nőmeg most az album (nevezzük így) összeállításánál azt, hogy Rózsi néni minél több kis történetet tudjon olvasni. Ezzel azt akarom mondani, hogy még nem zárult le a kötet, jöhetnek az életrajzok, történetek, emlékek. Remélem, hogy senkit nem érint mindez vizsgahelyzetként: jaj, most Rózsi néni meglátja, kijavítja és értékeli a stilisztikai és nyelvhelyességi hibáimat! Nem így ismerjük őt. Most, a találkozón is szerét ejtette, hogy mindenkinek mondjon egy-két támogató szót. Cserébe viszont kérhetnénk Rózsi nénitől, hogy írjon visszaemlékezést, nemcsak rólunk, hanem a tőlünk független gyerekkoráról, életéről. Remélhetőleg az idei második találkozásunk után már ugyanolyan természetes lesz Rózsi néni megjelenése, mint bármelyik osztálytársunké! Most amolyan utóirat-féleségek, jegyzetek következnek. Az előbbieken említett kötet, ami Rózsi néni részére készül, természetesen sokszorosítható. Papír-formában összefűzhető, e-mailben elküldhető, de CD-re is átírható. Rózsi néninek megkeressük a legkönnyebben lapozható formát. A legutóbbi találkozó képeit a könnyen fogadók megkapták, ahogy már vissza is jeleztek. A Honlapon megvárjuk Fencsik visszakapcsolódását. Várom a visszajelzéseket akár Rózsi néni megszólításával, akár régi történetekkel, akár az új találkozás ötletével. Szeretettel Z.Z

Juli

Sari és Zoli, Remek az ötletek, biztos nagyon örülne neki Rozsi néni. De mi van avval a tervvel, amely szerint kiadnánk egy könyvet ugyanerről a témáról? Találkozásra december 19 vagy 20-at ajánlom, ha ez jó a többségnek? Puszi mindenkinek Juli

Gál Éva

Zentán! Nagyon tetszik, amit csináltok, te is meg Sári is Rózsi néni tényleg olyan volt most is mint a pajtásunk. Nagyon beleillik a csapatba. És értem, amiről írsz, hogy vannak akik nem szeretik a szereplést, és ezért jó, hogy nem csinálunk "feleltetést". Nekem azonban hiányzik, hogy mindenkitől a szájából halljam, hogy mi minden történik veled, olyanok, amiket ő tart fontosnak az életében, és ha ezt nem fennhangon teszik akkor egy este csak kevés kapcsolatot tudok teremteni. Nagyon jó volt Fencsikkel találkozni. Jó volt látni a nyugodt bölcsességet, ami belőled áradt Gábor. A fényképekről is látható, hogy leginkább a tested előtt összekulcsolt karokkal, szálegyenesen, mosolyogva beszélgettél mindenkiel, akinek sikerült hozzáféreni. A bulin is, és amikor külön találkoztunk a szeretet és az elfogadás lengedezett körül, és ebben fürdőztem veled. Salgó Tamás! Nagyon örültem, hogy láttalak, és beszélgetni is tudtunk. Felelevenedtek a gyerekkori lakáscserés és egyéb élmények is, de jó volt hallani, ahogy a mostani életéről beszéltél, ahogy látod és elfogadod a körülötted lévő realitásokat, ez nyugtázott le. És mindannyitokat jó volt látni, és néhány szót váltani. Kati, köszönet a szervezésért, igazán nagyra becsülöm, amit csinálsz az egyébként is sűrű életed mellett. Várom a következő találkozást. Nekem jó a dec 19 vagy 20. Szeretettel: Éva

Pufi

Dec. 19 vagy 20 nekem is jó (biztos!). Pufi

Vörös Zsuzsa

Kedves Mindenki :), Megint bekövetkezett az a ritka pillanat amikor megszólalok (de most is csak nagyon röviden). Igérem, hogy be fogok számolni életem alakulásáról, vagyis fogok írni egy életrajzot, de türelmet kérek. Meglehetősen zaklatott időszakom van (most már csaknem egy éve), nem lenne türelmem életrajzot irogatni. Igérem, hogy amint viszonylegosan rendeződnek a dolgok jelentkezem (remélem 1-2 hónapon belül). Addig is sok üdv/Vörös Zsuzsa

Lantos Iván

Zoci! hatalmas az ötlet a KÖNYV! persze arra gondolok, hogy én is Rozsi neni kategóriájába iratkoznék és így talán én is kaphatok egy példányt- kis szerencsével az O történetével. már megeint bele-pottyantam a Zenebe, remelem tel vegetol Bp re is eljutok. udvoztet a tanyarol Ivan

Gál Éva

Szia Iván! Jó lehet ott neked a zenében, a tanyán. Már nagyon várom, hogy találkozzunk. Nagy csalódás volt nekem nyáron, hogy végül nem jöttél. Ne izgulj, már kihevertem. Én is kérek könyvet! Tudok egy kis magánnyomdát, aki példányonként nyomja ki a könyveket megrendelésre, talán valahogy így kellene elkészíttetnünk, nem gondoljátok? Üdv mindenkinek: Éva

Juli

Sziasztok, En is konyvre gondoltam. En is csalodott voltam, hogy nem lattam Yvant. Talan ez télen bepotoslodik. Ajanlatomra csak a Pufi valaszolt pozitivian, varom a tobbiek valaszat. Udv Juli

Gál Éva

Szia Juli, én is válaszoltam, nekem is jó mindkét dátum. Puszi: Éva

Pufi

Nem voltam itt, mi ez a könyv? Nekem is, én is. Akarok(m)! Pufi Csatlakozom a tanyasi gyөрöhöz.

Gál Éva

Hogy könyvet állítunk össze abból az anyagból, amit itt és a WEB-en összegyűjtöttünk, meg még amit most is gyűjtögetünk. Szerintem is nagyon jó az ötlet. Éva

Forrai

Hello Mindenki, Erről a könyvöletről már tavaly beszéltünk, amikor összegyűjtöttük a bejelentkezéseket. Nagyon jó lenne, de ezt meg kell írni előbb! Tartalmi paraméterek: Azt gondolom, hogy találjuk ki, hogy mindenki írja meg a saját önéletrajzát az iskolára fókuszálva, adjunk meg szempontokat: a helyhez, a tanárokhoz, az iskolatársakhoz, a zenéhez, a kultúrához a politikához? való viszony függvényében. További életút, pl. az álmok és a valóság tükrében. Aki nem tud írni, azzal készítsünk interjút. formai elvárások lehetnek: minimum és max. oldalszám (3-10?), képek száma. Utána törhetjük a fejünket milyen formátumban adjuk ki. Ez a nyomda, ahol darabra nyomját érdekes. Hol található, mi a telefonja, neve? Iván, bizony vártunk, mindhiába, de a lemezed tetszik! Azt néha meghallgatom. Írjátok meg, Ti hogy látjátok a könyvkiadást? Időnként vab a Budapest.hu honlapon olyan fővárosi pályázat, amelyikre lehetne pályázani ezzel a témával. Sziasztok: Forjud

Rudi

Ez lenne az igazi, egyetértek Jutkával! De, hogy ezt Rózsi néni is olvashassa, bizony rendesen neki kellene veselkedni - mindenkinek! Én örömmest vallanék magamról hosszabban is - kérdés, mikor tudnék rá időt szakítani. (Általában a határidő szorításában azért szokott sikerülni...) Szóval - hajrá mindenki! Rudi

Zentai

Kedves Osztálytársak! Hogy is hallgathatnánk, mikor a rég hallott (olvasott) L. Iván és V. Zsuzsi is megszólalt? Én most szokásomtól eltérően csak csevegő levelet írok, hogy miért nem lehet rövidebb, azt magam sem tudom. Kedves Juli! Éva is azonnal pozitívan válaszolt a dec. 19-20 napjaira. Nehéz így a kezdeti pillanatban kicsikarni a jelentkezéseket. Helyből gondolhatod, hogy mindenki várja az újabb találkozást. A kérdéses héten ez hétfő és

kedd. Nagy kérdés Totyihoz: vállalna-e egy újabb szervezést a Margitszigetre, vagy kivételesen szabadnapot venne ki egy szűkebb körű lakás-bulira, vagy más helyszínen rendezett találkozóra? A várható létszámra én többé már nem merek jósolni, a legutóbbi három találkozóra a levelekhez képest kevesebb, mint a felét tudtam csak elképzelni. Mindig többen jöttek. Vörös Zsuzsihoz: nem csak életrajzot lehet írni, az sem kötelező, hanem bármi emlék-képet, amit egyszer régebben már ígértél! Akár megvárod a nyugodtabb időszakot, akár nem, kedves, hogy írtál! Én is dohoghatnék kicsit, hogy nem reagáltatok arra a felvetésemre, hogy szívesen megírnám Karsay Gyula és Jantsek Gábor életrajz-helyettesítő történetét. (Ez sem igaz így, mert magán-levélben kaptam megerősítést, de nem fedem fel, hogy kitől...) de sebjaj! Leírom ezt a két történetet, legfeljebb a magam mulattatására! Kedves Osztálytársak! Ugye érzitek a hiányát néhány fő szervezőnknek, (Bálint Kati és Cagi) hiányzik a megszokott reagálásuk? Fencsik még nem tette fel a Honlapra az új képeket, hiszen ő is itt volt közöttünk. Jelenleg majdnem készen vagyunk a közel egy éve indult levelezésünk (1000-nél több levél) feldolgozásával, amit Cagi kért Rózsi néninek. A levelek időrendben követik egymást, havi bontásban. Ez egy Word dokumentum lesz, kb. 150 oldal. Rózsi néninek kinyomtatunk és összefűzünk egy példányt, és természetesen aki kéri annak elküldjük e-mailben vagy cédén odaadjuk. Nagyon élvezetes újraolvasni a leveleinket! Remélve, hogy tovább ropognak a visszajelzések, szeretettel Mindenkinnek Z.Z.

Cagi

Szia Juli! Az év végi találkozó lehet akár 20-án is, akkor szinte már hagyományörzőkké válunk, hiszen az elmúlt évben azon a napon volt egy összeröffenésünk a Liget Hotelben. Emlékeztek ugye? Én szívesen megyek, örülök ha láthatlak benneteket. A "könyvet" a net-ről válogatjuk, szerintem, mi minden nap már most a kezünkben tartjuk ezt a könyvet. A Rózsi néni örömeire találtam ki ezt a könyv dolgot, aki nem tud a gép előtt ülni hosszan, és neki igazán csak a könyvbe rögzített betű az igazi! Puszi Cagi

+

Szia Iván! Komolyan veszem a tél végét amit ígértél! Rózsi néniel is beszélgettem rólad a találkozó alkalmával, nagyon kedves emlékeket őrizget rólad és a muzsikádról! Ő is várja az újbóli találkozást Veled! A lemezed velem utazik a kocsiban, ott hallgatom a zenédet, köszönhetem ezt Zentai Zociék kedvességének, nagy örömmel hallgatom! Szeretettel üdvözöl Cagi

+

Szia Iván! Komolyan veszem a tél végét amit ígértél! Rózsi néniel is beszélgettem rólad a találkozó alkalmával, nagyon kedves emlékeket őrizget rólad és a muzsikádról! Ő is várja az újbóli találkozást Veled! A lemezed velem utazik a kocsiban, ott hallgatom a zenédet, köszönhetem ezt Zentai Zociék kedvességének, nagy örömmel hallgatom! Szeretettel üdvözöl Cagi

Toty

Sziasztok gyerekek, először is örömmel gondolok vissza az estére amit az én muzsikálásom mellett eltöltöttetek, nagyon jól éreztem magam én is, és úgy hallottam másoktól is, hogy mindenki jól érezte magát. Jól sikerült, jó hangulatú este volt, mindenki tudott maradni sokáig, és sokan el tudták jönni ami nagyon nagy öröm volt. Zoli felvetésére válaszolva természetesen bármikor lehet asztalt foglalni a Thermalban, dec. 20 vagy 21-re is érdeklődhetek milyen az elfoglaltság. Pufi még úgysem hallotta a műsoromat. Ha a salátabár megfelel, (máskor nem lesz, így letarolva mint most, mire hozzájutottunk már a 150 fő szépen lepusztította az asztalt. Szerény pótlást hoztak csak ki). Az osztálypénz fele még megmaradt, ha máris gondoljátok, elfogyaszthatjátok. Katit még várjuk meg a döntéssel, 10 nap múlva érkezik haza. Nem is képzeli, hogy mi már felbolydulva a következő osztálytalálkozót szervezzük. Karácsony előtti napokon gondolatom szerint nem lesz örületes zsúfoltság. Akkor legalább azok is ott lehetnek akik legutóbb nem tudtak eljönni pl Tóth Kriszti, Szennai Kálmán. Én magam ennél sokkal nagyobb dolgok miatt sem tudok szabadnapot kivenni. Puszillak benneteket, várom, hogy a jól sikerült képek megjelenjenek a web oldalunkon: Zsuzsa Órák óta javítgatom az ékezeteket, Rózsi néni szeme elé kerül minden.

Zentai Zoli

Kedves Osztálytársak! Ahogy megérkezett Cagi, a Rózsi néni részére összeállított szövegeket és képeket ővele megbeszélve véglegesítjük. Mindez már végső stádiumban van. Ha valaki ebből másolatot szeretne (ahogy pl. Lantos írja), az természetesen megkaphatja. Remélem, hogy nem vagytok féltékenyek Rózsi néniire, hogy ilyen elsődleges helyzetbe hozzuk! December 19. vagy 20. közül választva egyelőre egyetlen résztvevő dönthet, ha jobb az egyik, mint a másik. Totyi már reagált nekünk, hogy lefoglalhatja nekünk bármelyik napot, de neki nem lehet egyikre sem szabadnapja. Logikus, hogy ha nincs más kérés Totyi döntson, ha kell, pénz-feldobással a két nap közül. Léleekben már nagyban készülök, hogy megírom (jobb híján helyettük) Karsay Gyuszi és Jantsek Gábor legalábbis gyerekkori életrajzát a Honlap kiegészítésére. Ha időközben mégis jelentkeznének ők maguk, akkor természetesen hátralepek két lépéssel. Sz. Z.Z.

Zentai Zoli

Kedves Osztálytársak! Elérkezett az ideje, hogy az ígéretés után meg is írom Jantsek Gábor és Karsai Gyula bemutatását. Helyettük írom és előre elfogadom, ha saját életrajzzal pótolva mindezt letiltják a Honlapon való megjelenésről. De szeretném, ha az ő kis képük is megjelenne a bemutatkozó lapon és rájuk kattintva mindenki kaphatna egy kis segítséget az emlékek felidézésére. Elnézést, hogy közben rólam is szó lesz, de nevetséges lenne, ha fejedelmi többesben írnék róluk. Hogy megnehezítsem Fencsik Gábor dolgát, aki feltehetné az írásokat a Honlapra, néhány közös esetet csak egyszer írok le, pedig mindkét személyhez egyformán kötődik. Karsai Gyula és Jantsek Gábor jellemzésénél egyaránt felmerül egy homályos jellemzés: maguknak való emberek. Mindenről van véleményük, de kívülről. Ritkán kíváncsiak más véleményére vagy életére. Pedig mennyire ellentétes személyiségek! Jantsek kételkedő, bizonytalan, alig hallani a hangját, véleményét. Kevés személyes kapcsolata van. Karsay mindig tudja, hogy mit kell tenni, tanulni, olvasni. Magabiztosan és egyértelműen fogalmaz. Persze feketén-fehéren. Kevés személyes kapcsolata van. Annak ellenére, hogy kezdettől a Lórántffyba jártak (én csak negyediktől), a felső tagozatban máshoz alig kötődtek olyan szorosan, barátilag, mint hozzám. (Nem úgy, mint pl. Lantos, aki akár hetente szerzett új és igazi barátokat.) De még az esetleges hármas együttlét is kevés volt ahhoz, hogy ők egymással, Gábor és Gyuszi külön kötődjenek. Kizártnak tarom, hogy jártak volna egymás lakásában. A hármas kapcsolatra az adott alkalmat, hogy édesanyám, jó pedagógusként figyelte, hogy Gyuszinak és Gábornak jól jöjjön egy kis nyaralás. Nógrádverőcén (akkor még így hívták) táboroztató tanárként vállalt nyári munkát a Könnyűipari Minisztérium üdülőjében. Mindez kb. 1960-ban történt. A további nyarakon, talán még ugyanabban az évben folytatódott mindez az anyai nagyszüleimnél vidéken. Gyümölcsfák, baromfik, kecske és kutya társaságában, strandolási lehetőséggel a veresegyházi tónál. De minden ilyen alkalomra külön-külön jöttek. Van néhány fényképem ezekről az eseményekről, csak néhány négyzetcentiméteresek, talán egyszer felnagyítjuk őket

Jantsek Gábor

Negyedik általánosban kezdődik a történet, amikor e sorok írója Z.Z. megjelent az iskolában. Addigra már nagyjából bezárult a sok csere-bere a két osztály között – aminek részleteiről természetesen Kósa Marci tudja a legtöbb részletet. Jantsek ekkor még a b-be járt. Év közben kifizeltük, hogy hasonló úton megyünk hazafelé, így egyre gyakrabban együtt is utaztunk. A 9 évesekhez illő mulatságokon keresztül – tízfillérest rakni a villamossínre, korcsolyakulccsal lezárni a nyitott villamos leereszhető ajtaját, stb. – megbarátkoztunk. Erre a szülők is felfigyeltek és ötödiktől ők kérték át Gábort az a osztályba. A Katona József utcában laktak, 20 méterre a Visegrádi utcán a végállomás felé dübörgő villamosoktól. Szó szerint, mert a földszinten laktak. 6-8 éven át, amíg a család életét követtem, mindig a ZÖLDBE vágytak, természetesen Budára. Ez először egy 1 szobás, kis telekre rakott pavilonnal (fűtetlen) sikerült a nyarakra, majd azzal a házzal, ahol Gábor ma is lakik Édesapjával. Azt hiszem, sok mindent megmagyaráz a lakásuk leírása, (ugyanúgy, ahogy Karsay Gyuszinál). Úgyhogy ezt

részletezem. Elvileg 2 bejárat lenne, 1 közvetlen belépő a konyhába és a főbejárat a mellette nyíló előszobába. De a főbejárat eltorlaszolt állapotban volt. A konyha a teljes nappali élet színtere. Leckekészítés a konyhaasztal sarkánál. Télen a fűtést a főzés gáz-melege adja. A mozdítható ruhák és holmik színtere az előszoba. Elvileg használható lenne 2 szoba. 1. Amolyan tiszta-szoba, kárpitozott székek, asztalok és kanapék olyan sűrűségben, hogy nincs közöttük átjáró hely. Mindenben egyedi szabású védő-huzat. Van amin dupla. Egyszer áthívták a szüleimet vendégségbe és akkor levettek néhány réteget. Ugyanebben a szobában állt egy nagy zongora. Gábornál láttam először úgy zongorázni valakit, hogy alig látszott, hogy mozognának az ujjai. Nekem akkor túl motorikusnak tűnt. Később orgona tanulmányokba kezdett és beszereztek a zongora alá egy kiegészítő szerkezetet, amin a szokásos láb-játékot lehetett gyakorolni. Éktelen zajjal működött, mint egy porszívó. Ez a szoba tehát a napi élet elől elzárt volt. 2. A másik szobában aludt (talán) mindenki, ha lehet, még kevésbé lehetett mozogni benne, viszont itt működtettek egy nagyképernyős televíziót. Este hattól minden elsötétült, semmi hangulat-világítás, csak a TV. A zongorán kívül két tehetség-megnyilvánulást tudok említeni, ami akkoriban objektívalódott Gábornál. Ki tudja honnan, de már negyedik körül megismerte a nálunk amőbaként nevezett (ötödölős) játékot. (Kockás papíron játsszák ma is iskolás tömegek) én tőle tanultam, és később sem találtam hozzá hasonló játékost, akivel olyan hosszú, nagy kiterjedésű játszmaikat lehetett volna játszani. Talán, ha már akkor megismerhettük volna a (japánul) go játékot, akkor máig sport-barátságot tartanánk fenn! A másik említendő rutinja a sokoldalú rajz készsége volt. Még lendületes, szellemes karikatúrákra is képes volt. (Ki gondolná!) Fencsik Gáborral együtt most (2005. október) lapoztuk át az én agyon-illusztrált Bartók kottámat: magam sem tudtam, hogy ki készítette a sok kis rajzot. F. Gábor közölte: ismerősek ugyan a képek, de nem ő rajzolta. Így csak Jantsek lehetett. Azt biztosan tudom, hogy J. Gábor bármikor le tudott rajzolni egy bogárhátú VW karosszériát minden kis részlettel együtt. Húga Jantsek Kati négy évvel utánunk, 1967-ben ballagott el a Lórántffyból. Jellemző a nagy idő-különbségre, hogy ők már egy ballagási hanglemezt kaptak ajándékba, amin az osztályfőnök (H. Éva néni) és az igazgatónő mond néhány búcsúzó szót. A mese fonala itt megszakad, a mai helyzetet leginkább Totyi leveleiből tudhatjuk meg.

Karsay Gyula

A gyerekkori felállás: édesanyja és két nővére neveli, mint három nagynéni. Egyrészt egy elkényeztetett kisöcsi (a Bimbi gondolom a családból eredő megnevezés), másrészt az egyetlen férfi a családban. Biztosítják neki a kellő számú különórát. Így lesz profi pingpongban, fociban és a klarinétozásban. Lakásuk a Versec sor 15-ben amolyan mini kastély. Nem tudom pontosan a történetet, de nekem így cseng vissza: „a mienk volt az egész, de bedugtak ide lakókat”. A lakás levegős, de kissé díszlet-szerű. A közepén (egyben az épület közepén) lévő szobában nagy ívben lépcsők húzódnak. A legalsó részen, mint színpadon, nincs más, csak egy zongora. Mögötte a kert alsó részére nyíló ajtók. A szoba felső részén mindkét oldalra egy-egy szoba nyílik, de éppen az összenyithatóság miatt ezek sem igazán személyes jellegűek. Karácsonykor elővettek egy varázslatos szerkezetet. Karácsonyfa-tartóként is működött, de a fát feldíszített állapotában megforgatva egy óriási zenélő dobozként funkcionált. Mindezt az említett teremben a zongora tetejére helyezték. (Egy rugó felhúzásával lehetett működésbe hozni.) Figyelmes hallgatója, közönsége voltam Gyuszi megjegyzéseinek. Valahogy ezért is választott barátjának. Azt biztosan tudom, hogy sosem hazudtam neki azt, hogy alap-kérdésekben egyet is értenék velem. De ezt nem igényelte. A foci ügyében, ha nevelni akart volna, teles csődöt jelentettem. A drukkerkedésre sem neki, sem másnak nem sikerült rávennie. A játék belső élvezetére sem. A külső szemlélő élvezetére sem. Életemben két mérkőzést láttam, mindkettőt Karsay Gyuszival. Az egyik a lakásuk közelében zajlott: Pénzügyőr és K. Lombik mérkőzése. A másik a Népstadionban, amit valami felső emeletről néztünk. Én mindkét esetben csak a közönséget néztem. Úgy ötödik-hatodik között kiderült, hogy én mit olvasok. „Te még Jókainál tartasz? Én már Mikszáthot olvasok!” – mondta öntudatosan. (Anyukája egyébként irodalmat tanító tanár.) Kiderült, hogy reggelente úgy olvassa ki az újságot, hogy egy sort sem hagy ki belőle. Ha tudott valamit tanítani nekem, az a pingpongban sikerült neki. Profi asztaluk volt, rengeteget gyakoroltunk együtt. Klarinétozni soha nem hallottam, de többé-kevésbé 30 éves koráig szórványos találkozások alapján követtem a pályáját. Találkozások hangversenyeken és találkozások a Vigadó Vörösmarty téri oldalán, csak úgy véletlenül,

de szinte rendszeresen. Gyuszi nemcsak elvégezte a művész-képzőn a klarinét szakot, hanem belépett az ország vezető fúvósötösébe. (Ez náluk olyasmi, mint a vonósoknál a vonósnégyes.) Egyszeriben rájött, hogy ez nem kell neki és áttért a hangverseny-szervező munkára. Ha most azt írnám befejezésül, hogy Gyuszi azóta sem változott sokat, akkor ebben már nincs semmi egyedi jellemzés vagy jóslás, hiszen a találkozók tapasztalata alapján ez legtöbbször igaz. Tehát nincs befejezés!

Másrészt még nem fejeztem be az eredetileg megnyitott levelet, aminek betétjeként szerepelt J.G. és K.Gy. életrajza. Így hasonlóan ahhoz, ahogy a számítógép kikapcsolása előtt sorra becsukjuk a megnyitott programokat, elkezdem becsukogatni ezt a hosszú nyúló levelet. Lassan visszahozom magamat a múltból a jelenbe. Alakul a decemberi találkozó a maga kiszámíthatatlan létszámával. Totyi majd eldönti, hogy 19-e vagy 20-a legyen. Remélem, hogy addig Ti is felújítjátok az újabb, de a régmúltról szóló híradásokat! A jelenről szóló hírek már természetesen. Pedig még csak mostanában lesz egy éves a Prímista létezése. Szeretettel Z.Z.

Frank Andris, Lantos Iván, Karsai Gyula, Havas Pisti, Pátkai Péter,
Zentai Zoltán, Tajthy Tamás, Koleszár Andris, Jantsek Gábor

Gál Éva

Kedves ZZ! Igazán élvezettel olvastam az életrajzokat. Csodálom a részletekre figyelő elmédet, és hogy meg is maradt benned ezek a részletek! Nekem mindkét fiúról az maradt meg, hogy nagyon nehéz lett volna megközelíteni őket, és ezért ezeket az erőfeszítéseket nem tettem meg. Jantsek Gábor mellett ültem egy darabig a középső padosorban valahol középfelé, és ebben az időben volt köztünk valami csendes barátságféle, de nagyon nem tudott kibontakozni. Nagyon felnéztem rá, amikor kiderült róla, hogy kívülről tudja a háború előtti budapesti szikvízüzemek címét, a telefonszámát is talán (ebben már nem vagyok biztos). Arra az érzetre is emlékszem, hogy ezidőtájt Terézanyaként szerettem volna őt bevonni a közösségbe, de ez nem sikerült. A részletek már elhomályosultak. Karsay Gyuszi egy szép magas fiúként él bennem, akihez nehéz közeledni, mert félelmetes, "hogyan talán jobban tud nálam mindent". Egy dolog azonban nagyon megmaradt bennem, remélem nem sértek meg vele senkit, de amikor a napköziben mákostosza volt, és ez elég sűrűn fordult elő, talán hetente, akkor nagy érdeklődéssel figyeltem Gyuszi, mert észrevettem, hogy nem rág, hanem csak nyel. Ez félelmetes is volt, meg izgalmas is, meg úgy emlékszem, hogy intim is, hogy titokban kell figyelnem. Várom a találkozást, még mindig reménykedem, hogy nem jön közbe semmi. A Nagyfiám, aki most Amerikában PHD-zik akkortájt érkezik haza, és remélem, hogy ez az esemény nem fogja elsöpörni az összes terveimet. Ezen a héten megtudom ennek ici-pici könyvnyomdának a paramétereit, és tájékoztatlak benneteket. Szeretettel: Éva

Bárd Zsuzsa

A zenei befejeztével én is Móriczos lettem. (Faragó Juli és Forrai Judit voltak osztálytársaim) Érettségi után nem vettek fel az Iparművészeti Főiskolára, így iparitanulóként megtanultam varrni. Ez másfél év volt. Aztán megint nem vettek fel. Így megtanultam szabni is. Mivel a következő évben felvettek így mar tudásomat a szabás varrás terén nem tudtam tovább mélyíteni. Következett az Iparművészeti Főiskola 5 éve. (Ami közben egyetemi rangra emelkedett amíg én oda jártam). Ez a 70-es évek eleje amikor újra fellángolt a népművészet szeretete. Ekkor indultak a táncházak. Elkezdtem a Bartók táncegyüttesben táncolni, 1980-ig, fiam megszületéséig. Mindeközben persze szerelem , házasság, sokminden jó de válás is. Főiskola után OKISZ laborban dolgoztam mint ruhatervező. Majd a cég megszűnte után mint szabadúszó csináltam ami csak adódott. Jelenleg egy régiség boltban vagyok.

Lantos Iván

szia Cagi! Kosz a BOKOT, zene majd ha felnovok talan lesz meg jobb is. Nem soka ra nyug (dij) ba leszek es akkor biztos lesz ido kirandugatni. addig is talan TELEN Zocit csokold meg helyettem, olyan JO ember. Ivan

Forrai

Kedves Ivan, pillanatnyilag en vagyok uzemben most ejjel 1-kor es olvasom leveled. Ugyan nem reagaltal irasomra, talan nem is emlekszel ram a Forrai vagyok. nagyon tetszik a lemezed, a Cagi tenyled aranyos es mindenkihez van egy-ket keresetlen kedves szava es a Zoci valoban jo ember. Teged meg udvozollek sok szeretettel Juti

Bálint Kati

Sziasztok! 27 levél jött Tőletek, aminek nagyon örültem. Csodálatos utam volt Spanyolországban - főként Andalúziában voltunk! Kétszer fürödtem a tengerben (21, ill.19 fokos volt). Voltam fantasztikus flemenco esten, bikaviadalon, borkóstolón Malagán, Gibraltári majmokat fotóztam, voltunk a gibraltári és nerjai cseppkőbarlangban, láttam a Sierra Nevada csúcsait, a híres Alhambrát Granadában, megnéztem Cordobát, Rondát, Sevillát, Alicantét, Barcelonát. *Cagikám!* Tunéziában mit láttál, milyen volt a tenger? Salgó Tamáshoz hiába írsz, mert ő nem e-mailezik. Csak telefonon (mobil inkább) lehet vele kapcsolatot tartani. Vörös Zsuzsi! Nagyon sajnáltam, hogy nem tudtál még maradni. Bárd Zsuzsától hallottunk az életről, de várjuk a beszámolót a könyv miatt is. *Zoci és Sári!* Gál Évi nyomdai kapcsolatát igénybe kellene venni. Jó lenne, ha sok kép lenne a könyvben. Ötletem, hogy mindenkiről legyen életrajz, az se lenne baj, ha felhatalmazást kérve más írná meg a hiányzó életrajzát, mint Zoci. Én is vállalnék egyet-kettőt. Pl: Kovács K. vállalná Kecskés Katiét, Totyi- Nixyét, Lenz Eryét, stb. Nagyon jól esett, hogy hiányoztam. Nem csak én szerveztem a találkozót, hanem Totyi és Cagi is, minden elismerésem az övéké! Nagyon jó lesz ismét találkozni. *Totykám!* Szeretném, ha a 20-át rögzítenék Nálad, mert dec.13-án műtenek (lemezek kivétele, csipő-haematoma tisztítása), és nem tudom, milyen állapotban leszek egyáltalán. Nálad lenne a legjobb a találkozó, hogy Te is részt tudjál venni és a maradék pénzt megennék. Bárd Zsuzsi életrajzát lehetne bővíteni egy kicsit. magánéleti rész nincs benne (időpontok: házasság, gyerekszülés, válás, stb). *Jutikám!* Dec.20-i találkozóra kérek a könyvedből, hozom a pénzt *Pufi!* Két könyvről is szó volt: Forrai Jutinak megjelent egy fantasztikus könyve a fogorvoslás történetéről (eszközök, stb. sok képpel, tökéletes minőségű papírra). A másik könyv, amit Sári az eddigi levelezésről készít, sok képpel. Milyen volt az utad New Yorkban? *Julikám!* Légy szíves, írd a magáncímre, hogy merre járatok -hátha nem mindenkit érdekel. Pontosán mettől meddig leszel Pesten decemberben (férjed is jön)? Hol laktok? *Gábor!* Nagyon örültünk a találkozásnak! Látszik rajtad az amerikai életmód: jól nézel ki, kisportolt vagy és kiegyensúlyozott (jó az állóképesség). Remélem, ha legközelebb jössz, akkor is találkozunk. Millió puszi mindenkinek Kati

+

Krisztikém! Reméljük, hogy jobban vagy. Nagyon sajnáltuk, hogy nem tudtál jönni. Fencsik Gábort élmény volt hallgatni és látni. Óriási változáson ment keresztül. A fotókon látod majd. December 20-án reméljük ott leszel. Jobbulást kívánok mindannyiunk nevében! Cagikám!Faragó Juli nem találkozott Rózsi nénivel, úgyhogy hívd meg okvetlenül. B.Kati

Fencsik

Udvozlet mindenkinek a Csendes-oceantól (ahol vegetertek a csatak). Bar az en csataim nem ertek veget: ahogy hazaertem, nyakig elboritott a munka. Nagyon jo volt veletek talalkozni, ez volt a pesti ut fenypontja. Mindenki kedves volt es vidam, nagyon finom este volt. Csak kicsit koran lett vege, ezert vegul nem mindenkivel sikerult beszélgetni -- peldaul Ritaval, Tajthy Tamással es Marciékkel csak par szot váltottam, ezt is nagyon sajnalom. Es persze jo lett volna talalkozni a tavolmaradokkal: Toth Krisztivel, Keleti Peterrel, Voros Zsuzsával. Meg Pufival, akinek integethettem volna az Atlanti ocean felett, o epp akkor repult az ellenkezo irányba. Majd legkozelebb. (Viszont Farago Juli itt van epp a környeken, vele talan sikerul talalkoznunk a hetvegen.) Megindito volt latni, hogy lenyegeben senki se változott: Gal Evi mosolya, Cagi szemvillanasa, Bence vagy Frank Andris hangja es gesztusai ugyanazok, mint voltak anno dacumal (bar Bence hangja melyebb nehany oktavval). Es Rozsi neni hangja, az arcan az orom es az odafordulo figyelem, ahogy a szavakat formálja, a preciz, kerek mondatok, ez is teljesen ugyanolyan volt, mint egykor. Ez a talalkozas kulonosan megindito volt, az amulattol meg mindig nem tertem egészen magamhoz. Zentai Sari kepeit feltettem a weblapra a hetvegen, az <http://lorantffy.net/Th.html> cimem lehet bennuk gyonyorkodni.

Toty

Kati megerkezett, fellendült egyből a levelezés. tehát el van döntve, hogy dec. 20-ra foglaljunk helyet, megerdeklödöm. Bard Zsuzsi ranezett arra a par sorra amit leritunk es azt mondta ebben minden benne van az egész elete. Gabor tedd be az eletrajzok öze, kiegesziteni mindig lehet. Julikam, mindannyian varjuk a beszamolot merre jartal, kivancsiak vagyunk, közös levelre ird! Puszi mindenkinek: Zsuzsatol Gabor irtad, hogy minden jo volt a talalkozon, de a hatterben szolo halk zene is remek volt?

Bálint Kati

Totyikám! Közben Gábor leveléből kiderült, hogy Californiában vannak Juliék - gondolom a fiánál és az unokájánál. Szóval családlátogatás van és nem turista út. A hárfajátékok isteni volt és a teremfőnök látogatása is fontos jel volt - látszott, hogy mennyire szeretnek Téged és a zenédet!!! Olyan Neked ott, mintha a 2. családod lenne. Szia Kati

+

Totyikám! Közben Gábor leveléből kiderült, hogy Californiában vannak Juliék - gondolom a fiánál és az unokájánál. Szóval családlátogatás van és nem turista út. A hárfajátékok isteni volt és a teremfőnök látogatása is fontos jel volt - látszott, hogy mennyire szeretnek Téged és a zenédet!!! Olyan Neked ott, mintha a 2. családod lenne. Szia Kati

Cagi

Iván! Akár télen akár nyáron tudsz jönni, mi várunk, a társaság remek, a mondanivaló színes, az emlék sok, Te is jól fogod érezni magad akár csak a Gábor! Rózsi nénivel most beszéltem említettem, hogy írtál, szeretettel puszil és gondol Rád! Cagi

+

Zoci! Nekem nagyon tetszik ez az írás! A két fiú annyira zárkózott volt, hogy nekem a nagyszájú Caginak szinte nincsen is róluk személyes emlékem, mert talán úgy gondoltam, hogy ha verbálisan nem tudom megközelíteni őket, akkor nem is lehet sehogy sem. És tovább robogtam! A Rózsi néni az előbb hívott telefonon, végtelenül hálás a találkozásért, még most is csodásan érzi magát az emlékekkel feltöltődött. Persze én rögtön

lerohantam, és csalogatni kezdtem a decemberi találkozásra. Annyi érzést indított el benne az eddigi találkozásunk, hogy nem mondott nemet, és ezt még Ő is furcsállja! Puszi nektek, Cagi

+

Szia Totyi! Ez is egy jó ötlet volt, hogy a Bárd Zsuzsit megszólaltattad a listán. Rózsi nénivel most beszéltem, azt mondta, hogy adjam át Neked is a meleg szeretettel küldött üdvözetét, az a kedves ötlete támadt, hogy minden valamire való találkozóhelyre ilyen általad lépviselt hárfa zenét kellene elhelyezni, mert csodás élményt nyújt. Nagyon tetszett neki a zenéd. Puszi Cagi

+

Helló Katikám! Szeretettel üdvözlünk itthon újra. Nagyon szép lehetett a Spanyol utad, fantasztikus a program felsorolás is, hát még látni mind ezeket. Még hátra van nekem egy Spanyol körút az életben valamikor, csupán Barcelónában jártam eddig és nagyon vágyom egy országos túrára is. Optimista vagyok, lesz rá lehetőség! Tunézia is csodás volt, nyár volt igazi, 25-28 fok a tenger partján, a víz is 25 fokos. Isteni hullámok, fantasztikus tengeri hullámozás. Kirándultunk három alkalommal is szárazföldön és vízen is. Voltunk több igazi keleti bazárban, én szeretem a hangulatát. Egyszerűen nyaralás volt az igazi innen a fagyos őszből. December 20-a kódolva, Rózsi nénit már most cserkészgetem. Millió puszi Cagi

Forrai

Krisztikém hiányoltunk, és -talak. remélem már jobban vagy és a soronkövetkezőre eljössz. Puszi forjud

Fencsik

Totyi, a háttérzene kitűnő volt, nagyon emelte az est hangulatát. Lopva figyeltem is a technikádat: láttam, hogy a balkéz és a jobbkez egészen mást csinál, ezt eddig nem vettem észre a hárfásoknál. A jobbkez hüvelykujjal penget, a bal pedig kecsesen ide-oda hajlik, mint Makarova a Hattyúk tavában. Ideális háttérzene volt -- az ember folyton fülelt, hogy most mi jön, de nem tolokodott bele a társalgásba. És látszik, mennyire élvezed a zenélést, ez átragad a hallgatóságra is. (Ez a képeken is látható: a 31. sz. képen mindenki a zenére fülel, és a 22. sz. képen Pechán Rudi is láthatólag jól érzi magát.)

ZZ emlékeirol röviden, szabadasszociációs alapon. Jantsekék Katona József utcai lakásán én is jártam, sőt egyszer, azt hiszem, egy szülinapi zsúr is volt ott, de persze lányok nélkül. Valahol a Katona József - Visegrádi utca - Sziget utca - Pannónia utca négyszögben, már nem emlékszem, pontosan hol, volt egy maszek szikvízüzem egy alagsori üzlethelyiségben, ahol egy rejtélyes és impozáns gépezet töltötte a szénsavat a szódásüvegekbe, sziszegve és kattogva. Ennél az üzlethelyiségnél gyakran álldogáltunk és báméskodtunk olyankor, amikor én a nagymamámék Katona József utcai lakásában laktam éppen (ez minden kedden, csütörtökön és szombaton volt esedékes, ez a három nap a számomra azóta is "nonemű"). Jantsek szikvízüzemfixációja innen eredhet. ZZ leírása kitűnő -- Jantsek roppant zárkózott volt, nehéz volt bizalmába férkőzni, de jó megfigyelő volt, és teljesen független véleményt formált mindenről. A Katona József utcai andalgások másik célpontja az amerikai követség garázsa volt, ahonnan idonként teljesen valószínűtlen, óriás amerikai autók hajtottak ki, amiket teljesen valószínűtlen, óriás amerikai tengerészgyalogosok vezettek. És az utca másik oldalán, srévízavi a garázzsal szemben volt egy emlékezetes trafik, ahol üveg alakú, fluszpapírba csomagolt,

likorrel töltött cukorkákat árultak: ide is betértünk idonként. [Egyébként a szódásüvegeket zsenge gyerekkoromban még lovaskocsin hordtak szét a Lipótvárosban, akárcsak a jeget, amit egy szekercés ember hasogatott fel a lovaskocsin, és árult a sorbanálló embereknek a Pozsonyi úton. Aztán a szódát és a jeget necchálóban cipeltük haza, rövidnadrágos gyerekek, miközben a csöpögo jég folyton az ember pucér lábához ütődött. Ennek ellenére a családi legenda szerint négyéves koromban jeges szerettem volna lenni -- ebben a szakmában az imponált leginkább, hogy a jeges ordíthat az utcán, ami nekem, mint jólnevelt gyerekek, nem volt megengedve.] Karsay rengeteg koncertre járt (zeneakadémiai bérletük volt), és rengeteget olvasott, sokkal többet, mint én. Ötödikben Verne Gyula-regényeket olvastunk egymás után, hatodikban Jókait, hetedikben Mikszáthot. Hatodikban megpróbáltam Karsayval felvenni a versenyt Jókai-olvasásban, de ez csúfos kudarccal végződött: én valahol a huszonnyolcadik Jókai-regénynél feladtam, Karsay Bimbi akkor már a hatvanadik Jókai-regénynél tartott. Úgy emlékszem, Karsay szelíd gyerek volt, verekedéseknél általában o volt az, aki békített, és szétválasztotta egymástól a kakaskodó ifjoncokat. Az életrajzokat majd felteszem a honlapra, de elobb be kell cserkészniem egy új HTML-szerkesztőprogramot. Ez az ingyenes program, amit eddig használtam, bedöglofélben van -- ahogy a honlap no-növöget, egyre gyakrabban csuklik. Fencsik Gabor

I. C.

Felső sor: Kövendi Dénes, Baksa-Soós János, Pátkai Péter, Tömpe István, Havas István, ?, ?, Pechán Rudolf

Középső sor: Lantos Iván, Virág Ágnes, ?, Lenz Erika, Ács Judit, Forrai Judit, Bárd Zsuzsa, ?

Ülő sor: ?, Fodor Magdolna, Vörös Zsuzsa, Marnitz Zsuzsa, ?, ?, Faragó Júlia, Bálint Katalin, ?, Pankotay Sándor

I. D

Felső sor: Keleti Péter, Koleszár András, Móra Gábor, Szepesvári Ferenc, Havas István, Nyíró József (?), Vas István (?), Frank András

Középső sor: Pankotay Sándor, Borza Antal, Holló Miklós, Karsai Gyula, Lia néni (Vítál Ödönné), Tardy János, Obál László, Darvasi István

Ülnek: "Nyuszifül" (?), Buza Mari, Gergely Anna, Somos Andrea, Vincze Adrienn, Váhl Júlia, Járai Judit, Gorondy Kati (?)

II. C

Felső sor: Pechan Rudolf, Horányi Ödön, Tardy János, Perlaki József, Karsai Gyula, Jánossy János Sebestyén, Pátkai Péter, Boros Endre
Középső sor: Galkó Balázs, Kósa Márton, Nyíró József, Gosztonyi László, Borza Antal, Regéczi Nagy Imre, Koleszár András, Frank András
Alsó sor: Bánóczi Klára, Bálint Katalin, Marnitz Zsuzsa, Forrai Judit, Tóth Krisztina, Erna néni, Füle Katalin, Gergely Anna, Oltai Katalin, Bíró Tünde, Vörös Zsuzsa.

II. D

Felső sor: Keleti Péter, Kövendi Dénes, Fencsik Gábor, Baksa-Soós János, Tömpe István, Lantos Iván, Móra Gábor, Obál László, Darvasi István, Havas István

Középső sor: Pankotay Sándor, Faragó Júlia, Somos Andrea, Lenz Erika, Bíró Mária, Ács Judit, Buza Mária, Szepesvári Ferenc

Alsó sor: Kecskés Katalin, Virág Ágnes, Váhl Júlia, Fodor Magdolna, Klári néni (Kerényi Györgyné)(?), Bárd Zsuzsanna, Járai Judit, Szentes Tünde, Vincze Adrienn.

Marci megjegyzése: Klári néni arcát nem ismerem fel, lehet, hogy egy helyettes ül a képen

V.A

Felső sor: Zentai Zoltán, Jantsek Gábor, Tajthy Tamás, Szirányi Gábor, Katona Rita, Tömpe István, Füle Katalin, Karsay Gyula, Tóth Krisztina, Bíró Mária, Hatvani L., Fencsik Gábor
Középső sor: Kövendi Dénes, Kecskés Katalin, Pátkai Péter, Fekete Ágnes, Somos Andrea, Tóth Zsuzsa, Lantos Iván, Gál Éva, Pechán Rudolf, Kovács Katalin
Ülő sor: Zempléni Mária, Frank András, Koleszár András, Bárd Zsuzsa, Rózsi néni, Havas István, Bíró Tünde, Vörös Zsuzsa, Fodor Magdolna

V. B

Felső sor: Duliskovich Katalin, Regéczi Nagy Imre, Lenz Erika, Raffay Gábor, Salgó Tamás, Vincze Adrienn, Szőke Tibor, Szentes Tünde, Virág Ágnes, Szepesvári Ferenc, Pankotay Sándor

Középső sor: Florencz Mária, Oltai Katalin, Buza Mária, Ács Judit, Forrai Judit, Váhl Júlia, Marnitz Zsuzsa, Gergely Anna, Obál László, Faragó Júlia, Kölüs Márta, Bálint Katalin

Ülő sor: Szunyogh Márta, Kósa Márton, Zsámboki Mária, Belia Anna, Fidy Krisztina, Ági néni, Járai Judit, Jánosi Rózsa, Bánóczi Klára, Szennai Kálmán, Galkó Balázs

VI. A

Felső sor: Szirányi Gábor, Tajthy Tamás, Lantos Iván, Debreczi Ildikó, Tömpe István, Füle Katalin, Tóth Krisztina, Bíró Mária, Katona Rita, Pátkai Péter
Középső sor: Tóth Zsuzsa, Kecskés Katalin, Somos Andrea, Hatvani L., Ács Judit, Gál Éva, Pechán Rudolf, Fekete Ágnes, Jantsek Gábor, Bárd Zsuzsa, Kövendi Dénes
Ülő sor: Fodor Magdolna, Vörös Zsuzsa, Frank András, Bíró Tünde, Havas István, Rózsi néni, Zentai Zoltán, Kovács Katalin, Koleszár András, Zempléni Mária, Fencsik Gábor

VI. B

Felső sor: Forrai Judit, Gergely Anna, Váhl Júlia, Raffay Gábor, Szentes Tünde, Vincze Adrienn, Virág Ágnes, Szőke Tibor, Lenz Erika, Marnitz Zsuzsa, Faragó Júlia
Középső sor: Bánóczi Klára, Járai Judit, Buza Mária, Szepesvári Ferenc, Kölüs Márta, Fidy Krisztina, Szennai Kálmán, Oltai Katalin, Bálint Katalin, Zsámboki Mária
Ülnek: Szunyogh Márta, Pankotay Sándor, Jánosi Rózsa, Galkó Balázs, Ági néni, Regéczi Nagy Imre, Belia Anna, Kósa Márton, Duliskovich Katalin

VII. A

Felső sor: Ács Judit, Lantos Iván, Bíró Mária, Katona Rita, Karsay Gyula, Tömpe István, Tajthy Tamás, Debreczi Ildikó, Tóth Krisztina, Pátkai Péter, Somos Andrea

Középső sor: Kövendi Dénes, Kovács Katalin, Gál Éva, Tóth Zsuzsa, Szirányi Gábor, Fekete Ágnes, Bíró Tünde, Bárd Zsuzsa

Ülő sor: Zempléni Mária, Koleszár András, Fodor Magdolna, Jantsek Gábor, Rózsi néni, Kecskés Katalin, Zentai Zoltán, Frank András, Fencsik Gábor

VII. B

Felső sor: Marnitz Zsuzsa, Faragó Júlia, Szőke Tibor, Raffay Gábor, Salgó Tamás, Vincze Adrienn, Szentes Tünde, Lenz Erika, Virág Ágnes, Buza Mária

Középső sor: Forrai Judit, Oltai Katalin, Belia Anna, Gergely Anna, Váhl Júlia, Bálint Katalin, Kölös Márta, Fidy Krisztina, Jánosi Rózsa

Ülő sor: Pankotay Sándor, Szunyogh Márta, Kósa Márton, Obál László, Zsámboki Mária, Ági néni, Bánóczi Klára, Duliskovich Katalin, Szennai Kálmán, Galkó Balázs

Hangmérnök leszek...

KÉT ÖNTUDATOS »HEGEDŰMŰVESZ«, Pankotay Sándor és Fischer Iván. Csik Miklós Kornagy-tanár mutatja a helyes kéztartást

A KIS MŰVESZ, Husszejn Fávzi, az Egyesült Arab Köztársaság állambiztosára gratulál a zenei általános iskoláért. Jóllehet az országos művelődési miniszternek, Joo Árpádnak, a kis zenét ösztönöznék

BORS IRMA, a zenei általános iskola megalapítója, az elsőosztályosokat vezényli (Érdekes Újság — Bohánek Miklós felvétel)

Ezek a gyerekek itt a Lorántffy Zsuzsanna utcai zenei általános iskolában ugyanúgy tanulnak, játszanak, zsidonganak, mint más iskolák gyerekei. Azt azonban hamar meg lehet figyelni, hogy ez más általános iskola, mint a többi... Jól tanítják itt az írást, az olvasást, a számtant, a nyelvtant és a többi általános iskolai tantárgyat, mindezeket felül szárnyal a dal, a szó, a muzsika, halk tónusban ragyog a kórus, hogy aztán felzengjen a magasba. Ez az egy, amivel több van! Hogy megtanulják zenei anyanyelvünket, a kottaolvasást, hetenként hat énekóra van, két karéneket, két óra társas zene, a harmadik osztálytól felfelé fakultatív hangszeroktatás. Az egész tananyagba szervesen ékelődik a heti egy órai népi tánc, amely fejleszti a ritmusérzéklet, a mozgást. És amikor megkérdezem a lányoktól, fiúktól: »Mi akarsz lenni?« — A válasz különböző. Anyiban egyezik, hogy mindegyik tudja már — mi szeretne lenni. Az egyik lány, a kórus tagja — tizenkétéves — öntudatosan kijelenti:

— Énekesnő...

A másik fiú pillanatra sem tépelődik, harsányan mondja:

— Hangmérnök leszek...

Ez a fiú 1958 igazi gyermeke... Azért tanulja a zenét, a

muzsikát, hogy aztán majd képzett hangmérnök legyen belőle. És az iskolában ez a kijelentés többek ajkáról is elhangzik. A hangmérnök kell a gyárnak, a színháznak, a rádióknak, a filmeknek, a televízióknak, a hanglezmezeknek.

Az iskolában, akiről megállapítják, hogy zeneileg tehetséges, a Zeneművészeti Főiskolának ajánlják. De nemcsak művész lehet, aki ebből az iskolából kikerül, hanem művelt, zeneérző közönség. Itt alapozzák meg zenei érzékét és tudását. Együtt nevelődik az, aki majd művész lesz, és az, aki majd szakértelemmel hallgatja őt. Az iskolát a kecskenéti Zenei Általános Iskola után Bors Irma tanárnő 1954-ben hívta életre és ugyancsak ő állította össze a zenei anyagot. (Más iskolában is Bors Irma könyvéből tanítanak.) A kitűnő iskola élén Timár Istvánné igazgató áll. Az iskola a kitűnő és elismerő mintaiskola cím tulajdonosa. Pár héttel ezelőtt Yehudi Menuhin, korunk nagy hegedűművésze látogatta meg az iskolát. Pélórára tervezte a látogatást és ott maradt a zenei »csemeték« között egész délelőtt. Nemcsak lelkesedéssel, de megfontoltan írta az emlékkönyvbe, hogy »ilyen kitűnő iskola nincs még egy a világon«. A napokban Husszejn Fávzi, az Egyesült Arab Köztársaság kulturális ügyének államtitkára is az iskola vendége volt. Elsősorban azt tanulmányozta, hogyan vezeték, irányítják a gyerekeket, hogy tapasztalatait otthon felhasználhassák.

Pataky Károly

BOLDOGAN ÉS ERTELMESEN felelnek a gyerekek, amikor az igazgatóné, Timár Istvánné kérdezi őket

Zeneakadémia, 1961 tavasza

Színház,
jelmezbál

Télapó Cagival

Télapó Jutival

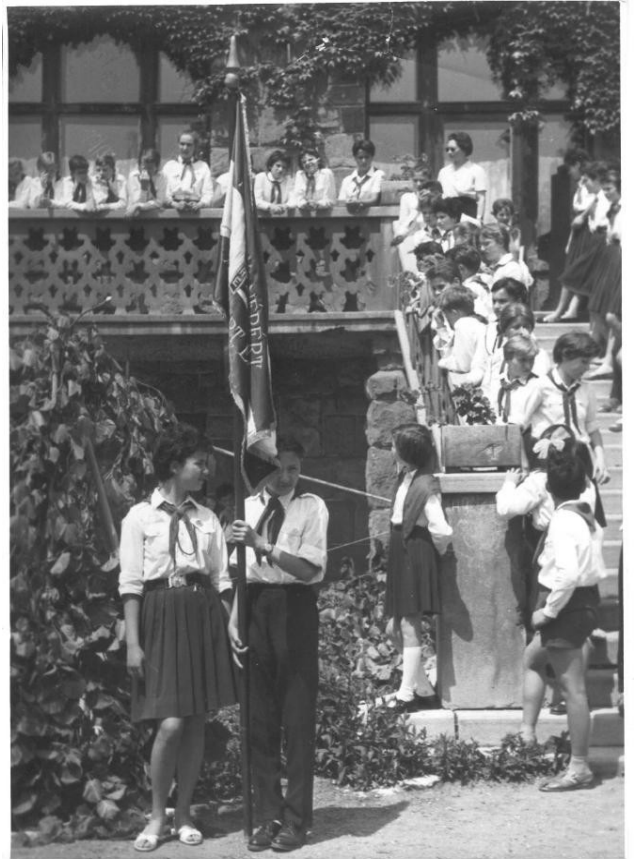

Forrai Juti, Bánóczi Klári, Váhl Juli

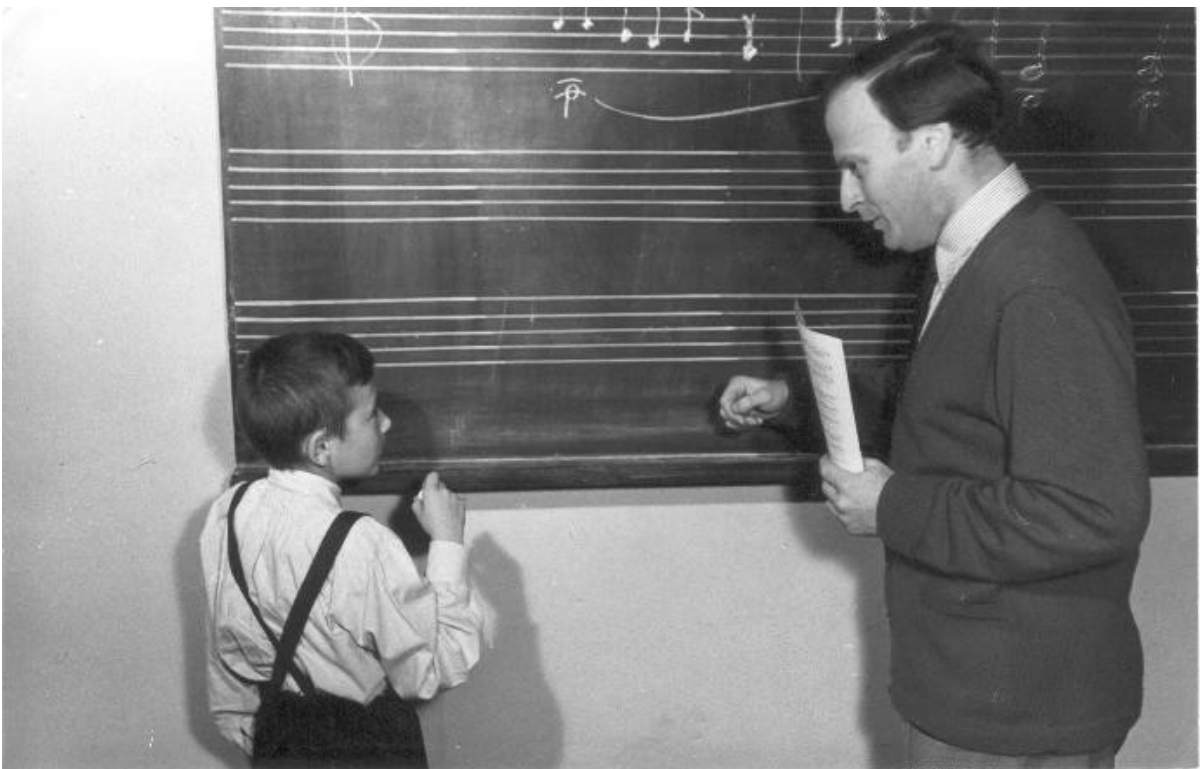
Katona Rita, Bíró Tünde, Bíró Mari,
Gál Évi, Kovács Kati, Tóth Kriszti,
Füle Kati, Kecskés Kati,
Bárd Zsuzsi. Háttérben: Rózsi néni
és Katona Rita anyukája

B
A
L
L
A
G
Á
S

Kovács Kati, Kövendi Bence, Ács Jutka, Zentai Zoli, Katona Rita, Tóth Zsuzsa, Fencsik Gábor, Gál Éva. Az utolsó sorban: Cagi apukája

Császár fürdő: Váhl Juli, Szentes Tünde, Forrai Juti, Marnitz Zsuzsi, Jánosi Rózsa

Császár fürdő: Váhl Juli, Szentes Tünde, Forrai Juti

?, Tömpe Pufi, Fencsik Feri, Fencsik Gábor

Nógrádverőcei kirándulás: Gergely Jancsi, Gergely Panni, Váhl Juli, Forrai Juti, Marnitz Zsuzsi

